

รายงานฉบับสมบูรณ์

(ระหว่างเดือนกรกฎาคม 2553 – เดือนพฤศจิกายน 2554)

โครงการการสร้างการเรียนรู้ให้เกิดขึ้นกับเด็ก
โดยผ่านกระบวนการเรียนรู้เรื่องการเป็นมัลลฑุเทศกัที่ดี
ของนักเรียนโรงเรียนวัดเขายี่สาร และเยาวชนบ้านเขายี่สาร

คณะผู้วิจัย

1. นางไพรัช	แก้วกาม	หัวหน้าทีมวิจัย
2. นางมณฑา	พยนต์ย์ม	ทีมวิจัย
3. นางจิระวัส	ปานอุรัง	ทีมวิจัย

สนับสนุนโดยสำนักงานกองทุนสนับสนุนการวิจัย (สกว.)

(ความเห็นในรายงานนี้เป็นของผู้วิจัย สกว. ไม่จำเป็นต้องเห็นด้วยเสมอไป)

รายงานฉบับสมบูรณ์
(ระหว่างเดือนกรกฎาคม 2553 – เดือนพฤศจิกายน 2554)

โครงการการสร้างการเรียนรู้ให้เกิดขึ้นกับเด็ก
โดยผ่านกระบวนการเรียนรู้เรื่องการเป็นมัลลเทศก์ที่ดี
ของนักเรียนโรงเรียนวัดเขายี่สาร และเยาวชนบ้านเขายี่สาร

คณะผู้วิจัย

1. นางไพรัช	แก้วงาม	หัวหน้าทีมวิจัย
2. นางมณฑา	พยนต์יים	ทีมวิจัย
3. นางจิระวัส	ปานอูรง	ทีมวิจัย

สนับสนุนโดยสำนักงานกองทุนสนับสนุนการวิจัย (สกว.)
(ความเห็นในรายงานนี้เป็นของผู้วิจัย สกว. ไม่จำเป็นต้องเห็นด้วยเสมอไป)

สารบัญ

บทที่ 1	บทนำ	หน้า
1.1	ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา	1
1.2	คำถามการวิจัย	1
1.3	วัตถุประสงค์ของงานวิจัย	2
1.4	กลุ่มเป้าหมายในการศึกษาวิจัย	2
1.5	ระยะเวลาการดำเนินงานวิจัย	2
1.6	วิธีดำเนินการวิจัย	2
1.7	ผลที่คาดว่าจะได้รับ	2
1.8	ทีมงานวิจัย	2
บทที่ 2	บริบทและกระบวนการเรียนรู้ของโรงเรียนบ้านเขยี่สาร	
2.1	บริบทชุมชนบ้านเขยี่สาร	4
2.2	ภาพรวมระบบการเรียนรู้ / การศึกษาของนักเรียน โรงเรียนวัดเขยี่สาร	5
บทที่ 3	ขั้นตอนการดำเนินงาน	15
บทที่ 4	ผลการวิจัย	
4.1	สถานการณ์ ปัจจัย และเงื่อนไข ที่มีต่อการพัฒนากระบวนการเรียนรู้ของนักเรียน โรงเรียนวัดเขยี่สาร	22
4.2	แนวทางการพัฒนากระบวนการเรียนรู้ของนักเรียนโรงเรียนวัดเขยี่สาร	23
4.3	พฤติกรรมกระบวนการเรียนรู้ของนักเรียน โรงเรียนวัดเขยี่สาร	25
บทที่ 5	สรุปอภิปรายผลและข้อเสนอแนะ	
5.1	สรุปผลการวิจัย	27
5.2	บทเรียนการวิจัย	28
5.3	ปัญหาการวิจัย	31
5.4	ข้อเสนอแนะต่อชุมชน นโยบาย และการวิจัยในอนาคต	31
ภาคผนวก		
ก.	สรุปรายงานการประชุม	32
ข.	ภาพกิจกรรมของโครงการ	98

บทที่ 1

บทนำ

1.1 ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

ชุมชนบ้านเขยี่สารตั้งอยู่ หมู่ที่ 1 ต.เขยี่สาร อ.อัมพวา จ.สมุทรสงคราม มีพื้นที่ประมาณ 11.2 ตารางกิโลเมตร มีประชากรอยู่ประมาณ 847 คน เป็นชุมชนเก่าแก่ที่มีประวัติ-ศาสตร์และความเป็นมายาวนาน ไม่น้อยกว่าการเกิดขึ้นของ กรุงเทพมหานครอย่างเป็นทางการ ดังปรากฏหลักฐานสำคัญ อาทิ โบราณสถาน โบราณวัตถุ อันหลากหลาย นอกจากนั้นยังอุดมไปด้วยมรดกทางวัฒนธรรม ภูมิปัญญาท้องถิ่น เช่น การทำผ้ามัดย้อมสีธรรมชาติ การทำเตาเผาถ่านไม้ไผ่ การถนอมอาหารตามภูมิปัญญาของบรรพบุรุษของทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ในลักษณะของชุมชนชายฝั่งทะเล ทำให้ชุมชนบ้านเขยี่สารมีเอกลักษณ์เฉพาะตน มีคุณค่าควรแก่การอนุรักษ์และดำรงไว้ให้ยั่งยืนต่อไป ซึ่งสามารถทำได้ด้วยการปลูกฝังจิตสำนึกและความภาคภูมิใจในท้องถิ่นให้เกิดขึ้นแก่เยาวชน เพราะเยาวชนเป็นพลังสำคัญที่จะช่วยสร้างสังคม ตลอดจนถึงทอดมรดกแห่งบรรพชนต่อไปในอนาคต

ปัจจุบันชุมชนบ้านเขยี่สารได้มีการจัดสร้างพิพิธภัณฑ์ท้องถิ่นขึ้น โดยจัดแสดงเนื้อหา เรื่องราวของชุมชน เปิดให้ผู้สนใจและนักท่องเที่ยวได้เข้าเยี่ยมชม จนกลายเป็นแหล่งเรียนรู้สำคัญแห่งหนึ่งของจังหวัดสมุทรสงคราม และเกิดการท่องเที่ยวขึ้นภายในชุมชน ส่งผลให้เกิดการขับเคลื่อนทางเศรษฐกิจชุมชน สร้างรายได้เพิ่มขึ้นจากเดิมอย่างชัดเจน

เมื่อเป็นดังนี้ ชาวชุมชนบ้านเขยี่สารจึงได้มีการศึกษาและสร้างระบบการจัดการ เพื่อบริหารการท่องเที่ยวในชุมชนให้มีคุณภาพยิ่งขึ้น โดยหาวิธีการพัฒนาด้านต่างๆ อย่างต่อเนื่องตลอดมา โดยเฉพาะการบริการนักท่องเที่ยว ด้านการนำชมท้องถิ่น เพื่อรองรับการขยายตัวด้านการท่องเที่ยวที่เพิ่มมากขึ้น ในปัจจุบันชุมชนบ้านเขยี่สารมีเป้าหมายในการฝึกเยาวชนและนักเรียนโรงเรียนวัดเขยี่สาร (ประมุขเวชกิจ) ให้เป็นมัคคุเทศก์น้อย ที่สามารถนำนักท่องเที่ยวเข้าเยี่ยมชมที่พิพิธภัณฑ์ชุมชนได้ โดยเน้นเยาวชนและนักเรียนกลุ่มที่มีความสนใจที่จะทำหน้าที่เป็นผู้นำชมชุมชนบ้านเขยี่สารได้

แต่จากผลการดำเนินการที่ผ่านมา พบว่า เยาวชนหรือนักเรียนที่ได้รับมอบหมายยังขาดความมั่นใจในการทำบทบาทหน้าที่ดังกล่าว ทั้งในด้านการนำเสนอ บอกเล่าเรื่องราว การตอบข้อซักถาม ฯลฯ เนื่องจากไม่ได้รับการฝึกฝนที่เป็นระบบ โรงเรียนวัดเขยี่สารตระหนักและเห็นความสำคัญในปัญหานี้ จึงเห็นว่าโรงเรียนควรจะต้องเข้ามามีส่วนร่วมในการทำให้นักเรียนและเยาวชนในชุมชน ได้รู้จักตัวตนของตนเอง ด้วยความรู้ความเข้าใจที่ถูกต้อง สามารถถ่ายทอดให้แก่ผู้มาเยี่ยมชมได้อย่างมั่นใจ โดยการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ผ่านกระบวนการที่ผู้เรียนได้เรียนรู้ด้วยตนเอง ได้ลงมือปฏิบัติจริง อันจะนำไปสู่ความรู้ที่ยั่งยืน บนเจตคติของความมีจิตสำนึกรักท้องถิ่น อันจะส่งผลให้เกิดการสืบสานวิถีชีวิต ประเพณี ศิลปวัฒนธรรมของความเป็นชุมชนบ้านเขยี่สารสืบต่อไป

1.2 คำถามการวิจัย

คำถามหลัก

ครูจะสร้างกระบวนการเรียนรู้ให้กับนักเรียน โดยผ่านกระบวนการเรียนรู้เรื่องมัคคุเทศก์ท้องถิ่นที่ดีได้อย่างไร

คำถามรอง

1. จะมีวิธีการจัดกระบวนการเรียนรู้ เรื่องมัคคุเทศก์ท้องถิ่นที่ดี ได้อย่างไรบ้าง
2. จะนำวิธีการจัดกระบวนการเรียนรู้ไปใช้ได้อย่างไร
3. ผลจากการจัดกระบวนการเรียนรู้นี้จะทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมของนักเรียนอย่างไร

1.3 วัตถุประสงค์ของโครงการ

1. เพื่อศึกษาวิธีการจัดกระบวนการเรียนรู้เรื่องมัลกุเทศก์ท้องถิ่นที่ดี
2. เพื่อสร้างการเรียนรู้ให้กับนักเรียนและเยาวชน โดยผ่านกระบวนการเรียนรู้เรื่องมัลกุเทศก์ท้องถิ่นที่ดี

1.4 กลุ่มเป้าหมาย

นักเรียนโรงเรียนวัดเขยี่สาร และเยาวชนในชุมชน จำนวน 15 คน ซึ่งมาจากการเปิดรับสมัครนักเรียนที่สนใจ

1.5 ระยะเวลาการดำเนินงานวิจัย

5 เดือน (ระหว่าง 1 มิถุนายน – 31 ตุลาคม 2553)

1.6 วิธีการดำเนินการวิจัย

1. เวทีสร้างความเข้าใจ
2. กิจกรรมชวนคิด
 - “มัลกุเทศก์ท้องถิ่นที่ดีของชุมชนเขยี่สาร ควรเป็นอย่างไร”
 - “ข้อมูลความรู้ท้องถิ่นที่จำเป็น”เกี่ยวกับพิพิธภัณฑ์ท้องถิ่น มีอะไรบ้าง เกี่ยวกับชุมชนท้องถิ่นอะไรบ้าง
3. กิจกรรมวางแผน เพื่อเก็บข้อมูล เช่น วิธีการ เครื่องมือ แบ่งบทบาทหน้าที่ ฯลฯ
4. ลงพื้นที่เก็บข้อมูล
5. กิจกรรมสรุป รวบรวมข้อมูล
6. กิจกรรมวิเคราะห์ข้อมูล
 - สรุปเนื้อหาที่จะนำมาใช้ในการนำเสนอ/ถ่ายทอด
 - ทดลองการนำเสนอ/ถ่ายทอด
7. เวทีนำเสนอข้อมูล/ฝึกการเป็นมัลกุเทศก์
8. กิจกรรม “มัลกุเทศก์น้อย” จัดการท่องเที่ยว เพื่อให้ได้ปฏิบัติการจริง
9. เวทีสรุป/ ถอดบทเรียน
10. การจัดทำรายงานผลการวิจัย

1.7 ผลที่คาดว่าจะได้รับ

1. ครูได้รูปแบบการจัดกระบวนการเรียนรู้เรื่องมัลกุเทศก์ท้องถิ่นที่ดี
2. นักเรียนกลุ่มเป้าหมายได้รับการพัฒนาพฤติกรรมต่างๆ ผ่านการเรียนรู้เรื่องมัลกุเทศก์ท้องถิ่นที่ดี

1.8 ทีมงานวิจัย

1. นางไพรัช แก้วกาม	หัวหน้าทีมวิจัย
2. นางมณฑา พยงค์ชัย	ทีมวิจัย
3. นางจิระวิศ ปานอู้ง	ทีมวิจัย
4. นางรัชณี แม้นปิ่น	ทีมวิจัย
5. นางสาวเบญจวรรณ พยงค์ชัย	ทีมวิจัย

บทที่ 2

บริบทและกระบวนการเรียนรู้ของโรงเรียนบ้านเขยี่สาร

2.1 บริบทชุมชนบ้านเขยี่สาร

บ้านเขยี่สารตั้งอยู่เชิงเขาเขยี่สารซึ่งเป็นเขาหินปูนขนาดย่อมมีป่าชายเลนโดยรอบ พื้นที่ติดฝั่งทะเลห่างจากทะเลไปทางตะวันตกราว 5 กิโลเมตร มีคลองสายต่างๆ ทั้งคลองธรรมชาติ และคลองขุดเชื่อมเส้นทางสู่ชุมชนภายนอก คลองดังกล่าวเป็นเส้นทางคมนาคมสำคัญมาตั้งแต่โบราณ พื้นที่รอบๆ เขาเป็นดินที่อุดมสมบูรณ์ มีต้นไม้ขนาดใหญ่ขึ้นหนาแน่นและชุมชนรอบเขาเขยี่สารนี้อยู่มานาน ด้านทิศเหนือและทิศตะวันออกมีลำคลองขุดตัดออกแม่น้ำแม่กลองที่

อัมพวาและแม่กลอง (จังหวัดสมุทรสงคราม) ไม่ต้องออกทะเล ด้านตะวันตกเป็นป่าชายเลนติดต่อกับน้ำจืดและหมู่บ้านเช่นบ้านวังมะนาว บ้านบางเค็ม บ้านกล้วย บ้านหนองสิม ทางทิศใต้มีทางน้ำเชื่อมเขาแยกเป็นสองสาย สายหนึ่งคือคลองเขยี่สารเดิมพุ่งไปเขาอีโต้ อีกสายหนึ่งเป็นลำคลองเรียกแพรกบางอีทอง หรือแพรกเขมร ไปบ้านลำต้นแพนเชื่อมกับคลองไใหญ่ไปออกคลองบางตะบูน ในสมัยรัชกาลที่ 4 มีการขุดคลองเขยี่สารลัดไปเชื่อมคลองบางตะบูนออกปากอ่าวตะบูนข้ามไปแม่กลองหรือปากน้ำเพชรบุรีได้

ชุมชนเขยี่สารนอกจากจะขาดน้ำจืดแล้ว ยังยังชุมมากเพราะเป็นป่าชายเลน รวมทั้งงูเห่าชุกชุมมาก อาชีพของชาวบ้านเขยี่สาร นอกจากจะเป็นชาวประมงแล้ว อาชีพที่ทำสืบต่อกันมานานเกือบทั้งชุมชน คือการทำถ่านไม้ไผ่ กองก มี การสร้างเตาเผาขนาดใหญ่เพื่อเผาถ่านและปลูกป่าโกงกางหมุนเวียนเพื่อตัดไม้มาเผาถ่าน ปัจจุบันการใช้ถ่านลดน้อยลง จึงเหลือเตาเผาถ่านอยู่ไม่กี่แห่ง นอกจากนี้ยังมีวัดเขยี่สารเป็นศูนย์รวมจิตใจของชาวบ้าน วัดแห่งนี้สร้างในสมัยพระเจ้าเสือแห่งกรุงศรีอยุธยา ราว พ.ศ.2246 ได้รับการบูรณะสมัยรัชกาลที่ 4-5 สมัยกรุงรัตนโกสินทร์ พระอุโบสถเป็นศิลปะสมัยอยุธยา ยังมีภาพจิตรกรรมฝาผนังที่สวยงามอยู่ภายในโบสถ์และในวิหารด้วย ที่สำคัญคือบานประตูพระวิหารแกะสลักลวดลายสวยงาม เชื่อว่าเป็นฝีมือช่างปลายสมัยกรุงศรีอยุธยา

ชุมชนบ้านเขยี่สารเป็นหมู่บ้านที่มีกลุ่มคนอยู่อาศัยสืบทอดกันมาอย่างต่อเนื่อง เชื่อกันว่า เป็นหมู่บ้านที่มีอายุยืนยาวมาไม่น้อยกว่า 800 ปี ราวต้นสมัยกรุงศรีอยุธยาหรือพุทธศตวรรษที่ 19 ชีวิตความเป็นอยู่ของชาวบ้านเขยี่สารยังสงบร่มเย็น และสืบทอดวัฒนธรรมความเป็นอยู่แบบชาวบ้าน น่าสนใจและนำไปท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมอย่างยิ่ง บ้านเขยี่สารในปัจจุบันเป็นชุมชนเล็ก ๆ ที่แวดล้อมไปด้วยธรรมชาติป่าชายเลน มีเขาเขยี่สารซึ่งเป็นภูเขาลูกโดดและวัดเขยี่สารเป็นศูนย์กลางของชุมชน ชาวบ้านเขยี่สารมีวิถีชีวิตที่ผูกพันอยู่กับวัฒนธรรมประเพณีและลักษณะทางภูมิศาสตร์ เช่น ประกอบอาชีพประมงท้องถิ่น เผาถ่านไม้ไผ่ กองกแบบปลูกป่าทดแทนมาเป็นระยะเวลากว่า 60 ปี คำขยา ฯลฯ ทั้งยังรักษาวัฒนธรรมประเพณีดั้งเดิมของชุมชนไว้อย่างต่อเนื่อง อาทิ ประเพณีการฟังธรรมและอยู่ถือศีลอุโบสถในระหว่างฤดูกาลเข้าพรรษาและทำบุญในวันนักขัตฤกษ์ต่าง ๆ ประเพณีเวียนเทียนบูชาหลวงพ่อบู ประเพณีตักบาตรเทโว ประเพณีการเยี่ยมศพ นอกจากนี้ยังคงดำรงวิถีชีวิตในอดีตของตนไว้ เช่น การย้อมผ้าด้วยเปลือกไม้และวัสดุธรรมชาติ การปรุงอาหารทั้งคาวหวานตามรูปแบบของท้องถิ่น

นอกจากการชมภูมิประเทศหมู่บ้านและผู้คนที่เต็มไปด้วยรอยยิ้มและอัธยาศัยดี งาม ชมวัดที่มีศิลปะอันทรงคุณค่าที่มีอยู่ในวัดแล้ว ชาวบ้านยังได้ร่วมกันจัดตั้งพิพิธภัณฑ์ท้องถิ่นซึ่งควรได้รับการยกย่องสรรเสริญ เพราะนอกจากจะแสดงเรื่องราวความเป็นมาอันภาคภูมิใจของหมู่บ้าน เป็นแหล่งความรู้สำหรับเยาวชนของหมู่บ้านและคนทั่วไป ยังแสดงให้เห็นพลังแห่งความสามัคคีร่วมกัน

รูปภาพปริบทโรงเรียนและชุมชนบ้านเขายี่สาร

2.2 ภาพรวมระบบการเรียนรู้/ การศึกษาของนักเรียนโรงเรียนวัดเขยี่สาร

2.1.1 ประวัติความเป็นมาของโรงเรียนวัดเขยี่สาร

โรงเรียนวัดเขยี่สาร (ประมุขเวชกิจ) ตั้งอยู่ที่หมู่ที่ 1 ตำบลเขยี่สาร อำเภอมัทพวา จังหวัดสมุทรสงคราม รหัสไปรษณีย์ 75110 โทรศัพท์ 0-3476-3137 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสมุทรสงคราม จัดการศึกษาขั้นพื้นฐานตั้งแต่ระดับก่อนประถมศึกษา ถึงระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 เขตพื้นที่บริการของโรงเรียนมี 2 หมู่บ้าน ได้แก่ หมู่ที่ 1 และหมู่ที่ 2 ของตำบลเขยี่สาร มีเนื้อที่ 3 ไร่ 3 งาน 81 ตารางวา

โรงเรียนวัดเขยี่สาร (ประมุขเวชกิจ) แต่เดิมมิได้เปิดเป็นทางการ ประชาชน ส่งบุตรหลานมาเรียนกับพระที่วัดเขยี่สาร โดยมีพระภิกษุณาก พจนดัตถ์ เป็นครูสอนตั้งแต่ พ.ศ.2425 ต่อมาได้เปิดสอนเป็นทางการเมื่อวันที่ 1 มิถุนายน พ.ศ.2466 โดยอาศัยศาลาวัดเป็นสถานที่เล่าเรียนโดยมีนายอำเภอ ราษฎร์รักษา เป็นครูใหญ่ และจำนวนนักเรียนได้เพิ่มขึ้นเป็นลำดับ การอาศัยศาลาการเปรียญเป็นที่เรียนไม่เหมาะสมในบางโอกาส นางเพียร เวชกิจ เศรษฐีในท้องถิ่นได้มอบที่ดิน จำนวน 3 ไร่ 3 งาน 81 ตารางวา ให้เป็นกรรมสิทธิ์ของโรงเรียน พร้อมญาติมิตรได้ร่วมกันก่อสร้างอาคารเรียน 1 หลัง ขนาด 8 x 25 เมตร มุขกว้าง 3 x 6 เมตร เสา ก.ส.ล. 8 x 8 นิ้ว ราคาก่อสร้างประมาณ 2,850 บาท

พ.ศ.2509 ได้รับงบประมาณสร้างอาคารเรียน แบบ ป 1 ข จำนวน 1 หลัง

พ.ศ.2511 ได้รับงบประมาณสร้างอาคารเรียน แบบ ป 1 ข จำนวน 1 หลัง

พ.ศ.2512 ได้รับงบประมาณสร้างโรงฝึกงาน แบบ 313 จำนวน 1 หลัง

พ.ศ.2513 ได้รับงบประมาณสร้างอาคารเรียน แบบ ป 1 ข จำนวน 1 หลัง

พ.ศ.2545 ได้รับเงินสนับสนุน จากคุณชงยุทธ สุวรรณบุตร ซึ่งเป็นศิษย์เก่าของโรงเรียน บริจาคเงิน 300,000 บาท จัดสร้างห้องปฏิบัติการคอมพิวเตอร์ จำนวน 1 ห้อง

พ.ศ.2548 ได้รับงบประมาณสนับสนุนจาก อบต. เขยี่สาร สร้างรั้วโรงเรียน เป็นเงิน 245,000 บาท

พ.ศ.2549 ได้รับงบประมาณสนับสนุนจาก อบต.เขยี่สาร จัดซื้อโทรทัศน์ พร้อมอุปกรณ์ติดตั้ง เพื่อจัดการเรียนการสอนทางไกล จากโรงเรียนวังไกลกังวล เป็นเงิน 72,000 บาท

พ.ศ.2552 ได้ดำเนินการพัฒนาอาคารสถานที่ ดังนี้

- รื้อถอนอาคารประมุขเวชกิจตามที่ดินสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาสมุทรสงครามอนุมัติ โดยใช้เงินที่ได้รับบริจาคจากประชาชน จัดจ้างรื้อถอนเป็นเงิน 45,000 บาท และได้ตรวจนับวัสดุจากการรื้อถอน เก็บไว้เพื่อใช้ก่อสร้างอาคารอเนกประสงค์ของโรงเรียนต่อไป
- ได้รับงบประมาณสนับสนุนจาก อบต.เขยี่สาร ปรับปรุง ซ่อมแซม ศูนย์โภชนาการ อาหารปลอดภัย โรงอาหารของโรงเรียน จำนวนเงิน 70,000 บาท

พ.ศ.2553 มีการปรับปรุงอาคารสถานที่ ดังนี้

- วันที่ 9 กันยายน 2553 ทำพิธีวางศิลาฤกษ์เพื่อก่อสร้างอาคาร 2 ชั้น แบบอนุรักษตามรูปแบบอาคารประมุขเวชกิจ (เดิม) และเริ่มก่อสร้างเมื่อวันที่ 24 กันยายน 2553 โดยใช้เงินบริจาคประมาณการราคาก่อสร้าง 2,000,000 บาท กำหนดแล้วเสร็จตามสัญญา ภายใน 180 วัน
- วันที่ 28 กันยายน 2553 ตรวจรับงานจ้างเหมาปรับปรุงสนามเด็กเล่น โดยการจัดทำโครงหลังคาเหล็กมุงดาข่ายกรองแสงแดดขนาดพื้นที่ 6 x 16 เมตร โดยได้รับงบประมาณจาก สพป.สมุทรสงครามเป็นจำนวนเงิน 45,000 บาท

2.1.2 ข้อมูลทั่วไปของโรงเรียนวัดเขายี่สาร

วิสัยทัศน์ โรงเรียนวัดเขายี่สาร(ประถมศึกษา)

เป็นสถานศึกษาคุณภาพตามมาตรฐานการศึกษาชาติ ภายใต้การบริหารจัดการตามหลักธรรมาภิบาล มีค่านิยมในความเป็นไทยและใช้วิถีชีวิตตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง มีจิตอาสาในการอนุรักษ์วัฒนธรรมและพัฒนาสิ่งแวดล้อม

พันธกิจ

1. พัฒนาคุณภาพการจัดการศึกษาของสถานศึกษาให้เป็นไปตามมาตรฐานการศึกษาชาติ
2. บริหารจัดการสถานศึกษาตามหลักธรรมาภิบาล
3. พัฒนาครูและบุคลากรสู่ความเป็นมืออาชีพ
4. ส่งเสริมและพัฒนาค่านิยมของความเป็นไทยในการใช้วิถีชีวิตตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงให้แก่ นักเรียน ครูบุคลากรและเผยแพร่สู่ชุมชน
5. สร้างเสริมคุณลักษณะการเป็นผู้มีจิตอาสาเพื่ออนุรักษ์วัฒนธรรมและพัฒนาสิ่งแวดล้อมในชุมชนและสังคม

ค่านิยม

“ใช้คุณธรรมนำความรู้ มุ่งสู่คุณภาพและมาตรฐานการศึกษาชาติ”

ประเด็นยุทธศาสตร์

1. พัฒนาคุณภาพการจัดการศึกษาโดยใช้มาตรฐานการศึกษาชาติเป็นฐาน
2. พัฒนาระบบบริหารสถานศึกษาโดยใช้หลักธรรมาภิบาล
3. พัฒนาครูและบุคลากรโดยมุ่งเน้นสมรรถนะประจำสายงาน และจรรยาบรรณวิชาชีพครู
4. ปลุกฝังค่านิยมของความเป็นไทยและการใช้วิถีชีวิตตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง
5. ส่งเสริมคุณลักษณะผู้เรียนให้มีความรับผิดชอบต่อสังคมโดยการเป็นผู้มีจิตอาสา

เป้าประสงค์

1. เพื่อให้ผู้เรียนมีคุณภาพตามมาตรฐานการศึกษาชาติ
2. มีระบบบริหารจัดการสถานศึกษาที่มีประสิทธิภาพตามมาตรฐานการศึกษาชาติ
3. ครูและบุคลากรมีความเป็นมืออาชีพที่มีความรู้ความสามารถตามสมรรถนะประจำสายงาน และเป็นผู้มีจรรยาบรรณวิชาชีพ
4. นักเรียนแสดงออกให้เห็นถึงความเป็นผู้มีค่านิยมของความเป็นไทยและใช้วิถีชีวิต ตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง
5. ผู้เรียนมีความรับผิดชอบต่อสังคมด้วยความเป็นผู้มีจิตอาสา

ข้อมูลด้านอาคารสถานที่

โรงเรียนมีอาคารเรียนและอาคารประกอบ จำนวน 8 หลัง ได้แก่ อาคารเรียนจำนวน 3 หลัง อาคารอเนกประสงค์ จำนวน 2 อาคาร(โรงฝึกงานและโรงอาหาร) อาคารสำนักงานบริหาร 1 หลัง อาคารศูนย์เครือข่ายวัฒนธรรม 1 หลัง เรือนพยาบาล 1 หลัง สนามเด็กเล่น 1 แห่ง จำนวนห้องเรียนทั้งหมดจำนวน 8 ห้องเรียน แบ่งออกเป็น

- ระดับก่อนประถมศึกษา จำนวน 2 ห้องเรียน
- ระดับประถมศึกษา (ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 - ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 จำนวน 6 ห้องเรียน)

ข้อมูลการจัดการศึกษาตามหลักสูตร

โรงเรียนได้จัดสอนตามหลักสูตรสถานศึกษาโรงเรียนวัดเขายี่สาร ตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551

โครงสร้างและอัตรเวลาการจัดการเรียนรู้ ระดับชั้นประถมศึกษา หลักสูตรโรงเรียนวัดเขายี่สาร (ประมุขเวชกิจ) พุทธศักราช 2553

แผนการเรียนรู้ / จุดเน้นการพัฒนาผู้เรียนที่ต้องการเน้นเป็นพิเศษ คือ นิยัรักการอ่าน การฝึกทักษะการอ่าน คล่อง เขียนคล่อง การพัฒนาทักษะการคิด การบูรณาการหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงสู่การเรียนการสอนและ กิจกรรมพัฒนาคุณภาพผู้เรียน การเรียนรู้โดยใช้โครงงาน และการส่งเสริมการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อการศึกษา

ข้อมูลด้านการบริหาร

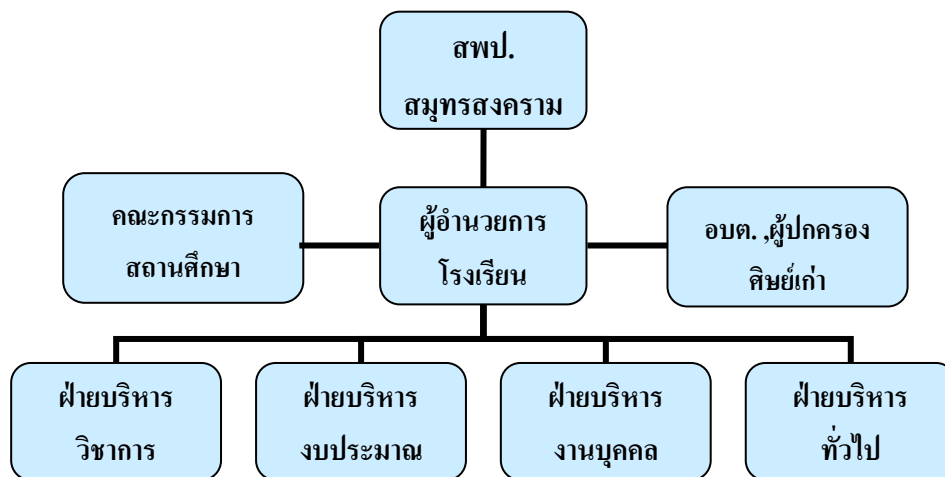
นายเดชา บุญชู ผู้อำนวยการสถานศึกษาชำนาญการพิเศษ วุฒิการศึกษาปริญญาโท (ศษ.ม). สาขาวิชาบริหาร การศึกษา จากมหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาราช ดำรงตำแหน่งที่โรงเรียนนี้ ตั้งแต่วันที่ 1 เดือน ตุลาคม พ.ศ. 2552 จนถึง ปัจจุบัน

คณะกรรมการสถานศึกษา

รายชื่อคณะกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน โรงเรียนวัดเขายี่สาร (ประมุขเวชกิจ) ดังรายละเอียดในตาราง ต่อไปนี้

ลำดับที่	ชื่อ - สกุล	ตำแหน่ง
1	นายพิศาล พยงค์ยม	ประธานกรรมการ
2	นายนิพนธ์ อ่อนอุระ	กรรมการผู้แทนผู้ปกครอง
3	นายเฉลิม แก้วกาม	กรรมการผู้แทนครู
4	นายวีระศักดิ์ แก้วอยู่	กรรมการผู้แทนศิษย์เก่า
5	นายจำรอง อ่อนอุระ	กรรมการผู้แทนองค์กรชุมชน
6	นายโสมนัส พยงค์ยม	กรรมการผู้แทนองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น
7	นายจำนงค์ จันท	กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ
8	พระครูสมุห์สมพงษ์ เขมธมโม	กรรมการผู้แทนพระภิกษุ
9	นายเดชา บุญชู	กรรมการและเลขานุการ

โรงเรียนวัดเขายี่สาร (ประมุขเวชกิจ) ได้แบ่งโครงสร้างการบริหารงานไว้ ดังนี้

รายชื่อครูและบุคลากรของโรงเรียนวัดเขายี่สาร(ประมุขเวชกิจ)

ชื่อ – สกุล	ตำแหน่ง	งานที่ได้รับมอบหมาย
นายเดชา บุญชู	ผู้อำนวยการ	งานด้านบริหาร
นางไพรัช แก้วกาม	ครูประจำชั้น อ.1	งานบุคลากร
นางพิชญ์นันท์ พยงค์อิม	ครูประจำชั้น อ.2	หัวหน้างานทะเบียน
นางปาริชาติ นวลิมปี	ครูประจำชั้น ป.1	งานกิจการนักเรียน
นางสุณี คุณณะ	ครูประจำชั้น ป.2	งานบริหารทั่วไป
นางปราณี ชลภูมิ	ครูประจำชั้น ป.3	งานบรรณารักษ์
นางจิระวิศ ปานอูรัง	ครูประจำชั้น ป.4	หัวหน้าบริหารงบประมาณ
นายเฉลิม แก้วกาม	ครูประจำชั้น ป.5	งานวิชาการ
นางมณฑา พยงค์อิม	ครูประจำชั้น ป.6	งานดูแลช่วยเหลือนักเรียน
นายสมคิด เรืองอุไร	ช่างไม้ชั้น 2	งานด้านการโรง
นายธราพงษ์ หนูอินทร์	เจ้าหน้าที่ธุรการ	งานธุรการ
นางสาวกานต์รวี ขำสกุล	พี่เลี้ยงเด็กพิการ	วิทยากรสอนคอมพิวเตอร์

ข้อมูลทรัพยากรที่จำเป็น

- คอมพิวเตอร์ มีจำนวนทั้งหมด 18 เครื่อง
 - ใช้เพื่อการเรียนการสอน จำนวน 16 เครื่อง
 - ใช้สืบค้นข้อมูลทางอินเทอร์เน็ตได้ จำนวน 14 เครื่อง
 - ใช้ในงานบริหาร จำนวน 3 เครื่อง
- อัตราส่วนครู : นักเรียนเท่ากับ 1: 10 คน
- จำนวนนักเรียนที่ลาออกกลางคัน (ปีปัจจุบัน) จำนวน 0 คน
- สถิติการขาดเรียน : เดือน 3 วัน

- จำนวนนักเรียนที่ทำชื่อเสียงให้กับโรงเรียน (รางวัลดีเด่นที่ได้รับ)

- 😊 ประเภทศิลปศึกษา จำนวน 10 คน
- 😊 ประเภทกีฬา จำนวน 2 คน
- 😊 ประเภทงานวิชาการจำนวน 30 คน
- 😊 ประเภทการแสดงหุ่นสายจำนวน 16 คน
- 😊 ประเภทมัคคุเทศก์น้อยจำนวน 6 คน

ข้อมูลครูและบุคลากร

ประเภทบุคลากร	เพศ		ระดับการศึกษาสูงสุด			อายุเฉลี่ย	ประสบ การณ์สอนเฉลี่ย
	ชาย	หญิง	ต่ำกว่าป.ตรี	ป.ตรี	สูงกว่าป.ตรี		
ผู้อำนวยการ	1				1	49	25
ครูประจำการ	1	7		8		52	32
ครูอัตราจ้าง	-	-	-	-	-	-	-
พนักงานราชการ	1	1	-	2	-	28	0
นักการ/ภารโรง	1		1			54	20
อื่นๆ	-	-	-	-	-	-	-
รวม	3	8	1	10	1	46	26
	12						

มีครูที่สอนตรงตามวิชาเอก/ตรงตามประสบการณ์การสอน จำนวน 8 คน คิดเป็นร้อยละ 10

ข้อมูลนักเรียน

ปัจจุบันโรงเรียนวัดเขยี่สาร (ประมุขเวชกิจ) มีข้อมูลเกี่ยวกับจำนวนนักเรียน (ข้อมูล ณ วันที่ 10 มิถุนายน 2553) ดังนี้

- จำนวนนักเรียนในเขตพื้นที่บริการทั้งหมด จำนวน 80 คน
- จำนวนนักเรียนจำแนกตามระดับชั้นที่เปิดทำการสอน ปีการศึกษา 2553

ระดับชั้น	เพศ		รวม
	ชาย	หญิง	
อนุบาล 1	7	4	11
อนุบาล 2	8	3	11
รวมนักเรียนระดับชั้นอนุบาล	15	7	22
ประถมศึกษาปีที่ 1	7	5	12
ประถมศึกษาปีที่ 2	6	4	10
ประถมศึกษาปีที่ 3	4	9	13
ประถมศึกษาปีที่ 4	3	3	6
ประถมศึกษาปีที่ 5	3	7	10
ประถมศึกษาปีที่ 6	3	4	7
รวมนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษา	26	32	58
รวมจำนวนนักเรียนทั้งหมด	41	39	80

ข้อมูล ณ วันที่ 10 มิถุนายน 2553

- แบ่งออกเป็น
- นักเรียนที่มีความบกพร่องเรียนร่วมจำนวน 2 คน
 - นักเรียนที่มีภาวะทุพโภชนาการจำนวน 2 คน
 - มีนักเรียนที่มีปัญญาเลิศจำนวน - คน
 - มีนักเรียนที่มีความต้องการความช่วยเหลือพิเศษจำนวน 21 คน
 - จำนวนนักเรียนต่อห้องเรียน (เฉลี่ย) 8 คน

ห้องที่จัดไว้ใช้ในการปฏิบัติการเฉพาะ มีทั้งหมด 3 ห้อง ได้แก่

1. ห้องสมุด
2. ห้องปฏิบัติการทางวิทยาศาสตร์
3. ห้องปฏิบัติการคอมพิวเตอร์

พื้นที่ปฏิบัติการ / นันทนาการ ได้แก่ สนามเด็กเล่นพร้อมเครื่องเล่นสนาม สนามวอลเลย์บอล เป็นต้น

2.1.3 ข้อมูลเกี่ยวกับแหล่งเรียนรู้ของโรงเรียนวัดเขายี่สาร

ข้อมูลเกี่ยวกับชุมชน

สภาพชุมชนโดยรวมรอบบริเวณโรงเรียนมีลักษณะเป็นที่ราบติดคลองยี่สาร น้ำไม่ท่วม มีประชากรประมาณ 1,304 คน บริเวณใกล้เคียงโดยรอบโรงเรียน ได้แก่ วัดเขายี่สาร สถานีอนามัยตำบลยี่สาร ที่ทำการ อบต.ยี่สาร อาชีพหลักของชุมชน คือ ปลูกปาล์มน้ำมัน ปลูกยางพารา ประมงน้ำตื้น เพาะเลี้ยง กุ้ง ปู ปลา เนื่องจากที่อยู่เป็นบริเวณป่าชายเลนใกล้ทะเล ประชาชนส่วนใหญ่นับถือศาสนาพุทธ ประเพณี / ศิลปวัฒนธรรมท้องถิ่นที่เป็นที่รู้จักโดยทั่วไป คือ ประเพณีเวียนเทียนหลวงพ่อบุศริราชา มีแหล่งท่องเที่ยวทางประวัติศาสตร์ที่สำคัญของจังหวัดสมุทรสงคราม คือ โบราณสถานวัดเขายี่สาร และพิพิธภัณฑ์พื้นบ้านยี่สารที่เป็นแหล่งรวบรวมการจำลองวิถีชีวิตความเป็นอยู่ของชุมชนบ้าน

ยี่สาร และมีสินค้าของท้องถิ่นที่สำคัญที่ผลิตโดยกลุ่มสตรี คือ ผ้ามัดข้อมจากเปลือกไม้ธรรมชาติ ซึ่งเป็นผ้าประจำจังหวัดสมุทรสงคราม และมีอาหารท้องถิ่นที่ขึ้นชื่อ อาทิ ปลาแดกเดี่ยว กุ้งดัมหวาน ผักชะคราม ขนมหม้อแกง เป็นต้น

ผู้ปกครองนักเรียนส่วนใหญ่จบการศึกษาในระดับประถมศึกษาตอนปลาย ประกอบอาชีพ รับจ้างคิดเป็นร้อยละ 80 นับถือศาสนาพุทธ คิดเป็นร้อยละ 99 ฐานะทางเศรษฐกิจ / รายได้โดยเฉลี่ยต่อครอบครัว / ปี ประมาณ 36,000 - 40,000 บาท จำนวนคนเฉลี่ยต่อครอบครัว 4 คน

โรงเรียนเป็นสถานที่ฝึกฝน และให้บริการการศึกษาแก่บุตร – ธิดา และประชาชนในชุมชน เป็นศูนย์กลางของการจัดกิจกรรมต่างๆ โดยเฉพาะกิจกรรมทางการศึกษาของนักเรียน นักเรียนได้เรียนรู้จากแหล่งเรียนรู้ในชุมชน เช่น เรียนรู้วิถีชีวิตของชุมชนจากพิพิธภัณฑ์พื้นบ้านยี่สาร เรียนรู้การอนุรักษ์สิ่งแวดล้อม และภูมิปัญญาท้องถิ่น รวมทั้งระบบนิเวศป่าชายเลน ซึ่งกิจกรรมต่างๆ เหล่านี้ สถานศึกษาได้รับความร่วมมือจากภูมิปัญญาท้องถิ่นเป็นอย่างดี

แหล่งเรียนรู้และภูมิปัญญาท้องถิ่น

นับตั้งแต่ก่อตั้งโรงเรียนวัดเขายี่สาร (ประมุขเวชกิจ) โรงเรียนได้ดำเนินการพัฒนามาโดยตลอดจนถึงปัจจุบัน โรงเรียนมีอาคารเรียนจำนวน 3 หลัง อาคารประกอบ จำนวน 3 หลัง รวมจำนวนห้องเรียนทั้งหมดจำนวน 8 ห้องเรียน ห้องปฏิบัติการจำนวน 2 ห้องเรียน คือ ห้องปฏิบัติการทางภาษา และห้องปฏิบัติการทางวิทยาศาสตร์ ห้องปฏิบัติการพิเศษต่างๆ จำนวน 2 ห้องเรียน ได้แก่ ห้องคอมพิวเตอร์ และห้องสมุด โดยห้องสมุดโรงเรียนมีขนาด 54 ตารางเมตร หรือ 1 ห้องเรียน มีหนังสือในห้องสมุดทั้งหมดจำนวน 2,212 เล่ม จำแนกเป็น 5 ประเภท ส่วนสถิติการใช้ห้องสมุดของนักเรียนสูงสุดเมื่อเดือนกรกฎาคม 2553 คิดเป็นร้อยละ 97 ของจำนวนนักเรียนทั้งหมด โรงเรียนมีคอมพิวเตอร์ใช้ในการสอน จำนวน 16 เครื่อง คิดเป็นสัดส่วน จำนวนนักเรียนต่อเครื่อง เท่ากับ 1 เครื่อง ต่อนักเรียน 5 คน

นอกเหนือจากห้องสมุดของโรงเรียนแล้วโรงเรียนมีแหล่งเรียนรู้ภายในและภายนอกโรงเรียนและใช้ในการดำเนินการจัดการเรียนการสอน ดังนี้

แหล่งเรียนรู้ภายใน	สถิติการใช้	แหล่งเรียนรู้ภายนอก	สถิติการใช้
ชื่อแหล่งเรียนรู้	จำนวนครั้ง/ปี	ชื่อแหล่งเรียนรู้	จำนวน ครั้ง/ปี
1. ห้องสมุดโรงเรียน	ตลอดปี	1. พิพิธภัณฑ์บ้านเขายี่สาร	20
2. ห้องคอมพิวเตอร์	ตลอดปี	2. วัดเขายี่สาร	20
3. ห้องปฏิบัติการทางภาษา	ตลอดปี	3. สถานีอนามัย	8
4. ห้องปฏิบัติการวิทยาศาสตร์	ตลอดปี	4. สถานีตำรวจ	2
5. สวนสมุนไพร	ตลอดปี	5. ชุมชนแหล่งประกอบอาชีพ	20
6. ห้องพยาบาล	ตลอดปี	6. โรงถ่าน	20
		7. ศูนย์ผ้ามัดข้อม	20

ภูมิปัญญาท้องถิ่น

ปราชญ์ชาวบ้าน/ภูมิปัญญาท้องถิ่นผู้ทรงคุณวุฒิที่สถานศึกษาเชิญมาให้ความรู้แก่ครู/นักเรียนในปีการศึกษานี้ ได้แก่

- พระครูสมุห์สมพงษ์ เขมธมฺโม เจ้าอาวาสวัดเขยี่สาร ให้ความรู้เรื่องเกี่ยวกับคุณธรรมจริยธรรมสำหรับนักเรียน
- ผศ.สิริอาภา รัชตะหิรัญ คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร ให้ความรู้เรื่องประวัติศาสตร์ชุมชนวัฒนธรรมท้องถิ่น
- นางรุจิ อิงอาจ ให้ความรู้เรื่องผ้ามัดย้อม
- นายธนู พยนต์ิษฐ์ ให้ความรู้เรื่องการเผาถ่านไม้โกงกาง และน้ำส้มควันไม้
- นางสาวเบญจวรรณ พยนต์ิษฐ์ ให้ความรู้เรื่องพิพิธภัณฑสถานเขยี่สาร
- นายภัทรพล พุ่มทอง ให้ความรู้เรื่องการอนุรักษ์ทรัพยากรป่าชายเลน
- นายเกรียงศักดิ์ ลิ้มสมบัติอนันต์ ให้ความรู้เรื่องดนตรีพื้นบ้าน และการเล่นกีฬาตะกร้อลอดห่วง

ข้อเสนอแนะเพื่อพัฒนาสถานศึกษาจากการประเมินของ สมศ. รอบที่ 2

1. สถานศึกษาควรดำเนินการจัดทำการวิจัยผลผลิตและพัฒนาสื่อเพื่อพัฒนาการเรียนการสอน โดยเน้นการใช้สื่อที่หลากหลาย ใช้วัสดุท้องถิ่นและราคาประหยัด

2. ครูควรจัดกิจกรรมให้ผู้เรียนได้เรียนรู้ในแหล่งเรียนรู้ทั้งภายในและภายนอกให้มากขึ้น ส่งเสริมการอ่านสรุปความรู้จากการอ่านด้วยการจดบันทึกความรู้ให้เป็นระบบ และสามารถนำข้อมูลไปใช้เพื่อการเรียนรู้ได้ต่อไป

3. ผู้เรียนควรได้รับการส่งเสริมการทำงานโครงการในทุกกลุ่มสาระวิชา และควรได้รับการพัฒนาในเรื่องการสรุปความรู้ให้เป็นระบบต่อเนื่อง ควรมีประเด็นการวิเคราะห์ข่าวเพิ่มขึ้นในสมุดบันทึกการอ่านอย่างต่อเนื่อง

- นวัตกรรมและสิ่งดีเด่น รวมทั้งการปฏิบัติการที่เป็นเลิศของสถานศึกษา ได้แก่ บทละครหุ่นสาย และการแสดงของผู้เรียนโรงเรียนวัดเขยี่สาร ใช้บูรณาการกับทุกสาระวิชา โดยมีครูเป็นที่ปรึกษา
- ทิศทางการพัฒนาคุณภาพและมาตรฐานของสถานศึกษาในอนาคต ได้แก่
 - สถานศึกษาควรจัดทำงานทั้ง 4 งาน ติดตาม และประเมินผลภายในสถานศึกษาให้เป็นระบบ และส่งเสริมการจัดบริการให้ความรู้ เผยแพร่ข่าวสารด้านการศึกษากับผู้ปกครอง ผู้เรียน อย่างต่อเนื่อง
 - ครูได้รับการส่งเสริมการอบรมอย่างต่อเนื่องจากสถานศึกษาซึ่งเป็นผลดีต่อการพัฒนาตนเองของครูและนำมาพัฒนาการจัดการเรียนการสอน ดังนั้นสถานศึกษาควรดำเนินการอย่างต่อเนื่อง
 - ผู้เรียนควรได้รับการส่งเสริมการแสดงหุ่นสายให้มีความชำนาญและเป็นที่รู้จักอย่างกว้างขวางสามารถประกอบเป็นอาชีพได้

สรุปผลจากการประเมินสถานภาพของสถานศึกษา

จากการศึกษาสภาพของโรงเรียน ทั้งปัจจัยภายนอกและภายใน โดยนำมาวิเคราะห์การประเมินสภาพองค์กร พบว่าโรงเรียนเขยี่สารฯ มีปัจจัยภายนอกที่เป็นโอกาสในการพัฒนาโรงเรียน คือ ด้านสังคมและวัฒนธรรม ด้าน

เทคโนโลยี ปัจจัยภายนอกที่เป็นอุปสรรค คือ ด้านการเมืองและกฎหมาย ด้านเศรษฐกิจ ส่วนปัจจัยภายในที่มีความเข้มแข็ง คือ ด้านวัสดุอุปกรณ์ ด้านการบริหารจัดการ ปัจจัยภายในที่อ่อนด้อยต้องเร่งปรับปรุงแก้ไข คือ ด้านบุคลากร ด้านการเงิน และด้านผลผลิตและการบริการ เมื่อพิจารณาจากผลการประเมินทั้งสภาพภายนอกและภายในขององค์กร โรงเรียนต้องจัดทำแผนยุทธศาสตร์ เพื่อบริการสังคมและสนับสนุนในด้านที่เกี่ยวข้องกับปัจจัยภายนอก เพื่อให้การพัฒนาโรงเรียนเป็นไปตามวิสัยทัศน์ที่กำหนดไว้ และปรับปรุงแก้ไขปัจจัยภายนอกที่อ่อน ทั้ง 3 ด้าน ดังกล่าวเพื่อพัฒนาส่วนที่ยังด้อยให้สอดคล้องกับทิศทางในการพัฒนาโรงเรียน

พิพิธภัณฑ์ท้องถิ่นบ้านเขยี่สาร

ตำนานบรรพบุรุษชุมชนบ้านเขยี่สาร ตำนานที่ชาวบ้านเขยี่สารเล่าสืบกันมาคือว่า พ่อปู่ศรีราชาเป็นคนจีน ล่องเรือสำเภามาค้าขาย มาถิ่นสามคนพี่น้อง คือจีนเคราเป็นที่ชายคนโต จีนขาน พี่คนรอง และน้องสุดท้องคือจีนกู่ เมื่อเดินเรือมาถึงบริเวณเขยี่สารซึ่งในอดีตอยู่ติดทะเล เรือสำเภาพุ่งชนเขา เรือแตก สามพี่น้องต้องพลัดพรากจากกัน พี่คนโตไปอยู่ที่เขาตะเครา จีนขานอยู่เขยี่สาร ส่วนจีนกู่ น้องคนสุดท้องอยู่ที่เขาโอ้ได้ จีนทั้งสามตั้งบ้านเรือน เกิดเป็นหมู่บ้านสืบต่อกันมา จีนขานเก่งกล้ำสามารถจนได้รับยกย่องเป็นพ่อปู่ศรีราชา บรรพบุรุษแห่งหมู่บ้านเขยี่สาร

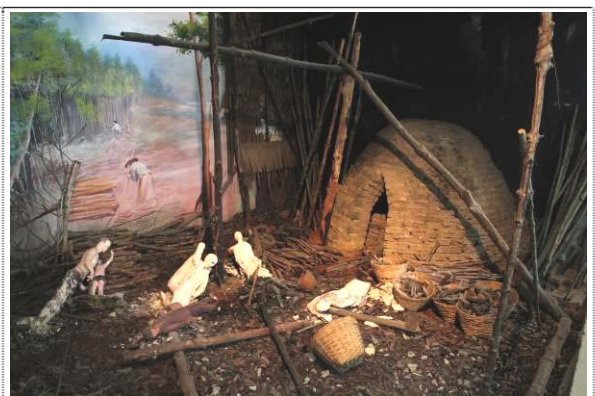
นอกจากชุมชนบ้านเขยี่สารจะดำเนินชีวิตแบบเรียบง่ายแล้ว อาหารการกินก็อุดมสมบูรณ์ เพราะพื้นที่ริมทะเลเป็นป่า โดยเฉพาะป่าโกงกาง กุ้ง หอย ปู ปลา อุดมสมบูรณ์ อีกอย่างหนึ่งชุมชนแห่งนี้ไม่มีน้ำจืด มีแต่น้ำกร่อย วิธีการเก็บน้ำจืดจะมีการเก็บน้ำใส่ตุ่มขนาดใหญ่ อาจารย์ศรีศักร วัลลิโภดม ผู้เชี่ยวชาญด้านโบราณคดีให้ข้อสังเกตว่า ตุ่มดังกล่าวมีอยู่วัดเขยี่สาร และอยู่ใต้ถุนบ้านของชาวบ้าน มีขนาดใหญ่ปากเล็ก เหมาะในการเก็บน้ำ และไม่ใช่ทำในไทย น่าจะมาจากประเทศจีนตอนใต้หรือเวียดนามตอนเหนือ เพราะลักษณะตุ่มเหมาะที่จะใส่น้ำบรรจุมากับเรือสำเภา เรื่องของการหาน้ำจืดมาเก็บไว้กินและใช้นี้ ชาวบ้านเขยี่สารจำนวนหนึ่งยังประกอบอาชีพเอาเรือไปขนมาขายอยู่จนถึงปัจจุบัน แสดงว่าน้ำจืดจำเป็นต่อชีวิตชาวบ้านแถบนี้มาก อาชีพนี้เรียกว่า “การลมน้ำ” คือชาวบ้านจะนำเรือจากหมู่บ้านไปตามคลองไปจนถึงแม่น้ำเพชรบุรีที่ไหลมาลงอ่าวบางตะบูน พอเรือไปถึงบริเวณน้ำที่ตื้นและใสสะอาดก็จะจอดแควเรือข้างหนึ่งลงให้น้ำเข้าเรือ ได้น้ำจืดพอแล้วก็บรรทุกน้ำกลับมาขายให้ชาวบ้าน แม้ขณะนี้เรือขนาดใหญ่ขึ้น ใช้แท้งค์น้ำแทน และใช้เครื่องยนต์แทนการพายเรือ แต่ก็ยังเป็นการขนน้ำจืดมาขายอยู่นั่นเอง

รูปภาพพิพิธภัณฑ์ท้องถิ่นบ้านเขยี่สาร

พิพิธภัณฑ์บ้านเขยี่สาร เป็นพิพิธภัณฑ์ท้องถิ่นที่จัดสร้างขึ้นโดยความร่วมมือของชาวชุมชนบ้านเขยี่สาร เป็นพิพิธภัณฑ์แบบเปิด คือ มีส่วนที่จัดการแสดงเป็นนิทรรศการถาวรภายในอาคาร กับพิพิธภัณฑ์ภายนอกอาคาร ได้แก่ โบราณสถานวัดเขยี่สาร วิถีชีวิต วัฒนธรรมประเพณี ธรรมชาติและสภาพแวดล้อมของชุมชน โดยจัดสร้างขึ้นเพื่อให้เป็นแหล่งเรียนรู้เรื่องราวของบ้านเขยี่สารซึ่งการศึกษาทางโบราณคดีและศิลปกรรมภายในชุมชนบ่งชี้อย่างชัดเจนว่ามีการอยู่อาศัยที่ชุมชนเขยี่สารมาตั้งแต่ราวพุทธศตวรรษที่ 19 – 20 ซึ่งเป็นระยะเวลาร่วมสมัยกับการเกิดขึ้นอย่างเป็นทางการของกรุงศรีอยุธยา ปรากฏหลักฐานเอกสารมากมายที่กล่าวถึงเขยี่สารในฐานะชุมชนเก่าแก่ที่เป็นทางผ่านเมื่อจะต้องเดินทางสู่เขตเพชรบุรีลงไป ตั้งอยู่ใน บริเวณวัดเขยี่สาร โดยใช้อาคารศาลาการเปรียญของวัดเป็นพิพิธภัณฑ์ เริ่มก่อตั้งเมื่อพ.ศ. 2539 ด้วยความร่วมมือร่วมใจของชาวชุมชนเขยี่สารที่มีความสำนึกในประวัติศาสตร์ความเป็นมาของท้องถิ่นชุมชนเขยี่สารเป็นชุมชนโบราณ ร่วมสมัยกับการเกิดกรุงศรีอยุธยา มีการอยู่อาศัยอย่างต่อเนื่อง เรื่องราวเหล่านี้เป็นข้อมูลสำคัญที่นำศึกษา หากันคว้าได้จากพิพิธภัณฑ์บ้านเขยี่สาร อาคารชั้นล่างจัดแสดงภูมิปัญญาบ้านเขยี่สาร ชีวิตวัฒนธรรมของผู้คน เครื่องมือผลิตยาสมุนไพร เครื่องใช้ไม้สอยของชาวบ้านในชุมชน ชั้นบนจัดแสดงภาชนะ เครื่องมือเครื่องใช้ของชาวชุมชนเขยี่สาร

รูปภาพพิพิธภัณฑ์ท้องถิ่นบ้านเขาชีสาร์

บทที่ 3

ขั้นตอนการดำเนินงาน

ขั้นตอนการดำเนินกิจกรรมของของโครงการการสร้างการเรียนรู้ให้กับเด็ก โดยผ่านกระบวนการเรียนรู้ เรื่องการเป็นมัลลเทศก์ที่ดีของนักเรียนโรงเรียนวัดเขายี่สาร และเยาวชนบ้านเขายี่สาร ประกอบด้วยกิจกรรมการสร้าง ความเข้าใจ กิจกรรมชวนคิด กิจกรรมวางแผนเพื่อเก็บข้อมูล การลงพื้นที่เก็บข้อมูล กิจกรรมสรุป รวบรวม และวิเคราะห์ ข้อมูล การนำเสนอข้อมูล/ฝึกการเป็นมัลลเทศก์ การทดลองปฏิบัติการจริง “มัลลเทศก์น้อย” ในการจัดการท่องเที่ยว การสรุป/ถอดบทเรียน และการจัดทำรายงานผลการวิจัย รายละเอียดดังในตารางสรุปผลการดำเนินงานโครงการฯ และ สรุปรายงานการประชุมแต่ละกิจกรรมที่มีความละเอียดของเนื้อหาทั้งในภาคผนวก ก.

สรุปผลการดำเนินงานโครงการการสร้างการเรียนรู้ให้เกิดขึ้นกับเด็ก โดยผ่านกระบวนการเรียนรู้เรื่องการเป็นมัลลเทศก์ที่ดีของนักเรียนโรงเรียนวัดเขายี่สาร และเยาวชนบ้านเขายี่สาร

กิจกรรม	วัตถุประสงค์	กลุ่มเป้าหมาย	กระบวนการ/วิธีการ	ผลที่คาดว่าจะได้รับ	ระยะเวลา	ผลการดำเนินงาน	บทเรียนที่ได้
1.เวทีสร้างความเข้าใจ	เพื่อทำความเข้าใจร่วมกันถึงกระบวนการในการจัดการเรียนรู้	คณะผู้วิจัย 5 คน และนักเรียน 15 คน	ประชุม พูดคุย แลกเปลี่ยนความคิดเห็น	คณะผู้วิจัยและนักเรียนที่สนใจเข้าร่วมโครงการ เกิดความเข้าใจถึงกระบวนการของการจัดการเรียนรู้	มิ.ย. 53 1 ส.ค. 53	- เห็นเด็กหลายคนมีความกระตือรือร้น กล้าแสดงออก - เห็นความเป็นผู้นำของรุ่นพี่ในเด็กบางคน	ความสนใจทำให้เกิดการเรียนรู้ด้วยตนเอง
2.กิจกรรมชวนคิด 2.1 “มัลลเทศก์ท้องถิ่นที่ดี ของชุมชนเขายี่สาร ควรเป็นอย่างไร” 2.2 “ข้อมูลความรู้ท้องถิ่นที่จำเป็น” - ข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับพิพิธภัณฑ์ท้องถิ่น - ข้อมูลเกี่ยวกับชุมชนท้องถิ่น	1.ฝึกกระบวนการคิด 2.ร่วมกันสร้างรูปธรรมของมัลลเทศก์ท้องถิ่น ที่อาจจะให้เกิดขึ้น	คณะผู้วิจัย 5 คน และนักเรียน 15 คน	พูดคุย แลกเปลี่ยนความคิดเห็น โดยมีคณะผู้วิจัยทำหน้าที่เปิดประเด็น ชักถาม ให้เห็นมุมมองที่หลากหลายและรายละเอียด	1.นักเรียนได้ฝึกการคิด วิเคราะห์ร่วมกัน 2.ได้รูปธรรม/คุณสมบัติของมัลลเทศก์ที่อาจจะให้เกิดขึ้น 3.ได้ประเด็นของข้อมูล ที่จะต้องไปค้นหา และเรียนรู้ร่วมกัน	มิ.ย. – ก.ค. 53 7,8 ส.ค. 53 15 ส.ค. 53 22 ส.ค. 53	- เด็กๆกล้าแสดงออกมากขึ้น เริ่มมีการแก้ปัญหาขึ้นจากการแสดงความคิดเห็นและจากการเล่นเกม - มีการแบ่งงานกันทำภายในกลุ่ม	- การแลกเปลี่ยนความคิดเห็นจะได้เห็นมุมมองที่หลากหลายซึ่งนำไปสู่การแก้ปัญหาและคิดวิเคราะห์ร่วมกันได้ - เกมเป็นกิจกรรมที่สร้างแรงจูงใจได้ดีและเป็นแรงกระตุ้นให้เกิดการเรียนรู้

กิจกรรม	วัตถุประสงค์	กลุ่มเป้าหมาย	กระบวนการ/วิธีการ	ผลที่คาดว่าจะได้รับ	ระยะเวลา	ผลการดำเนินงาน	บทเรียนที่ได้
3.กิจกรรมวางแผนเพื่อเก็บข้อมูล เช่น วิธีการ เครื่องมือ แบ่งบทบาทหน้าที่ ฯลฯ	เพื่อร่วมกันวางแผนการเก็บข้อมูลประเด็นต่างๆ ที่ได้จากเวทีชวนคิด	คณะผู้วิจัย 5 คน และนักเรียน 15 คน	พูดคุย แลกเปลี่ยนความคิดเห็น โดยมีคณะผู้วิจัยทำหน้าที่เปิดประเด็น ชักถาม ให้เห็นมุมมองที่หลากหลาย และรายละเอียด	1.นักเรียนได้ฝึกการคิด วิเคราะห์ ร่วมกัน 2.ได้แผนงาน วิธีการ เครื่องมือในการเก็บข้อมูล ตลอดจนบทบาทหน้าที่ของแต่ละคน	5 ก.ย. 53	- เด็กๆมีความรับผิดชอบดี - น้องเริ่มกล้าแสดงออกมากขึ้น - รู้จักการวางแผนในการปฏิบัติงานครั้งต่อไป - รู้จักคิดวิเคราะห์ถึงปัญหาที่เกิดขึ้นและวิธีแก้ปัญหา	- เรื่องราวบางเรื่องสามารถเรียนรู้ได้จากการสังเกตและคิดวิเคราะห์ - การวางแผนในการทำงานจะทำให้ ใ ห้ ผ ล ง า น ที่ ไ ด้ มี ประสิทธิภาพที่ดีกว่า
4.ลงพื้นที่เก็บข้อมูล	เพื่อร่วมกันเก็บรวบรวมข้อมูล	คณะผู้วิจัย 5 คน และนักเรียน 15 คน	ตามที่กำหนดจาก กิจกรรม 3.	1.นักเรียนได้ลงมือค้นหา เก็บข้อมูลด้วยตนเอง 2.ได้ข้อมูลตามประเด็นที่กำหนดไว้	12 ก.ย. 53 3 ต.ค. 53 10 ต.ค. 53 21 ต.ค. 53	- ได้เรียนรู้การทำหน้าที่ มีคฤหาเสวก และ สามารถเปรียบเทียบถึงจุดดีจุดเสียจากประสบการณ์ตรง - ได้รู้จักการใช้คำถามและการสังเกตเพื่อหาข้อมูล - เด็กๆยังไม่ค่อยมีการจดบันทึก - ได้เรียนรู้การทำงานเป็นกลุ่ม การเป็นผู้นำ ผู้ตาม ได้ข้อมูลที่หลากหลายและความรู้ที่คงทน	- การ ได้ เรี ย น รู้ แ บ บ ประสบการณ์ตรงทำให้เกิดการเรียนรู้ที่ชัดเจนความรู้ที่ได้จึงเป็นความรู้ที่คงทน - การใช้คำถามจะทำให้เกิดความคิดที่หลากหลายและได้ข้อมูลตามต้องการ - การทำซ้ำๆจะทำให้เกิดความกล้าแสดงออก เกิดความมั่นใจ และความเข้าใจในเนื้อหา ข้อมูลต่างๆมากขึ้น

กิจกรรม	วัตถุประสงค์	กลุ่มเป้าหมาย	กระบวนการ/วิธีการ	ผลที่คาดว่าจะได้รับ	ระยะเวลา	ผลการดำเนินงาน	บทเรียนที่ได้
5.กิจกรรมสรุป รวบรวมข้อมูล	เพื่อร่วมกันสรุป รวบรวม ข้อมูลที่ได้ให้เป็นระบบ - ข้อมูลความรู้ในพิพิธ- ภัณฑ์ - ข้อมูลความรู้ในชุมชน	คณะผู้วิจัย 5 คน และ นักเรียน 15 คน	พูดคุย แลกเปลี่ยนความคิดเห็น โดยมีคณะผู้วิจัยทำหน้าที่เปิด ประเด็น ชักถาม และฝึกวิธีการ สรุป จัดกลุ่มข้อมูล/เนื้อหา	1.นักเรียนได้ฝึกการสรุป จัดกลุ่ม ข้อมูล/เนื้อหา 2.ได้ชุดข้อมูลที่จะนำไปใช้ในการวิเคราะห์	26 ก.ย. 53	- สามารถทำงานเดี่ยวแล้ว นำมาสรุปเป็นข้อมูลรวม ของกลุ่มได้ - เกิดการคิดวิเคราะห์และ สรุปข้อมูลส่วนเกินได้ พูดคุยแลกเปลี่ยนความ คิดเห็นกันมากขึ้น	-การให้เด็กได้ดำเนิน กิจกรรมเอง ถ้าเกิดปัญหาจะ ทำให้เกิดการคิดแก้ปัญหา เองได้ คุณครูไม่จำเป็นต้อง ช่วยชี้แนะตลอดเวลา
6.กิจกรรมวิเคราะห์ ข้อมูล	1.เพื่อร่วมกันวิเคราะห์ เนื้อหาสาระที่จะนำไปใช้ 2.เพื่อกำหนดแผนการ นำเสนอ และรูปแบบการ ฝึกเป็นมัลลเทศก์	คณะผู้วิจัย 5 คน และ นักเรียน 15 คน	พูดคุย แลกเปลี่ยนความคิดเห็น โดยมีคณะผู้วิจัยทำหน้าที่เปิด ประเด็น ชักถาม และฝึกวิธีการ นำเสนอ/ถ่ายทอด	1.นักเรียนได้ฝึกการวิเคราะห์ ข้อมูล 2.ได้ชุดสาระความรู้เกี่ยวกับ พิพิธภัณฑสถานและชุมชน ที่จะ นำไปใช้ 3.นักเรียนได้ทดลองฝึกการ นำเสนอ	7 พ.ย. 53	- เด็กๆรู้จักแก้ปัญหาตาม สถานการณ์ที่เกิดขึ้น - เด็กสามารถคิดวิเคราะห์ เป็น รู้จักการวางแผนงาน ตามสถานการณ์ - เด็กๆมีความรับผิดชอบใน งานที่รับมอบหมาย	- ต้องมีการปรับเปลี่ยน กิจกรรมให้เข้ากับ สถานการณ์ที่เกิดขึ้น เพื่อให้ ได้ประสิทธิผลที่ดีในการจัด กิจกรรมและให้เกิดความ เหมาะสมกับสถานการณ์ ขณะนั้นๆ

กิจกรรม	วัตถุประสงค์	กลุ่มเป้าหมาย	กระบวนการ/วิธีการ	ผลที่คาดว่าจะได้รับ	ระยะเวลา	ผลการดำเนินงาน	บทเรียนที่ได้
---------	--------------	---------------	-------------------	---------------------	----------	----------------	---------------

7.เวทีนำเสนอข้อมูล/ฝึกการเป็นมัคคุเทศก์	เพื่อร่วมกันนำเสนอข้อมูลในรูปแบบสถานการณ์จำลอง “มัคคุเทศก์น้อย”	คณะผู้วิจัย 5 คน และนักเรียน 15 คน	1.นำเสนอข้อมูล ผ่านการเล่นบทบาทสมมติ “มัคคุเทศก์น้อย” 2.ร่วมกันสรุปผล	1.นักเรียนได้ฝึกการทำหน้าที่เป็นมัคคุเทศก์ 2.นักเรียนได้เห็นจุดเด่นและจุดที่ต้องปรับปรุงของตัวเอง	14 พ.ย. 53 5 ธ.ค. 53 16 ม.ค. 54 23 ม.ค. 54	- เด็กๆมีประสบการณ์มากขึ้น กล้าพูด กล้าคิด กล้าทำ - รู้จักการแก้ปัญหามากขึ้น - รู้จักตัวเองมากขึ้น - รู้เรื่องราวในพิพิธภัณฑ์เพิ่มขึ้น - เด็กๆคอยช่วยเหลือกัน - เด็กบางคนยังขาดความมั่นใจเพราะประสบการณ์น้อยและยังไม่แม่นข้อมูล	- กิจกรรมการแสดงบทบาทสมมติ เป็นการเรียนรู้ที่ทำให้ผู้เรียน ได้ทดลองทำจริงและนำไปสู่การแก้ปัญหาที่เกิดขึ้น เป็นการฝึกทักษะในการแก้ปัญหา - การทำกิจกรรมซ้ำเดิมๆมากเกินไปเด็กอาจเบื่อและขาดความเข้าใจ - การฝึกบ่อยๆจะทำให้มีทักษะมากขึ้นและมีความมั่นใจเพิ่มขึ้น
---	---	------------------------------------	--	--	---	--	---

8.กิจกรรมจัดทำรายงาน “มีคุณเทศก์น้อย”	1.เพื่อให้แก่นักเรียนได้ทบทวน และจัดทำหน้าที่มีคุณเทศก์ ท้องถิ่น 2.เพื่อเป็นการประเมินผล การจัดกระบวนการเรียนรู้	คณะผู้วิจัย 5 คน นักเรียน 15 คน และ นักท้องถิ่น ที่มาร่วมชม	นักเรียนทำหน้าที่เป็น มีคุณเทศก์พานักท่องเที่ยว เยี่ยมชมพิพิธภัณฑ์ และ ชุมชนเขาชีงู	นักเรียนได้ฝึกปฏิบัติจัดทำหน้าที่ มีคุณเทศก์ เช่น การนำเสนอ การพูดคุย ตอบคำถาม การแก้ปัญหาเฉพาะหน้า	30 ก.พ. 54- ตุลาคม 54	ได้เก็บงานฉบับที่มอบหมายที่ ไม่พอครูผู้สอนได้พูดคุย กับนักเรียนที่มาร่วม -กลุ่มน้องยังแก้ไข สถานการณ์ไม่ได้	การออกแบบกิจกรรมต้อง จะสอดคล้องกับพื้นที่ จัดทำไว้เป็นอย่างดี -ประสิทธิภาพผู้นำและ แบบอย่างให้น้องได้
						คำถามไม่ได้ บางครั้งยังขาด ข้อมูล และข้อมูลยังไม่แม่นยำ	-การจัดกิจกรรมต้อง เหมาะสมกับวัยด้วย
กิจกรรม	วัตถุประสงค์	กลุ่มเป้าหมาย	กระบวนการ/วิธีการ	ผลที่คาดว่าจะได้รับ	ระยะเวลา	ผลการดำเนินงาน	บทเรียนที่ได้
9.เวทีสรุป/ถอด บทเรียน	1.เพื่อร่วมกันวิเคราะห์ บทเรียนที่ได้จากการทำ งาน 2.ประเมินผลการเปลี่ยนแปลง ที่เกิดขึ้นทั้งในด้าน กระบวนการจัดการเรียนรู้ ตัวครู (คณะผู้วิจัย) และ นักเรียนที่เข้าร่วม	คณะผู้วิจัย 5 คน นักเรียน 15 คน และ ทีม สนับสนุน 5 คน	จัดประชุม แลกเปลี่ยน เรียนรู้ และสรุปบทเรียน ที่ ได้จากการทำโครงการนี้	1.ทีมวิจัยและนักเรียนได้แลกเปลี่ยน เรียนรู้ร่วมกัน ถึงผลที่เกิดขึ้นใน โครงการนี้ 2.ทีมวิจัยได้รูปแบบการจัดการกระบวนการ เรียนรู้ให้กับนักเรียน	11 ก.พ. 54 13 ก.พ. 54	- เด็กระดับประถมต้นจะ แสดงความคิดเห็นสั้นๆ ไม่ ค่อยบอกเหตุผล แต่มีบาง คนมีความคิดที่ลึก มีเหตุผล มีความคิด - เด็กโตกว่า คนที่เก่งก็จะ แสดงความคิดเห็นมากกว่า และเอาตัวเองเป็นผู้นำ คน พูดไม่เก่งก็จะไม่มีบทบาท	- การใช้เกณฑ์ทำให้เกิด ความกระตือรือร้น - เล่นเกมมีการทำโทษ ทำให้ เกิดสมาธิ และมีระเบียบ วินัยมากขึ้น - ผลงานนอกสถานที่ ทำให้ เกิดวิสัยทัศน์กว้างไกล ได้ ความรู้ ได้ประสบการณ์ - กิจกรรมสำรวจข้อมูล ช่วย ให้รู้ข้อเท็จจริง ฝึกการคิด วิเคราะห์ สรุปความรู้ที่ได้ จะยั่งยืน

บทที่ 4

ผลการวิจัย

4.1 สถานการณ์ ปัจจัย และเงื่อนไข ที่มีต่อการพัฒนากระบวนการเรียนรู้ของนักเรียนโรงเรียนวัดเขยี่สาร

4.1.1 การพัฒนาปัจจัยวิจัย

สืบเนื่องมาจากชุมชนเขยี่สารเป็นชุมชนที่เก่าแก่ที่มีประวัติศาสตร์มายาวนาน และมีมรดกทางวัฒนธรรมมีภูมิปัญญาท้องถิ่น ตลอดจนทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมที่มีเอกลักษณ์เฉพาะตนซึ่งมีคุณค่าควรแก่การอนุรักษ์ให้คงอยู่ต่อไป ที่สำคัญ คือ ต้องปลูกจิตสำนึกให้คนในชุมชนรักท้องถิ่นของตนเอง และนำสิ่งที่ดีมีคุณค่าที่มีอยู่ในชุมชนนำเสนอให้คนนอกชุมชนเห็นคุณค่าและความสำคัญด้วย ชาวชุมชนบ้านเขยี่สารจึงได้มีการศึกษาและสร้างระบบการจัดการขึ้นโดยหาวิธีการต่างๆ เช่น มีการจัดสร้างพิพิธภัณฑ์ท้องถิ่นขึ้น โดยจัดแสดงเนื้อหาเรื่องราวของชุมชนเปิดให้ผู้สนใจเข้าเยี่ยมชม นอกจากนั้นยังได้ใช้โบราณสถาน โบราณวัตถุ วิถีชีวิต และภูมิปัญญาต่างๆ มาใช้ในการสร้างจุดสนใจ เพื่อให้ชุมชนกลายเป็นแหล่งเรียนรู้และพัฒนาต่อยอดเป็นแหล่งท่องเที่ยวที่น่าสนใจ สิ่งที่สำคัญมากเมื่อมีแหล่งท่องเที่ยวเกิดขึ้นก็คือ ผู้นำชม หรือมัคคุเทศก์ที่ดีที่จะบริการนักท่องเที่ยว ชุมชนจึงตั้งเป้าหมายว่าผู้ที่น่าจะทำหน้าที่มัคคุเทศก์ที่ดีได้จะเป็นเยาวชนในชุมชน และเยาวชนที่ถูกมองก่อนก็คือนักเรียนโรงเรียนวัดเขยี่สาร (ประถมศึกษา) นั่นเอง ซึ่งทางโรงเรียนก็พร้อมที่จะให้ความร่วมมืออย่างดียิ่ง โดยทางโรงเรียนจะคัดเลือกนักเรียนที่ครูคิดว่าจะทำได้เข้ามาฝึกการเป็นมัคคุเทศก์ของชุมชน จากผลการดำเนินงานที่ผ่านมาพบว่า มัคคุเทศก์ที่ได้ยังขาดความมั่นใจในการทำหน้าที่ทั้งในด้านการนำเสนอข้อมูลเรื่องราวต่าง ๆ การตอบข้อซักถามของนักท่องเที่ยว ซึ่งเมื่อได้นำปัญหามาวิเคราะห์ดู พบว่า

1. ผู้ที่มาเป็นมัคคุเทศก์ไม่ได้มาด้วยความสนใจของตนเองถูกคัดเลือกเข้ามา
2. ผู้ที่เข้ามาเป็นมัคคุเทศก์ยังมีจิตสำนึกในการรักท้องถิ่นไม่มากพอ
3. พฤติกรรมการเรียนรู้ยังไม่เป็นการสร้างการเรียนรู้ด้วยตนเอง
4. ผู้ที่มาเป็นมัคคุเทศก์ยังขาดประสบการณ์ตรง

จากสภาพปัญหาที่ได้พบดังกล่าวทางคณะทำงานจึงต้องค้นหาวิธีการใหม่ที่จะแก้ไขและพัฒนาไปสู่เป้าหมายที่ตั้งไว้ คือ การเป็นมัคคุเทศก์ที่ดี โดยวิธีการแก้ไขก็จะมองไปที่ปัญหาแต่ละปัญหาที่ได้พบและวิธีการแก้ไขปัญหานั้นจะแตกต่างกันออกไป

4.1.2 การทดลองทำกิจกรรมของโครงการ

จากสถานการณ์ ปัจจัย และเงื่อนไขที่ได้กล่าวมาแล้ว ทำให้คณะทำงานเห็นว่าวิธีการที่ทำอยู่นั้นควรต้องมีการแก้ไขปรับปรุงและพัฒนาเพื่อให้บรรลุผลตามต้องการ โดยจะมองปัญหาที่ได้พบและแก้ไขไปที่ละข้อ เช่น ปัญหาการคัดเลือกมัคคุเทศก์โดยครูมองเห็นว่าเหมาะสม ซึ่งตามความเป็นจริงเยาวชนที่เข้ามาอาจจะไม่ได้สนใจแต่เข้ามาเพราะเกรงใจครูหรือตามเพื่อน ซึ่งการทำสิ่งใดก็ตามถ้าไม่ได้สนใจจริง ความตั้งใจ ความมุ่งมั่นก็จะไม่มีด้วย และส่งผลไปถึงปัญหา ข้อต่อไปคือ ผู้ที่เข้ามาเป็นมัคคุเทศก์ยังมีจิตสำนึกในการรักท้องถิ่นไม่มากพอ ก็จะยังไม่เห็นคุณค่าในสิ่งต่างๆ ที่มีอยู่ในชุมชนบ้านเกิดของตนเอง ซึ่งควรต้องมีการปลูกฝังให้เห็นถึงคุณค่าในชุมชนของตนเองก่อน ดังนั้นในปัญหา 2 ข้อนี้ คณะทำงานจึงตกลงกันว่า จะปรับเปลี่ยนการรับมัคคุเทศก์ใหม่โดยเปิดโอกาสให้เข้ามาด้วยความสมัครใจเท่านั้น เพราะความสนใจจะเป็นแรงผลักดันให้อยากค้นคว้าหาความรู้และทำกิจกรรมเพื่อให้ได้ในสิ่งที่อยากรู้ ซึ่งจะนำไปสู่การปลูกฝังให้เกิดความรัก ความหวงแหน และเห็นคุณค่าในสิ่งเหล่านั้นได้ไม่ยาก

ปัญหาที่สำคัญมากอีกปัญหาหนึ่งก็คือ ปัญหาเรื่องการเรียนรู้ข้อมูลที่จะสามารถนำมาใช้ได้ดีในการเป็นมัคคุเทศก์ ถ้าจะเป็นแบบเรียนรู้จากเอกสารและจำที่ครูบอกเล่า ซึ่งบางครั้งก็จะจำไม่ได้จำผิดๆ ถูกๆ ทำให้ขาดความ

มั่นใจ เกิดการประหม่าไม่กลัว อาจทำให้ไม่อยากปฏิบัติหน้าที่การเป็นมัคคุเทศก์ไปเลยก็ได้ ดังนั้นจึงต้องมีการปรับเปลี่ยนวิธีการจัดการกระบวนการเรียนรู้ จากการท่องจำจากเอกสารหรือจำที่ครูบอกมาเป็นรูปแบบที่นักเรียนเป็นผู้สร้างความรู้ด้วยตนเอง โดยการจัดกิจกรรมที่เป็นผู้เรียนให้สร้างความรู้ด้วยตนเอง จัดกิจกรรมให้มีทักษะในการแสวงหาความรู้มีกระบวนการทำงานอย่างเป็นระบบ โดยมีกระบวนการกลุ่ม การลงหาข้อมูล สืบค้นในพื้นที่จริง แล้วช่วยกันรวบรวมข้อมูลมานำเสนอ เพื่อร่วมกันวิเคราะห์ข้อมูลว่าถูกผิดสมบูรณ์หรือไม่ แล้วนำไปแก้ไขพัฒนาให้ถูกต้องหรือสมบูรณ์ที่สุด ในระหว่างการลงพื้นที่ในการทำงานซึ่งไม่ใช่การทำครั้งเดียว จะลงพื้นที่หลายครั้ง แต่ละครั้งจะกลับมาพูดคุยถึงปัญหาต่างๆ และแก้ไขอยู่ตลอดเวลาด้วย และนอกจากนั้นก็จะมีการจัดเกมต่างๆ เพื่อให้เกิดความสนุกสนาน ไม่ท้อถอย เบื่อหน่าย และที่สำคัญในเกมเหล่านั้นจะปลูกฝังส่งเสริมด้านความช่างสังเกต การวิเคราะห์ สมบัติ การแก้ปัญหาเฉพาะหน้า การอยู่ร่วมกับผู้อื่น ความมีน้ำใจช่วยเหลือ แบ่งปันกัน เกิดความเชื่อมั่นกล้าแสดงออกโดยธรรมชาติ วิธีการมักเป็นการจัดรูปแบบการเรียนรู้ด้วยตนเองนี้ จะทำให้เกิดความรู้ที่ยั่งยืน เป็นการซึมซับความรู้ให้ฝังไว้ในความทรงจำ เพราะเป็นการเรียนรู้ที่ได้สัมผัสจริง ไม่ใช่การท่องจำจากเอกสารหรือคำบอกของครู ซึ่งถือเป็นประสบการณ์ตรงและในเรื่องการเป็นมัคคุเทศก์ที่ดี ประสบการณ์เป็นสิ่งสำคัญอย่างยิ่งทีเดียว เช่น ถ้าเยาวชนที่เข้ามาเป็นมัคคุเทศก์ ได้ไปเห็นวิธีการนำชมจากมัคคุเทศก์ที่เขาได้ปฏิบัติกันอยู่ตามสถานที่ต่างๆ ก็จะทำได้เห็นจุดเด่น จุดด้อย เห็นสิ่งที่ควรนำมาเป็นแบบอย่างหรือเห็นสิ่งที่ไม่ควรนำมาใช้ได้ชัดเจนมาก ถ้าได้ไปเห็นหลายๆ ที่ยิ่งน่าจะเป็นสิ่งที่ทำให้ได้ประสบการณ์ตรงที่กว้างมากขึ้น ทำให้คณะทำงานพอจะสรุปได้ว่า การเรียนรู้ด้วยตนเองและการให้ได้มีประสบการณ์ตรงนั้น จะทำให้การเรียนรู้เป็นการเรียนรู้ที่ยั่งยืนคงทนน่าจะเหมาะกับการฝึกการเป็นมัคคุเทศก์ที่ดีได้ตามจุดประสงค์ที่ตั้งไว้

4.2 แนวทางการพัฒนากระบวนการเรียนรู้ของนักเรียนโรงเรียนวัดเขายี่สาร

จากการที่ได้เข้าร่วมกิจกรรมตามโครงการการสร้างกระบวนการเรียนรู้ เรื่องการเป็นมัคคุเทศก์ที่ดีของนักเรียนโรงเรียนวัดเขายี่สารและเยาวชนบ้านเขายี่สารนั้น กิจกรรมต่างๆ ที่นักเรียนจะทำการเป็นเรื่องที่นักเรียนให้ความสนใจและต้องการที่จะศึกษาเรื่องราวจริงๆ โดยให้เด็กนักเรียนมีบทบาทในการเลือกกิจกรรม ทีมงานได้สรุปถึงแนวทางการสร้างกระบวนการเรียนรู้ได้ดังนี้

4.2.1 ต้องทำความเข้าใจกับเด็กให้รู้ถึงจุดมุ่งหมายในการเรียนรู้ ประชาสัมพันธ์ให้ผู้ที่เกี่ยวข้องได้ทราบถึงกระบวนการทำงาน มีการสร้างบรรยากาศในการกระตุ้นให้นักเรียนเกิดการเรียนรู้และเป็นการลดทอนพฤติกรรมของเด็กเป็นการสร้างบรรยากาศของการทำกิจกรรมให้เกิดความสนุกสนานและไม่ดูเหมือนถูกกดดันหรือบังคับ โดยแต่ละกิจกรรมจะเน้นการสอดแทรกสาระที่เป็นประโยชน์ต่อเด็กในการทำกิจกรรม เครื่องมือที่ใช้ในการจัดกิจกรรมในช่วงแรกจะให้เด็กนักเรียนมีการแนะนำตนเองและบอกถึงเหตุผลที่ได้เข้ามาทำกิจกรรม โดยมีครูเป็นผู้กระตุ้นคำถามในแต่ละคำถามที่ใช้จะมีเหตุผลและผลในตัวโดยที่จะมีคำว่า ทำไม อย่างไร หรือ เพราะอะไร

4.2.2 เกิดจากความต้องการของเด็กเองที่จะเรียนรู้ในเรื่องต่างๆ กิจกรรมในการกระตุ้นเด็กให้เกิดพฤติกรรม การเรียนรู้ นั้น มีหลากหลายรูปที่ได้มีการนำมาใช้ และปรับให้เหมาะสมกับเด็กเพื่อให้เด็กได้มีส่วนร่วมในกิจกรรมทุกคน โดยไม่มีการแบ่งแยกระดับชั้น มีการแบ่งกลุ่มเด็กๆ ในการทำกิจกรรมโดยคณะเด็กเล็กกับเด็กโตในแต่ละกลุ่มเพื่อให้เกิดการช่วยเหลือกันของพี่และน้องในการทำกิจกรรม และมีการเล่นเกมเพื่อฝึกเด็กๆ ในเรื่องของมารยาทและการช่างสังเกต เช่น เกมหยิบรองเท้าให้เพื่อนของแต่ละคนในกลุ่มตนเองให้ถูกต้อง แต่ละกลุ่มต้องส่งตัวแทนหนึ่งคนที่จะทำหน้าที่ไปหยิบรองเท้าของเพื่อนในกลุ่มให้ครบและถูกต้อง แรกๆ ก็จะมีผิดเยอะมากพอหลังเด็กเริ่มมีการสังเกตมากขึ้นและครูเองก็ต้องสังเกตพฤติกรรมเด็ก และเปลี่ยนกิจกรรมจากรองเท้าเป็นเครื่องประดับ เสื้อผ้า จำนวนขึ้นบันได ขึ้นไม้

และสิ่งของรอบตัวต่างๆ ครูจะมีบทบาทมากในแต่ละกิจกรรมเพราะจะต้องเป็นผู้ที่อำนวยความสะดวกให้ความช่วยเหลือ ซึ่งแต่เดิมไม่ใช้การบอก กระตุ้นให้เด็กเกิดความอยากรู้อยากเห็นอยากทำ และคอยสังเกตพฤติกรรมติดตามผลทั้งในชั่วโมงเรียนและนอกชั่วโมงเรียน

4.2.3 ครูจะไม่ใช้วิธีการสอนแต่จะใช้วิธีการกระตุ้นตั้งคำถามเพื่อให้เด็กรู้จักการคิดวิเคราะห์ มีหน้าที่เป็นตัวเสริมแรงและให้กำลังใจในการทำงานให้กับเด็ก ซึ่งแนะแนวทางในการแก้ปัญหาให้เด็กได้ตัดสินใจเองในการทำงาน ถ้าต้องการที่จะสอนก็จะใช้วิธีการทางอ้อม เช่นการเล่นเกมต่างๆ แรงจูงใจเป็นสิ่งสำคัญมากอย่างหนึ่งที่จะทำให้เด็กเกิดการเรียนรู้ อย่างที่กล่าวมาเกมถือว่าเป็นแรงจูงใจและตัวเสริมแรงที่ดีมากของนักเรียน ในการฝึกมีเหตุผลเราก็มีการบอกหลักการบางอย่างในการทำงานบ้างโดยจะใช้วิธีการบอกในช่วงแรกและให้เด็กๆ สังเกตกันเอง เช่น ในช่วงแรกจะบอกเด็กๆ ว่า ต้องตรงต่อเวลาในการทำงาน และต้องแต่งกายสุภาพไม่นุ่งกระโปรงหรือกางเกงสั้นๆ มาทำงาน และพอบอกไปหนึ่งครั้ง ครึ่งต่อไปครูก็จะใช้คำถามเช่นไหนลองสังเกตเพื่อนของเราหน่อยสิว่าวันนี้มีใครประหลาดแปลกปลอมมาบ้าง เด็กก็จะสังเกตเพื่อนรอบข้างและเมื่อครูตั้งคำถามบ่อยๆ หลายครั้งแต่ละคนในกลุ่มก็จะสังเกตกันเองและมีการบอกเตือนกันเองในแต่ละสัปดาห์

4.2.4 เด็กจะเรียนรู้โดยใช้กระบวนการทำงานกลุ่ม มีการวางแผนระเบียบ กติกา โดยมติดกลุ่ม มีการคิดร่วมกันยอมรับในความคิดเห็นของกันและกัน บทบาทของครูในการกระตุ้นให้เด็กเกิดการเรียนรู้มีมาก เกมถือได้ว่าเป็นตัวเสริมแรงที่ดีมากที่ทำให้เด็กอยากที่จะทำกิจกรรม ในการทำกิจกรรมของเด็กต้องทำบ่อยๆ และถ้าเด็กยังไม่เกิดการเรียนรู้ต้องมีการทำซ้ำ เพื่อกระตุ้นให้เด็กเกิดการเรียนรู้ เป็นทำเป็นและแก้ปัญหาเป็น เช่นกิจกรรมลงพื้นที่หาข้อมูลเรื่องของถ่าน ในตอนแรกที่เด็กสนใจและเลือกมา เด็กได้ช่วยกันบอกถึงสถานที่เผาถ่านและการแบ่งกันเองว่ากลุ่มไหนจะไปที่ไหน และให้คิดคำถามเองในเรื่องที่เราอยากรู้ ในครั้งแรกเด็กๆ ไปโดยที่ไม่มีการตั้งคำถามก็กลับมาแลกเปลี่ยนความรู้กันก็ไม่ได้ ครูจึงเป็นผู้กระตุ้นให้เด็กเกิดการสร้างคำถามเกิดความคิดในการไปหาข้อมูล และชี้แนะแนวทางในการแก้ปัญหา แต่ก็มีบางครั้งที่คอยย้ำเสมอว่าทุกคนต้องมีส่วนร่วมไม่ใช่ทำโดยใครคนใดคนหนึ่ง งานจะสำเร็จไหมถ้าทุกคนไม่ร่วมมือและช่วยเหลือกัน

4.2.5 เด็กจะต้องร่วมกันวางแผนในการทำงานเอง โดยครูเป็นผู้ช่วยและลงมือปฏิบัติจริง รู้จักการตั้งคำถาม มีการจดบันทึก มีการนำเสนองานและรู้จักการวิเคราะห์งานที่ทำ มีการประเมินผลงาน ศึกษาถึงปัญหาและอุปสรรคในการทำงานและมีการวางแผนการทำงานที่ยังไม่ดีพอเพื่อแก้ไขงานต่อไป กิจกรรมลงพื้นที่ของเด็กมีการทำซ้ำกันหลายต่อหลายครั้งเพื่อให้เด็กได้เกิดการซึมซับและรู้จักคิดการวางแผนแบ่งหน้าที่กันมากขึ้นในระดับหนึ่ง เมื่อมีการหาข้อมูลซ้ำ เด็กบางคนสามารถคิดแก้ปัญหาได้ แต่บางคนยังคงคิดและแก้ปัญหาไม่เป็น เช่น การลงพื้นที่หาข้อมูลเรื่องถ่านซ้ำเด็กมีการแบ่งงานและหน้าที่ชัดเจนมากขึ้นและมีการตั้งคำถามมากขึ้นแต่พอไปในแต่ละที่ก็มีปัญหาให้เด็กๆ ได้แก้กัน เช่น ไม่มีคนอยู่ บางคนทำงานอยู่และบอกวาก็บอกไปแล้วนี่ เด็กๆ ก็จะวิ่งมาบอกว่าได้ข้อมูลน้อยมากเพราะว่ามีปัญหา ครูก็กระตุ้นให้เด็กได้รู้จักการแก้ไข พี่ๆ ที่คิดได้ก็วิ่งไปดูไปสัมน้อง น้องก็ยื่นซองส็กพักพอนึกได้ก็วิ่งตามไปและเมื่อได้ข้อมูลมาก็มีคำถามจากเด็กๆ ว่าต้องพูดรายงานไหม ครูก็ย้อนกลับว่าแล้วทำอย่างอื่นได้อีกไหมนอกจากการพูดรายงาน เด็กๆ ก็เริ่มคิดหาวิธีและเขียนเรื่องราวต่างๆ ลงบนกระดาษเพื่อนำเสนอข้อมูลที่ได้มา

4.2.6 กระบวนการเรียนรู้ของเด็กจะต้องกระตุ้นให้เด็กหาวิธีการเรียนรู้ที่หลากหลาย เช่น ลงพื้นที่ปฏิบัติจริง หาข้อมูลจากผู้รู้ หาข้อมูลจากสื่อไอที จากหนังสือต่างๆ แล้วนำมาวิเคราะห์มานำเสนอข้อมูลที่ได้ร่วมกัน เด็กๆ ได้ลงพื้นที่ในการหาข้อมูลบ่อยครั้งและเริ่มรู้จักการค้นหาข้อมูลมากขึ้น โดยจากการสอบถามในบางเรื่องก็จะมีข้อสงสัยว่ารู้ข้อมูลเหล่านี้ได้อย่างไร หลังจากการจัดกิจกรรมในแต่ละครั้งเด็กๆ จะนำเรื่องราวที่ยังอยู่ในความสนใจกลับไปหาข้อมูลเพิ่มเติมเพื่อนำมาตอบคำถามจากครู โดยเด็กจะใช้สื่อไอที หนังสือในการหาข้อมูล และที่น่าสนใจ คือ เด็กมีการตั้ง

คำถามและพูดคุยเรื่องราวต่างๆ เกี่ยวกับชุมชนหรือเรื่องที่เขาสงสัยกับพ่อแม่ ปู่ย่า ตายาย และมีการลงพื้นที่ไปศึกษาดูงานในที่ต่างๆ ก็จะมีการจัดกิจกรรมไปในรดับด้วย คือ มีการเล่นเกมตอบคำถามชิงรางวัลเด็กจะสนุกสนานและจะสนใจในสถานที่ที่เขาได้ไปมากขึ้น มีเหตุการณ์หนึ่งที่เรารู้ไม่ได้ตั้งใจที่จะไปกันแต่มีผู้ใหญ่ใจดีพาเด็กๆ ไป เพราะว่าเห็นการทำกิจกรรมของเด็กๆ แล้วอยากที่จะสนับสนุน คณะครูก็ได้แจ้งบอกกับเด็กๆ ว่าเราไปเที่ยว แต่เด็กๆ ก็ทำให้แปลกใจตลอด ทุกที่ที่ไปเด็กๆ จะสังเกตและมีสมุดจดบันทึกกันทุกคนทุกๆ ที่ไม่ได้บอกว่าให้เอาไป บางจุดเด็กๆ ก็ยืนท่องเช่นชื่อของน้ำตกที่มี 9 ชั้นก็ท่องกันมา พอขึ้นรถ คณะครูก็เห็นเด็กเหนื่อยจากการเดินทางมีครูบางท่านมารอถามคำถามคำถามน้อยมากเด็กๆ ก็จะตอบว่าทำไมครูถามคำถามเขาน้อยมากเลย

4.2.7 ครูจัดกิจกรรมที่จะกระตุ้นให้เด็กๆ ทุกคนได้มีโอกาสแสดงออกในทุกๆ ด้านอย่างเท่าเทียมกัน การนำเสนอข้อมูลที่เด็กๆ ได้หามา นั้น ก็จะไม่นับรูปแบบการนำเสนอโดยจะให้เด็กเป็นผู้ที่คิดวิธีการนำเสนอแต่ครูจะคอยชี้แนะและแนะนำเพื่อให้เด็กๆ ทุกคนมีส่วนร่วม ในตอนแรกเด็กๆ จะไม่เข้าใจ ครูจึงแนะนำว่าเรามีเด็กที่อายุไม่เท่ากันดังนั้นในแต่ละคนก็จะมีความสามารถไม่เท่ากัน ที่ควรที่จะเป็นผู้นำในการจัดกิจกรรมการนำเสนอข้อมูลให้เหมาะสมกับแต่ละคน โดยที่จะต้องใช้คำถามกันในกลุ่มและมีการแบ่งหน้าที่กันเอง จากการที่สังเกตเด็กจะแยกน้องหรือคนที่ไม่ได้เอามาฝึกต่างหากแบบตัวต่อตัว ส่วนคนที่ได้ฝึกของตนเองพอได้ก็จะมาดูแลและแนะนำคนที่ยังทำไม่ได้

4.2.8 บรรยายการในการเรียนรู้ควรเป็นกันเอง และสร้างความไว้วางใจให้กับเด็ก มีการเสริมแรงในทางบวก แต่ทั้งนี้ทั้งนั้นครูก็ไม่ควรละเลย ระเบียบวินัย จนเกินไป เด็กควรจะได้รู้ว่าสิ่งใดถูกสิ่งใดควรทำหรือไม่ ในการจัดกิจกรรมในแต่ละครั้งบทบาทของครูที่สำคัญคือสังเกตพฤติกรรมของเด็กว่ามีการเปลี่ยนแปลงหรือไม่อย่างไรบ้าง เช่น บางคนมีปัญหาที่สามารถที่จะกล้าพูดคุยหรือเล่าเรื่องราวต่างๆ ให้ฟังได้ ในกิจกรรมช่วงแรกๆ ให้เด็กพูดถึงบทบาทหน้าที่ของการเป็นมัคคุเทศก์ว่าเป็นแบบไหนในความคิดของเขาและครูก็ตั้งคำถามว่าถ้าเป็นคนอื่นที่ไม่ใช่พวกเรา เขาจะคิดแบบไหนแล้วเรามีวิธีการอย่างไรที่จะรู้ได้ เด็กๆ ก็บอกว่าต้องลงไปหาข้อมูลจากคนอื่น เช่น ชาวบ้านยี่สาร หรือนักท่องเที่ยว เมื่อเด็กๆ ได้ข้อมูลกลับมาแลกเปลี่ยนและสรุปร่วมกันแล้ว ครูจะพยายามโยงจะให้เด็กคิดตามและสอดแทรกบทบาทที่สำคัญๆ ลงไปโดยการตั้งคำถามและให้ตอบและชี้แนะในสิ่งที่ควรกระทำและไม่ควรกระทำด้วย และเมื่อเด็กสรุปได้ก็จะมีเรื่องความอดทน การตรงต่อเวลา มารยาท การแต่งกาย และข้อมูลที่ตัวเด็กจะต้องรู้และพานักท่องเที่ยวชมพิพิธภัณฑ์ได้ ซึ่งอันหลังเด็กๆ ต้องคอยหาข้อมูลและฝึกฝนจนเกิดความชำนาญ ส่วนรายละเอียดปลีกย่อยอื่น เช่น การพูด ท่าขึ้น การเดิน และอื่นๆ อีก ก็ได้ให้เด็กๆ ได้แสดงบทบาทสมมติและให้เด็กๆ ได้สังเกตเพื่อนและแนะนำหรือดี หรือชมในข้อดีที่ควรทำและข้อเสียที่ไม่ควรทำ โดยจะให้เด็กๆ ติชมกันเองก่อน จากนั้นก็จะเป็นครูที่จะช่วยเสริมและแนะนำ

4.3 พฤติกรรมการเรียนรู้ของนักเรียนโรงเรียนวัดเขายี่สาร

4.3.1 ก่อนทำงานวิจัย

การเรียนรู้ก่อนทำงานวิจัย เป็นการเรียนรู้ที่มุ่งจุดประสงค์ที่ตั้งไว้ คือ การเป็นมัคคุเทศก์ที่ดี ต้องรู้ข้อมูลและการนำเสนอข้อมูลไปใช้ในการนำชม ซึ่งวิธีการที่จะรู้ข้อมูลก็ใช้วิธีการอบรมให้เรียนรู้จากเอกสารที่แจกให้ แล้วจำเรื่องราวที่ครูบอกให้ได้ เพื่อจะได้นำข้อมูลเหล่านั้นไปใช้ในการนำชม

นอกจากนั้นก็จะมีการบอกเล่าถึงวิธีการเป็นมัคคุเทศก์ที่ดีควรปฏิบัติอย่างไรบ้าง มีการสาธิตให้ดูบ้างตามความเหมาะสม วิธีการก็คือการบอกให้รู้ เพื่อจำไปปฏิบัติ ซึ่งใช้ระยะเวลาสั้นช่วง 2 - 3 วัน ในการอบรม ผลที่ได้ก็จะมีเด็กๆ หล่นๆ ตามสภาพ บางกลุ่มที่มีความสนใจก็จะรับได้ตามสมควร คนที่ไม่ค่อยสนใจก็จะมีคามเบื่อหน่ายไม่ค่อยได้อะไรตามที่ตั้งจุดประสงค์ไว้ เมื่อปฏิบัติก็พบว่า ข้อมูลไม่แน่น ขาดความมั่นใจ ไม่กล้าแสดงออก เมื่อพบปัญหาแก้ไขไม่ค่อย

ได้ บุคลิกภาพยังไม่ใช่ มีบางคนที่มีความสนใจ มีความมุ่งมั่นก็ทำได้บ้างแต่ถ้าได้พัฒนาให้ถูกทางก็น่าจะได้มีคุณเทศก์ที่ดีตามที่ตั้งจุดประสงค์ไว้

4.3.2 หลังจากทำงานวิจัย

เมื่อพบปัญหาว่ามีวิธีการอบรมในช่วงระยะเวลาสั้นๆ นั้น ผลที่ได้จะไม่เป็นไปตามจุดประสงค์ที่วางไว้ คณะทำงานจึงได้ร่วมกันหาวิธีการใหม่ที่จะนำไปถึงจุดประสงค์ที่ตั้งเป้าไว้ให้ได้ ข้อแรก การรับมีคุณเทศก์เข้ามา ให้มาด้วยความสมัครใจ มีความสนใจและมีความคิดมุ่งมั่นในการทำงาน ด้านการแสวงหาข้อมูลความรู้ใช้วิธีแสวงหาข้อมูลหาความรู้ด้วยตนเอง ไม่ใช่การรอรับความรู้จากครูหรือจากเอกสาร ให้ลงหาข้อมูลจากพื้นที่ซึ่งมีอยู่จริงใกล้ตัว แล้วนำมานำเสนอร่วมกันเพื่อวิเคราะห์ความเป็นไปได้ของข้อมูล และเพื่อช่วยกันเติมเต็มในข้อมูลที่ได้ลงพื้นที่มา จะทำให้เกิดการซึมซับข้อมูลเหล่านั้นได้ดี เกิดเป็นความรู้ที่ยั่งยืนคงทนสามารถหยิบยืมมาใช้ได้ตลอดเวลาโดยไม่ลืม และดังที่กล่าวมาแล้วว่านอกจากการเรียนรู้ข้อมูลจากแหล่งข้อมูลโดยตรงแล้ว ยังจัดกิจกรรมเสริมเป็นเกมนันทนาการเพื่อให้เกิดความสนุกสนานและไม่เบื่อ ทำให้ได้ฝึกสมาธิ ฝึกการสังเกต ฝึกการทำงานกระบวนการกลุ่ม ฝึกความเอื้อเฟื้อช่วยเหลือกัน ฝึกการคิดวิเคราะห์ ฝึกการแก้ปัญหาเฉพาะหน้ากล้าแสดงออก เป็นต้น และอีกกิจกรรมหนึ่งที่มีส่วนสำคัญมากเช่นกัน คือ การได้พากลุ่มมีคุณเทศก์ไปได้พบกับประสบการณ์ตรง ได้เรียนรู้การปฏิบัติงานจริง ได้เห็นจุดเด่นจุดด้อยที่จะนำมาปรับใช้ในการปฏิบัติหน้าที่ได้ ทุกกิจกรรมที่ได้จัดขึ้นเป็นกิจกรรมที่ผู้เรียนจะได้เรียนรู้ได้ด้วยตนเอง เป็นการปรับเปลี่ยนวิธีการเรียนรู้ จากการบอกให้ท่องจำ เป็นการให้เรียนรู้จากประสบการณ์ตรง ซึ่งผลที่เกิดขึ้นได้ดังนี้

1. ผู้เรียนมีความรู้ที่เป็นความรู้ที่คงทนยั่งยืน
2. ผู้เรียนได้รับประสบการณ์ตรง ได้สัมผัสจริง
3. ผู้เรียนเกิดความมั่นใจในตนเองมากขึ้น
4. ผู้เรียนกล้าแสดงออกมากขึ้น
5. ผู้เรียนมีทักษะในการแสวงหาความรู้ด้วยตนเอง
6. ผู้เรียนมีสมาธิ มีการสังเกตมากขึ้น
7. ผู้เรียนมีทักษะในการทำงานในระบบกระบวนการกลุ่ม
8. ผู้เรียนมีทักษะในการคิดวิเคราะห์
9. ผู้เรียนมีทักษะในการแก้ปัญหาที่จะเกิดขึ้น
10. ผู้เรียนมีน้ำใจรู้จักเอื้อเฟื้อเผื่อแผ่กัน
11. ผู้เรียนมีความสนใจ มุ่งมั่นในการปฏิบัติหน้าที่
12. ผู้เรียนได้รับการปลูกฝังจนเกิดจิตสำนึกเห็นคุณค่า และรักท้องถิ่นของตน
13. ผู้เรียนมีบุคลิกลักษณะที่เหมาะสมกับการเป็นมีคุณเทศก์ท้องถิ่นที่ดีมากขึ้น

บทที่ 5

สรุปอภิปรายผลและข้อเสนอแนะ

5.1 สรุปผลการวิจัย

บ้านเขยี่สารเป็นชุมชนที่อยู่ติดชายฝั่งทะเล มีเขาหินปูนขนาดย่อมมีป่าชายเลนโดยรอบ ส่วนใหญ่มีอาชีพปลูกปาล์มน้ำมัน ปลูกยางพารา ปลูกผลไม้ ปลูกมะพร้าว ปลูกข้าว ปลูกพืชผักสวนครัว เลี้ยงสัตว์ ประมงน้ำตื้น เพาะเลี้ยง กุ้ง ปู ปลา ประชาชนนับถือศาสนาพุทธ มีประเพณีเวียนเทียนหลวงพ่อบุญศรีราชาที่สำคัญของหมู่บ้าน มีแหล่งท่องเที่ยวทางประวัติศาสตร์ที่สำคัญของจังหวัดสมุทรสงคราม คือ โบราณสถานวัดเขยี่สาร และพิพิธภัณฑสถานบ้านเขยี่สารที่เป็นแหล่งรวบรวมการจำลองวิถีชีวิตความเป็นอยู่ของชุมชนบ้านเขยี่สาร และมีสินค้าของท้องถิ่นที่สำคัญที่ผลิตโดยกลุ่มสตรี คือ ผ้ามัดย้อมจากเปลือกไม้ธรรมชาติ ซึ่งเป็นผ้าประจำจังหวัดสมุทรสงคราม และมีอาหารท้องถิ่นที่ขึ้นชื่อ อาทิ ปลาแดกเคียว กุ้งต้มหวาน ผักชะคราม ขนมหม้อแกง เป็นต้น

จากการที่คนในชุมชนต้องการปลูกจิตสำนึกให้คนในชุมชนรักท้องถิ่นของตนเอง และนำสิ่งที่มีความสำคัญที่มีอยู่ในชุมชนนำเสนอให้คนนอกชุมชนเห็นคุณค่าและความสำคัญด้วย ชาวชุมชนบ้านเขายี่สารจึงได้มีการศึกษาและสร้างระบบการจัดการขึ้นโดยหาวิธีการต่างๆ ผ่านการจัดสร้างพิพิธภัณฑ์ท้องถิ่นขึ้น และจัดแสดงเนื้อหาเรื่องราวของชุมชนเปิดให้ผู้สนใจเข้าเยี่ยมชม นอกจากนั้นยังได้ใช้โบราณสถาน โบราณวัตถุ วิถีชีวิต และภูมิปัญญาต่างๆ มาใช้ในการสร้างจุดสนใจ เพื่อให้ชุมชนกลายเป็นแหล่งเรียนรู้และพัฒนาต่อขอเป็นแหล่งท่องเที่ยวที่น่าสนใจ โดยให้นักเรียนโรงเรียนวัดเขายี่สาร (ประมุขเวชกิจ) ได้เข้ามาฝึกการเป็นมัคคุเทศก์ของชุมชน แต่ผลการดำเนินงานที่ผ่านมาพบว่า มัคคุเทศก์ที่ได้ยังขาดความมั่นใจในการทำหน้าที่ ทั้งในด้านการนำเสนอข้อมูลเรื่องราวต่างๆ การตอบข้อซักถามของนักท่องเที่ยว ซึ่งเมื่อได้นำปัญหาวิเคราะห์ดู พบว่า ผู้ที่มาเป็นมัคคุเทศก์มาจากการถูกคัดเลือกเข้ามา มีจิตสำนึกในการรักท้องถิ่นไม่มากพอ ไม่มีพฤติกรรมการเรียนรู้ด้วยตนเอง และขาดประสบการณ์ตรง จากสถานการณ์ ปัจจัย และเงื่อนไขดังกล่าว ทีมวิจัยจึงได้ตกลงกันว่า 1) จะปรับเปลี่ยนการรับมัคคุเทศก์ใหม่โดยเปิดโอกาสให้เข้ามาด้วยความสมัครใจ เพราะความสนใจจะเป็นแรงผลักดันให้อยากค้นคว้าหาความรู้และทำกิจกรรมเพื่อให้ได้ในสิ่งที่อยากรู้ ซึ่งจะนำไปสู่การปลูกฝังให้เกิดความรัก ความหวงแหนและเห็นคุณค่าในสิ่งเหล่านั้น 2) มีการปรับเปลี่ยนวิธีการจัดการกระบวนการเรียนรู้ จากการท่องเที่ยวจากเอกสารหรือจำที่ครูบอกมาเป็นรูปแบบที่นักเรียนเป็นผู้สร้างความรู้ด้วยตนเอง โดยการค้นหาความรู้ด้วยตนเอง ทดลองทำ แก้ไข และมีการเสริมสร้างการเรียนรู้ผ่านเกมส์และกิจกรรมเสริมเพื่อสร้างความมั่นใจ การกล้าแสดงออก และได้สัมผัสประสบการณ์ตรง

ทีมวิจัยได้จัดกระบวนการเรียนรู้จนได้ชุดประสบการณ์การสร้างกระบวนการเรียนรู้ว่า ควรประกอบด้วย การสร้างความเข้าใจกับเด็กให้รู้ถึงจุดมุ่งหมายในการเรียนรู้ การจัดกิจกรรมเพื่อการกระตุ้นเด็กให้เกิดพฤติกรรมการเรียนรู้ ครูจะไม่ใช้วิธีการสอนแต่จะใช้วิธีการกระตุ้นตั้งคำถามเพื่อให้เด็กรู้จักการคิดวิเคราะห์ มีหน้าที่เป็นตัวเสริมแรงและให้กำลังใจในการทำงานให้กับเด็กๆ แนะนำแนวทางในการแก้ปัญหาให้เด็กได้ตัดสินใจเองในการทำงาน เด็กจะเรียนรู้โดยใช้กระบวนการทำงานกลุ่ม มีการวางแผนระเบียบ กติกา โดยมติดกลุ่ม มีการคิดร่วมกันยอมรับในความคิดเห็นของกันและกัน ร่วมกันวางแผนในการทำงาน โดยครูเป็นผู้ช่วยและลงมือปฏิบัติจริง รู้จักการตั้งคำถาม มีการจดบันทึก มีการนำเสนองานและรู้จักการวิเคราะห์งานที่ทำ มีการประเมินผลงาน และมีกิจกรรมลงพื้นที่ซ้ำหลายครั้งเพื่อปรับปรุงการทำงาน นอกจากนี้กระบวนการเรียนรู้ของเด็กจะต้องกระตุ้นให้เด็กหาวิธีการเรียนรู้ที่หลากหลาย เช่น ลงพื้นที่ปฏิบัติจริง หาข้อมูลจากผู้รู้ หาข้อมูลจากสื่อไอที จากหนังสือต่างๆ แล้วนำมาวิเคราะห์หามาเสนอข้อมูลที่ได้ร่วมกัน เด็กๆ ได้ลงพื้นที่ในการหาข้อมูลและเริ่มรู้จักการค้นหาข้อมูลมากขึ้น โดยครูจะจัดกิจกรรมที่จะกระตุ้นให้เด็กๆ ทุกคนได้มีโอกาสแสดงออกในทุกๆ ด้านอย่างเท่าเทียมกัน คิดรูปแบบการนำเสนอโดยให้เด็กๆ ทุกคนมีส่วนร่วม ทำให้เกิดการเรียนรู้ข้าม

วัยของเด็กขึ้นอยู่กับวัยและวัยที่แบ่งงานกันทำตามความสามารถของแต่ละช่วงชั้น และจัดบรรยากาศในการเรียนรู้ที่เป็นกันเอง ทำให้เด็กเกิดความไว้วางใจ มีการเสริมแรงในทางบวก พร้อมกับสอดแทรกเรื่องระเบียบวินัยให้กับเด็ก เด็กจะได้รู้ว่าสิ่งใดถูกสิ่งใดควรทำหรือไม่ ในการจัดกิจกรรมในแต่ละครั้งบทบาทของครูที่สำคัญคือสังเกตพฤติกรรมของเด็กว่ามีการเปลี่ยนแปลงหรือไม่อย่างไรบ้าง เช่น การตั้งคำถาม การนำเสนอ การเล่าเรื่อง เป็นต้น โดยครูจะเชื่อมโยงให้เด็กติดตามและสอดแทรกบทบาทที่สำคัญๆ ลงไปโดยการตั้งและการตอบคำถาม พร้อมทั้งชี้แนะในสิ่งที่ควรกระทำและไม่ควรกระทำด้วย

พฤติกรรมการเรียนรู้ของนักเรียนโรงเรียนวัดเขายี่สารช่วงก่อนทำงานวิจัย พบว่า เด็กจะไม่ค่อยสนใจ มีความเบื่อหน่าย ขาดความมั่นใจ ไม่กล้าแสดงออก แต่เมื่อเข้าสู่กระบวนการวิจัยตามขั้นตอนดังกล่าว พบว่า ผู้เรียนมีความรู้ที่เป็นความรู้ที่ยั่งยืน ได้รับประสบการณ์ตรง ได้สัมผัสจริง เกิดความมั่นใจในตนเอง กล้าแสดงออกมากขึ้น มีทักษะในการแสวงหาความรู้ด้วยตนเอง การตั้งคำถาม การบันทึก มีสมาธิและการสังเกตมากขึ้น การทำงานในระบบกระบวนการกลุ่มสามารถคิดวิเคราะห์ และแก้ปัญหาที่จะเกิดขึ้น และสิ่งสำคัญ คือ มีน้ำใจรู้จักเอื้อเฟื้อเผื่อแผ่กัน มีความสนใจ มุ่งมั่นในการปฏิบัติหน้าที่ เกิดจิตสำนึกเห็นคุณค่าและรักท้องถิ่นของตน และมีบุคลิกลักษณะที่เหมาะสมกับการเป็นมัคคุเทศก์ท้องถิ่นที่ดีเพิ่มขึ้น

5.2 บทเรียนการวิจัย

5.2.1 กระบวนการเรียนรู้ที่ได้จากการทำงานวิจัย

- การจัดการเรียนรู้กับกลุ่มที่มีความแตกต่างกัน เนื่องจากเด็กนักเรียนมีความแตกต่างกันในการรับรู้ การเรียนรู้ และทักษะต่างๆ โดยการสร้างความเข้าใจกับครูถึงความแตกต่างและคาดหวังให้เด็กพัฒนาตามศักยภาพ มุ่งเน้นกิจกรรมกลุ่มที่มีส่วนร่วม (เซตปลอด one man show) ให้ทุกคนได้แสดงบทบาทหน้าที่ของตนเองในกลุ่ม มีการวัดประเมินผลการเรียนรู้ที่มุ่งเน้นการมีส่วนร่วมมากกว่าผลงาน การมีส่วนร่วมในการวัดและประเมินผล เช่น การให้นักเรียนร่วมกันประเมินผลการเรียนรู้ของตัวเองและเพื่อนร่วมกันประเมินผลการเรียนรู้ และการวัดและประเมินผลตามศักยภาพการเรียนรู้ของเด็กนักเรียน รวมทั้งการเปิดโอกาสการปรับปรุงแก้ไขพัฒนาการทำงานผ่านกิจกรรมต่างๆ

- การติดตามประเมินผลการเรียนรู้ เนื่องจากการมองอย่างตัดสิน ในกระบวนการเรียนรู้บางครั้งการตัดสินใจบนสิ่งที่เด็กนักเรียนแสดงออกบางครั้งอาจจะไม่ได้เป็นอย่างที่เห็นเสมอไป เช่น การสอนเรื่องคุณธรรมจริยธรรม บุคลิกภาพ (การนั่งตัวตรง) ในห้องเรียนเด็กอาจจะไม่ปฏิบัติหรือปฏิบัติไม่ได้ แต่เมื่อสอบถามพูดคุยกับพบว่าเด็กนักเรียนนำเรื่องเหล่านี้ไปบอกเล่าต่อ นำไปปฏิบัติต่อ แสดงถึงความเข้าใจและเรียนรู้ของนักเรียน

- การเรียนรู้ผ่านการปฏิบัติจริงสามารถสร้างการเรียนรู้ได้ดี
- การแลกเปลี่ยนเรียนรู้ ทำให้เกิดการเรียนรู้และค้นพบวิธีการ กิจกรรมการเรียนรู้ใหม่ๆ ในการทำกิจกรรม

- การจัดกิจกรรม เกมส์เพื่อสร้างการเรียนรู้ สามารถสร้างการเรียนรู้ได้ดีกว่าการบรรยายและยังเป็นการกระตุ้นความสนใจในการเรียนรู้ของเด็ก

- การสร้างเงื่อนไขการเรียนรู้ที่สอดคล้องกับเด็กนักเรียน เช่น เงื่อนไขการให้รางวัล การชื่นชมมีความแตกต่างกับเงื่อนไขการบังคับ แม้ว่าจะได้ผลงานเหมือนกันแต่ผลในเชิงการเรียนรู้แตกต่างกัน

ทีมวิจัยได้เรียนรู้วิธีการทำงานวิจัยหลากหลายรูปแบบ ซึ่งทำให้เกิดความคิดและมุมมองในการมองปัญหาได้ชัดเจนและรอบด้านมากกว่าที่เคยตัดสินความถูกผิดใช่หรือไม่ใช่จากความคิดของตนเอง ได้พัฒนาศักยภาพตนเองจากการเรียนรู้ จากประสบการณ์ทำงานในเวทีวิจัยมีบทเรียนหลากหลายรูปแบบให้ได้ศึกษาเรียนรู้ ลองผิด ลองถูก รู้จักปรับกระบวนการวิธีการให้เข้ากับสถานการณ์ ได้เรียนรู้การทำงานร่วมกัน ร่วมคิด ร่วมแก้ปัญหา รู้จักตัวตนของตนเองมากขึ้นสามารถหาจุดเด่นจุดด้อยของตนเองได้ รู้จักการยอมรับและให้โอกาสผู้อื่น ได้ฝึกฝนตนเองให้ทำงานอย่างมีจุดมุ่งหมายรู้จักกำหนดจุดหมายปลายทางในการทำงานมากขึ้น มีข้อมูลในการทำงาน รู้จักการทำงานอย่างเป็นระบบมากขึ้น มีการบันทึกขั้นตอนในการทำงาน มีข้อมูลในการทำงาน เชื่อมตามเหตุผลตามประสบการณ์ที่ได้พบไม่ตัดสินใจอะไรง่าย ๆ

- ด้านกระบวนการเรียนรู้ เป็นการเรียนรู้ที่หลากหลายรูปแบบที่ได้จากการเรียนรู้โดยศึกษาข้อมูลแลกเปลี่ยนเรียนรู้ร่วมกัน ได้เรียนรู้ประสบการณ์ของทีมวิจัย แต่ละทีมแล้วนำมาปรับทดลองใช้กับสถานการณ์ของตนเอง เลือกการจัดกิจกรรมต่างๆ ให้กลับกลุ่มเป้าหมายของทีม เช่น กิจกรรมกระตุ้นความสนใจในเรื่องราวที่จะเรียนรู้กิจกรรมสร้างความคุ้นเคยละลายพฤติกรรม กิจกรรมให้มีสมาธิ กิจกรรมเสริมสร้างทักษะการเรียนรู้ด้วยตนเอง การสังเกต ตั้งคำถาม หาคำตอบ จดบันทึก คิดวิเคราะห์ สังเคราะห์ นำเสนอ ซึ่งกิจกรรมต่างๆ เหล่านี้เป็นประสบการณ์ที่ได้จากการทำงานวิจัยซึ่งสามารถนำไปปรับใช้ในการเรียนการสอนของครูได้

- กระบวนการคิดวิเคราะห์ เป็นกระบวนการที่ทีมวิจัยได้เรียนรู้จากการทำงานอีกวิธีหนึ่งเพราะในการทำงานจะมีการวางแผนปฏิบัติงาน การดำเนินงานตามแผนงานและการถอดบทเรียนการทำงานในแต่ละขั้นตอนของกระบวนการการทำงานที่ทีมวิจัยต้องมีการประชุมร่วมกัน วางแผน คิดวิเคราะห์ ออกแบบวิธีการทำงาน การแก้ไขปัญหาระหว่างดำเนินงาน กระบวนการเหล่านี้เป็นสิ่งที่ทีมวิจัยได้เรียนรู้จากการทำงาน

- กระบวนการทำงานเป็นทีม มีส่วนร่วมคิด ร่วมทำ ร่วมแก้ปัญหา เป็นกระบวนการทำงานที่ต้องเป็นระบบและเป็นกระบวนการที่ชัดเจน เช่น มีการประชุมเพื่อร่วมกันคิดวางแผนการดำเนินงาน แบ่งหน้าที่รับผิดชอบ และร่วมกันปฏิบัติงานตามหน้าที่ที่ได้รับมอบหมาย ร่วมปรึกษาหารือ และร่วมกันแก้ไขปัญหา มีการตรวจสอบข้อมูล วิเคราะห์ข้อมูลแลกเปลี่ยนเรียนรู้ภายในทีมงาน ยอมรับฟังความคิดเห็นซึ่งกันและกันเพื่อความเข้าใจที่ตรงกัน ทีมวิจัยจะพบปัญหาในการทำงาน คือ สมาชิกในทีมจะไม่ค่อยมีเวลาพร้อมเพรียงกันมากนัก ดังนั้นจะประสบปัญหาว่าการประชุมของทีมจะไม่ค่อยสม่ำเสมอ ไม่ครบทีมบ้าง การทำงานจึงดูขาดขั้นตอนไปบ้างทำให้ได้เรียนรู้ว่าถ้าทีมงานซึ่งมีความสามารถแตกต่างกันไปสามารถพบปะพูดคุยประชุมสื่อสารกันได้สม่ำเสมอและบ่อยครั้งขึ้น จะทำให้ปัญหาในการทำงานน้อยลงหรือหมดไปน่าจะทำได้งานบรรลุเป้าหมายตามที่วางไว้ได้ง่ายและรวดเร็วขึ้น นอกจากนั้นยังทำให้ทีมวิจัยเข้าใจบทบาทและหน้าที่ของตนเองมากขึ้นรู้ถึงจุดเด่นจุดด้อยของตนเอง รู้จักตัวตนของตนเองรู้จักยอมรับและให้โอกาสผู้อื่น และที่สำคัญได้เรียนรู้วิธีการและกระบวนการเรียนรู้ที่หลากหลายจากทีมงานวิจัยต่าง ๆ สามารถนำไปปรับและพัฒนาเพื่อไปใช้ในการเรียนการสอนที่โรงเรียนได้อย่างดีและน่าจะเกิดประสิทธิภาพ ประสิทธิผลต่อการเรียนรู้ของเด็กๆ ได้

อย่างคืออีกด้วย ซึ่งเป็นการพัฒนาความคิดและนำประสบการณ์จากการเรียนรู้มาเสริมสร้างการทำงานให้มีศักยภาพมากขึ้น

5.2.2 ความเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้นจากการทำงานวิจัย

ทีมวิจัยมีการปรับเปลี่ยนทัศนคติ ในระยะแรกทีมวิจัยยังขาดความเข้าใจในกระบวนการเรียนรู้ยาก ได้วิธีการและขั้นตอนการทำงานวิจัย แต่เมื่อปฏิบัติจริงทำให้ได้เรียนรู้และค้นหาวิธีการที่เหมาะสมกับการเรียนรู้ ทั้งด้านกระบวนการจัดการเรียนรู้ ต่อเด็กและกระบวนการวิจัย โดยการเรียนรู้พฤติกรรมและคุณลักษณะของเด็กนักเรียน ทำให้ทีมวิจัยมีความเข้าใจความแตกต่างหลากหลายของเด็กนักเรียนนำไปสู่การปรับเปลี่ยนกระบวนการจัดกิจกรรมที่สอดคล้อง นอกจากนี้ยังมีการพัฒนาทักษะโดยการจัดกิจกรรมเพื่อสร้างการเรียนรู้กับเด็กนักเรียน ทีมวิจัยต้องออกแบบกิจกรรมเพื่อกระตุ้นความสนใจ และสร้างการเรียนรู้กับเด็กนักเรียน ทั้งการปรับเปลี่ยนกระบวนการเรียนการสอนและการปรับกระบวนการจัดกิจกรรมเสริมการสอน เช่น การศึกษาดูงานที่สร้างแรงบันดาลใจ และกระตุ้นการเรียนรู้ เป็นต้น เนื่องจากงานวิจัยเป็นงานรูปแบบใหม่ที่ทีมวิจัยยังไม่มีประสบการณ์จึงไม่ค่อยเข้าใจกระบวนการและวิธีการทำงานของทีมงานที่เลี้ยง ในระยะแรกของโครงการทีมงานจึงไม่มีความมั่นใจ ไม่กล้าคิด ไม่กล้าแสดงความคิดเห็นและยังมีแนวคิดที่ไม่ค่อยยอมรับวิธีการของทีมงานที่เลี้ยงเท่าที่ควร เพราะมองว่าเรื่องบางเรื่องทีมที่เลี้ยงน่าจะบอกมาให้รู้เลยว่าจะปรับปรุงแบบใด จะให้ทำอะไร จะได้อย่างไร

แต่หลังจากได้เข้าร่วมประชุมไปหลายๆ ครั้ง จึงได้ซึมซับและรับรู้วิธีการทำงานของทีมที่เลี้ยงว่า ต้องการสอนให้ทีมวิจัยได้เรียนรู้งานด้วยตนเอง ให้มีบทเรียนจากการทำงาน รู้จักการถอดการเรียนรู้ปัญหา รู้วิธีแก้ปัญหาเป็นการสอนการทำงานให้มีประสบการณ์ตรงและชัดเจน ซึ่งบทเรียนจากการทำงานที่ผ่านมาไม่ว่าจะเป็นการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ร่วมกันของทีมวิจัย การจัดอบรมบุคลากรของศูนย์ประสานงานวิจัย การศึกษาดูงาน การติดตามงานของทีมที่เลี้ยงที่คอยมาดูแลให้คำปรึกษาชี้แนะ เป็นสิ่งที่ทำให้พวกเราในทีมงานวิจัยได้เข้าใจถึงวิธีการและกระบวนการทำงานของทีมที่เลี้ยงดีขึ้น และยอมรับว่าวิธีการทำงานของทีมที่เลี้ยงเป็นการเพิ่มศักยภาพการทำงานของทีมวิจัย ให้ทีมวิจัยได้รับประสบการณ์จากการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ ได้รู้ถึงปัญหา รู้แนวทางการแก้ปัญหาอย่างหลากหลาย ได้มีส่วนร่วม ได้ฟัง ได้คิด ได้พูด มีความอดทน มองปัญหามากขึ้น ยอมรับปัญหา มีการวางแผนมีเป้าหมายในการทำงานมากขึ้น นับเป็นการเพิ่มศักยภาพและพัฒนากระบวนการทำงานของทีมงานวิจัยให้มีการทำงานเป็นระบบและเป็นขั้นตอนยิ่งขึ้น นอกจากนั้นยังสามารถนำแนวทางในการทำงานวิจัยนั้นไปปรับใช้และพัฒนาในระบบการเรียนการสอนของตนเอง เช่น ได้เรียนรู้ว่าคุณครูเปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้เลือกคิด เลือกทำและวางแผนได้เอง โดยครูต้องลดบทบาทการออกคำสั่งลง เป็นต้น การเรียนรู้จากการเข้าร่วมงานในการทำงานวิจัยครั้งนี้ ทำให้ทีมวิจัยซึ่งทำหน้าที่ครูผู้สอนได้เกิดแนวทางในการที่จะปรับกระบวนการเรียนการสอนเพื่อให้เกิดการเรียนรู้ที่ยั่งยืนคงทน นับเป็นการเปลี่ยนแปลงที่น่าจะเป็นประโยชน์ต่อการศึกษาได้เป็นอย่างดี

จากการทำงานวิจัย กลุ่มเป้าหมายที่เป็นนักเรียนและชุมชนเข้ามาด้วยความสมัครใจ 39 คน จากการสอบถามความคิดเห็นแล้ว มาสมัครเพราะอยากเป็นมัคคุเทศก์ มาเพราะออกไปเที่ยวชอบสนุก อยากรู้เรื่องชุมชน อยากหาประสบการณ์ อยากให้หมู่บ้านเจริญ และตามเพื่อนมา หลังจากนั้นทางทีมวิจัยใช้เวลา 6 เดือนในการทำกิจกรรมที่หลากหลาย เช่น เวทีสร้างความเข้าใจ กิจกรรมเสริมสร้าง การสังเกต สماعิ สามัคคี จดจำ

วางแผน การแสดงออก กิจกรรมกลุ่ม กิจกรรมสืบค้นข้อมูล กิจกรรมลงพื้นที่เก็บข้อมูล กิจกรรมแสดงความคิดเห็นเรื่องต่างๆ กิจกรรมนำเสนอ กิจกรรมคิดวิเคราะห์ กิจกรรมสรุปผล กิจกรรมศึกษาฐาน กิจกรรมบทบาทสมมติ กิจกรรมทำสมุดเล่มเล็ก กิจกรรมการตั้งคำถาม-ตอบคำถาม กิจกรรมการสาธิต ด้วยกิจกรรมต่างๆ ที่ได้ฝึกปฏิบัติทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลงดังนี้

- เกิดการกล้าคิด กล้าทำ กล้าพูด กล้าเขียน กล้าแสดงออกมากขึ้น ซึ่งจะเปลี่ยนแปลงมากบ้างน้อยบ้างก็ขึ้นอยู่กับตามศักยภาพของแต่ละบุคคล
- มีความสนใจในกิจกรรม เกิดการกระตือรือร้นมากขึ้น เพราะมีกิจกรรมที่สนุกสนานและน่าสนใจให้ทำหลากหลายกิจกรรม
- การพูดมีการเปลี่ยนแปลงมากขึ้น คือ ในระยะแรกที่เข้ามาจะพูดสั้นๆ ตอบคำถามสั้นๆ หลังจากได้ทำกิจกรรมต่างๆ แล้วมีการพัฒนามากขึ้น รู้จักขยายความ พูดได้ประโยคยาวขึ้น เป็นเรื่องราวและเรียงลำดับใจความได้เข้าใจชัดเจนดี กล้าถามเมื่อเกิดความสงสัย การพูดมีการปรับให้เสียงดัง ฟังชัด ไม่พูดเร็วอย่างที่เคยเป็นในเด็กบางคน
- เห็นการเปลี่ยนแปลงในเรื่องความมีวินัยในเรื่องต่างๆ เช่น การตรงต่อเวลา การแต่งกาย ความรับผิดชอบในงานที่ได้รับมอบหมาย
- เห็นความเป็นผู้นำในเด็กบางคนที่ไม่เคยคิดว่าจะทำได้
- เห็นความสัมพันธ์ที่ดีในกลุ่มเพื่อน กลุ่มรุ่นพี่รุ่นน้อง
- มีการเตรียมตัววางแผนในการทำงานมากขึ้น

5.2.3 กระบวนการมีส่วนร่วมระหว่างทีมวิจัยและผู้ที่เกี่ยวข้องในการขับเคลื่อนงานวิจัย

กระบวนการมีส่วนร่วมระหว่างทีมวิจัยและผู้ที่เกี่ยวข้องในการขับเคลื่อนงานซึ่งประกอบด้วยหลายภาคส่วน เช่น ผู้บริหารสถานศึกษา ชุมชน นักเรียนและทีมพี่เลี้ยง นับว่าเป็นจุดเปลี่ยนที่สำคัญยิ่ง สำหรับทีมวิจัยที่ขาดความรู้ขาดประสบการณ์ เกี่ยวกับเรื่องงานวิจัย ต้องการการสนับสนุน ทั้งในด้านข้อคิดและคำแนะนำที่เป็นประโยชน์ซึ่งทีมวิจัยที่เป็นครูที่ทำโครงการยังขาดประสบการณ์ในการทำงาน คำชี้แนะและคำแนะนำเป็นการช่วยเติมเต็มส่วนที่บกพร่องเป็นประโยชน์ให้กับผู้ทำกิจกรรมและเป็นประโยชน์ต่อนักเรียนมาก

5.3 ปัญหาการวิจัย

1. ทีมวิจัย มีปัญหาและอุปสรรคที่เกิดจากทีมวิจัยเอง ที่มีการกิจหลายด้านต้องออกแบบกิจกรรมอย่างต่อเนื่องติดต่อกัน ทำให้ไม่ค่อยมีเวลาและยังรวมไปถึงการขาดความเข้าใจกระบวนการทำงานวิจัยในระยะแรกของการทำงาน
2. การพัฒนากระบวนการเรียนรู้ โดยให้นักเรียนเป็นผู้แสวงหาความรู้ด้วยตนเอง ครูต้องปรับบทบาทเป็นผู้กระตุ้นการหาความรู้ทักษะกระบวนการด้านต่างๆ เพื่อเป็นเครื่องมือแสวงหาความรู้ด้วยตนเองแต่ปรากฏว่านักเรียนยังไม่มีพื้นฐานด้านต่างๆ เช่น ทักษะในการทำงานร่วมกัน การตัดสินใจ การแก้ปัญหา ทำให้ระยะแรกๆ ของการเรียนรู้ นักเรียนยังต้องฟังและรอคำแนะนำจากครู

5.4 ข้อเสนอแนะต่อชุมชน นโยบาย และการวิจัยในอนาคต

ทีมวิจัยพบว่ากระบวนการวิจัยเป็นเครื่องมือหนึ่งที่สามารถปรับกระบวนการจัดการเรียนการสอนให้กับครูได้จะต้องมีการฝึกทักษะและฝึกกระบวนการทำงานอย่างต่อเนื่องและอยากให้ครูทุกคนมีโอกาสดำเนินการกิจกรรมเพื่อที่จะ

ได้พบกับสิ่งที่ดีๆ ได้พัฒนาความคิดได้พัฒนาตนเองแบบที่ทีมวิจัยได้รับ รวมทั้งควรมีการต่อยอดโครงการนี้เพราะเป็น
การให้โอกาสในการเรียนรู้ที่เด็กสามารถเลือกเรียนในสิ่งที่ต้องการได้

ภาคผนวก

โครงการการสร้างการเรียนรู้ให้เกิดขึ้นกับเด็ก โดยผ่านกระบวนการเรียนรู้เรื่องการเป็นมัคคุเทศก์ที่ดีของนักเรียน
โรงเรียนวัดเขายี่สาร และเยาวชนบ้านเขายี่สาร มีภาคผนวก ดังนี้

- ก. สรุปรายงานการประชุม
- ข. ภาพกิจกรรมของโครงการ

ก. สรุปรายงานการประชุม

สรุปรายงานการประชุม ครั้งที่ 1/2553

โครงการการสร้างการเรียนรู้ให้เกิดขึ้นกับเด็ก โดยผ่านกระบวนการเรียนรู้เรื่องการเป็นมัคคุเทศก์ที่ดี
ของนักเรียนโรงเรียนวัดเขยี่สาร และเยาวชนบ้านเขยี่สาร

วันที่ 1 สิงหาคม พ.ศ.2553

ณ พิพิธภัณฑ์บ้านเขยี่สาร ตำบลยี่สาร อำเภออัมพวา จังหวัดสมุทรสงคราม

รายชื่อผู้เข้าร่วมกิจกรรม

ที่	ชื่อ – สกุล	มา	หมายเหตุ	ที่	ชื่อ – สกุล	มา	หมายเหตุ
1	นางไพรัช แก้วงาม	✓	ทีมวิจัย	24	เด็กหญิงนันทนา บัวหอม	✓	ผู้ร่วมกิจกรรม
2	นางรัชณี แม้นปิ่น	✓	ทีมวิจัย	25	เด็กหญิงณัฐวรรณ พิภูลทอง	✓	ผู้ร่วมกิจกรรม
3	นางมณฑา พยงค์ชัย	✓	ทีมวิจัย	26	เด็กหญิงสาวิณี วุฒิพัทธ์	✓	ผู้ร่วมกิจกรรม
4	นางจิระวิศ ปานอูรัง	-	ทีมวิจัย	27	เด็กหญิงแสงตะวัน แสงนาค	✓	ผู้ร่วมกิจกรรม
5	นายธราพงษ์ หนูอินทร์	-	ทีมวิจัย	28	เด็กหญิงวิไลรัตน์ จันทรรักษ์	✓	ผู้ร่วมกิจกรรม
6	นางสาวเบญจวรรณ พยงค์ชัย	✓	ทีมวิจัย	29	เด็กหญิงพัชรพรรณ จำปาทอง	✓	ผู้ร่วมกิจกรรม
7	นายธนู พยงค์ชัย	-	วิทยากร	30	เด็กหญิงสายธาร ไฉ่เจียว	✓	ผู้ร่วมกิจกรรม
8	Mr.Andy	-	วิทยากร	31	เด็กหญิงนุชสรา ลำเภากิน	✓	ผู้ร่วมกิจกรรม
9	นางพัชรา แสงนาค	✓	ผู้ร่วมกิจกรรม	32	เด็กหญิงอรพรรณ จำปาทอง	✓	ผู้ร่วมกิจกรรม
10	นางสาวบุญมั่น ชลภูมิ	✓	ผู้ร่วมกิจกรรม	33	เด็กหญิงณัฐวดี จำโขนงาม	✓	ผู้ร่วมกิจกรรม
11	เด็กหญิงณัฐริกา จำโขนงาม	✓	ผู้ร่วมกิจกรรม	34	เด็กหญิงสุพรรณษา ดิษขณิก	✓	ผู้ร่วมกิจกรรม
12	เด็กหญิงสุจิตราภรณ์ อ่อนอุระ	✓	ผู้ร่วมกิจกรรม	35	เด็กหญิงศิริณี เหลืองอ่อน	✓	ผู้ร่วมกิจกรรม
13	เด็กหญิงสิรินภรณ์ อ่อนอุระ	✓	ผู้ร่วมกิจกรรม	36	เด็กหญิงรุ่งนภา มาสวัสดิ์	✓	ผู้ร่วมกิจกรรม
14	เด็กหญิงอังคณา ชะมะ	✓	ผู้ร่วมกิจกรรม	37	เด็กหญิงลักขมี นัยนา	✓	ผู้ร่วมกิจกรรม
15	เด็กหญิงอัจฉิมา พิมพ์แสง	✓	ผู้ร่วมกิจกรรม	38	เด็กหญิงนภาพร ชลภูมิ	-	ผู้ร่วมกิจกรรม
16	เด็กหญิงวรรณวนัช พยงค์ชัย	✓	ผู้ร่วมกิจกรรม	39	เด็กหญิงดวงหทัย จันทรรักษ์	✓	ผู้ร่วมกิจกรรม
17	เด็กหญิงจารวรรณ เหลืองอ่อน	✓	ผู้ร่วมกิจกรรม	40	เด็กหญิงญาณิศา คุรุณศรี	-	ผู้ร่วมกิจกรรม
18	เด็กหญิงกนกวรรณ พิภูลทอง	-	ผู้ร่วมกิจกรรม	41	เด็กหญิงมนัสวรรณ พยงค์ชัย	-	ผู้ร่วมกิจกรรม
19	เด็กหญิงเพ็ญภา สะเก	-	ผู้ร่วมกิจกรรม	42	นางสาวมธุรส ขาวสว่าง	-	ผู้ร่วมกิจกรรม
20	เด็กหญิงกาญจนาภรณ์ คุรุณศรี	-	ผู้ร่วมกิจกรรม	43	เด็กชายณัฐกิตติ์ พิมพ์แสง	✓	ผู้ร่วมกิจกรรม
21	เด็กหญิงพิริยาภรณ์ ปานประทีป	✓	ผู้ร่วมกิจกรรม	44	เด็กชายสิทธิโชค พุกดำ	-	ผู้ร่วมกิจกรรม
22	เด็กหญิงสุริย์มาส นัยนา	✓	ผู้ร่วมกิจกรรม	45	เด็กชายทวิช คชพันธุ์	✓	ผู้ร่วมกิจกรรม
23	เด็กหญิงโชติรัตน์ พยงค์	✓	ผู้ร่วมกิจกรรม	46	เด็กชายทศพร พิภูลทอง	-	ผู้ร่วมกิจกรรม

- สรุปผู้เข้าร่วมกิจกรรมประจำวัน

ทีมวิจัย	จำนวน	5	คน
วิทยากร	จำนวน	-	คน
ผู้เข้าร่วม	จำนวน	2	คน
นักเรียนชาย	จำนวน	1	คน
นักเรียนหญิง	จำนวน	26	คน

หัวข้อการอบรม (เวทีสร้างความเข้าใจ)

วันนี้เป็นอีกวันที่ได้จัดกิจกรรมการอบรม และได้มีการประชาสัมพันธ์เพื่อรับสมัครเด็กรุ่นต่อไป ก็ได้รับการบอกจากครูไพรซ์ว่ามีนักเรียนมาสมัครอีกจำนวนหนึ่งซึ่งก็ไม่น่าจะมีมากเท่าไร วันนี้ต้องรีบไปก่อนเวลาเพราะว่าทุกครั้งจะบอกเด็กว่าต้องรักษาเวลา พอไปสายก็จะถูกว่าแค่ 5 นาทีก็ไม่ได้ พอไปถึงก็เริ่มดีใจมากเพราะว่าเด็กมารอแล้วจำนวนหนึ่งซึ่งเป็นคนที่พี่ออฟไม่เคยเห็นหน้ามาก่อน เป็นเด็กที่มาสมัครใหม่นั้นเอง และพอออกไปสัปดาห์เด็กก็ทยอยกันมา ครูไพรซ์ได้ให้เด็กๆ เช่นชื่อเพื่อดูจำนวนว่ามาเท่าไร และบอกกับเด็กทุกครั้งว่าเราจะต้องเขียนชื่อทุกครั้งที่มา และตั้งกฎไว้ว่าถ้าใครขาดเกิน 3 ครั้งก็จะไม่ได้มีส่วนร่วมกิจกรรมนี้ถ้าได้มีโอกาสไปดูงานคนที่ขาดเกิน 3 ครั้งก็จะไม่ได้ไป

เมื่อเซ็นชื่อครบแล้วพี่ออฟและครูไพรซ์ก็ได้พูดถึงการจัดกิจกรรมนี้ให้ทุกคนทราบว่า เราได้งบประมาณมาจากการสนับสนุนของหน่วยงานหนึ่ง ซึ่งเรียกย่อๆ ว่า สกว. ให้งบประมาณมาสนับสนุนพวกเราในการที่จะฝึกให้พวกเราเป็นนักคุเทศก์ ซึ่งตรงนี้ต้องใช้เวลาในการทำกิจกรรมยาวนานมากถึง 6 เดือน แต่เราจะทำกิจกรรมทุกวันอาทิตย์เท่านั้นขอให้ทุกคนตั้งใจ

เอาหละก่อนอื่นพี่ออฟและครูไพรซ์จะรู้ว่าคนที่เข้ามาสมัครมัคคุเทศก์ใหม่นี้ คุณมีเหตุผลอะไร หรือมีความคิดเห็นอย่างไรทำไมถึงได้เข้ามาสมัคร พออิงคำถามไปเหมือนทุกคนกลับไปแล้วช่วงเจิบสนิทจริง พี่ออฟและครูไพรซ์ก็บอกว่าไม่มีอะไรแค่ต้องการรู้ว่าทำไมถึงได้มาสมัครเท่านั้นจะตอบอย่างไรก็ได้ถือว่าถูกต้องไม่มีผิด (ก็เจิบ) ที่นี้ครูไพรซ์ก็ได้ถามทีละคนก็ตอบบ้างไม่ตอบบ้าง พี่ออฟก็เลยลองเล่าถึงตัวเองว่าเข้ามาอยู่ที่นี่ได้อย่างไรตั้งแต่ต้นจนถึงปัจจุบันและเจออุปสรรคและปัญหาอะไรบ้าง พอเล่าจบครูไพรซ์ก็บอกว่าเล่าแบบนี้แหละไม่มีผิดคือเล่าสิ่งที่เราคิดเราเจอหรือต้องการเท่านั้น

ที่นี้ก็ลองไล่ทีละคนใหม่โดยใช้คำถามเดิม ทำไมถึงได้มาสมัครมัคคุเทศก์

- ฟ้า บอกว่า ได้ความรู้
- เจ บอกว่า เอาความรู้ไปบอกเพื่อน
- จำ บอกว่า ได้รู้เรื่องเกี่ยวกับชุมชนอีสาน
- อ้อย บอกว่า สนุก มีความรู้
- พริ้ง บอกว่า อยากให้หมู่บ้านเจริญ
- เจมส์ บอกว่า ได้รู้ว่าชุมชนอีสานมีการอยู่อย่างไร ที่อื่นเป็นอย่างไร
- พันธ์ บอกว่า ได้ประสบการณ์
- เมย์ บอกว่า ได้เห็นโลกภายนอก
- เบลล์ บอกว่า อยากฝึกเป็นคนกล้าแสดงออก ตอนนี้น่าจะขึ้นมาก
- เฟี้ยว บอกว่า อยากอยู่ในชมรม
- ยูย บอกว่า อยากเผยแพร่ให้คนอื่นรู้

เบียร์ บอกว่า อยากรู้เรื่องราวเกี่ยวกับยี่สาร

อ้วน บอกว่า อยากรู้เรื่องชุมชน

คราวนี้น้อง ที่ได้มาสมัครใหม่พูดแล้วถึงตาพี่ๆ ที่ได้เข้ามาอยู่ในชมรมและได้ทำกิจกรรมก่อนน้องและถือว่าเป็นรุ่นพี่ไหนลองบอกสิว่า ตอนนี้เป็นส่วนหนึ่งของพิพิธภัณฑสถานและเป็นส่วนหนึ่งของชมรมแล้วรู้สึกอย่างไรบ้าง

แจม บอกว่า ก่อนเข้ามาไม่กล้าพูด แต่พอได้เข้ามาแล้วกล้าที่จะพูดมากขึ้น

โม บอกว่า ได้พานักท่องเที่ยวชมได้

ตะวัน บอกว่า ได้อนุรักษ์ชมรมมัลลเทศก์

ออม บอกว่า ไปอบรมที่หุ่นขี้ผึ้งมาและพอเห็นที่นี่มีการอบรมก็อยากเข้ามาพอเข้ามาแล้วก็ดีเพราะทำให้กล้าพูด

แอ้ บอกว่า ได้รู้เรื่องเกี่ยวกับชุมชนยี่สาร และกล้าแสดงออก ความกลัวลดลง แต่ยังคงมีบ้าง

ฮาวา บอกว่า ได้ไปเที่ยว

ส่วนบางคนก็บอกว่าเหมือนกับเพื่อนที่พูด โดยเฉพาะเจ้าเกิดพอถึงคิวตัวรีบบอกว่าเหมือนที่คนอื่นพูด แหมใช้สมองนำดู เอาแหละที่นี้เรามาคล้ายคล้ายกันดีกว่า ให้แบ่งกลุ่มกันเองโดยยึดเอาพี่ๆ ที่มาเป็นหลักและให้เลือกน้องที่ละชั้น ก็ได้มา 4 กลุ่ม พี่อ้อฟให้แต่ละกลุ่มนั่งเรียงกันเป็นแถวและให้คนข้างหน้าลุกขึ้น และฟังกติกาว่าให้คนที่ขึ้นไปหยิบธงเท้าของสมาชิกในกลุ่มมาให้ถูกต้องโดยที่ทุกคนห้ามพูดว่าไม่ใช่ธงเท้าของตนเอง พอพี่อ้อฟนับเริ่มได้ไอ้โฮไม่น่าเชื่อทุกคนทำตามกติกาเป๊ะ เสียงดังลั่นไปหมดเลย และพอมาคิวว่ากลุ่มไหนหยิบธงเท้าเพื่อนมาถูกต้องมากที่สุด พี่อ้อฟถามว่าทำไมกลุ่มนี้ถึงหยิบธงเท้าเพื่อนได้ถูกต้องมากที่สุดเพราะอะไร คนที่หยิบถูกต้องก็บอกว่าก็เห็นในสัปดาห์นี้ บางคนบอกว่าเห็นในสัปดาห์ที่แล้วที่หยิบผิดหะ ก็ไม่รู้ว่ใส่ธงเท้าแบบไหน นี่แหละเกมส์เมื่อไหร่พี่อ้อฟจะให้กับเรา พี่ตอบว่าการสังเกต น้องบางคนบอกว่าการจำว่าเพื่อนใส่ธงเท้าแบบไหนมา ถูกต้องดังนั้นการเป็นมัลลเทศก์ที่ดีทุกคนต้องหัดอะไรดีๆ ตอบว่าสังเกต

พี่อ้อฟคิดในใจว่าอยากให้เด็กกล้าพูดกล้าบอกหรือเล่าอะไรได้บ้างในบางคนที่ไม่ยอมพูดเลยพี่อ้อฟเลยให้เด็กๆ ไปพักเข้าห้องน้ำและบอกกับเด็กๆ ว่าจะให้ไปเข้าห้องน้ำแล้วตอนไปอะนะไปธรรมดาแต่กลับมาต้องมีอะไรกลับมาด้วย งงเด็กงงอะไรอะ พี่อ้อฟบอกว่าอะไรก็ได้ที่ไม่ใช่สิ่งของ ฮาวาถามว่าพี่อ้อฟแล้วทุกคนต้องหามาใช่ไหม พี่อ้อฟเลยบอกว่าจะทำแบบไหนดีหะเสียงตอบพร้อมกันเหมือนนัดกันมา เป็นกลุ่ม มีคนถามว่าได้อาคารได้ไหม พี่อ้อฟก็บอกไปว่าแล้วได้ไหมละ เสียงตอบว่าได้ อ้าวรู้แล้วจะถามทำไมเนี่ยะ ไปได้แล้ว

พอปล่อยเด็กลงไปแล้วก็แอบดูไม่ได้ไปห้องน้ำกันหรอกแต่เข้าไปอยู่ใต้อาคารพิพิธภัณฑสถาน พอสักพักเริ่มนานก็ต้องเรียกขึ้นมาและก็ได้รับเสียงบ่นว่า โฮอีกแป๊บหนึ่งนะ ไม่ได้ขึ้นมาเลย พอมานั่งเป็นกลุ่มแล้วพี่อ้อฟก็บอกว่าเราจะให้เรียกกลุ่มนี้มากลุ่มนั้นมาก็แปลกๆ เนอะ ทำไงดี เด็กบอกว่าตั้งชื่อ กันเอาเลยปรึกษากัน 5 นาที สรุปแล้วก็ได้ชื่อว่า

1. กลุ่มมะฆาง

2. กลุ่มกรีนทรี พี่อ้อฟถามกลุ่มนี้ว่า เฮียชาเขียวหรือ ฮาวาบอกว่าไม่ใช่แปลว่าต้นไม้สีเขียวเข้ากับธรรมชาติ อ้ออ้อ

3. กลุ่มภูตไกด์ แปลว่า มัลลเทศก์ที่ดี เริดจ้า

4. กลุ่มเซเว่นนัมเบอร์จี ตอนแรกกลุ่มนี้ตั้งชื่อแปลกกว่านี้อีกเรียกยากพี่อ้อฟเลยถามแพรวว่าคิดได้ไง มีดีกว่านี้ไหม แพรวกับเมย์รีบตอบว่านี่แหละดีแล้ว พี่อ้อฟบอกว่าหรือ เข้ามากับห้องถิ่นเราเข้าถึงสุดๆ

ได้ชื่อมาแล้วก็ให้ทีละกลุ่มออกมาพูดว่าที่ให้ไปพักเมื่อไหร่ได้อะไรกลับมาบ้าง แต่ละกลุ่มก็มารายงานหน้ากระดานเรียงหนึ่งว่าได้อะไรมาบ้าง มีทั้งอาชีพ อาหาร พืช วิถีชีวิต พอราภรณ์จบแล้วพี่ออฟถามเด็กๆ ว่ารู้ไหมว่าพี่ออฟให้ไปหาข้อมูลที่มาพูดเพื่ออะไร ใครตอบได้ เจมส์บอกว่าจะได้รู้เรื่องต่างๆ พี่ออฟบอกว่าจริงแต่ยังไม่ใช่ มีใครรู้อีก มีเสียงแว่วมาว่าฝึกพูดถูกต้องฝึกให้พวกเราหัดพูดบางคนพูดคนเดียวก็ยังดีวันนี้ถือว่ากล้าที่จะพูดแล้วถือว่าใช้ได้ เอาหละดูเวลาแล้วที่นี้เรามาฝึกให้สมาชิกใหม่บูมชมรมกันดีกว่า น้องๆ ที่มาใหม่เดี๋ยวให้พี่ทำให้ดูเพราะว่าเมื่อคราวที่เราอบรมกันก่อนหน้านี้ที่เราไปดูงานที่นครสวรรค์เรามีการบูมชมรมด้วย เอาสมาชิกเก่าลองบูมให้ดูก่อน สังเกตว่ามีบางคนทำได้และทำไม่ได้ พี่ออฟเลยบอกว่าเออใจเราพักกินข้าวกันก่อนแล้วหลังจากนั้นค่อยหัดกัน

พอกินข้าวเสร็จแล้วก็เห็นพี่ๆ และน้องมานั่งรวมกลุ่มกันเองและซ้อมบูมชมรมกันเองทุกคนดูตั้งใจกันมาก พี่ที่หัดน้องแล้วไม่เข้าใจก็จับน้องแยกไปสอนต่างหากจนน้องได้แล้วจึงมารวมกัน แล้วพอมารวมกันพี่ๆ ก็สั่งให้น้องทำทีละคนจนทุกคนพอทำได้ ตรงนี้เราให้เวลาเขาฝึกกันเองเพื่อจะดูว่าพี่มีบทบาทอย่างไรบ้างในการเป็นผู้นำและน้องเป็นอย่างไรบ้างที่มีพี่มาสอน เห็นแล้วก็รู้สึกดีว่ามีการจัดการและมีการแก้ไขกับคนที่ทำไม่ได้ หลังจากที่ได้อีกเด็กๆ ฝึกบูมกันแล้วก็เรียกมารวมกันเพื่อจะได้ช่วยกันสรุปการมาวันนี้ว่าได้อะไรบ้างวันนี้ตั้งแต่เข้ามาจนถึงตอนนี้ เด็กๆ บอกว่าได้พูดว่าทำไมมาสมัครมาคุยเทศก์ ได้บอกความรู้สึก ได้เล่นเกมส์ ได้ฝึกบูม แล้วถ้าพี่ออฟกับครูไพรซ์ต้องการที่จะเก็บข้อมูลที่พวกเราได้ออกกันและแสดงความคิดเห็นกันนี้จะทำอย่างไร เด็กบอกว่าต้องจดแล้วเอาไปให้ครูกับพี่ออฟแล้วก็ถามว่าจะต้องออกมาพูดอีกไหม พี่ออฟก็ถามกลับไปว่าแล้วดีไหม เด็กๆ บอกว่าไม่ดี จึ้นพี่ออฟให้ต่างคนต่างเขียนดีกว่า แล้วก็เอามาสรุปเป็นของกลุ่มอีกที เพราะฉะนั้นสรุปว่าเราต้องเขียนเป็นของเราเองและเอามารวมเขียนเป็นของกลุ่มอีกหนึ่งแผ่นตกลงตามนี้ จึ้นแยกย้ายกันทำงานได้

หลังจากที่ทุกคนส่งงานแล้วก็มีการนัดหมายครั้งต่อไปคือวันอาทิตย์หน้าและให้เด็กโหวตกันว่าอยากกินอะไร ผลสรุปได้มากคือข้าวมันไก่ ส่วนขนมกับน้ำพี่ออฟขออุปไว้ก่อนไม่บอกให้มาลุ้นเอาเอง

หลังจากที่เด็กๆ กลับแล้วครูไพรซ์และพี่ออฟก็มาสรุปกันว่า วันนี้เราได้อะไรบ้างสิ่งที่ได้คือ

1. เห็นความเป็นผู้นำของเด็กที่เป็นรุ่นพี่คอยสอนน้อง
2. เห็นความกล้าที่จะพูดของเด็กบางคนที่ไม่คิดว่าจะพูด
3. เห็นความกระตือรือร้นที่จะทำกิจกรรมต่างๆ

ปัญหาที่คิดว่ามีให้แก้ตลอด

1. เด็กไม่ชอบที่จะตอบคำถามเหมือนเบื่อหน่ายที่จะตอบ
2. การที่จะให้เด็กเขียนนั้นยากมากพูดง่ายๆ ไม่ชอบขี้เกียจ
3. ปัญหาที่พี่ออฟจะนัดส่งมากกว่าตั้งคำถาม
4. ถ้าเด็กมาเกิน 39 คนครบ เงินจะพอไหม

นางสาวเบญจวรรณ พยงค์มิม

ผู้บันทึกการประชุม

สรุปรายงานการประชุม ครั้งที่ 2/2553
 โครงการการสร้างการเรียนรู้ให้เกิดขึ้นกับเด็ก โดยผ่านกระบวนการเรียนรู้เรื่องการเป็นมัคคุเทศก์ที่ดี
 ของนักเรียนโรงเรียนวัดเขายี่สาร และเยาวชนบ้านเขายี่สาร
 วันที่ 7 สิงหาคม พ.ศ.2553
 ณ พิพิธภัณฑ์บ้านเขายี่สาร ตำบลยี่สาร อำเภออัมพวา จังหวัดสมุทรสงคราม

รายชื่อผู้เข้าร่วมกิจกรรม

ที่	ชื่อ – สกุล	มา	หมายเหตุ	ที่	ชื่อ – สกุล	มา	หมายเหตุ
1	นางไพรัช แก้วกาม	✓	ทีมวิจัย	24	เด็กหญิงนันทนา บัวหอม	✓	ผู้ร่วมกิจกรรม
2	นางรัชณี แม้นปิ่น	✓	ทีมวิจัย	25	เด็กหญิงฉัฐวรรณ พิกุลทอง	✓	ผู้ร่วมกิจกรรม
3	นางมณฑา พยงค์ชัย	✓	ทีมวิจัย	26	เด็กหญิงสาวิณี วุฒิพัทธ์	✓	ผู้ร่วมกิจกรรม
4	นางจิระวิศ ปานอู๋รัง	✓	ทีมวิจัย	27	เด็กหญิงแสงตะวัน แสงนาค	✓	ผู้ร่วมกิจกรรม
5	นายธราพงษ์ หนูอินทร์	-	ทีมวิจัย	28	เด็กหญิงวิไลรัตน์ จันทร์ศรี	✓	ผู้ร่วมกิจกรรม
6	นางสาวเบญจวรรณ พยงค์ชัย	✓	ทีมวิจัย	29	เด็กหญิงทศวรรณ จำปาทอง	✓	ผู้ร่วมกิจกรรม
7	นายธนู พยงค์ชัย	-	วิทยากร	30	เด็กหญิงสาขาร ไร่เขียว	✓	ผู้ร่วมกิจกรรม
8	Mr.Andy	-	วิทยากร	31	เด็กหญิงนุชสรา ลำเภากเงิน	✓	ผู้ร่วมกิจกรรม
9	นางพัชรา แสงนาค	✓	ผู้ร่วมกิจกรรม	32	เด็กหญิงอรพรรณ จำปาทอง	✓	ผู้ร่วมกิจกรรม
10	นางสาวบุญมั่น ชลภูมิ	✓	ผู้ร่วมกิจกรรม	33	เด็กหญิงฉัฐวดี ขำโขงงาม	✓	ผู้ร่วมกิจกรรม
11	เด็กหญิงฉัฐริกา ขำโขงงาม	✓	ผู้ร่วมกิจกรรม	34	เด็กหญิงสุพรรณา ดิษขนิช	✓	ผู้ร่วมกิจกรรม
12	เด็กหญิงสุจิตราภรณ์ อ่อนอุระ	✓	ผู้ร่วมกิจกรรม	35	เด็กหญิงศิริณี เหลืองอ่อน	✓	ผู้ร่วมกิจกรรม
13	เด็กหญิงสิรินภรณ์ อ่อนอุระ	✓	ผู้ร่วมกิจกรรม	36	เด็กหญิงรุ่งนภา มาสวัสดิ์	✓	ผู้ร่วมกิจกรรม
14	เด็กหญิงอังคณา ชะมะ	✓	ผู้ร่วมกิจกรรม	37	เด็กหญิงลักษมี นัยนา	✓	ผู้ร่วมกิจกรรม
15	เด็กหญิงอจจิมา พิมพ์แสง	✓	ผู้ร่วมกิจกรรม	38	เด็กหญิงนภาพร ชลภูมิ	-	ผู้ร่วมกิจกรรม
16	เด็กหญิงวรรณวนัช พยงค์ชัย	✓	ผู้ร่วมกิจกรรม	39	เด็กหญิงดวงหทัย จันทร์ศรี	✓	ผู้ร่วมกิจกรรม
17	เด็กหญิงจารุวรรณ เหลืองอ่อน	✓	ผู้ร่วมกิจกรรม	40	เด็กหญิงญาณิศา คุรุศรี	-	ผู้ร่วมกิจกรรม
18	เด็กหญิงกนกวรรณ พิกุลทอง	-	ผู้ร่วมกิจกรรม	41	เด็กหญิงมนัสวรรณ พยงค์ชัย	-	ผู้ร่วมกิจกรรม
19	เด็กหญิงเพ็ญภา สะภา	-	ผู้ร่วมกิจกรรม	42	นางสาวมธุรส ขาวสว่าง	-	ผู้ร่วมกิจกรรม
20	เด็กหญิงกาญจนาภรณ์ คุรุศรี	-	ผู้ร่วมกิจกรรม	43	เด็กชายณัฐกิตติ์ พิมพ์แสง	-	ผู้ร่วมกิจกรรม
21	เด็กหญิงพิริยาภรณ์ ปานประทีป	✓	ผู้ร่วมกิจกรรม	44	เด็กชายสิทธิโชค พุกดำ	-	ผู้ร่วมกิจกรรม
22	เด็กหญิงสุริย์มาศ นัยนา	✓	ผู้ร่วมกิจกรรม	45	เด็กชายทวิช คชพันธุ์	✓	ผู้ร่วมกิจกรรม
23	เด็กหญิงโชติรัตน์ พยงค์	✓	ผู้ร่วมกิจกรรม	46	เด็กชายทศพร พิกุลทอง	-	ผู้ร่วมกิจกรรม

- สรุปผู้เข้าร่วมกิจกรรมประจำวัน

ทีมวิจัย	จำนวน	5	คน
วิทยากร	จำนวน	-	คน
ผู้เข้าร่วม	จำนวน	2	คน
นักเรียนชาย	จำนวน	1	คน
นักเรียนหญิง	จำนวน	26	คน

หัวข้อการอบรม (มัลคฤเทศก์ท้องถิ่นที่ดี ของชุมชนยี่สาร ควรเป็นอย่างไร)

เช้าวันนี้ต้องรีบมาทำกิจกรรมเป็นอีกหนึ่งวันที่น่ารักเด็กๆ มา เหมือนเดิมวันนี้มาเกือบสาย แต่พอไปถึงที่พิพิธภัณฑ์ก็รู้สึกแปลกมาก วันนี้เด็กมารอพร้อมกันแล้วต่างจากคราวที่แล้วมาก พอเด็กได้เห็นหน้าพี่ออฟก็ถามกันทันทีว่าวันนี้มีน้ำอะไรขนมเป็นอะไร วันนี้เด็กได้กินน้ำหวานและขนมไม่บอกว่าเป็นอะไร แต่รับรองว่าไม่เคี้ยวกันแน่นอน

เด็กเซ็นชื่อเรียบร้อยแล้วพี่ออฟกับครูไพรัชก็เริ่มทำกิจกรรมกับเด็ก โดยพูดคุยกันถึงเรื่องที่ได้ทำกิจกรรมเมื่อวันอาทิตย์ที่แล้วเป็นการทบทวนเรื่องที่ทำผ่านมา และต่อเนื่องมาถึงสัปดาห์นี้ว่าที่เราสมาคมมัลคฤเทศก์ก็เพื่อที่จะเป็นอะไร เด็กตอบว่าอยากเป็นมัลคฤเทศก์ แล้วถ้าอยากจะเป็นมัลคฤเทศก์ แล้วรู้หรือไม่ว่ามัลคฤเทศก์ที่เราอยากจะเป็นกันนี้ต้องเป็นอย่างไรในความคิดของพวกเรา พอถามไปเด็กก็ตอบกลับมามากมายหลายอย่างมาฟังแล้วไม่ค่อยจะรู้เรื่อง ก็เลยให้เด็กตอบทีละคน พอตอบทีละคนแล้วก็เหมือนเดิมคือจะตอบเหมือนเพื่อน พอบางคนคิดไม่ได้เพราะว่าเพื่อนตอบไปหมดแล้วก็จะไม่พูด ครูไพรัชก็ให้เด็กๆ เข้ากลุ่มของตนเองแล้วให้แสดงความคิดเห็นกันภายในกลุ่ม แล้วเดี๋ยวเรามาสรุปร่วมกันอีกครั้งหนึ่ง

หลังจากที่ให้เวลาเด็กได้แสดงความคิดเห็นกันในกลุ่มแล้วก็สังเกตเห็นว่ามีน้องบางคนที่จะไม่ค่อยพูดอะไร และบางคนก็พูดมากจนที่รำคาญบอกว่าให้หยุดพูดโดยเฉพาะคุณเจมส์ พี่ออฟและครูไพรัชก็คอยบอกว่าต้องช่วยกันนะพี่อย่าทำคนเดียวต้องคิดว่าจะทำอย่างไรให้สมาชิกในกลุ่มแสดงความคิดเห็นออกมาทุกคน จากที่บอกไปก็เห็นพี่ที่เป็นหัวหน้ากลุ่มคอยถามน้องเพื่อที่จะให้ได้คำตอบมา และน้องเองคิดว่าที่น่าจะพยายามคิดแต่ถ้าคิดไม่ได้ก็บอกว่าไม่ได้พี่ก็บอกว่าไม่เป็นไรเดี๋ยวพี่เขียนเอง จากนั้นพอเสร็จเรียบร้อยแล้วทุกกลุ่มแล้วก็ให้เด็กเริ่มสรุปให้เพื่อนได้ฟังกันว่าของแต่ละกลุ่มมีความเห็นอย่างไรบ้าง

กลุ่มมะขาง

มีความเห็นว่ามัลคฤเทศก์ที่ดีต้องมีความกล้าแสดงออก มีความจำที่ดี สุภาพเรียบร้อย พูดเก่ง ยิ้มเก่ง ตรงต่อเวลา แต่งกายสุภาพ เป็นผู้นำชมที่ดีของชุมชน มีความรู้เกี่ยวกับชุมชนต้องรับผิดชอบในหน้าที่ และมีมารยาทในการพูด

กลุ่มกูดไคด์

มัลคฤเทศก์ที่ดีต้องมีความรู้ท้องถิ่น พูดจาสุภาพ ถ้าไม่รู้ควรเก็บเอามาหาคำตอบ แต่งกายเรียบร้อย มีประสบการณ์ และต้องไปศึกษาที่อื่นว่าเขามีได้อย่างไร

กลุ่มกรีนทรี

ต้องมีความรู้ มีความรักความภูมิใจในชุมชน ห่วงเหินใน โบราณวัตถุ และโบราณสถาน

กลุ่มเขว่นนัมเบอร์จี

ต้องกล้าแสดงออก พัฒนาชุมชน กล้าพูด แต่งกายสุภาพ เยียบ พี่ออฟถามว่าแค่นี้ แพรวบอกว่า ก็เหมือนกับกลุ่มอื่นคล้ายๆ กัน อ้อเฮอร์ง่ายเนอะกลุ่มนี้ แพรวกับเมย์รีบบอกว่าใช่แน่นอนอยู่แล้ว ก็เด็กมันฉลาด พี่ออฟบอกว่ามากเกินไป ความต้องการ

เอาแหละที่มาสรุปพร้อมกันหมดอีกทีว่ามัลคฤเทศก์ที่ดีของชุมชนในความคิดเห็นของเราต้องเป็นอย่างไร

1. กล้าแสดงออก (ที่ออฟฟิศอย่างไร) กล้าพูด กล้าที่จะพาคนชมพิพิธภัณฑ์
2. แต่งกายสุภาพ เรียบร้อย ไม่ใส่กางเกงขาสั้นมา
3. มีมารยาทที่ดี พูดยาไพเราะ สุภาพยิ้มเก่ง
4. ต้องมีความรู้

จากที่ได้สรุปกันมาที่ออฟฟิศคำถามอีกว่าถ้าเราเป็นมัคคุเทศก์แล้ว ตอนนี้เป็นแล้วแต่ยังไม่สมบูรณ์ จากที่เราได้สรุปมาเมื่อคืนนี้ ได้มา 4 ข้อ ไหนเด็กๆ ลองช่วยกันคิดว่าเราเป็นมัคคุเทศก์แล้วเราต้องรู้เรื่องอะไรจาก 4 ข้อนี้ก่อน เด็กตอบว่าต้องมีความรู้ก่อน แล้วอยากจะรู้เรื่องอะไรละ โอเคบอกมาหลายอย่างมาก เช่น อาหาร (แฮมไม่ได้หั่นอะไรเลยนะพวกนี้กินอย่างเดียวเลย) อาชีพ ต้นไม้ในชุมชน พิพิธภัณฑ์ ก็เลยมาโหวตกันว่าอยากจะรู้เรื่องอะไรก่อนให้เด็กตัดสินใจกันเอง สังเกตเห็นได้ว่าพวกที่เป็นผู้นำมาก เหมือนเผด็จการยังไม่รู้ แต่ก็ได้ข้อที่เลือกมาแล้วว่าจะเลือกข้ออาชีพ ที่นี้ก็มีมาแตกประเด็นอีกว่า ในชุมชนยี่สารของเรานี้มีอาชีพมากมายหลายอย่าง แล้วพวกเราคิดว่าอาชีพอะไรที่เราอยากจะไปศึกษามากที่สุด ก็จะมีค้าขาย ร้านอาหาร เผลอ่านขาย รับจ้าง โอยเยอะที่จริงมีมากกว่านี้ แต่เอาแค่ที่พอ ที่นี้เรามาช่วยกันคิดว่าอาชีพอะไรที่เราจะรู้มากที่สุด ในฐานะที่เราเป็นมัคคุเทศก์ มีน้องบางคนบอกว่าร้านอาหาร ที่ออฟฟิศถามว่าทำไมถึงเป็นอาชีพนี้ ก็ตอบว่าจะได้พานักท่องเที่ยวไปชิมอาหารพื้นบ้าน ที่ออฟฟิศบอกว่าแล้วที่อื่นไม่มีอาหารพื้นบ้านหรือ เด็กบอกว่าก็มีแต่ไม่มีผักชะครามเหมือนบ้านเรา ที่ออฟฟิศบอกว่าแน่ใจเลยว่าที่อื่นเขาไม่มี เด็กบอกว่าไม่แน่ใจ ถ้านักท่องเที่ยวมาเขาอยากจะรู้เรื่องราวที่เขาอาจไม่เคยรู้หรือถ้ารู้ก็อาจจะรู้ไม่ละเอียดหรือไม่ได้เห็นของจริงเลยเราก็นึกว่าน่าจะเป็นอาชีพอะไร ที่นี้ล่ะตอบมาพร้อมกันเลยว่าเผลอาน ที่ถามว่าใช่หรือ เด็กๆ ก็ตอบว่าใช่ งั้นที่ออฟฟิศถามว่าถ้าจะรู้เรื่องถ่านจะมีวิธีการอย่างไรที่จะรู้ เด็กบอกว่าต้องไปดูที่เขาเผลอาน และก็ถามว่าทำยังไง จะไปเลยไหม ไปเลยไป เฮ้ยจะไปเลยได้ไง อยู่ๆ เข้าไปถามเขาว่าป้าถ่านทำอย่างไรได้ไหม เด็กบอกว่าไม่ได้ ไข่ไม่ได้ต้องทำมาก่อน พี่บอกว่าต้องสวดดีก่อนแล้วค่อยถาม จะถามยังไง เด็กบอกว่าก็ถามว่าถ่านทำอย่างไร อ้อเข้าไปถามแบบนี้เลยพวกเราก็นึกว่าแน่ใจแล้วหรือที่อยู่ๆ ก็เดินเข้าไปถามว่าถ่านทำอย่างไร เด็กบอกว่าไม่มี แล้วจะทำแบบไหนดี พี่ๆ บอกว่าต้องตั้งคำถามไปก่อน แล้วเราจะมาช่วยกันตั้งคำถามทั้งหมดนี้เลยไข่ไหม พี่เสนอว่าทำเป็นกลุ่มกลุ่มใครกลุ่มมัน คนอื่นว่าไง เห็นด้วย เห็นด้วย งั้นถั่งมือได้ เด็กบอกว่าที่ออฟฟิศเขียนลงในสมุดที่แจกเลยได้ไหม ที่จริงก็ยังไม่อยากให้เขียนกลัวและ แต่ว่าครูไพรซ์บอกว่าให้เขียนไปเถอะจะได้มีข้อมูลไว้ดูจะได้ไม่หาย งั้นก็เขียนลงสมุดไปเลย เด็กๆ ได้แสดงความคิดเห็นกันสักพักแล้วก็ให้พักมากินข้าวกลางวันกันก่อน เพราะว่าใกล้เที่ยงแล้วและก็สังเกตเห็นว่าบางกลุ่มคงมีข้อที่จะเขียนกันนาน

หลังจากที่กินข้าวกันแล้วก่อนจะทำกิจกรรมกัน ที่ออฟฟิศให้เด็กๆ ได้ย่อยอาหารกัน แต่ก่อนหน้านี้นี้เมื่อตอนเช้าเห็นเด็กๆ นั่งคุยกันว่าวันนี้ใครใส่รองเท้าอะไรแบบไหนมาบ้าง ฮีฮี หารู้ไม่ว่าที่ออฟฟิศรู้แล้วว่าพวกเธอทำอะไรกันไม่เล่นแบบเดิมแน่นอน ที่ออฟฟิศได้ให้เด็กเข้าแถวเหมือนอาทิตย์ที่แล้ว และสังเกตเห็นว่าเด็กยิ้ม ที่ออฟฟิศยิ้ม ที่ออฟฟิศให้เด็กที่เป็นหัวหน้ากลุ่มนั่งอยู่กับที่ส่วนคนอื่นให้เข้าไปอยู่ด้านในพิพิธภัณฑ์และปิดประตูหมดเปิดแค่ด้านเดียวไว้ เด็กๆ ก็ถามว่าทำอะไรเล่นอะไรให้ดูในพิพิธภัณฑ์ไข่ไหม ไม่ใช่ที่ออฟฟิศจะให้ที่ที่อยู่ออกนอกได้ตัวประกันคนที่อยู่ข้างในออกไป โหทำอย่างไร คือคนที่อยู่ข้างในห้ามพูดอะไรโดยเด็ดขาด เดี่ยวจะให้พี่ที่เป็นหัวหน้ากลุ่มแต่ละคนบอกลักษณะเสื้อผ้าของสมาชิกในกลุ่มที่เราต้องการจะไต่ตัวออกมาให้ถูกต้อง ที่นี้ก็เริ่มที่ละกลุ่ม หัวหน้ากลุ่มก็เริ่มบอกลักษณะของเสื้อผ้าเครื่องประดับของสมาชิกในกลุ่มออกมาทีละคน ตอนแรกก็มีคิดบ้างออกมาไม่ได้บ้างเพราะบอกผิด แต่เด็กก็แก้ไขปัญหามาได้โดยพอบอกคนที่ถูกออกมาได้ก็สั่งว่าให้ดูเพื่อนของเราว่าใส่อะไรมาและจำมาบอก เกมสนี้ก็สนุกสนานกันไป ก็ถามเด็กๆ ว่า ที่ให้เล่นไต่ตัวประกันเพื่อนออกมานี้ทำให้เราเป็นคนที่ เด็กๆ บอกว่าจะได้เป็นช่างสังเกต จะได้จำเพื่อนได้ อืมใช่ได้ เอาละที่นี้เราก็นึกว่าทำงานที่ยังไม่เสร็จกันต่อดีกว่า มีกลุ่มไหนบ้างที่เสร็จแล้ว เด็กๆ บอกว่ายังมันยังไม่รู้จะถามอะไร ครูไพรซ์บอกว่าแล้วเราอยากจะรู้อะไร สิ่งที่เราอยากรู้ นั่นแหละคือที่เราจะเอามาตั้งเป็นคำถาม เด็กๆ ใช้เวลาสักพัก

ก็ดูเวลาคงไม่ทันที่จะทำกิจกรรมต่อและก็สังเกตเห็นว่าฝนจะตกก็ให้เด็กเก็บข้อมูลไว้วันอาทิตย์หน้าค่อยมาทำกิจกรรมต่อ และก็ได้ให้เด็กแยกย้ายกันกลับบ้าน

เมื่อเด็กๆ แยกย้ายกันกลับไปแล้วคณะทีมวิจัยก็ได้มาสรุปร่วมกันว่าวันนี้กิจกรรมที่ทำนั้นเราเห็นเด็กได้อะไรบ้างและมีการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมอย่างไรบ้าง

1. เด็ก ๆ กล้าที่จะแสดงออกมากยิ่งขึ้นกว่าอาทิตย์ก่อน
2. เด็กเริ่มรู้จักที่จะมีการแบ่งงานกันทำภายในกลุ่ม
3. เริ่มมีการแก้ปัญหาเกิดขึ้นบ้างโดยการแสดงความคิดเห็นออกมา

ปัญหาในสัปดาห์นี้ คือ

1. น้องๆ บางคนยังไม่กล้าพูด ไม่กล้าแสดงความคิดเห็นสักเท่าไรนัก
2. เด็กๆ ยังคงที่ไม่อยากจะเขียน
3. บางครั้งพี่ จะคอยสั่งน้องมากจนน้องจะไม่กล้า

นางสาวเบญจวรรณ พยัคฆ์

ผู้บันทึกการประชุม

สรุปรายงานการประชุม ครั้งที่ 3/2553
 โครงการการสร้างการเรียนรู้ให้เกิดขึ้นกับเด็ก โดยผ่านกระบวนการเรียนรู้เรื่องการเป็นมัคคุเทศก์ที่ดี
 ของนักเรียนโรงเรียนวัดเขายี่สาร และเยาวชนบ้านเขายี่สาร
 วันที่ 8 สิงหาคม พ.ศ.2553
 ณ พิพิธภัณฑ์บ้านเขายี่สาร ตำบลยี่สาร อำเภออัมพวา จังหวัดสมุทรสงคราม

รายชื่อผู้เข้าร่วมกิจกรรม

ที่	ชื่อ – สกุล	มา	หมายเหตุ	ที่	ชื่อ – สกุล	มา	หมายเหตุ
1	นางไพรัช แก้วกาม	✓	ทีมวิจัย	24	เด็กหญิงนันทนา บัวหอม	-	ผู้ร่วมกิจกรรม
2	นางรัชนิ แม้นปิ่น	✓	ทีมวิจัย	25	เด็กหญิงณัฐวรรณ พิภูลทอง	✓	ผู้ร่วมกิจกรรม
3	นางมณฑา พยงค์ชัย	✓	ทีมวิจัย	26	เด็กหญิงสาวณี วุฒิปักตร์	✓	ผู้ร่วมกิจกรรม
4	นางจิระวิศ ปานอูรัง	✓	ทีมวิจัย	27	เด็กหญิงแสงตะวัน แสงนาค	✓	ผู้ร่วมกิจกรรม
5	นายธราพงษ์ หนูอินทร์	-	ทีมวิจัย	28	เด็กหญิงวิไลรัตน์ จันทรรศ	✓	ผู้ร่วมกิจกรรม
6	นางสาวเบญจวรรณ พยงค์ชัย	✓	ทีมวิจัย	29	เด็กหญิงพัทธวรรณ จำปาทอง	-	ผู้ร่วมกิจกรรม
7	นายธนู พยงค์ชัย	-	วิทยากร	30	เด็กหญิงสาขธาร ไฉ่เจียว	✓	ผู้ร่วมกิจกรรม
8	Mr.Andy	-	วิทยากร	31	เด็กหญิงนุชสรฯ สำเภเงิน	✓	ผู้ร่วมกิจกรรม
9	นางพัชรา แสงนาค	✓	ผู้เข้าร่วมอื่น	32	เด็กหญิงอรพรรณ จำปาทอง	✓	ผู้ร่วมกิจกรรม
10	นางสาวบุญม้น ชลภูมิ	✓	ผู้เข้าร่วมอื่น	33	เด็กหญิงณัฐดี จำโขนงาม	✓	ผู้ร่วมกิจกรรม
11	เด็กหญิงณัฐริกา จำโขนงาม	✓	ผู้ร่วมกิจกรรม	34	เด็กหญิงสุพรรณฯ ดิษขณิข	✓	ผู้ร่วมกิจกรรม
12	เด็กหญิงสุจิตราภรณ์ อ่อนอุระ	-	ผู้ร่วมกิจกรรม	35	เด็กหญิงศิรมณี เหลืองอ่อน	✓	ผู้ร่วมกิจกรรม
13	เด็กหญิงสิรินภรณ์ อ่อนอุระ	✓	ผู้ร่วมกิจกรรม	36	เด็กหญิงรุ่งนภา มาสวัสดิ์	-	ผู้ร่วมกิจกรรม
14	เด็กหญิงอังคณา ชะมะ	✓	ผู้ร่วมกิจกรรม	37	เด็กหญิงลักขมิ นัยนา	✓	ผู้ร่วมกิจกรรม
15	เด็กหญิงอัจฉิมา พิมพ์แสง	✓	ผู้ร่วมกิจกรรม	38	เด็กหญิงภาพร ชลภูมิ	-	ผู้ร่วมกิจกรรม
16	เด็กหญิงวรรณวนัช พยงค์ชัย	✓	ผู้ร่วมกิจกรรม	39	เด็กหญิงดวงหทัย จันทรรศ	✓	ผู้ร่วมกิจกรรม
17	เด็กหญิงจารุวรรณ เหลืองอ่อน	✓	ผู้ร่วมกิจกรรม	40	เด็กหญิงญานิสฯ ธรณศรี	-	ผู้ร่วมกิจกรรม
18	เด็กหญิงกนกวรรณ พิภูลทอง	-	ผู้ร่วมกิจกรรม	41	เด็กหญิงมนัสวรรณ พยงค์ชัย	-	ผู้ร่วมกิจกรรม
19	เด็กหญิงเพ็ญภา สะเภา	✓	ผู้ร่วมกิจกรรม	42	นางสาวมธุรส ขาวสว่าง	✓	ผู้ร่วมกิจกรรม
20	เด็กหญิงกาญจนาภรณ์ ธรณศรี	✓	ผู้ร่วมกิจกรรม	43	เด็กชายณัฐกิตติ์ พิมพ์แสง	✓	ผู้ร่วมกิจกรรม
21	เด็กหญิงปริยาภรณ์ ปานประทีป	-	ผู้ร่วมกิจกรรม	44	เด็กชายสิทธิโชค พุกคำ	✓	ผู้ร่วมกิจกรรม
22	เด็กหญิงสุริย์มาส นัยนา	✓	ผู้ร่วมกิจกรรม	45	เด็กชายทวิช คุชพันธุ์	✓	ผู้ร่วมกิจกรรม
23	เด็กหญิงโชติรัตน์ พยัคฆะ	-	ผู้ร่วมกิจกรรม	46	เด็กชายทศพร พิภูลทอง	-	ผู้ร่วมกิจกรรม

- **สรุปผู้เข้าร่วมกิจกรรมประจำวัน**

ทีมวิจัย	จำนวน	5	คน
วิทยากร	จำนวน	-	คน
ผู้เข้าร่วมอื่น	จำนวน	2	คน
นักเรียนชาย	จำนวน	3	คน
นักเรียนหญิง	จำนวน	22	คน

หัวข้อการอบรม (ข้อมูลความรู้ท้องถิ่นที่จำเป็น)

สัปดาห์นี้เด็กๆ ก็มาตามที่นัดไว้ อาจจะมีหายไปบ้างเพราะว่าติดเรื่องเรียนของการบ้านที่โรงเรียน โดยเฉพาะพวกพี่ๆ แต่ก็ไม่เป็นไร เพราะว่าเรามีมติว่าการอบรมในแต่ละครั้งจะลาได้แค่คนละ 3 ครั้งเท่านั้น เพื่อไม่ให้คนที่ไม่ได้มาร่วมทำกิจกรรมเอาเปรียบกัน

วันนี้ตอนเช้ามาก็เริ่มให้ทำกิจกรรมกันเลย เพราะเกรงว่าอาจจะไม่ทันกับเวลา พอเด็กๆ มาพร้อมกันก็ให้ทบทวนจากสัปดาห์ที่แล้วว่าเราจะหาข้อมูลเรื่องของการทำถ่านกันโดยให้แต่ละกลุ่มตั้งคำถามเรื่องของการถ่านกันเองโดยให้สมาชิกภายในกลุ่มแสดงความคิดเห็นกัน เมื่อทบทวนแล้วก็ให้เด็กๆ ได้เลือกสถานที่ถ่านของตัวเอง ว่ากลุ่มไหนจะไปเผาถ่านที่ไหน พอเลือกสถานที่ได้แล้ว ก็มีการถามเด็กๆ ว่าข้อมูลที่ได้อีกคิดกันมา ตั้งสองสัปดาห์แล้วพวกเราคิดว่าเราออกไปนี้จะเข้าไปถามเพื่อให้ได้ข้อมูลแต่ละที่มาอย่างไร เด็กๆ บอกว่าเราได้คำถามแล้วก็เข้าไปถามตามที่ได้อีกคิดคำถามมาเลย มีบางกลุ่มบอกว่าไม่รู้อะไรดีจะไปดูก่อนแล้วค่อยคิดก็ได้ ก็ได้ไม่มีปัญหาทำอย่างไรก็ได้ แล้วเราจะเข้าไปถามกันเลย ไซ้ใหม่ เด็กตอบว่าไซ้ อย่างงั้นลองไปหาข้อมูลกันดูต้องกลับมาก่อนเที่ยงนะดูเวลาด้วยแต่ละกลุ่มแล้วเดี๋ยวเรามาสรุปกันว่าแต่ละกลุ่มได้ข้อมูลมาอย่างไร และก็ให้เด็กๆ แยกย้ายกันโดยมีทีมวิจัยคอยดูพฤติกรรมในการหาข้อมูลของเด็กๆ แต่ละกลุ่มติดตามไปด้วย

ที่ออฟฟตามกลุ่มมะขางไปที่หลังเขา เป็นบ้านของป๊อ ที่นี้มีการทำถ่านกันแบบค่อนข้างจะครบวงจร เมื่อเด็กๆ ไปถึง เห็นคนงานทูปไม้ก็หันมาถามว่าที่ออฟฟเขาทูปไม้ทำอะไร อ้าวเขามาถามที่ออฟฟทำไม อยากรู้ก็ถามคนที่ทูปไม้สิ ที่ออฟฟเห็นคนงานทำงานกันอยู่ก็ค่อนข้างจะขึ้นขวางทางกับบอกเด็กๆ ว่าอย่าขึ้นขวางทางคนที่เขาทำงานนะ สังเกตเห็นกลุ่มนี้ค่อนข้างจะใช้คำถามที่แปลกๆ ก็ไม่แปลกแต่มันกว้างมาก เช่น ป้าคะมีปัจจัยอะไรที่มาเผาถ่าน ป้ากึ่ง ที่ออฟฟก็เลยต้องแปลให้ป้าฟังว่า ทำไมต้องเผาถ่านเป็นอาชีพมีแรงจูงใจหรือว่ามีเหตุผลอะไรถึงทำอาชีพนี้ ที่นี้ป้าค่อยเข้าใจหน่อย อู้ฮู กลุ่มมะขางนี้ แหมใช้คำถามที่ค่อนข้างเป็นวิชาการมากและก็กว้างมากถามกันที่ป้ากึ่ง ที่ออฟฟก็เลยจะต้องคอยมาแปลให้อีก พอถามป้าอี๊ดแล้วเด็กออกมาที่พูดว่าที่ออฟฟไม่ได้ข้อมูลเลยป้าตอบไม่ตรงเลย ที่ออฟฟเลยถามว่าป้าตอบไม่ตรงหรือพวกเธอถามจนป้างกันแน่ เด็กกลุ่มนี้ก็พูดกันว่าแล้วเอาใจดีได้มานิดเดียวเอง พี่กาญจกัยบอกว่างั้นไปบ้านเรากันแม่เราเผาถ่านหลุม พูดยกก็เดินกันไปเลย เฮ้ยไม่รอกันเลขอยู่ก็ไปซะงั้นมีหมาหรือเปล่าก็ไม่รู้ พอไปถึงบ้านพี่กาญจกัยเข้าไปถามกันเลข ที่ออฟฟก็นั่งฟังเฉย พอถามกันเสร็จจะกลับกันก็บอกว่าแหมเจ้ากาญจกัย นังซะเดียเลยนะ (ที่จริงนั่งอยู่บนเก้าอี้คนอื่นนั่งกับพื้น) พี่กาญจกัยบอกว่าไม่เป็นไรหรอกที่ออฟฟ เออคิดได้นะ

พอกลับมาถึงพิพิธภัณฑสถานก็มียางกลุ่มกลับมาแล้ว บางคนบ่นว่าโอ้ยร้อนมากเลยเดินไกลมากเพราะต้องไปฝั่งโน้น แล้วได้ข้อมูลใหม่ ได้มาแต่ไม่รู้จะถูกหรือเปล่า อ้าวทำไมไม่ถูก ก็ไม่รู้ อะไรเจ้าพวกนี้ บางคนบอกว่าไปบ้านคุณมณฑามาถามลุง ลุงบอกให้ฟังอะเลขจำไม่ได้ เอามาถามครบหรือยังกินข้าวกันก่อนไหมจะมีได้มีแรงนะ เด็กๆ ตอบว่าดี และถามที่ออฟฟว่าวันนี้มีน้ำอะไร วันนี้มีน้ำใบเตยใครไม่เคยกินก็ลองดูว่าอร่อยหรือเปล่า เติมน้ำได้ด้วยแต่ต้องบริการตัวเองนะ

สังเกตเด็กๆ นั่งกินข้าวก็เห็นบางคนมีท่าทางเหนื่อยมาก อาจจะเป็นเพราะวันนี้อากาศร้อนมากและต้องออกไปทำกิจกรรมข้างนอกอีก ก็มีการนั่งคุยกันของทีมนักวิจัยเด็กๆ ดูเพลียแฉะคงจะหมดแรง แต่ทำใจได้ก็เป็นกิจกรรมที่ต้องทำกัน คราวหน้าก็ไม่รู้ว่าต้องจะต้องออกไปทำกิจกรรมอีกหรือเปล่า อาจไม่แน่ก็ได้ ต้องดูผลครั้งนี้ก่อน ปล่อยให้เด็กๆ กินข้าวและพักผ่อนกันสักพักก็เรียกมารวมกัน แล้วก็ให้เด็กได้ออกมารายงานว่าแต่ละกลุ่มไปที่เตาเผาถ่านที่ไหนและได้ข้อมูลมาแค่ไหน เด็กๆ ถามว่าต้องพูดทุกคนไหม พี่อ้อฟก็ถามกลับไปว่าแล้วต้องไหม เสียงอ่อยๆ กลับมาว่าต้อง จ้นขอเวลาเตรียมตัวก่อนได้ไหม ได้ไม่มีปัญหา

กลุ่มภูติไกด์

เสนอว่าจะพูดก่อน ก็ตามระเบียบสวัสดิศ๊ะ และแนะนำตัวกันทุกคนครบก็พูดมาว่า การทำถ่านใช้เชื้อ 10,000 แท่ง ไปตัดไม้ในป่ายาว 1.3 เมตร มาเรียงเป็นไม้ตั้งและไม้ซ้อน ไปซื้อดินน้ำจืดจากเพชรบุรี ขายเป็นถ่านเป็นหาบส่งไปขายที่ยุโรป ใช้เวลาในการเผา 2 วัน 2 คืน รอนถ่านดับ ถ่านอัดแท่งมีแป้งมันผสมกับผงถ่านและน้ำ ขายกิโลกรัมละ 14 บาท เตาเผาเผา ใช้ไม้ 8,311 กิโลกรัม เตาเผาถ่านใช้ไม้หลา 650 ท่อน เเผา 3 - 4 วัน สุกแล้วเอาพัดลมเป่า เป็นการเอาน้ำมันดินออกจากถ่าน น้ำส้มควันไม้ ดูควัน ดมกลิ่น ถ่านหลุมเผา 2 วัน เอาไม้มาซ้อนกัน สวัสดิศ๊ะ (หาจบแล้วหรือ)

เอาเพื่อนไหนลองช่วยกันแสดงความคิดเห็นว่าข้อมูลของกลุ่มนี้เป็นอย่างไร เพื่อนก็บอกว่าได้รู้ข้อมูลเยอะ ได้รู้การเผาถ่าน แล้วก็เขียนพี่อ้อฟถามว่ามีอีกไหม สายหน้า ที่นี้เรามาฟังคำแนะนำของคุณครูที่ตามทีมนี้ไป ครูบอกว่าทีมนี้จะมีปัญหาการตั้งคำถาม ข้อมูลที่ได้ไปกันไปมาไม่มีการเรียบเรียง เจ้าเจมส์ก็ดีที่คอยซักถามแต่ว่าอยู่ๆ ก็ถามเสียงดังพูดไม่หยุดตลอดเวลา อิมกลุ่มอื่นฟังไว้ละ กลุ่มต่อไป

กลุ่มกรีนทรี

สวัสดิศ๊ะ แล้วก็มีการแนะนำตัวกันไป กลุ่มนี้บอกว่าไปบ้านน้ำมาลัย ครูณศรีที่นี้เขาทำถ่านมาแล้ว 10 ปี ความยาวของไม้ 1.35 เมตร เศษถ่านเอามาทำถ่านอัดแท่ง ทำน้ำส้มควันไม้รอกองกางใช้ทำเชื้อเพลิง ไม้ที่มีขนาดใหญ่ตั้งไม้ที่มีขนาดเล็กซ้อน คัดขนาดไม้ไว้ ถ่านไม้ตั้งราคาดีกว่า ไม้ซ้อนคุณภาพลดลง มีการไหว้เตาในวันสารทต่างๆ และวันสำคัญ ไม่พูดถึงค่าไฟฟ้า การปลูกโรงถ่านใช้ใบจากและใช้ได้นานถึง 10 ปี จบแล้วก็สวัสดิศ๊ะ กลุ่มนี้เป็นอย่างไรบ้าง ได้ข้อมูลมาไม่เยอะ กลุ่มเมื่อก็เยอะกว่าพูดเบาไม่ค่อยได้ยิน ที่นี้ครูที่ตามกลุ่มนี้ไปมีคำแนะนำอย่างไร ครูบอกว่ากลุ่มนี้ก็คิณะมีการแก้ปัญหากัน คือข้อมูลได้น้อยก็มีการไปหาเพิ่มจากที่อื่นแทน แต่ก็ได้ข้อมูลมาก็ยังดูวกไปวนมาคล้ายกับกลุ่มแรก

กลุ่มเขว่นนัมเบอร์จี

ก็สวัสดิศ๊ะตามระเบียบ เริ่มรายงานเตาที่ใช้เผาถ่านมีขนาดเตา 3 วา ใส่ไม้ในเตาประมาณ 10,000 ท่อน อายุของไม้ที่จะทำถ่านได้คือ 10 - 15 ปี ในเตาจะมีไม้ตั้งกับไม้ซ้อน ใส่ไฟใช้เวลา 10 วัน สังเกตว่าถ่านสุกให้ดูควันและดมกลิ่น มีวิธีการไหว้เจ้า เตาเผาถ่านใช้เวลา 1 เดือน หัวถ่านราคากิโลกรัมละ 3 - 5 บาท ข้อมูลที่ได้จากบ้านดาชื้อบุญเลี่ยม ครูณศรี สวัสดิศ๊ะจบแล้วละ เอากลุ่มนี้เป็นอย่างไรบ้าง พูดเบา ข้อมูลที่ได้ไม่เยอะยังขาดอีก ครูแนะนำละ ก็กลุ่มนี้ก็ไปถามข้อมูลมาก็ดี มีบางคนที่ไม่ยอมถามอะไรเห็น แต่พวกที่ถามอยากให้มีส่วนร่วมในกิจกรรมเยอะกว่านี้อีก ก็จะได้ข้อมูลที่ดีกว่านี้

กลุ่มสุดท้ายมะขาง

กลุ่มนี้ไปกับพี่อ้อฟพร้อมแล้วก็ออกมาเลย หัวหน้ากลุ่มก็แนะนำตัวตามด้วยสมาชิก บอกว่าไปบ้านป่าอีดมา ป่าอีดชื่อจริงว่า ป่าทองปรง ครูณศรี อายุ 67 ปี ทำถ่านมาเมื่อ ปี พ.ศ.2480 ไม้ที่ใช้ทำถ่านปลูกเองมากกว่าซื้อ ใช้ไม้โกงกาง โดยไปตัดในป่าแล้วก็ถากออกมา ใช้เวลาในการเผา 10 วัน และอบให้เย็นอีก 10 วัน การทำถ่านหลุมใช้ไม้ได้หลายชนิดเผา 2 วัน นำไม้มาวางซ้อนกันแล้วเอาเกลือ จุดไฟข้างใต้เผา 2 วัน 2 คืน พอถ่านสุกก็เขี่ยออกมา ขายกิโลกรัมละ 14 บาท จบแล้วละ จบแล้วอิมกลุ่มนี้ไปกับพี่อ้อฟมาที่นี้แนะนำยาวมากกว่า กลุ่มอื่นพี่อ้อฟไม่รู้ว่าแบบไหนแต่

กลุ่มนี้สังเกตว่าการที่เข้าไปหาข้อมูล คือ เข้าไปคือเลยไม่มีการแนะนำตัวสวัสดิอะไรเลย แล้วกลุ่มอื่นละคะคะวิจัยคุณครูที่ติดตาม ครูดั้วว่าไง ก็มีนะที่ไม่สวัสดิและพูดขอบคุณ ครูไพรัชละคะก็มีเหมือนกันที่เข้าไปหาข้อมูลผู้ใหญแล้วไม่มีสวัสดิไม่แนะนำตัว อืมนี้แหละเกือบจะทุกคนที่ขาดหายตรงนี้ และอีกอย่างก็คือ การตั้งคำถามเราจะตั้งคำถามอย่างไรให้คุณป้าหรือผู้ที่จะให้ข้อมูลกับเราบอกเรื่องของการทำถ่านได้ละเอียดหรือตรงกับที่เราอยากจะได้มากที่สุด คำถามควรเป็นอย่างไร เด็กๆ ตอบว่าจะต้องเข้าใจง่ายไม่ยากเกินไป แล้วการที่เข้าไปถามข้อมูลเหล่านี้เราคิดว่าเป็นวิธีการที่ถูกต้องแล้วหรือยัง เสียงตอบกลับมาว่ายัง ยังใช่ไหมเอาหละคำถามที่เราได้มาในวันนี้ถือว่ายังไม่ค่อยจะสมบูรณ์ไม่ค่อยจะรู้เรื่องเท่าไรและไม่ถูกวิธีหรือข้อมูลยังไม่ดีพอ ถ้าเราอยากจะได้ข้อมูลเหล่านี้ไปอีกและเพียงพอต้องทำอะไร มีเสียงบอกว่า

1. ต้องเอาข้อมูลของแต่ละคนมาแลกกัน
2. ไปค้นหาในอินเทอร์เน็ต
3. อ่านหนังสือเรื่องถ่าน

เด็กๆ ก็ถกเถียงกันว่าในแต่ละข้อจะอย่างไร เอาใจให้เด็กเอาหัวข้อที่เราจะได้ข้อมูลนี้ไปทำการบ้านมาแล้วสัปดาห์หน้าค่อยมาคุยกันอีกทีว่ามีความสับสนอย่างไรบ้าง คณะวิจัยคิดว่าอย่างไรบ้าง ก็ทุกคนเห็นตกลงกัน และก็ปล่อยเด็กกลับบ้านไป

จากกิจกรรมวันนี้คณะวิจัยมีความเห็นว่า

1. เด็กรับผิดชอบในการที่จะทำงาน
2. เด็กบางคนมีความเป็นผู้นำ คอยบอกคอยสอนคนอื่นบ้าง
3. เด็กบางคนกล้าที่พูดรายงานมากขึ้นกว่าเดิม ถึงแม้ว่าจะแค่คนเดียวก็ตาม

ปัญหาที่เกิดจากกิจกรรมในวันนี้

1. เด็กเกิดความเครียดจากการทำแต่งงาน คือ วันนี้ไม่มีเกมส์ให้เล่นทั้งวัน ได้แต่ลงพื้นที่หาข้อมูล เด็กดูเหนื่อยและเพลีย
2. เด็กไม่มีความชำนาญในการที่จะตั้งคำถาม
3. เด็กบางคนไม่ค่อยจะเรียบร้อย พฤติกรรมเวลาที่อยู่ข้างนอกจะไม่ค่อยรู้กาลเทศะเท่าไร

นางสาวเบญจวรรณ พยงค์นิม

ผู้บันทึกการประชุม

สรุปรายงานการประชุม ครั้งที่ 4/2553

โครงการการสร้างการเรียนรู้ให้เกิดขึ้นกับเด็ก โดยผ่านกระบวนการเรียนรู้เรื่องการเป็นมัคคุเทศก์ที่ดี
ของนักเรียนโรงเรียนวัดเขายี่สาร และเยาวชนบ้านเขายี่สาร

วันที่ 15 สิงหาคม พ.ศ.2553

ณ พิพิธภัณฑ์บ้านเขายี่สาร ตำบลยี่สาร อำเภออัมพวา จังหวัดสมุทรสงคราม

รายชื่อผู้เข้าร่วมกิจกรรม

ที่	ชื่อ – สกุล	มา	หมายเหตุ	ที่	ชื่อ – สกุล	มา	หมายเหตุ
1	นางไพรัช แก้วกาม	✓	ทีมวิจัย	24	เด็กหญิงนันทนา บัวหอม	✓	ผู้ร่วมกิจกรรม
2	นางรัชณี แม้นปิ่น	✓	ทีมวิจัย	25	เด็กหญิงฉวีวรรณ พิกุลทอง	✓	ผู้ร่วมกิจกรรม
3	นางมณฑา พยงค์ชัย	✓	ทีมวิจัย	26	เด็กหญิงสาวิณี วุฒิพัทธ์	-	ผู้ร่วมกิจกรรม
4	นางจิระวิศ ปานอรุ้ง	✓	ทีมวิจัย	27	เด็กหญิงแสงตะวัน แสงนาค	✓	ผู้ร่วมกิจกรรม
5	นายธราพงษ์ หนูอินทร์	✓	ทีมวิจัย	28	เด็กหญิงวิไลรัตน์ จันทรรักษ์	-	ผู้ร่วมกิจกรรม
6	นางสาวเบญจวรรณ พยงค์ชัย	✓	ทีมวิจัย	29	เด็กหญิงทศวรรณ จำปาทอง	✓	ผู้ร่วมกิจกรรม
7	นายธนู พยงค์ชัย	-	วิทยากร	30	เด็กหญิงสายธาร ไฉ่เจียว	-	ผู้ร่วมกิจกรรม
8	Mr.Andy	-	วิทยากร	31	เด็กหญิงนุชรา สำเภเงิน	-	ผู้ร่วมกิจกรรม
9	นางพัชรา แสงนาค	✓	ผู้เข้าร่วมอื่น	32	เด็กหญิงอรพรรณ จำปาทอง	✓	ผู้ร่วมกิจกรรม
10	นางสาวบุญมั่น ชลภูมิ	✓	ผู้เข้าร่วมอื่น	33	เด็กหญิงฉวีวดี จำโขนงาม	✓	ผู้ร่วมกิจกรรม
11	เด็กหญิงฉวีริกา จำโขนงาม	✓	ผู้ร่วมกิจกรรม	34	เด็กหญิงสุพรรณา ดิษยนิช	✓	ผู้ร่วมกิจกรรม
12	เด็กหญิงสุจิตราภรณ์ อ่อนอุระ	-	ผู้ร่วมกิจกรรม	35	เด็กหญิงศรณิณี เหลืองอ่อน	✓	ผู้ร่วมกิจกรรม
13	เด็กหญิงสิรินภรณ์ อ่อนอุระ	-	ผู้ร่วมกิจกรรม	36	เด็กหญิงรุ่งนภา มาสวัสดิ์	✓	ผู้ร่วมกิจกรรม
14	เด็กหญิงอังคณา ชะมะ	-	ผู้ร่วมกิจกรรม	37	เด็กหญิงลักขมีย์ นัยนา	✓	ผู้ร่วมกิจกรรม
15	เด็กหญิงอัจจิมา พิมพ์แสง	✓	ผู้ร่วมกิจกรรม	38	เด็กหญิงนภาพร ชลภูมิ	✓	ผู้ร่วมกิจกรรม
16	เด็กหญิงวรรณนัช พยงค์ชัย	✓	ผู้ร่วมกิจกรรม	39	เด็กหญิงดวงหทัย จันทรรักษ์	✓	ผู้ร่วมกิจกรรม
17	เด็กหญิงจารุวรรณ เหลืองอ่อน	✓	ผู้ร่วมกิจกรรม	40	เด็กหญิงญาณิศา ธรรมศรี	-	ผู้ร่วมกิจกรรม
18	เด็กหญิงกนกวรรณ พิกุลทอง	✓	ผู้ร่วมกิจกรรม	41	เด็กหญิงมนัสวรรณ พยงค์ชัย	-	ผู้ร่วมกิจกรรม
19	เด็กหญิงเพ็ญภา สะเก	✓	ผู้ร่วมกิจกรรม	42	นางสาวมธุรส ขาวสว่าง	-	ผู้ร่วมกิจกรรม
20	เด็กหญิงกาญจนาภรณ์ ธรรมศรี	-	ผู้ร่วมกิจกรรม	43	เด็กชายณัฐกิตติ์ พิมพ์แสง	✓	ผู้ร่วมกิจกรรม
21	เด็กหญิงพิริยาภรณ์ ปานประทีป	✓	ผู้ร่วมกิจกรรม	44	เด็กชายสิทธิโชค พุกคำ	-	ผู้ร่วมกิจกรรม
22	เด็กหญิงสุริย์มาส นัยนา	✓	ผู้ร่วมกิจกรรม	45	เด็กชายทวิช กษพันธุ์	✓	ผู้ร่วมกิจกรรม
23	เด็กหญิงโชติรัตน์ พยัคฆะ	✓	ผู้ร่วมกิจกรรม	46	เด็กชายทศพร พิกุลทอง	✓	ผู้ร่วมกิจกรรม

- สรุปผู้เข้าร่วมกิจกรรมประจำวัน

ทีมวิจัย	จำนวน	6	คน
วิทยากร	จำนวน	-	คน
ผู้เข้าร่วมอื่น	จำนวน	2	คน
นักเรียนชาย	จำนวน	3	คน
นักเรียนหญิง	จำนวน	21	คน

หัวข้อการอบรม (ข้อมูลความรู้ท้องถิ่นที่จำเป็น)

ก่อนหน้านี้หลายวันก็กังวลว่าเด็กๆ จะไม่มากันหลายคนอีก วันไหนที่เจอเด็กๆ ก็จะบอกว่าอาทิตย์นี้อ่าลิ้มนะ จะมีพี่น้องศึกษามาด้วยมาช่วยเราทำกิจกรรม พี่ออฟไม่ได้หลอกเด็กนะ มีพี่น้องศึกษามาจริงๆ พอไปถึงก็เห็นมีเด็กๆ มารอบ้างแล้ว และก็มีการอยู่ด้วยเห็นคุยเล่นกับเด็กๆ อยู่ พอเด็กเห็นหน้าและก็น้ำที่วันนี้จะได้กินกันก็ถามว่าน้ำอะไรทำไมสีมันแปลกๆ วันนี้เราจะได้น้ำคอกอัญชันกัน แต่ยังไม่บอกว่าเป็นรสชาติเป็นอย่างไร พอสักพักเมื่อเด็กทยอยกันมาหลายคนเกือบจะครบแล้ว พวกพี่ถามว่าไหนว่าวันนี้จะมีพี่น้องศึกษามาไม่เห็นมีเลย อ้าวไม่เห็นหรือพี่เขามาแล้วนะ ไม่เห็นมีเลขที่เขายู่ข้างล่างหรือว่าไปไหน ก็นี่ไงพี่น้องศึกษา (ชี้ไปที่ครูเก๋) สวัสดีพี่เขาแล้วยัง โอ ไม่นะนี่ครูเก๋พี่ออฟโกหกแล้ว โกหกยังงี้ไม่เชื่อก็ไปถามพี่เขาดู

มากันพร้อมแล้วนะเอานั่งเป็นกลุ่มกันก่อนนะ เรียบร้อยแล้วใช่ไหม แต่ละกลุ่มส่งตัวแทนมาหนึ่งคนเหมือนเดิม โห! แล้วเด็กก็บอกว่าจำได้เปล่าจำของเราได้ไหม กติกาเหมือนเดิมคนอื่นห้ามพูดนะให้คนที่ยืนไปหยิบธงเท้าของเพื่อนมาพี่ออฟจะนับ 1 - 20 นะ พร้อมหรือยังเริ่มได้ ตัวแทนแต่ละกลุ่มก็รีบไปหยิบธงเท้าของเพื่อนในกลุ่มมาวางมีบางคนหัวเราะออกมาเมื่อเพื่อนหยิบธงเท้ามาผิด ครูเก็บบอกว่าใครเอาธงเท้าของครูมาละก็ต้องโดนทำโทษนะ พอหมดเวลาก็มาดูกันว่ากลุ่มไหนหยิบธงเท้าเพื่อนได้ถูกมากกว่ากัน มีกลุ่มที่หยิบธงเท้าของพี่ออฟและครูเก๋มาด้วยนะ นี่ ที่นี้เปลี่ยนใหม่มานั่งล้อมวงกันดีกว่า แล้วที่นี้ให้ทุกคนหลับตาทำสมาธิกันก่อน ตั้งใจทำให้นิ่งๆ อย่าลืมตานะ แล้วก็ฟังที่พี่ออฟจะพูดไปเรื่อยๆ ห้ามลืมตาโดยเด็ดขาด ทำสมาธิให้ดีหายใจเข้าลึกๆ เข้า เข้า เข้า โยพี่ออฟ อ้าวลืมหายใจออกด้วย ตาๆ โทษที เอาใหม่นะทำสมาธิ แล้วพี่ออฟก็เดินไปจับที่ตัวเด็กสลับกันไปโดยจะตั้งคำถามเช่นว่าวันนี้มีคนใส่เสื้อสีขาวมากี่คนให้เราฟังกระแสจิตทำสมาธิดูสิว่าใส่กี่คน เด็กก็จะตอบได้บ้างไม่ได้บ้างสลับกันไป มีคนอยู่คนหนึ่ง พี่ออฟถามน้องว่าวันนี้มีสมาชิกของเราใส่เสื้อมีลายผีเสื้ออยู่ที่เสื้อด้วยเขาคือใคร น้องตอบถูกว่าเป็นพี่เอ๊ะ แต่พี่เอ๊ะไม่รู้ตัวเองใส่เสื้อที่มีลายผีเสื้อหรือเปล่าขอพี่ออฟลืมตาดูก่อนจะได้ตอบน้องว่าถูกหรือผิด ทุกคนก็หัวเราะกันพี่ออฟถามเอ๊ะว่าแกเป็นคนดีหรือคนบ้านี่ ไม่รู้เลยว่าตัวเองแต่งตัวอย่างไรใส่อะไรมาบ้าง เอ้าลืมตาดูทุกคนเลย

พอเล่นเกมกันแล้ว ก็ได้ให้เด็กๆ ทบทวนเรื่องที่พวกเราทิ้งท้ายไว้เมื่อสัปดาห์ที่แล้วว่าจะมีวิธีการอย่างไรอีกบ้างที่จะได้ข้อมูลที่ถูกต้อง เด็กๆ บอกว่าอยากกลับไปหาข้อมูลที่สถานที่จริงอีกครั้ง และเมื่อถามความคิดเห็นของคนอื่นก็เห็นด้วย แต่ว่าตกลงกันว่าจะไปพร้อมกันในที่เดียว เมื่อเด็กเสนอมาก็ได้ปล่อยให้ไปและทีมวิจัยทั้งครูและพี่ออฟก็ได้ตามไปสังเกตการณ์ แต่ว่าคราวนี้เห็นว่าเด็กๆ มีการวางแผนงานการตั้งคำถามเป็นรูปร่างมากขึ้นกว่าสัปดาห์ก่อน แต่ก็ต้องสังเกตดูว่าเวลาไปสถานที่จริงแล้วจะเป็นอย่างไรบ้าง

เมื่อไปถึงเตาเผาถ่านบ้านของลุงธนู ก็พบปัญหาที่เกิดขึ้น ก็คือวันนี้ทุกคนไม่วางที่จะให้คำตอบเลย ถามใครก็ไม่วาง เด็กๆ ก็บอกว่าจะเข้าไปฝั่งโน้น ก็ได้ทุกคนก็เดินทางข้ามไปฝั่งโน้นกันมีทั้งบ่นว่าไกล เมื่อย เหนื่อย ไม่ไหวแล้ว

แต่ก็ยังเดิน พอไปถึงก็แยกย้ายกันไป พี่ออฟกับครูเก๋หาเด็กๆ และคนอื่นไม่เจอเลยไม่รู้จะไปไหนกัน เป็นห่วงเพราะว่าที่เผ่าถ่านตรงนี้ติดถนน และก็ไม่มีว่ามีหมาหรือเปล่า ก็พยายามหา มีน้องๆ บอกว่าพี่เข้าไปในบ้านยายชู้ งั้นก็ดี แล้วน้องๆ กลุ่มนี้แหละ น้องๆ บอกว่าจะเข้าไปถามแต่ว่าป้าเขาทำงานอยู่แล้วจะอย่างไร ทำไงดีหะ เจมส์ก็บอกว่าก็เข้าไปถามเลย บางคนก็วิ่งไปถามคนอื่น ครูเก๋เองก็ถามเพื่อเก็บข้อมูล เข้าห้องจอมแสบอยู่ ป.1 บอกว่าพี่ออฟรู้ถามแล้วแต่ไม่มีสมุดจด เพราะพี่ออฟไม่ได้ให้ ไม่เป็นไรรุ่งไปถามมาเดี๋ยวพี่ออฟจดให้ แล้ว จะถามอะไรหะรุ่งไม่รู้ อยากรู้อะไรก็ถามไป เข้ารุ่งก็คอยมาถามว่าจะถามอะไรพี่ออฟก็บอกไป รุ่งไปถามแล้วก็วิ่งกลับมาบอก พอน้องๆ ได้ข้อมูลแล้วก็อยากจะกลับพิพิธภัณฑสถาน ก็เลยเดินกลับกัน พอขึ้นสะพานก็มองเห็นร่องเท้าที่บ้านยายชู้เต็มไปด้วยหมากตลอดโทรหาเด็กๆ ว่าอยู่กันที่คน เพราะว่ามิ้องจะกลับแล้วก็ไปหว่า เวลาเดินทางกลับเพราะว่ามีรถวิ่งไปมาตลอดเวลา แต่ก็ได้ยินในโทรศัพท์ที่มีการบรรยายเรื่องถ่านกันแบบจริงจังมาก ก็สงสัยว่าเสร็จแล้วให้รีบกลับมาเลย พอถึงพิพิธภัณฑสถานก็มีการโทรเช็คดูตลอดว่าถึงไหนแล้ว พอเด็กๆ มาถึงกันครบหมดแล้วก็ให้เติมน้ำและพักกลางวันกันเลยเพราะว่าระยะทางไกลมากแดดก็ร้อน กลัวว่าเด็กจะเพลียก่อน ระหว่างพักก็พูดคุยเล่นกันบ้างเพื่อจะได้คลายความเครียด

เมื่อพักกันแล้วก็เรียกเด็กๆ มารวมกัน ก่อนทำกิจกรรมต่อไปก็มานั่งล้อมวงกันอีก ให้เด็กๆ เล่นเกมส์ที่ได้ไปอบรมมา คือ ให้เอาสิ่งของอะไรก็ได้ออกมาคนละ 1 อย่างแล้วให้บอกชื่อให้เป็นสิ่งตรงกันข้าม และก็สลับเปลี่ยนกันรอบแรกก็ลอง ๆ ก่อน พอรอบต่อไปเด็กตั้งคิดว่าถ้าใครจำไม่ได้ให้เดินไถ่อย่าง ตอนแรกก็ไม่ได้นึกอะไรแต่พอพี่ออฟทำผิดที่ไรเจ้าเอ๊ะจะบอกว่าพี่ออฟจำไม่ได้มาเดินเลย เอ๊ะไม่ผิดพี่ออฟหันไปถามแพรวว่าอะไร แพรวก็บอกพวกพี่ๆ ไม่ยอมบอกว่าเอาใหม่ห้ามถาม แล้วพวกนี้ก็ไม่ได้จับผิดคนอื่นเลยนอกจากพี่ออฟอะไรก็พี่ออฟผิด แล้วเด็กก็ถามว่าแล้วผิดไหมออกมาเลยพี่ออฟอย่าซีใจงูๆ พวกไอ้พวกนี้เอาคืนคอยแกล้งนี้หว่า ในที่สุดก็ต้องยอมเอื้อเฟื่องรู้ว่าการมีจริง

พอเสร็จจากเกมส์แล้วก็ให้เด็กแต่ละกลุ่มร่วมกันสรุปงานที่ได้ลงพื้นที่หาข้อมูลซ้ำ เด็กถามว่าจะต้องออกมารายงานอีกเปล่า ไม่ต้องแล้วจะให้พวกเราช่วยกันสรุปภายในกลุ่มกันเอง โดยแจกกระดาษแผ่นใหญ่ให้และก็จัดการเอาข้อมูลที่ได้ในวันนี้ลงเอง เด็กๆ ถามว่าใช้ดินสอเขียนได้ไหม อะไรก็ได้ถ้าทำให้งานออกมาดี บางกลุ่มก็มีถามว่ามีปากกาสีไหม ก็มีอุปกรณ์เตรียมไว้ให้พวกเราแล้ว กลุ่มไหนอยากได้ก็มารับไป แต่ละกลุ่มก็แยกย้ายการทำงานที่มิ้องที่มีทั้งครูและพี่ออฟ สังเกตว่า มีการแบ่งหน้าที่กัน ใครที่วาดรูปได้ก็วาดรูปไป ใครที่เขียนสวยก็มีหน้าที่เขียน ใครที่ระบายสีก็ระบายสีไป มีกลุ่มอยู่กลุ่มหนึ่ง ที่กลุ่มอื่นบอกว่าเป็นอัจฉริยะ เพราะว่ามิ้องอยู่ด้วยตลอดเวลา กลุ่มนั้นคือกลุ่มกรีนทรี คนอื่นๆ บอกว่าครูเก๋ถ้าเอียงอยู่แต่กลุ่มนั้น ครูเก๋บอกว่าไม่ได้ช่วยแค่ดูเลขๆ กลุ่มนี้ความรู้แน่นมาก ไม่ยอมเขียนกันสักที ฮาวากับเอ๊ะพูดว่าความรู้นั้นมากก็เด็กมันเก่งต้องใช้ความคิด เอ๊ะบอกว่าใช้ต้องวางแผนก่อนทำถึงจะถูก กลุ่มอื่นบอกว่าให้ครูเก๋มาทางนี้บางก็เห็นว่าครูเก๋ไปนะแต่แว็บเดียวจริงๆ ได้ให้เวลาเด็กได้ทำงานกันอย่างอิสระโดยถ้าเร่งหรือจับเวลา ก็คิดว่างานคงจะออกมาไม่ดี และน้องๆ อาจจะไม่ได้มีส่วนร่วมมากนักก็เลยปล่อยให้ทำกัน เมื่อดูเวลาแล้วก็ใกล้จะกลับบ้านลงไม่ทันที่จะได้ดูผลงานก็ได้แต่ละกลุ่มมาส่งงานกัน โดยให้ม้วนไว้ไม่ให้กลุ่มอื่นเห็น เด็กมาส่งงานและบอกกันว่าเดี๋ยวอาทิตย์หน้ามาเปิดเตากัน มีบางคนไม่เข้าใจพี่ออฟก็ถามว่าเตาอะไร เด็กบอกว่างานนี้ไง อ้อเออจริง งั้นนัดกันเลยเนอะ วันอาทิตย์หน้าเรามาเปิดเตากัน

เมื่อเด็กกลับแล้วก็ถึงที่มิ้องกันบ้างวันนี้กิจกรรมเป็นอย่างไรบ้าง

1. เด็ก ๆ รู้จักที่จะมีการแบ่งงานกันทำมากขึ้น
2. มีการบริหารจัดการกันภายในกลุ่ม
3. มีการแก้ปัญหา ซึ่งปกติก็จะเห็นว่ามีการแก้ปัญหาตลอดแต่สัปดาห์นี้มีการคิดและกระทำร่วมกันมากขึ้น

สรุปรายงานการประชุม ครั้งที่ 5/2553
 โครงการการสร้างการเรียนรู้ให้เกิดขึ้นกับเด็ก โดยผ่านกระบวนการเรียนรู้เรื่องการเป็นมัคคุเทศก์ที่ดี
 ของนักเรียนโรงเรียนวัดเขายี่สาร และเยาวชนบ้านเขายี่สาร
 วันที่ 22 สิงหาคม พ.ศ.2553
 ณ พิพิธภัณฑ์บ้านเขายี่สาร ตำบลยี่สาร อำเภออัมพวา จังหวัดสมุทรสงคราม

รายชื่อผู้เข้าร่วมกิจกรรม

ที่	ชื่อ – สกุล	มา	หมายเหตุ	ที่	ชื่อ – สกุล	มา	หมายเหตุ
1	นางไพรัช แก้วกาม	✓	ทีมวิจัย	24	เด็กหญิงนันทนา บัวหอม	✓	ผู้ร่วมกิจกรรม
2	นางรัชณี แม้นปิ่น	✓	ทีมวิจัย	25	เด็กหญิงฉวีวรรณ พิกุลทอง	✓	ผู้ร่วมกิจกรรม
3	นางมณฑา พยงค์ชัย	-	ทีมวิจัย	26	เด็กหญิงสาวิณี วุฒิพัทธ์	✓	ผู้ร่วมกิจกรรม
4	นางจิระวิศ ปานอรุ้ง	✓	ทีมวิจัย	27	เด็กหญิงแสงตะวัน แสงนาค	✓	ผู้ร่วมกิจกรรม
5	นายธราพงษ์ หนูอินทร์	✓	ทีมวิจัย	28	เด็กหญิงวิไลรัตน์ จันทรรักษ์	✓	ผู้ร่วมกิจกรรม
6	นางสาวเบญจวรรณ พยงค์ชัย	✓	ทีมวิจัย	29	เด็กหญิงทศวรรณ จำปาทอง	✓	ผู้ร่วมกิจกรรม
7	นายธนู พยงค์ชัย	-	วิทยากร	30	เด็กหญิงสายธาร ไฉ่เจียว	✓	ผู้ร่วมกิจกรรม
8	Mr.Andy	-	วิทยากร	31	เด็กหญิงนุชรา สำเภเงิน	✓	ผู้ร่วมกิจกรรม
9	นางพัชรา แสงนาค	✓	ผู้เข้าร่วมอื่น	32	เด็กหญิงอรพรรณ จำปาทอง	✓	ผู้ร่วมกิจกรรม
10	นางสาวบุญมั่น ชลภูมิ	✓	ผู้เข้าร่วมอื่น	33	เด็กหญิงฉวีวดี จำโขนงาม	✓	ผู้ร่วมกิจกรรม
11	เด็กหญิงฉวีริกา จำโขนงาม	✓	ผู้ร่วมกิจกรรม	34	เด็กหญิงสุพรรณา ดิษยณิษ	✓	ผู้ร่วมกิจกรรม
12	เด็กหญิงสุจิตราภรณ์ อ่อนอุระ	✓	ผู้ร่วมกิจกรรม	35	เด็กหญิงศิรมณี เหลืองอ่อน	✓	ผู้ร่วมกิจกรรม
13	เด็กหญิงสิรินภรณ์ อ่อนอุระ	✓	ผู้ร่วมกิจกรรม	36	เด็กหญิงรุ่งนภา มาสวัสดิ์	-	ผู้ร่วมกิจกรรม
14	เด็กหญิงอังคณา ชะมะ	✓	ผู้ร่วมกิจกรรม	37	เด็กหญิงลักขมี นัยนา	✓	ผู้ร่วมกิจกรรม
15	เด็กหญิงอัจจิมา พิมพ์แสง	✓	ผู้ร่วมกิจกรรม	38	เด็กหญิงนภาพร ชลภูมิ	✓	ผู้ร่วมกิจกรรม
16	เด็กหญิงวรรณนัช พยงค์ชัย	✓	ผู้ร่วมกิจกรรม	39	เด็กหญิงดวงหทัย จันทรรักษ์	✓	ผู้ร่วมกิจกรรม
17	เด็กหญิงจาวรรณ เหลืองอ่อน	✓	ผู้ร่วมกิจกรรม	40	เด็กหญิงญาณิศา ธรรมศรี	-	ผู้ร่วมกิจกรรม
18	เด็กหญิงกนกวรรณ พิกุลทอง	✓	ผู้ร่วมกิจกรรม	41	เด็กหญิงมนัสวรรณ พยงค์ชัย	-	ผู้ร่วมกิจกรรม
19	เด็กหญิงเพ็ญภา สะเกา	-	ผู้ร่วมกิจกรรม	42	นางสาวมธุรส ขาวสว่าง	-	ผู้ร่วมกิจกรรม
20	เด็กหญิงกาญจนาภรณ์ ธรรมศรี	-	ผู้ร่วมกิจกรรม	43	เด็กชายณัฐกิตติ์ พิมพ์แสง	✓	ผู้ร่วมกิจกรรม
21	เด็กหญิงพิริยาภรณ์ ปานประทีป	✓	ผู้ร่วมกิจกรรม	44	เด็กชายสิทธิโชค พุกคำ	-	ผู้ร่วมกิจกรรม
22	เด็กหญิงสุริย์มาส นัยนา	✓	ผู้ร่วมกิจกรรม	45	เด็กชายทวิช กษพันธุ์	✓	ผู้ร่วมกิจกรรม
23	เด็กหญิงโชติรัตน์ พยัคฆะ	✓	ผู้ร่วมกิจกรรม	46	เด็กชายทศพร พิกุลทอง	✓	ผู้ร่วมกิจกรรม

- สรุปผู้เข้าร่วมกิจกรรมประจำวัน

ทีมวิจัย	จำนวน	5	คน
วิทยากร	จำนวน	-	คน
ผู้เข้าร่วมอื่น	จำนวน	2	คน
นักเรียนชาย	จำนวน	3	คน
นักเรียนหญิง	จำนวน	26	คน

หัวข้อการอบรม (วัตถุประสงค์ท้องถิ่นที่ดี ของชุมชนยี่สาร ควรเป็นอย่างไร)

วันนี้เป็นวันที่เด็กนัดให้มาเปิดเตา ก็คืองานที่พวกเขาได้ออกไปหาข้อมูลกันเมื่อวันอาทิตย์ที่แล้ว มีเด็กบางคนไม่สามารถมาได้ก็จะมาบอกก่อนและก็ให้เหตุผลไว้ ถ้าวินเด็ก มีความรับผิดชอบดี วันนี้มาก่อนเวลาก็เห็นเด็กมาบ้างแล้ว พอไปถึงที่พิพิธภัณฑสถานแห่งชาติเห็นว่ามีพี่ออฟมาแล้วก็บอกให้เด็กๆ มาช่วยพี่ออฟขนของหน่อย เจ้าพี่ออฟถามว่าวันนี้พี่ออฟจะให้กินน้ำอะไร พี่ออฟบอกว่ากินน้ำมะตูม ไอ้เจ้าเอ๊ะเดินลงมดด้วยแล้วก็พูดว่า อ้วนนะเรา แหมเจ้าเอ๊ะแกนี่วาจาก้าวร้าวจริงๆ มาว่าฉันอ้วนได้ไง พอเดินขึ้นไปผ่านตรงบันไดสังเกตเห็นรองเท้าวางกันเป็นกลุ่มๆ ก็รู้สึกว่ามันแปลกๆ วางรองเท้าเรียบร้อยดินะน่าชมเชย พอเพื่อนคนไหนมาทีหลังคนที่มาก่อนก็บอกว่าให้วางรองเท้าตรงนี้นะ สักพักเด็กมากันมากกว่าที่ผ่านมามีวันนี้มา 29 คน เยอะกว่าที่เคย ทุกคนมารอบแล้วก็ได้นั่งเป็นวงกลมทำสมาธิกัน โดยให้หลับตาแล้วฟังกระแสดัง พี่ออฟจะเป็นคนพูดเล่าว่าตอนนี้ทุกคนกำลังจะออกจากบ้าน ล้างหน้าแปรงฟัน บางคนยังไม่ลุกออกจากที่นอนเลยบิดไปก็บิดมาเมื่อยจัง ที่พอแต่งตัวกันเสร็จแล้วก็เดินมาที่พิพิธภัณฑสถานฯ ถึงพิพิธภัณฑสถานฯ แล้วก็เดินขึ้นมา (ใช้ปากกาเคาะทำเสียงเดิน) ก๊อๆก๊อๆ มาหยุดที่หน้าประตู มองไปรอบๆ เห็นมีเก้าอี้ที่ทำด้วยไม้ไผ่กองกองอยู่จะรู้สึกว่ามีที่ตัว เด็กก็จะพูดออกมาหลายคนฟังไม่รู้เรื่อง ก็เลยต้องบอกว่าให้ยกมือเดี๋ยวจะดูว่าใครยกก่อนนะ มีเด็กที่ตอบถูกด้วย เก่งมากก็ให้คะแนนกลุ่มไปเพราะว่าเป็นคนช่างสังเกตที่นี้พอถามอะไรไปก็แย้งกันเพราะว่าได้คะแนน แล้วก็ถามไปเรื่อยๆ เช่น ในพิพิธภัณฑสถานฯ มีโคมไฟกี่ดวง มีหัวจระเข้กี่หัว มีเรือสำเภากี่ลำ และก็มีถามว่าใครสวยที่สุดวันนี้ มีเด็กน้องๆ บอกว่าพี่ออฟ ดีมาก พวกพี่ๆ โดยเฉพาะเจ้าเอ๊ะบอกว่าไม่จริง หนูสวยกว่า คนอื่นก็เสริมว่า พี่สาวหรือพี่สาว พี่แพรว่าพวกพี่สวยกันทุกคน อืมพวกนี้ช่างชั่วร้ายกันจริงๆ เลย

พอเล่นเกมแล้วก็ให้เด็กเองงานที่ทำอาทิตย์ที่แล้วมาให้เพื่อนดูกันว่าผลงานของแต่ละกลุ่มเป็นอย่างไรบ้าง คนที่ไม่ได้มารายงานก่อน เช่น แจมถามว่าหนูไม่ได้มาแล้วต้องพูดด้วยไหม แล้วต้องไหมละ (ต้อง) ต้องพูดแล้วจะทำไงดี อาทิตย์ที่แล้วไม่ได้มา แจมก็หันไปหาน้องๆ สมาชิกในกลุ่มบอกว่าเสียบอกหน่อยบอกหน่อย มีบางกลุ่มมาขอเพิ่มเติม รายละเอียดก็ให้ทำได้แต่ทำให้ใช้เวลาแค่คนเดียวคือ 10 นาทีเท่านั้น พอเรียบร้อยแล้วพี่ออฟก็เขียนชื่อกลุ่มไว้ที่นิ้วให้เด็กๆ เลือกว่ากลุ่มไหนจะได้ออกมานำเสนอ ก่อนจากที่ดูการนำเสนอของแต่ละกลุ่มก็เห็นว่ามีการเรียงลำดับขั้นตอนที่ดีมากกว่าครั้งก่อน และเด็กบางคนที่ไม่ค่อยจะพูดหรือพูดคนเดียวครั้งนี้ก็พูดได้เยอะขึ้น พอแนะนำกันเสร็จทุกกลุ่มแล้วก็มาสรุปผลกันอีกทีว่าวันนี้แต่ละที่ทุกคนทำรายงานได้ดีมีการนำเสนอที่ดีและก็ให้จำในสิ่งที่ได้ไปศึกษาไปหามาและก็จำวิธีการที่เราได้เข้าไปหาข้อมูลไว้ และก็เข้าใจว่าตอนนี้ทุกคนน่าจะรู้เรื่องการทำถ่านกันพอสมควรแล้วนะ ที่นี้เรากลับมาที่เรื่องที่เรามีความต้องการที่จะมาสมัครเป็นมัคคุเทศก์กัน ไม่รู้ว่าจะมาด้วยเหตุผลกลใดก็ช่าง เหตุผลที่มาก็ได้บอกไว้ตั้งแต่คราวที่แล้ว ว่าไฉนนะ เด็กๆ ก็ช่วยกันตอบว่า ต้องมีความรู้ มีมารยาท แต่งกายเรียบร้อย พูดจาไพเราะๆ เอาละนี่คือความคิดของพวกเราว่าต้องเป็นแบบนี้ แล้วรู้หรือเปล่าว่าคนอื่นๆ ที่มาเที่ยวที่นี่ หรือคนในหมู่บ้านยี่สารเข้าคิดอย่างที่เราคิดหรือเปล่า แจมบอกว่าคิดเหมือนกัน แล้วแจมส์ว่าคิดเหมือนกันแจมส์ไปถามใครมา ไม่ได้ถามแต่แจมส์รู้ จะรู้ได้ไง พี่

เจ้าเจมส์ก็จะบอกว่าอย่ามัวเจมส์ เอาหละถ้าเราอยากที่จะรู้ว่าคนอื่นเขามีความคิดเห็นอย่างไรต้องทำแบบไหน เด็กบอกว่าต้องไปถามไปหาข้อมูลมา พี่ๆ ถามว่าต้องตั้งคำถามไหม ก่อนที่พี่ๆ จะตอบมีบางคนตอบไว้ว่าถ้าไม่ตั้งคำถามแล้วจะไปถามได้ไง ที่นี้เราจะทำกันแบบไหนดี เด็กบอกว่าช่วยกันคิดคำถามก่อน ช่วยกันคิดกลุ่มใครกลุ่มมันใช่ไหม พี่ๆ บอกรวมกัน ก็ได้ไม่มีปัญหา แล้วเด็กก็ช่วยกันว่าจะไปถามยังไง สังเกตว่าได้มาแล้ว 1 คำถามเท่านั้นว่า ในความคิดเห็นของคุณ คุณคิดว่ามัลกุเทศก์ที่ดีควรเป็นอย่างไร แล้วเด็กก็บอกว่าไม่รู้แล้วได้แค่คำถามเดียว ครูก็เสริมว่า คำว่าคุณ นะ เราต้องใช้ให้ถูกต้องกับบุคคลด้วย ไม่ใช่ใช้ถามกับทุกคน เปลี่ยนเป็นป้าคะ น้ำกะบังให้ดูว่าเป็นคนอย่างไร เด็กๆ บอกว่าตอนนี้ยังคิดไม่ออกให้ไปถามก่อนเพื่อเวลาถามอาจจะคิดคำถามเพิ่มนะพี่ออฟ อ่อนได้งั้นก็ให้ลงไปหาข้อมูลกันได้ ครูไพรซ์บอกว่าไม่ให้เข้าไปในร้านอาหารเพราะว่ากลัวจะเข้ากันไปหมด เขาจะตกใจกัน และกลัวว่าเด็กๆ จะทำให้กะกะพอกทุกคนทราบก็บอกว่าให้กลับมาก่อนเที่ยงเหมือนเดิม แยกย้ายกระจายกันไป เด็กพอลงกันไปก็มีบางคนก็วิ่งไปยังจุดหมายที่ตนเองคิด บางคนขึ้นเป็นกลุ่มไม่รู้จะไปไหนเพราะว่าที่ที่คิดว่าจะไปก็มีเพื่อนไปแล้วก็ยืนงง เลยต้องลงไปบอกว่า ขึ้นทำอะไรกันเดียวเวลาหมด เด็กบอกว่าไม่รู้จะไปถามที่ไหน อูยคนเยอะแยะเต็มหมู่บ้านไปหมดบอกไม่มีคนได้ไง แล้วเด็กๆ ก็ไปรวมกันที่พี่คนหนึ่ง ไอ้ไอพี่คนเดียววน้องรวมกันเป็นสิบพอดิคายกัน พี่ออฟก็เลยต้องบอกว่านักท่องเที่ยวนะหรือชาวบ้าน 1 คนให้เรามาได้แค่ 2 คนเท่านั้น พูดยกก็เด็กก็แตกกระเจิงกันไป ต้องเดินตามไปดูเพราะว่าเดี่ยวบางคนแอบหลบ คอยลอกเพื่อน บางคนบุกเข้าไปในบ้านถึงห้องนอนก็มี โอยกลัวเขาจะว่าเอาแต่ก็ปล่อยไปจะได้รู้กันบ้างว่าเป็นอย่างไรเจออุปสรรคหรือมีปัญหาอะไรปล่อยให้รู้เองจะได้แก้ปัญหาเป็น

พอหาข้อมูลกันเสร็จกลับมากันบ้างแล้วมีบางคนที่ยังไม่มา เฮ้ยเพื่อนที่ยังไม่มามันโดนลักพาตัวไปเปล่า หรือว่าถูกตีหัวสลบไปแล้ว พอพูดจบก็มีเสียงกลับมาว่า มาแล้วพี่ออฟมาแล้ว ทุกคนมาพร้อมกันหมดแล้วยังไม่ทันจะพูดอะไรก็บอกว่า ขอพักกินข้าวก่อนได้ไหม หิวแล้ว ได้แล้วก็ให้เด็กพักกันไป หลังจากที่พักแล้วก่อนจะเข้าสู่กิจกรรมก็ได้มีการให้เด็กเล่นเกมสักระยะก่อน ช่วงแรกก็จะเป็นของครูเก้

1. ครูเก้ให้เด็กร้องเพลงประกอบท่าทาง เพลงดอกกลั่นทมเด็ก ๆ บอกว่าไม่รู้จ้จ้แต่ดอกกลั่นทม ดูนั่นกวน ครูเก้บอกว่าเมื่อก่อนซื้อกลั่นทม แล้วก็ทำท่าทางให้เด็กๆ ได้ดูและทำตามกัน พี่ออฟก็ทำด้วยแต่ทำไม่เหมือนกับเด็กๆ ที่ครูเก้สอน ไอ้เจ้าเอ๊ะไม่รู้ว่โกรธแค้นอะไรกันมาคอยจะจับผิดตลอด บอกครูว่าพี่ออฟทำท่าหน้าเกลียดทำผิด พอครูให้จับคู่กันก็ไม่มีใครมาคู่กับพี่ออฟเลยนาน้อยใจนะนี่ พอเล่นเสร็จแล้วก็ถามว่าที่เราเล่นกันไปนี่เราได้อะไรจากตรงนี้ เด็กๆ บอกว่าสนุก ได้ทำท่าทาง ว่าใครทำผิดทำถูก แล้วครูถามว่ามีใครทำไม่ถูกบ้าง เด็กบอกว่าพี่ออฟ

2. ครูไพรซ์ให้เด็กเล่นเกมสัต่อไป พอครูแจกกระดาษหนังสือพิมพ์เด็กๆ ก็รู้ว่าครูจะให้ทำอะไร ครูไพรซ์ก็เลยเปลี่ยนใหม่เป็นให้แต่ละกลุ่มช่วยกันฉีกกระดาษให้ยาวที่สุดโดยไม่ให้ขาดจากกันทุกคนก็ตั้งใจทำกัน ระหว่างที่เด็กๆ ฉีกกระดาษนั้นครูเก้และครูคนอื่นก็ช่วยกันร้องเพลงไปด้วย พอหมดเวลาก็เอาของแต่ละกลุ่มมาวัดกันว่ากลุ่มไหนยาวกว่า จากกิจกรรมนี้ครูไพรซ์ถามเด็กๆ ว่ากิจกรรมนี้ทำให้เราได้รู้อะไร เด็กบอกว่าการฉีกกระดาษ การทำงานในกลุ่ม ครูไพรซ์ก็สรุปอีกว่า จากกิจกรรมนี้ทำให้เรามีการวางแผนว่าจะฉีกกระดาษแบบไหน การทำงานร่วมกันและความสามัคคีในกลุ่ม มีการแก้ปัญหาเมื่อเวลากระดาษขาดจะทำอย่างไร ถือว่าทุกคนก็ทำกิจกรรมนี้ได้ดี

3. กิจกรรมต่อไปคือสามัคคีกลุ่ม โดยให้แต่ละกลุ่มขึ้นบนกระดาษหนังสือพิมพ์ให้ครบทุกคนโดยไม่ให้เท้าเลยออกมาข้างนอกเด็ดขาด แต่ละกลุ่มก็มีการทดลองกันขึ้นหลายวิธีมีทั้งอุ้มกันบ้างชี้หลังกันบ้าง มีบางกลุ่มล้มทลายกันลงมาหมดเลย กิจกรรมนี้ถามเด็กก็บอกว่าให้เราได้คิดวิธีการที่จะทำให้เพื่อนขึ้นบนกระดาษได้หมด ครูก็ช่วยเสริมว่าเป็นการวางแผนในการทำกิจกรรม และมีการแก้ไขวิธีที่หลากหลาย

พอเล่นกันเสร็จแล้วก็ให้เด็กๆ มานั่งล้อมวงกันเพื่อจะได้ดูว่าใครได้ข้อมูลอะไรบ้าง พี่ออฟคิดว่าถ้าให้พูดกันทุกคนอาจจะใช้เวลานาน ก็ให้ยกมือถ้าใครอยากจะพูดก่อน

ออม ► เข้าไปที่สวัสดิ์และแนะนำตัวว่าเป็นใครมาหาข้อมูลเรื่องอะไร ไปถามป้าน้อยตรงที่ทำขนมมาได้มา ว่า มัคคุเทศก์ต้องแต่งตัวสุภาพ สะอาด ไม่นุ่งกางเกงขาสั้น กริยาเรียบร้อย สุภาพ นำเสนอข้อมูลจริง และพูดไพเราะ และได้ไปถามหมอศิริชัย หมอบอกว่าต้องเป็นคนยิ้มแย้มแจ่มใส อธิบายข้อมูลเป็นขั้นตอน

แจม ► ไปถามป้านวนลมา ต้องเป็นคนที่แต่งตัวผ้าพื้นบ้าน พาไปชมสถานที่สำคัญ ข่ายเอี้ยบบอกว่าพูดจาดี ไพเราะ ตาจารย์ ต้องเป็นคนพูดจาดี แนะนำสิ่งดีๆ ที่วรรณ ขยันพูด ไม่ขี้ขลาด ป้ารังสาดี พูดจาไพเราะ ตาธรรม พูดไพเราะ วาจาดีอ่อนโยน

อ้อย ► ถามป้ามะลิมา ต้องยิ้มแย้ม มีมารยาท ต้องรู้ข้อมูล ชื่อสัตว์พูดเก่ง บุคลิกดี

ฮาวา ► ถามพินท์ ต้องพูดเล่นได้ ร่าเริงไม่เจ้าระเบียบ ไม่ชอบตะคอก ชักลิหน้าไม่พอใจ

อ้อย ► ถามป้าแมว เป็นคนดี ไม่เล่นตัว มีมารยาท ไม่หุนหันพลันแล่น ที่เชอร์รี่บอกว่าต้องพูดเก่ง มีมนุษยสัมพันธ์ ดี ให้ความรู้ได้ ลงหนุ่มบอกว่าต้องบริการนักท่องเที่ยวดี ป้ารีบบอกว่าต้องรู้ว่ามีนักท่องเที่ยวต้องการอะไร ป้าผิงบอกว่าพูดจาจะฉาน

เอ๊ะ ► ถามพี่ตาลบอกว่าต้องพูดเก่ง ภาษาต้องได้ เอ๊ะหันมาถามว่าภาษาอะไร พี่อ้อฟบอกว่าอังกฤษมั้ง

พิม ► ถามครูปราณี ครูบอกว่าต้องแต่งตัวทะมัดทะแมงตามเอกลักษณ์ท้องถิ่น มั่นใจในตัวเอง กล้าแสดงออก และรักสิ่งแวดล้อม

โม ► ถามป้าขวัญมาบอกว่าแนะนำสถานที่ให้คนที่มารู้ได้ ต้องแนะนำตัวเอง และก็ไปถามตาเป๊ะบอกว่าต้องกล้าแสดงออก

พินท์ ► ไปถามป้าขวัญเหมือนกันแต่ไปทีหลังโม ป้าขวัญบอกว่า แต่งตัวเรียบร้อย แนะนำสถานที่ได้ และก็ไปถามยายปอง ก็บอกว่าต้องแนะนำเขาได้ ไปถามป้าวรรณ ก็บอกว่าเหมือนที่พี่แจมบอก (เออเข้าใจง่ายดี) และก็ไปถามคนที่ชื่อสนธยา (เฮ้ยเป็นใครอะ) เจ้าพินท์และคนอื่นก็หัวเราะกัน ตาสนธยาเป็นพ่อพินท์เอง ตาสนธยาบอกว่าต้องกล้าพูดกล้าทำกล้าคิด แต่งกายสุภาพ และที่สุดท้ายไปถามคนที่ชื่อกาญจนา พิกเขียว บอกว่าถามอะไรก็ต้องตอบ

มีใครที่ไปหาข้อมูลแล้วแตกต่างจากคนอื่น ๆ มีไหม เด็กตอบว่าคล้ายกัน จันพวกเรามาสรุปกันว่ามัคคุเทศก์ที่ดีต้องเป็นอย่างไร

1. มีความรู้ และเล่าเรื่องราวได้
2. แต่งกายสุภาพ
3. พูดจาไพเราะ อ่อนหวาน และนอบน้อม
4. ต้องกล้าที่จะพูด และตอบคำถามได้
5. ยิ้มแย้มแจ่มใส
6. กริยามารยาทเรียบร้อย
7. เป็นผู้ให้บริการที่ดี

เอาหละเมื่อเรารู้สิ่งที่เราต้องการและสิ่งที่คนอื่นต้องการแล้ว เราก็ควรที่จะต้องทำอย่างไร เด็กๆ ตอบว่าปฏิบัติตามให้ได้ แต่ว่าตอนนี้ทุกคนอาจจะยังทำไม่ได้ทุกข้อตามที่ได้สรุปกันมา และหวังว่าอีกไม่นานทุกคนน่าจะทำได้ แต่พี่อ้อฟขอเสริมหน่อยว่าที่พี่อ้อฟพูดทุกครั้งเลยว่า พวกเราต้องอดทนและเสียสละ ไม่ว่าจะเป็นอย่างไรให้หนักถึงได้และถ้าทุกคนทำได้เชื่อว่าอีกไม่นานพวกเราจะเก่ง ที่นี้ครูก็มีกิจกรรมให้เด็กลองพูดแนะนำตัวกันทีละคน เพื่อที่จะได้รู้ว่าเวลาแนะนำตัวของแต่ละคนเป็นอย่างไร พี่อ้อฟบอกว่าเอาแบบมีสีสันนะ โดยครูจะให้เลือกเลขจากที่ลงชื่อไว้จะได้ไม่ลำเอียงดูแต่ละคนก็กล้าที่จะพูดมากขึ้น อ้อครูเก็บบอกว่าให้บอกเหตุผลด้วย พอเริ่มได้สักสองคนถึงคิวสายป่านก็ตกใจที่อยู่

ที่ออฟก็เลือกเลขเป็นตัวเขา สายป่านร้องไห้ไม่รู้เพราะอะไรอาจจะตกใจที่โดนตัวเองแต่ก็ต้องให้พูดไม่จู้จี้คนอื่นเอาแบบอย่าง พอสายป่านออกมาแนะนำตัวก็บอกเหตุผลที่มาเป็นมัคคุเทศก์ด้วยน้ำตาว่าหนูไม่อยากจะเป็นแต่ที่ออฟให้เป็น อ้าวขวยแล้วฉันผิดอีกแล้ว พี่ก็เลียบเลยที่ออฟเลยทำให้น้องร้องไห้ ตอนนั้นมีอาจารย์ท่านหนึ่งพานักศึกษามาทำงานบนพิพิธภัณฑ์เห็นเหตุการณ์เข้าก็บอกอธิบายให้เด็กเข้าใจในการทำกิจกรรม อาจารย์ก็ได้ให้เด็กทำกิจกรรมอย่างหนึ่งคือการพยักหน้าตามคำสั่ง อาจารย์บอกว่าใช่ก็ให้เด็กพยักหน้าถ้าบอกว่าไม่ใช่ก็ให้ส่ายหน้าที่นี้เด็กๆก็ทำตามกันอย่างสนุกสนาน แล้วอาจารย์ก็บอกให้เด็กทำตรงกันข้ามกัน ถ้าบอกว่าใช่ก็ให้ส่ายหน้า ถ้าไม่ใช่ก็ให้พยักหน้า เด็กๆ ก็ทำตามกันอย่างสนุกสนาน แล้วอาจารย์ก็พูดกับเด็กๆ ว่านี่แหละคือสิ่งที่เราทำมันมีทั้งเป็นไปตามธรรมชาติและฝืนธรรมชาติ มีสิ่งที่เราชอบและไม่ชอบถ้าเราสามารถปรับหรือแก้ไขให้เข้ากับตัวเราได้เราก็จะเป็นคนเก่งได้ เด็กรับฟังและก็ขอบคุณอาจารย์ที่ได้ให้ความรู้กับเรา ก่อนที่จะกลับบ้านกันเด็กก็อยากเขียนสิ่งที่วันนี้เราทำดีที่สุดและสิ่งที่เราคิดว่าไม่ดีด้วยนะ แล้วเอามาส่งก่อนจึงค่อยกลับบ้านกัน พี่สาวถามว่าหนูเขียนเป็นแบบฉบับบันทึกแบบเรื่องเล่าได้ไหน ก็ได้ถ้าอยากจะเขียนน้องๆ รีบบอกว่าไม่เอา พี่ออฟและครูก็บอกว่าแล้วแต่จะเขียนแบบไหนก็ได้

พอเด็กส่งงานกลับกันแล้วคณะครูทีมวิจัยก็นั่งคุยกันว่าวันนี้เป็นอย่างไรบ้าง วันนี้เด็กสนุกสนานเพราะได้เล่นเกมหลายอย่าง ถือว่าเกมส์ก็เป็นสิ่งสำคัญในการทำกิจกรรมเพราะว่าเป็นแรงจูงใจ ครูไพรซ์บอกว่าน่าจะมีแบบประเมินพฤติกรรมเด็กๆ ด้วย แล้วที่วันนี้แปลกมากที่ออฟบอกว่าระหว่างที่รอเด็กก็เห็นบางคนบอกให้เพื่อนวางรองเท้าตรงนี้นะแบบเป็นกลุ่มก็แปลกใจ ครูเก็บบอกว่าเด็กกลัวว่าจะเล่นเกมสัหิบริ่งเท้าอีกถ้าวางเป็นกลุ่มจะได้รู้รองเท้าของเพื่อนในกลุ่มไหน ออมน่าละวันนี้รองเท้าวางเรียบร้อยเลย แล้วก็ชมไปด้วยว่าวันนี้เด็กๆ น่ารักมากวางรองเท้าเป็นระเบียบที่แท็กมีสาเหตุ ครูเก็บบอกว่า เจ้าอ้วนปกติจะไม่ค่อยพูดเวลาเรียน ไม่เข้าใจอะไรก็นั่งนิ่งๆ จนกว่าครูจะเดินไปสอนแต่ตอนนี้อ้วนมีการถามเวลาที่ไม่เข้าใจ และพูดมากขึ้น อืมเด็กๆ มีการเปลี่ยนแปลงที่นี้เราต้องทำแบบประเมินกันไว้ด้วยจะได้รู้พฤติกรรมของเด็กๆ และปัญหาที่ใหญ่หลวงเลยโดยเฉพาะที่ออฟจะคิดที่จะสั่งให้เด็กทำตาม

นางสาวเบญจวรรณ พยงค์ยม

ผู้บันทึกการประชุม

สรุปรายงานการประชุม ครั้งที่ 6/2553
 โครงการการสร้างการเรียนรู้ให้เกิดขึ้นกับเด็ก โดยผ่านกระบวนการเรียนรู้เรื่องการเป็นมัคคุเทศก์ที่ดี
 ของนักเรียนโรงเรียนวัดเขายี่สาร และเยาวชนบ้านเขายี่สาร
 วันที่ 5 กันยายน พ.ศ.2553
 ณ พิพิธภัณฑ์บ้านเขายี่สาร ตำบลยี่สาร อำเภออัมพวา จังหวัดสมุทรสงคราม

รายชื่อผู้เข้าร่วมกิจกรรม

ที่	ชื่อ – สกุล	มา	หมายเหตุ	ที่	ชื่อ – สกุล	มา	หมายเหตุ
1	นางไพรัช แก้วกาม	✓	ทีมวิจัย	24	เด็กหญิงนันทนา บัวหอม	✓	ผู้ร่วมกิจกรรม
2	นางรัชณี แม้นปิ่น	✓	ทีมวิจัย	25	เด็กหญิงฉวีวรรณ พิกุลทอง	✓	ผู้ร่วมกิจกรรม
3	นางมณฑา พยงค์ชัย	✓	ทีมวิจัย	26	เด็กหญิงสาวิณี วุฒิพัทธ์	✓	ผู้ร่วมกิจกรรม
4	นางจิระวิศ ปานอูรัง	✓	ทีมวิจัย	27	เด็กหญิงแสงตะวัน แสงนาค	✓	ผู้ร่วมกิจกรรม
5	นายธราพงษ์ หนูอินทร์	✓	ทีมวิจัย	28	เด็กหญิงวิไลรัตน์ จันทรรักษ์	✓	ผู้ร่วมกิจกรรม
6	นางสาวเบญจวรรณ พยงค์ชัย	✓	ทีมวิจัย	29	เด็กหญิงทศวรรณ จำปาทอง	✓	ผู้ร่วมกิจกรรม
7	นายธนู พยงค์ชัย	-	วิทยากร	30	เด็กหญิงสายธาร ไฉ่เจียว	✓	ผู้ร่วมกิจกรรม
8	Mr.Andy	-	วิทยากร	31	เด็กหญิงนุชรา ลำภาเงิน	✓	ผู้ร่วมกิจกรรม
9	นางพัชรา แสงนาค	✓	ผู้เข้าร่วมอื่น	32	เด็กหญิงอรพรรณ จำปาทอง	✓	ผู้ร่วมกิจกรรม
10	นางสาวบุญมั่น ชลภูมิ	✓	ผู้เข้าร่วมอื่น	33	เด็กหญิงฉวีวดี จำโขนงาม	✓	ผู้ร่วมกิจกรรม
11	เด็กหญิงฉวีริกา จำโขนงาม	✓	ผู้ร่วมกิจกรรม	34	เด็กหญิงสุพรรณา ดิษยณิษ	✓	ผู้ร่วมกิจกรรม
12	เด็กหญิงสุจิตราภรณ์ อ่อนอุระ	✓	ผู้ร่วมกิจกรรม	35	เด็กหญิงศิรมณี เหลืองอ่อน	✓	ผู้ร่วมกิจกรรม
13	เด็กหญิงสิรินภรณ์ อ่อนอุระ	✓	ผู้ร่วมกิจกรรม	36	เด็กหญิงรุ่งนภา มาสวัสดิ์	✓	ผู้ร่วมกิจกรรม
14	เด็กหญิงอังคณา ชะมะ	✓	ผู้ร่วมกิจกรรม	37	เด็กหญิงลักขมี นัยนา	✓	ผู้ร่วมกิจกรรม
15	เด็กหญิงอัจจิมา พิมพ์แสง	✓	ผู้ร่วมกิจกรรม	38	เด็กหญิงนภาพร ชลภูมิ	✓	ผู้ร่วมกิจกรรม
16	เด็กหญิงวรรณนัช พยงค์ชัย	✓	ผู้ร่วมกิจกรรม	39	เด็กหญิงดวงหทัย จันทรรักษ์	✓	ผู้ร่วมกิจกรรม
17	เด็กหญิงจารุวรรณ เหลืองอ่อน	✓	ผู้ร่วมกิจกรรม	40	เด็กหญิงญาณิศา ธรรมศรี	-	ผู้ร่วมกิจกรรม
18	เด็กหญิงกนกวรรณ พิกุลทอง	-	ผู้ร่วมกิจกรรม	41	เด็กหญิงมนัสวรรณ พยงค์ชัย	-	ผู้ร่วมกิจกรรม
19	เด็กหญิงเพ็ญภา สะเกา	✓	ผู้ร่วมกิจกรรม	42	นางสาวมธุรส ขาวสว่าง	✓	ผู้ร่วมกิจกรรม
20	เด็กหญิงกาญจนาภรณ์ ธรรมศรี	-	ผู้ร่วมกิจกรรม	43	เด็กชายณัฐกิตติ์ พิมพ์แสง	✓	ผู้ร่วมกิจกรรม
21	เด็กหญิงพิริยาภรณ์ ปานประทีป	✓	ผู้ร่วมกิจกรรม	44	เด็กชายสิทธิโชค พุกคำ	-	ผู้ร่วมกิจกรรม
22	เด็กหญิงสุริย์มาส นัยนา	✓	ผู้ร่วมกิจกรรม	45	เด็กชายทวิช กษพันธุ์	✓	ผู้ร่วมกิจกรรม
23	เด็กหญิงโชติรัตน์ พยัคฆะ	✓	ผู้ร่วมกิจกรรม	46	เด็กชายทศพร พิกุลทอง	✓	ผู้ร่วมกิจกรรม

- **สรุปผู้เข้าร่วมกิจกรรมประจำวัน**

ทีมวิจัย	จำนวน	6	คน
วิทยากร	จำนวน	-	คน
ผู้เข้าร่วมอื่น	จำนวน	2	คน
นักเรียนชาย	จำนวน	3	คน
นักเรียนหญิง	จำนวน	28	คน

หัวข้อการอบรม(วางแผนเพื่อเก็บข้อมูล)

วันนี้ได้นักเด็กให้มาที่พิพิธภัณฑเพื่อทำกิจกรรมกันอีกเหมือนเดิม คือต้องมาแต่เช้าก่อนเวลาที่เราได้นัดไว้ ไม่อย่างนั้นเจ้าพวกนี้ก็จะหาว่ามาสายจะคอยจับผิดตลอดเวลา วันนี้มีนักเรียนบางคนที่ต้องไปทำกิจกรรมกับทางโรงเรียน ก็ได้มาขออนุญาตก่อนแล้วล่วงหน้า และบอกว่าเมื่อทำกิจกรรมกับทางโรงเรียนเสร็จแล้วก็จะมาเข้าร่วมกิจกรรมที่พิพิธภัณฑต่อ ก็ถือว่ามีความรับผิดชอบในหน้าที่ของตนเองโดยที่ไม่ต้องมาคอยบอกกล่าวกันเหมือนแต่ก่อน เด็กที่เหลือส่วนใหญ่จะเป็นพวกพี่ๆ และน้องบางส่วนก่อนที่จะทำกิจกรรมก็ได้ให้พวกพี่ที่ได้มาต้อนรับนักท่องเที่ยวเมื่อคราวก่อนได้เล่าถึงประสบการณ์ที่ตัวเองได้เจอเมื่อคราวมาต้อนรับนักท่องเที่ยวว่าเป็นอย่างไรบ้าง พี่บางคนบอกว่าไม่มีใครฟังที่พูดเลย ก็เลยถามว่าทำไมเขาถึงไม่ฟัง เด็กบอกว่าไม่รู้คงจะเพราะเขาไม่สนใจหรือเราพูดเขาก็ไม่รู้ เออทั้งสองอย่างนั้นแหละแล้วบอกว่าไม่รู้ได้ไง การที่เราจะให้คนจำนวนมากมาสนใจเราได้มันต้องมีวิธีการก็ต้องพูดแบบไหน เด็กบอกว่าต้องเสียงดัง ใช่ว่าต้องเสียงจะต้องดังแต่ไม่ใช่ตะโกนและเวลาพูดต้องทำให้เสียงมีขึ้นลงหนักเบาเหมือนกับเวลาที่เรารับเรื่องเล่าจากเพื่อนให้สองสังเกตดูเวลาที่เรามีเรื่องอยากจะเล่าให้เพื่อนฟัง โอ้โฮมันน่าตื่นเต้นมากหน้าตานี้ไปหมดไม่เชื่อคราวหลังลองสังเกตดู ไม่เอาดีกว่าสังเกตมันวันนี้เลย เด็กถามว่ายังงั้นแหละพี่อ้อฟให้ออกมาเล่าเรื่องแล้วดูหรือเปล่าไม่เอาแบบนั้นดูไม่ออกหรือบางคนก็เกร็งบ้างกลัวด้วย เอาแบบนี้เดี๋ยวจะเขียนชื่อคนที่อยู่ในนี้ทั้งหมดมานใส่กระดาษแล้วก็ให้มาหยิบทีละคนว่าใครจะได้สังเกตเพื่อนคนไหน คนที่มาจับชื่อเพื่อนห้ามบอกเพื่อนคนที่จับได้นะว่าเราสังเกตเขาอยู่ต้องเก็บไว้เป็นความลับเข้าใจไหม เด็กๆ บอกว่าเข้าใจ เอาหละมาจับทีละคน พอเด็กๆ รู้ว่าตัวเองต้องสังเกตพฤติกรรมใครแล้วก็บอกกับเด็กๆ ว่า ตอนนี้พวกเราที่เป็นมัคคุเทศก์แล้วอาจจะเก่งบ้างหรือไม่เก่งบ้างไม่สำคัญแต่ที่สำคัญคืออยากให้ทุกคนเป็นคนที่มีความรับผิดชอบในสิ่งที่ทำไม่ว่าเรื่องอะไรก็ตาม แต่ว่าสังเกตว่าบางคนเินินไปกับเพื่อนในบางครั้งดูจะเอาเปรียบบ้างก็ไม่มากเท่าไร แต่ว่าอยากจะให้ทุกคนคอยดูแลกันช่วยเหลือกันด้วยไม่ว่าจะเรื่องอะไรก็ตาม พี่อ้อฟปรึกษากับคณะครูทีมงานวิจัยว่าจะให้มีกล่องความดีให้กับทุกกลุ่มโดยที่สมาชิกในแต่ละกลุ่มจะต้องรับผิดชอบกล่องความดีนี้ไว้ ถ้าใครทำความดีอะไรก็ให้มาเขียนใส่ไว้ในกล่องของกลุ่มตนเอง เด็กๆ ถามว่าความดีอะไรก็ได้ใช่ไหม ใช่อะไรก็ได้ถ้าทำจริงก็ให้มาเขียนใส่ได้จะมีกระดาษให้เขียน แต่ถ้าเกิดว่ากลุ่มใดมีความดีเต็มก่อนก็จะได้รับรางวัลกันทั้งกลุ่มและกลุ่มที่ได้รางวัลเราก็จะมาดูอีกทีว่ามีชื่อใครมากที่สุดคนนั้นก็จะได้อีกหนึ่งรางวัล เด็กบอกว่าดีต้องรีบทำความดีกลุ่มเราจะได้เต็มก่อน เอ้าฟังต่อยังไม่จบถ้าสมาชิกภายในกลุ่มใครทำไม่ดีก็就会被ความดีออกซึ่งพี่อ้อฟหรือครูเก๋หรือครูท่านอื่นหยิบออกมาเป็นชื่อใครไม่รู้จะเอาจะไปหยิบโดนชื่อของคนที่ไม่ได้ทำความดีก็ได้เพราะว่าไม่รู้ว่าเป็นของใคร โธ่เนี่ยก็แย่นะสิ พี่ๆ รีบหันไปบอกน้องทันทีว่าอย่าคุยอย่าเล่นอย่าชมนะ ไม่งั้นโดนแน่ โดยเฉพาะเจ้าคุณแจ่มส์และน้องรุ่ง จะโดนที่ปั่นตลอดเวลา เมื่อตกลงกันได้แล้วก็มาทำกิจกรรมมัคคุเทศก์กันต่อ

เมื่อครั้งก่อนเราได้ไปศึกษาหาข้อมูลจากชาวบ้านเรื่องของมัคคุเทศก์ที่ดีที่เหมาะสมกับชุมชนแล้วเราก็ได้เห็นว่าการชมชมของเรานั้นต้องการมัคคุเทศก์แบบไหนอย่างไรก็รู้มาพอสมควรแล้ว และก็มีพี่ๆ บางคนได้ลงมือปฏิบัติมาบ้างแล้ว

ก็คงยังบอกไม่ได้ว่าดีพอกับที่ชาวบ้านที่เราได้ลงไปหาข้อมูลต้องการหรือไม่ แต่ถ้าถามพี่อ้อพลคนเดียวนะขอบอกเลยว่า มีทั้งดีและไม่ดีที่ไม่ดีเพราะว่าอาจจะเป็นเรื่องของความพร้อมเรื่องของเวลาที่จะต้องเตรียมตัวแต่ไม่เป็นไรก็คิดเสมอว่าทุกคนต้องพัฒนา ที่นี้ถ้าเราจะพัฒนาตัวเองให้ดีขึ้นในการทำหน้าที่มัลลเทศก์เราจะมีวิธีการทำอย่างไรอีกบ้างไหนลองออกความคิดเห็นมาสิ เด็กๆ บอกว่าต้องฝึกพูด ต้องรู้ข้อมูล ต้องดูแบบคนที่เขาเป็นมัลลเทศก์ แล้วจะดูแบบที่ไหน เด็กบอกว่าก็ดูพี่อ้อฟง ไม่ต้องเลขไม่ต้องมาดูฉันทูกันวันนี้ยังไม่เบื่อใช่ไหม เด็กบางคนบอกว่ายัง พวกพี่บอกว่างั้นก็ไปดูที่อื่น อามีเสียงมาเลยที่นี้ใช่ไปดูที่อื่นจะได้ไปเที่ยวด้วย แหมจุดประสงค์หลักก็ตรงท้ายนี้เนอะ ใช่ถูกต้อง แล้วคิดว่าน่าจะไปที่ไหนดี มีใครจะเสนอไหม เด็กบางคนบอกว่าไปเชียงใหม่สิพี่อ้อฟ ไปทำอะไร ไปดูหมีแพนด้าไง แล้วหมีแพนด้ามันเกี่ยวข้องกับมัลลเทศก์เนี่ยะเดี๋ยวให้พี่เนยทำให้ดูก็แล้วกัน พวกพี่บางคนบอกว่าไปที่ที่อาจารย์วันนั้นเขาบอกก็ได้ที่ไหนนะ เพชรบุรีหรือก็ดี คณะที่มวิจก็บอกว่าเออใช่ไปดูที่นั่นกันก็ดี งั้นก็ตกลงว่าไปที่นั่นกันแล้วจะตรงจุดไหนบ้างเดี๋ยวให้ครูเก้และครูช่วยกันดูสถานที่ที่น้อยเด็กอาจจะยังไม่รู้ว่ามีที่ใดบ้าง อ้ออย่าลืมอีกหนึ่งที่อยากให้เราไปดูมากเลยคือที่วัดประดู่ที่นั่นมีเด็กๆ ที่เป็นมัลลเทศก์เหมือนกันและพอดีเมื่อสัปดาห์ที่แล้วที่ไปรายงานที่มวิจจำได้ไหมที่มีอาจารย์บอกว่าไปดูที่วัดประดู่มาแล้วมีเด็กๆ น่ารักคอยต้อนรับ ครูไพรซ์บอกว่าเออใช่ตรงนั้นก็ดียากจะให้ไปดูกัน เราจะไปกันอาทิตย์หน้านี้เลยคือวันอาทิตย์ที่ 12 กันยายน 2553 นี้เลย แต่ว่าอย่าเพิ่งดีใจคุยกันเสียงดังอย่าลืมความดินะ พอบอกว่าอย่าลืมความดีก็เจิบกริบเลย ที่นี้เรารู้แล้วว่าเราต้องไปศึกษามัลลเทศก์ที่อื่นกันเราจะต้องมีงานไปด้วย ให้พวกเราลองช่วยกันคิดว่าเราไปในครั้งนี้เราต้องการอะไร เด็กๆ บอกว่าไปดูมัลลเทศก์ที่อื่น แล้วไปดูเฉยๆ ได้ไหม ไม่ได้ต้องมีคำถามไปด้วย แล้วจะใช้คำถามอย่างไรหะพี่อ้อฟไปดูก่อนแล้วค่อยถามได้ไหมไม่เห็นสถานที่จริงแล้วไม่รู้จะถามอะไร ได้มันก็ได้อยู่แต่ถ้าเราไม่กำหนดไปบ้างเลยแล้วพอไปถึงจะรู้ไหมว่าจะดูอะไรดูที่จะไปว่าสวยไหมมีของกินของฝากหรือเปล่าแค่นั้นหรือ พวกพี่บอกว่าไม่ใช่ก็ดูการพูด การแต่งกายไง อ้าวก็เนี่ยหะคือหัวข้อที่เราจะไปสังเกตดูถ้าเราไม่มีหัวข้อไปเราก็คงไม่รู้ว่าจะต้องถามเรื่องอะไรดูเรื่องอะไรและต้องสังเกตอะไรใช่ไหม เด็กๆ บอกว่า ใช่ และอีกอย่างถ้าเรามีหัวข้อไปมันก็จะง่ายสำหรับน้องๆ ที่จะต้องใช้ในการทำกิจกรรมด้วยใช่ไหมหะ อืมที่นี้จะบอกได้หรือยังว่าจะไปสังเกตอะไรบ้าง

1. การแต่งกายเป็นอย่างไร
2. ท่าทางประกอบการพูดเป็นอย่างไร
3. ข้อมูลที่บรรยายพูดเป็นอย่างไร
4. การต้อนรับเป็นอย่างไร
5. การพูดเป็นอย่างไร
6. ความน่าสนใจในการนำเสนอเป็นอย่างไร
7. สีหน้าท่าทางเป็นอย่างไร
8. สายตาที่มองมาเวลาบรรยายเป็นอย่างไร
9. การแก้ไขปัญหาเฉพาะหน้าเป็นอย่างไร
10. การแนะนำตัวของมัลลเทศก์เป็นอย่างไร

เอาหะเราได้หัวข้อที่เราจะใช้ในกิจกรรมนี้แล้วนะแล้วก็บอกคนที่มาที่หลังด้วยว่ามีหัวข้ออะไรบ้างให้คนที่มาที่หลังจดด้วยนะ เอาหะเราพักกันก่อนนะแล้วเดี๋ยวช่วงบ่ายค่อยมาตกลงกันเรื่องการเดินทาง

พอเด็กๆ พักแล้วก็เรียกมารวมกันเพื่อมาตกลงกันเรื่องของการเดินทางในวันอาทิตย์หน้า ในการเดินทางในครั้งนี้อยากให้เราไปเป็นทีมกันไม่แบ่งว่าใครจะดูใครอยากให้เราทุกคนดูแลซึ่งกันและกัน และย้ำพี่ด้วยนะว่าเราน้องๆ เอะพี่ต้องคอยดูแลน้องด้วยนะ และน้องไม่ใช่ว่ามีพี่ดูแลแล้วเดินไปไหนมาไหนโดยไม่บอกไม่ได้นะน้องก็ต้องคอยดูแลพี่ด้วยเผื่อว่าพี่บางคนมันเบอะๆ อยู่ อ้อฟแล้วจะให้ใส่อะไรไป อ้าวใส่เสื้อไปสิคะ เด็กๆ บอกว่าไม่ใช่ อ้าวไม่ใช่แล้วพวกเธอ

จะไม่ใส่อะไรไปหรือเฮ้ยไม่เอานะ ฮู้ไม่ใช่ออย่างนั้นจะให้ใส่เสื้ออะไรไปใส่เสื้อที่อ้อฟนี่ เออ..คนที่ใส่เสื้อสีฟ้าก็ใส่เสื้อฟ้ามา ส่วนคนที่ไม่มีเสื้อฟ้าใส่เสื้ออะไรดีละครูก็ใส่เสื้อคนดีศรีวิสาร คนที่ไม่มีก็ใส่เสื้อที่ครูบอกมา ส่วนกางเกงเด็กบอกว่าขาว ครูเก็บบอกว่าอยากใส่รองเท้าผ้าใบมาเพราะว่าขึ้นเขาจะได้สะดวก ฟัฟฟออย่าอีกนิตเรื่องกางเกงนะฟัฟฟอบอกว่าให้ใส่กางเกงขาวใส่ไหมทุกคนก็ปฏิบัติทุกครั้งจนรู้แล้ว ก็ขอชมแต่มีกางเกงยี่ห้อหนึ่งที่ไม่แนะนำให้ใส่ เด็กถามว่ากางเกงอะไร ก็กางเกงเลทก็ขาวเข้าดิ้งนะไม่เอานะโว้ย คราวก่อนเจ้าเบลล์ใส่มาอิมไม่อยากจะบอกพอบอกว่าให้เอาเสื้อใส่ในกางเกงเท่านั้นแหละไม่อยากจะพูดเดี๋ยวขาว รู้ไหมว่าไม่เอา ทุกคนหัวเราะและตอบว่ารู้ ถ้าใครไม่สบายในวันที่จะเดินทางอย่าฝืนมาโดยเด็ดขาดนะใครมีโรคประจำตัวให้เอายาไปด้วย เราจะออกเดินทางก็ไม่มีดีครูเก้ ครูเก็บบอกว่าน่าจะ 06.30 น. นะจะได้ไปได้หลายที่และครูก็ย้ำว่าถ้าใครมาสายจะไม่รอนะเราเป็นมัคคุเทศก์แล้วต้องรู้จักรักษาเวลาด้วย ฟัฟฟอไฟให้เด็กๆ มาขึ้นรถที่หน้าศาลคุณปู่ นะ รุ่งเรืองแล้วนะ เด็กๆ ตอบว่าค่ะ

ที่นี่มีเวลาเหลืออยู่อีกฟัฟฟออยากให้เราไปได้ฝึกดูบนเขากันว่าเมื่อมีแขกมาจะได้อธิบายถูก ให้ทุกคนเลยก็แล้วกันตามมาเลย ก็พาเด็กๆ ขึ้นไปบนเขาเพื่ออธิบายในแต่ละจุดว่าเราจะพานักท่องเที่ยวมาดูอะไรบ้างและจะมีวิธีการพูดอย่างไรบ้าง ตรงนี้ในตอนแรกก็กะว่าจะให้เด็กที่เป็นพี่ได้ฝึกก่อนแต่แล้วก็ให้ทุกคนขึ้นมาด้วยจะได้รู้ไปด้วยเลย ฟออธิบายเสร็จก็บอกให้เด็กๆ กลับไปทบทวนไปจดเป็นคำพูดของตนเองไว้ เพื่อเวลาที่นักท่องเที่ยวจะได้มีข้อมูลไว้ดู และก่อนที่เด็กๆ จะกลับบ้านก็ได้ให้เด็กๆ มาดูกันว่าวันนี้เราได้สังเกตพฤติกรรมใครบ้างโดยให้แต่ละคนพูดและบอกมา เช่น เจ้าหน้อยสังเกตแพรวบอกว่าวันนี้แต่งกายเรียบร้อย พูดเก่ง คิดโทรศัพท์ กล้าแสดงออก แต่ว่าจะเฉยฟัฟฟอตลอด เออเห็นไหมเจ้าแพรว เนยน้องบอกว่าชอบนั่งอยู่ในที่แคบ หัวเราะเสียงดัง ไอ้เนยเป็นไงหละ ฟัฟฟอน้องบอกว่าตลก ทำท่าแปลกๆ บางครั้งก็ไม่กล้าแสดงออก จี๊ไว๊วไว๊ ฟัฟฟอไม่ค่อยพูด คิดโทรศัพท์ ชอบฟังเพลง ไม่กล้าแสดงออก เป็นคนเงียบแต่งกายสุภาพ พวกพี่ๆ ส่วนมากจากที่น้องๆ สังเกตมาจะคิดโทรศัพท์กันและพอให้ทำอะไรเป็นแบบอย่างก็จะเกียวกันอยู่ตลอด ส่วนน้องๆ เช่น เจ้าอู๊ยคนที่สังเกตบอกว่าแต่งกายไม่เรียบร้อยใส่เสื้อตัวใหญ่เกินไป ไม่กล้าแสดงออก หัวยุ่งพูดไม่เสียงดัง ฟอเพื่อนบอกว่าอู๊ยเป็นอย่างไรเจ้าอู๊ยสะกิดฟัฟฟอและบอกว่าสงสัยฟัฟฟอจะโกรธนะนั่นนะ หาอู๊ย? โกรธหรือเปล่าที่เขามอบมาเนี่ยะ อู๊ยบอกว่าโกรธ เฮ้ยไม่โกรธสิ ครูเก็บบอกว่าจะโกรธไม่ได้นี่เพื่อนเขาสังเกตพฤติกรรมเราว่า วันนี้เราเป็นอย่างไร เอาหละจะให้กลับบ้านแล้วแต่อย่าลืมก่อนกลับความคิดที่เราได้ทำในวันนี้มีอะไรบ้างให้มาเขียนใส่ลงไป เจ้ารุ่งวิ่งมาถามว่าฟัฟฟอเมื่อตอนเช้าที่รุ่งแนะนำตัวแล้วฟัฟฟอบอกว่าจะให้ 2 ความดีหละเออ ไม่ลืมหรอหน้าเอาไปเขียนเลยที่เราวันนี้เป็นคนที่ยกมือแสดงออก วันนี้ฟัฟฟอ ครูเก้และคุณครูทุกคนรู้สึกสบายอย่างบอกไม่ถูกไปทางไหนก็มีคนเอาน้ำอาชนมมาคอยบริการจะนั่งตรงไหนก็เย็นสบาย เวลาขึ้นตรงไหนร้อนก็มีคนมาพัดให้เหม็นดีเนอะน่ารักดีแต่ก็สงสัย ไม่รู้ว่าทำไปทำไมเด็กๆ บอกว่าอยากได้ความดีมาเขียนใส่กล่อง

หลังจากที่เด็กๆ กลับบ้านแล้ว ทีมวิจัยก็มาช่วยกันสรุปและประชุมเรื่องของการเดินทางในสัปดาห์หน้ากัน จากกิจกรรมวันนี้

1. เด็กมีความรับผิดชอบในการทำกิจกรรม ถึงแม้ว่าจะต้องไปทำกิจกรรมให้กับโรงเรียนก็ยังกลับมาร่วมกิจกรรมกับกลุ่มมัคคุเทศก์ต่อ
2. น้องๆ กล้าแสดงออกมากขึ้นกว่าพี่ๆ
3. พี่ๆ ยังคงไม่กล้าแสดงออก อาจจะเป็นเพราะว่าเรื่องของอายุที่กำลังจะโตเป็นสาว
4. เด็กบางคนมีพฤติกรรมที่จะต้องเปลี่ยนจากการสังเกตของเด็กด้วยกันและจากที่

คณะวิจัยสังเกตเห็นว่ามีบางกลุ่มที่คิดโทรศัพท์มือถือใช้ไม่ถูกกาลเทศะ แต่ถ้าเราบังคับหรือกำหนดอะไรมากไปเด็กอาจจะรำคาญและก็เมื่อที่จะทำกิจกรรมได้ นั้นต้องหาวิธีการแก้ไขกันที่จะทำให้เด็กรู้ว่าสิ่งใดควรทำไม่ควรทำ

นางสาวเบญจวรรณ พยงค์ยัม
ผู้บันทึกการประชุม

สรุปรายงานการประชุม ครั้งที่ 7/2553
 โครงการการสร้างการเรียนรู้ให้เกิดขึ้นกับเด็ก โดยผ่านกระบวนการเรียนรู้เรื่องการเป็นมัคคุเทศก์ที่ดี
 ของนักเรียนโรงเรียนวัดเขายี่สาร และเยาวชนบ้านเขายี่สาร
 วันที่ 12 กันยายน พ.ศ.2553
 ณ เขาวัง เขาหลวง จังหวัดเพชรบุรี พิพิธภัณฑ์วัดประดู่ จังหวัดสมุทรสงคราม

รายชื่อผู้เข้าร่วมกิจกรรม

ที่	ชื่อ – สกุล	มา	หมายเหตุ	ที่	ชื่อ – สกุล	มา	หมายเหตุ
1	นางไพรัช แก้วกาม	✓	ทีมวิจัย	24	เด็กหญิงนันทนา บัวหอม	✓	ผู้ร่วมกิจกรรม
2	นางรัชณี แม้นปิ่น	✓	ทีมวิจัย	25	เด็กหญิงฉวีวรรณ พิกุลทอง	✓	ผู้ร่วมกิจกรรม
3	นางมณฑา พยงค์ชัย	✓	ทีมวิจัย	26	เด็กหญิงสาวิณี วุฒิพัทธ์	✓	ผู้ร่วมกิจกรรม
4	นางจิระวิศ ปานอรุณ	-	ทีมวิจัย	27	เด็กหญิงแสงตะวัน แสงนาค	✓	ผู้ร่วมกิจกรรม
5	นายธราพงษ์ หนูอินทร์	✓	ทีมวิจัย	28	เด็กหญิงวิไลรัตน์ จันทรรักษ์	✓	ผู้ร่วมกิจกรรม
6	นางสาวเบญจวรรณ พยงค์ชัย	✓	ทีมวิจัย	29	เด็กหญิงทศวรรณ จำปาทอง	✓	ผู้ร่วมกิจกรรม
7	นายธนู พยงค์ชัย	-	วิทยากร	30	เด็กหญิงสายธาร ไฉ่เจียว	✓	ผู้ร่วมกิจกรรม
8	Mr.Andy	-	วิทยากร	31	เด็กหญิงนุชรา สำเภเงิน	✓	ผู้ร่วมกิจกรรม
9	นางพัชรา แสงนาค	✓	ผู้เข้าร่วมอื่น	32	เด็กหญิงอรพรรณ จำปาทอง	✓	ผู้ร่วมกิจกรรม
10	นางสาวบุญมั่น ชลภูมิ	✓	ผู้เข้าร่วมอื่น	33	เด็กหญิงณัฐวดี จำโขนงาม	✓	ผู้ร่วมกิจกรรม
11	เด็กหญิงณัฐริกา จำโขนงาม	✓	ผู้ร่วมกิจกรรม	34	เด็กหญิงสุพรรณษา ดิษยณิษ	✓	ผู้ร่วมกิจกรรม
12	เด็กหญิงสุจิตราภรณ์ อ่อนอุระ	✓	ผู้ร่วมกิจกรรม	35	เด็กหญิงศิรมณี เหลืองอ่อน	✓	ผู้ร่วมกิจกรรม
13	เด็กหญิงสิรินภรณ์ อ่อนอุระ	✓	ผู้ร่วมกิจกรรม	36	เด็กหญิงรุ่งนภา มาสวัสดิ์	-	ผู้ร่วมกิจกรรม
14	เด็กหญิงอังคณา ชะมะ	✓	ผู้ร่วมกิจกรรม	37	เด็กหญิงลักขมีย์ นัยนา	✓	ผู้ร่วมกิจกรรม
15	เด็กหญิงอัจจิมา พิมพ์แสง	✓	ผู้ร่วมกิจกรรม	38	เด็กหญิงนภาพร ชลภูมิ	✓	ผู้ร่วมกิจกรรม
16	เด็กหญิงวรรณนัช พยงค์ชัย	✓	ผู้ร่วมกิจกรรม	39	เด็กหญิงดวงหทัย จันทรรักษ์	✓	ผู้ร่วมกิจกรรม
17	เด็กหญิงจารุวรรณ เหลืองอ่อน	✓	ผู้ร่วมกิจกรรม	40	เด็กหญิงญาณิศา ธรรมศรี	✓	ผู้ร่วมกิจกรรม
18	เด็กหญิงกนกวรรณ พิกุลทอง	-	ผู้ร่วมกิจกรรม	41	เด็กหญิงมนัสวรรณ พยงค์ชัย	✓	ผู้ร่วมกิจกรรม
19	เด็กหญิงเพ็ญภา สะเก	✓	ผู้ร่วมกิจกรรม	42	นางสาวมธุรส ขาวสว่าง	✓	ผู้ร่วมกิจกรรม
20	เด็กหญิงกาญจนาภรณ์ ธรรมศรี	-	ผู้ร่วมกิจกรรม	43	เด็กชายณัฐกิตติ์ พิมพ์แสง	✓	ผู้ร่วมกิจกรรม
21	เด็กหญิงพิริยาภรณ์ ปานประทีป	✓	ผู้ร่วมกิจกรรม	44	เด็กชายสิทธิโชค พุกคำ	-	ผู้ร่วมกิจกรรม
22	เด็กหญิงสุริย์มาส นัยนา	✓	ผู้ร่วมกิจกรรม	45	เด็กชายทวิช กษพันธุ์	✓	ผู้ร่วมกิจกรรม
23	เด็กหญิงโชติรัตน์ พยัคฆะ	✓	ผู้ร่วมกิจกรรม	46	เด็กชายทศพร พิกุลทอง	✓	ผู้ร่วมกิจกรรม

- สรุปผู้เข้าร่วมกิจกรรมประจำวัน

ทีมวิจัย	จำนวน	5	คน
วิทยากร	จำนวน	-	คน
ผู้เข้าร่วมอื่น	จำนวน	2	คน
นักเรียนชาย	จำนวน	3	คน
นักเรียนหญิง	จำนวน	29	คน

หัวข้อการอบรม (ลงพื้นที่เก็บข้อมูล)

วันนี้นัดกับเด็กๆ ไว้ว่าเราจะเดินทางไปศึกษาดูงานเรื่องมัลลเทศก์กัน และได้ให้เด็กๆ มารอที่หน้าศาลคุณปู่ที่ออฟเดินมารอรับเด็กๆ ก่อนก็รู้สึกแปลกใจมากไม่เห็นมีใครเลยตอนนั้นก็หกลมเช้าแล้วนา หรือว่าเด็กๆ จะไม่ไปกัน ผู้ปกครองไม่ให้ไปหรือเปล่านะก็นั่งรอไปยังคิดอีกหรือว่าเด็กๆ จะลืมนะปกติเวลาจะไปไหนแต่ละที่เด็กๆ จะต้องมารอกันก่อนแล้วแต่ไม่เห็นมีใครมาเลย พอครูไพรซ์และครูเก๋มาก็มีเด็กมาแค่ 2 - 3 คน ยังไม่มีใครมาเลย พวกครูก็บอกว่ามาสายกันแน่เจ้าพวกนี้ พอแต่ละคนมาแล้วก็ให้ขึ้นไปบอกพ่อปู่ว่าเราจะเดินทางไปไหนให้ท่านคุ้มครองพวกเราทั้งคณะให้เดินทางปลอดภัย พอเด็กๆ หายอดมาจนแล้วก็เช็คจำนวนว่ามีกี่คนและใครที่ไม่มาก็มี เช่น พี่เมย์ป่วยแม่พี่เมย์มาลาแล้ว พอดูเวลาแล้วเลยมานิดหน่อยก็บอกให้รถออกได้เพราะว่าเวลาเลยจากที่นัดแล้วไม่รอคนที่มาสายแล้วนะ

ระหว่างที่เดินทางไปก็มีกิจกรรมบนรถโดยครูเก๋ผู้ชำนาญการเรื่องกิจกรรมก็ให้เด็กทำกิจกรรมแนะนำตัวเองและให้บอกสิ่งที่ชอบและไม่ชอบบอกความรู้สึกที่ได้มาอยู่ในชมรมนี้ เด็กๆ บางคนโดยเฉพาะน้องๆ จะยังไม่กล้าพูดเท่าไร บางคนก็พูดเวลาที่ใครพูดมาครูเก๋ก็จะชี้ให้เห็นถึงความแตกต่างของแต่ละคำตอบเช่นว่าบางคนบอกว่าชอบหมาแต่ไม่ชอบหนู แค่นั้น บางคนบอกว่าชอบหมาเพราะมันน่ารัก ไม่ชอบหนูเพราะว่ามันสกปรก ครูเก๋จะคอยแนะนำว่าเวลาที่เราจะพูดอย่าพูดให้สั้นพยายามที่จะให้เหตุผลด้วย เจ้ารุ่นน้องสุดท้องก็เกรงมากจึงบอกว่าไม่ชอบหนูเพราะว่ามันจะมีงูอยู่ และบอกว่าชอบได้เดือนเพราะว่าได้เดือนจะคอยพรวนดินให้ต้นไม้เห็นไหมน้องตัวเล็กแค่นี้ยังให้เหตุผลได้เลยวันนี้ให้ครูเก๋ทำกิจกรรมกับเด็กๆ ไป ส่วนที่ออฟวันนี้ฉันจะเป็นนางมารร้ายเพราะว่าเวลาที่เด็กๆ ออกมาข้างนอกแบบนี้ต้องคอยระวังเรื่องการเดินและความปลอดภัยของเด็กเป็นสำคัญแล้วถ้าลูกเขาเป็นอะไรไปจะแย่เอาทำใช้ก็ไมเหมือนด้วย ระหว่างทางก็มีเด็กๆ ปวดท้องบ้าง เมารถบ้างนิดหน่อย พอไปถึงที่เขาวงก็ต้องระวังเรื่องของการเดินเพราะว่าที่นี่มีลิงเยอะก็จะคอยสั่งคอยเฝ้าตลอดเวลาโดยเฉพาะน้องๆ บางคนทีวิ่งไปก่อนหน้าต้องบอกให้รอก่อนเราต้องไปพร้อมกันเกิดหาไปจะทำอย่างไรเขาก็กว้าง ก่อนจะขึ้นเขาเด็กได้เจอคนบ้าเดินมาไม่ได้เสียได้ทางเกวียนเห็นด้านหน้า ก็ร้องกรี๊ดบ้าง ต้องวิ่งไปบอกว่าอย่าร้องเสียงดังให้เดินไปเงียบๆ เลย พอผ่านไปพวกพี่ๆ รีบมาบอกว่าโอยพี่ออฟน่ากลัว กลัวอะไรเราเดินมาเฉยไม่มีอะไรถ้าคราวหลังเจอแบบนี้ก็จำไว้อย่าร้องกรี๊ดออกมาถ้าเป็นพวกโรคจิตมันยิ่งได้ใจต้องทำเลขๆ ไว้รู้เปล่า ฮีฮีนนี่ไอ้พวกนี้โหดดีโวย โหดดียังงี้พี่ออฟเจอคนบ้านะน่ากลัวออก อ้าวก็ได้เห็นอะไรที่ไม่ค่อยจะมีใครเขาให้เห็นกันนี่แหละดี พวกพี่บอกว่าโฮ ไม่อยากจะดูเลย ไปๆ น้องไปกันแล้ว

กว่าจะเดินขึ้นไปถึงด้านบนที่มีวิทยากรรออยู่ก็เล่นเอาลื่นห้อยเลย ทั้งลิงก็เยอะเต็มไปหมด เด็กก็มีหอบและเหนื่อยแต่ก็ดูแล้วสนุกตามประสาชื่อน้องๆ ไม้รู้ว่าเอาแรงมาจากไหนวิ่งไปวิ่งมาไม่เหนื่อยเลย พอไปถึงที่หน้าวิทยากรไว้ก็ฟังบรรยายกันและเดินตามวิทยากรไป ตรงจุดนี้พอเสร็จแล้วก็ขึ้นรถกันแต่ก่อนหน้านั้นที่ออฟก็จะเป็นนางยักษ์อีกก็จะเอ็ดเด็กๆ ที่วิ่งไปมาเดินแล้วไม่รอเพื่อนเลยถ้าหลงจะทำยัง พี่ๆ เองก็ไม่ค่อยที่จะดูน้องแต่ก็เข้าใจว่าอยากจะทำอะไรจะไปตรงไหนตรงนี้แต่ก็ต้องคอยดูคอยมองกันด้วย พอครูเสร็จก็บอกกับเด็กเลยว่าเมื่อไหร่ใครสังเกตเห็นอะไรในตัววิทยากรบ้าง เด็กๆ บอกว่าการแต่งกาย การพูดที่เป็นวิทยากรพูดเก่งมาก ไข่พี่เขาพูดเก่งมากที่เขาพูดได้อย่างนี้เราอาจจะดูว่าพี่ที่

เขาโตแล้วถึงได้พูดเก่งและจำอะไรได้เก่งด้วยคำบางคำเป็นคำราชาศัพท์ที่ยากแต่ที่ฟังได้ ที่ที่เขาทำได้แบบนี้ก็เพราะว่าเขาฝึกพูดและทำอยู่บ่อยๆ ถ้าเป็นเราก็คงทำได้ก็แค่อะไรเล็กๆ บอกว่าฝึกพูด ใช่ว่าที่เขาเก่งมากเลยคือเขาพูดไปด้วยเดินขึ้นเขาที่สูงด้วยยังไม่เหนื่อยเลยที่เขาเสี่ยงแทบอาจจะเพราะวันหนึ่งอาจจะบรรยายหลายกลุ่มหลายคณะด้วยนี่แหละที่เขาที่ต้องมีความอดทนสูงด้วยเช่นกัน ต่อไปเราจะไปอีกหนึ่งที่ คือเขาหลวงที่นั่นจะดีกว่าที่เขาวังให้ทุกคนระวังด้วยอย่าลืมพอไปถึงเขาหลวงเด็กก็ลงไปวิทยากรก็รออยู่เป็นผู้ชายก็ให้เด็กๆ จับคู่เป็นบัดดี้กัน และเดินลงไปด้านล่างเป็นถ้ำเล็กๆ เดินลงไปและดูวิทยากรบรรยาย แต่ก่อนลงครูก็ย้ำว่าเมื่อตอนที่เขาวังไม่เห็นเด็กถามอะไรหรือจะอะไรเลย คราวนี้จะดีกว่าใครบันทึกอะไรบ้างใครถามอะไรบ้างถ้าใครไม่มีงานกลับไปส่งจะถูกหักความดีออก (ขณะนั้นะ) พอวิทยากรที่เขาหลวงอธิบายในแต่ละจุดเล็กๆ ก็มีคำถามตรงนั้นคืออะไรตรงนี้สร้างมาแล้วกี่ปีบ้างก็ใช้ได้รู้จักใช้คำถามอาจจะเพราะกลัวจะถูกหักความดีหรือเปล่าก็ไม่รู้ เสร็จจากตรงนั้นแล้วก็ให้เดินทางต่อคราวนี้ไปที่วัดประดู่กัน เพราะว่าเวลาจำกัดที่จริงอยากพาไปอีกที่หนึ่งคือไทยทรงดำแต่เวลาไม่พอ

ระหว่างทางที่ไปวัดประดู่ก็ยังไม่จบกิจกรรมในตอนเช้าที่และน้องอีกฝั่งของรถยังไม่ได้พูดเลย เจ้าเอ๊ะบอกว่าหนูเตรียมตัวมานานแล้วนะต้องให้หนูพูดด้วยวันนี้ ครูก็ถามต่อไป จนถึงสาวบอกว่าขอบอะไรยังไม่ได้อินแต่ที่ได้ยินคือบอกว่าไม่ชอบคนที่ตะคอกใส่แล้วก็หันมามองหน้าพี่ออฟ อืมอาจจะจริงวันนี้ดูมากโดยเฉพาะพวกพี่ๆ ที่ไม่ค่อยคุ้นเคยเลย แต่เมื่อสาวบอกมาก็ต้องคอยดูตัวเองซะแล้ว พอครูถามต่อไปเรื่อยที่บางคนไม่พูดพี่ออฟก็บอกไปว่าผู้ชายชอบผู้ชายใครบ้างไม่ชอบผู้ชาย เจ็บใจเลยบอกว่าไม่ชอบอ้าวถ้าไม่ชอบก็ไม่มีเพื่อนผู้ชายนะสิ พี่ออฟบอกครูแล้วว่าอยากจะพูดแบบเด็กๆ บ้าง ครูก็บอกว่าเดี๋ยวจะให้เด็กผู้หญิงออฟพูดรอสักครู่ พอรถไปถึงที่วัดประดู่แล้วก็บอกเด็กๆ ว่าให้สังเกตมุกตลกเทศน์ของที่นี่นะเป็นอย่างไรบ้างเหมือนกับที่เคยบอกหรือเปล่าให้สังเกตดูและอย่าลืมตั้งคำถามด้วยนะเด็กๆ แยกย้ายกันไปขึ้นบนชั้นล่างพอเดินขึ้นไปมีเด็กผู้หญิงสองคนพอเห็นหน้าพี่ออฟก็กระซิบอะไรกัน พอถามว่ามีอะไรหรือเปล่าคะ ก็ตอบว่าไม่มีคะแล้วก็วิ่งหายเข้าไปข้างใน เด็กของเราก็บอกว่าเขาคงกลัวพี่ออฟมั้ง เฮ้ยไม่ใช่หรอก เห็นว่าสวยเลยตกใจวิ่งเข้าไปเลย เด็กๆ บอกว่านี่นะสวย เออแหมพวกนี้ เฮ้ยหรือว่าพี่ออฟน่าเกลียดงั้นป้าคะ ไม่มีนี่หว่าไปๆ เข้าไปเร็วเดี๋ยวฝนตก พอเข้าไปก็เห็นเด็กยืนรอและก็ฟังมุกตลกเทศน์ของที่นี่บรรยาย มีน้องๆ มุกตลกเทศน์หลายคนก็แยกย้ายกันไปแล้วแต่ว่าใครจะพาไปที่ไหนเห็นเด็กๆ ของเราคอยถามคำถามน้องมุกตลกเทศน์กันน่าดูจะคอยจับผิดอะไรเพราะเคยเล่าให้ฟังว่าเด็กๆ ที่นั่นเขาจะท่องจำมาและจะตอบคำถามไม่ได้ถ้ามีคนถามอะไร เหมือนเจ้าพวกนี้จะแกล้งมุกตลกเทศน์ที่วัดประดู่หรือเปล่า หนอยริบเดินมาหาและบอกว่าพี่ออฟมาทางนี้ อะไรมีอะไร พี่ออฟเห็นในตู้กระจกไหม น้องเขากล่าวว่านี่คืออะไร พี่ออฟบอกว่าปิ่นโตไง หนอยบอกว่าไม่ใช่หนอยเขาบอกว่ามันคือกระเจก เอาจริง หนอยบอกว่าแล้วน้องเขากล่าวแล้วก็ตอบเองเลขหน้าน้องนั่งมากแล้วก็เดินไปเลย เออดูไว้จ้าไว้แล้วเดี๋ยวไปเล่าให้เพื่อนคนอื่นฟัง แต่ละคนก็แยกย้ายกันไปในแต่ละจุด ที่นั่นลงมาด้านล่างก็มาเจอน้องผู้หญิงพอเห็นเจ้าพวกนี้ถามก็กลัวไม่กล้าพูดพี่ออฟก็เลยบอกว่าไม่ต้องกลัวพวกนี้ฉีดยาก่อนมาแล้ว ด้านล่างมีพระรูปหนึ่งคอยสังเกตอยู่พอเห็นท่าไม่ดีท่านก็เข้ามาช่วยบรรยายเองเลย

พี่ออฟก็แยกตัวออกมาเพื่อจะมามหาหมวกตลกเทศน์ก็เห็นเด็กผู้ชายยืนอยู่ก็ถามว่าน้องเป็นมุกตลกเทศน์หรือเปล่า เด็กผู้ชายก็บอกว่าใช่ครับแล้วก็ถามว่านี่คืออะไรก็มีตอบได้ไม่ได้บ้างแล้วก็ยืนนิ่ง ไม่อึ้งเลย สักพักก็มีเด็กผู้หญิงมาช่วยครูบิก็เดินมาด้วยครูบิถามน้องว่าเครื่องเสียงอันนี้ใช้ได้ไหมเด็กบอกว่าไม่ได้ พี่ออฟเลยถามว่าแล้วมีอันไหนใช้ได้อยู่บ้าง น้องมุกตลกเทศน์ก็บอกว่ากล้องถ่ายรูปอันนี้ยังใช้ได้คะ หรือใช้ได้หรือไหนลองเอามาถ่ายรูปให้หน่อยสิ น้องบอกว่าถ่ายที่นั่นไม่ได้จะต้องไปถ่ายที่ห้องน้ำคะ พี่ออฟก็ถามว่าอ้าวทำไมละ น้องก็ยืนนิ่งหน้าตาจนครูบิบอกว่าแหมพี่ออฟนี่ไม่ฉลาดเลยก็ถ่ายต้องไปเข้าห้องน้ำ ยังยังไม่เข้าใจอีก จนครูบิต้องบอกว่าขึ้นๆ เข้าใจยัง โอ้ยเข้าใจแล้วนี่กึ่งนานอ้าวแล้วน้องหายไปที่ไหนแล้ว เด็กของเราร้องมาบอกพี่ออฟว่าด้านบนเมื่อกี้นั้นเห็นเสาที่เขาผูกผ้าไหมพระท่านบอกว่าถ้าอธิษฐาน

แล้วเดินวน 9 รอบก็จะสำเร็จผล จริงหรือไม่เห็นน้องเขาบอกเลยไปเลยขึ้นไปใหม่ พอไปถึงเห็นมีนักท่องเที่ยวอยู่ 3 คน กำลังฟังเจ้ารุ่งบอกว่าให้เดินวน 9 รอบแล้วจะโชคดี นักท่องเที่ยวถามว่าจริงหรือเปล่าเจ้ารุ่งบอกว่าจริงพระบอกมาก็ต้องจริง นักท่องเที่ยวกลุ่มนั้นก็เดินวนไป พี่อ้อไปกับเด็กๆ ก็เดินวน พอเสร็จแล้วนักท่องเที่ยวก็ให้เงินเจ้ารุ่ง 50 บาทมาในฐานะที่ทำหน้าที่มัคคุเทศก์ คูพิพิธิภัณฑ์แล้วก็ต้องรีบกลับบ้านกันเพราะว่าฝนตกพอลงได้เด็กก็เล่าเรื่องที่ได้ออกไปคูพิพิธิภัณฑ์มาว่าเจออะไรมาบ้างบางคนบอกว่าน้องเขามีมุขเล่นแต่ว่าหน้าตายมากไม่ขำตลกดี ตรงนี้เห็นเด็กๆ สนุกสนานมากมีเรื่องให้เล่าเยอะเลย ระหว่างทางที่กลับครูก็ให้เล่นเกมสลับตอบคำถามจากสถานที่แต่ละที่โดยให้รางวัลเป็นแก้วมังกรผ่าแบ่งเป็นชิ้นๆ ก็ดูเด็กสนุกสนานกันไป

อีกประมาณ 2 วันก็ได้มาคุยกันของคณะที่มิวจิ่วว่าที่ได้พาเด็กไปดูงานเป็นอย่างไรบ้าง

1. เด็กๆ ได้เรียนรู้เรื่องของการทำงานเป็นทีม และการที่จะต้องคอยดูแลซึ่งกันและกัน
2. เด็กๆ ได้เรียนรู้การทำน้ามัคคุเทศก์ของแต่ละสถานที่ว่ามีความแตกต่างกันอย่างไร
3. เด็กๆ รู้จักคิดรู้จักเปรียบเทียบพฤติกรรมที่ดีและไม่ดีสามารถเก็บข้อมูลและจำสิ่งต่างๆ มาเล่าสู่กันฟังได้
4. เด็กๆ เริ่มที่จะรู้วิธีการตั้งคำถามโดยการสังเกตสถานที่และการฟังการบรรยายแล้วนำมาตั้งเป็นคำถาม
5. เด็กๆ ยังไม่ชอบที่จะเขียนหรือจดบันทึกเท่าที่ควร จะต้องมีการกระตุ้นอยู่ตลอดเวลา
6. เด็กๆ บางคนยังขาดเรื่องของการเป็นผู้นำที่ดีเมื่อได้ออกไปนอกสถานที่ ก็ยังห่วงตัวเองมากกว่าเพื่อนหรือน้อง
7. จะต้องแก้ไขเรื่องของการออกแบบวิธีการ และเครื่องมือในการเก็บข้อมูลใหม่เพื่อให้เป็นไปในรูปแบบและทิศทางเดียวกัน

นางสาวเบญจวรรณ พยงค์นิม

ผู้บันทึกการประชุม

สรุปรายงานการประชุม ครั้งที่ 8/2553

โครงการการสร้างการเรียนรู้ให้เกิดขึ้นกับเด็ก โดยผ่านกระบวนการเรียนรู้เรื่องการเป็นมัลคฤตศกัที่ดี

ของนักเรียนโรงเรียนวัดเขายี่สาร และเยาวชนบ้านเขายี่สาร

วันอาทิตย์ที่ 26 กันยายน พ.ศ. 2553

สถานที่ พิพิธภัณฑสถานบ้านเขายี่สาร อ.อัมพวา จ.สมุทรสงคราม

รายชื่อผู้เข้าร่วมกิจกรรม

ที่	ชื่อ – สกุล	มา	หมายเหตุ	ที่	ชื่อ – สกุล	มา	หมายเหตุ
1	นางไพรัช แก้วกาม	✓	ทีมวิจัย	25	เด็กหญิงณัฐวรรณ พิกุลทอง	✓	ผู้ร่วมกิจกรรม
2	นางรัชณี แม้นปิ่น	✓	ทีมวิจัย	26	เด็กหญิงสาวิณี วุฒิพัคตร์	✓	ผู้ร่วมกิจกรรม
3	นางมณฑา พยงค์ชัย	-	ทีมวิจัย	27	เด็กหญิงแสงตะวัน แสงนาค	-	ผู้ร่วมกิจกรรม
4	นางจิระวัศ ปานอูรัง	-	ทีมวิจัย	28	เด็กหญิงวิไลรัตน์ จันทร์ธศ	✓	ผู้ร่วมกิจกรรม
5	นายธราพงษ์ หนูอินทร์	✓	ทีมวิจัย	29	เด็กหญิงทศวรรณ จำปาทอง	✓	ผู้ร่วมกิจกรรม
6	นางสาวเบญจวรรณ พยงค์ชัย	-	ทีมวิจัย	30	เด็กหญิงสายธาร ไฉ่เจียว	✓	ผู้ร่วมกิจกรรม
7	นายชนู พยงค์ชัย	✓	วิทยากร	31	เด็กหญิงนุชศรา ลำเภากเงิน	-	ผู้ร่วมกิจกรรม
8	Mr.Andy	-	วิทยากร	32	เด็กหญิงอรพรรณ จำปาทอง	✓	ผู้ร่วมกิจกรรม
9	นางพัชรา แสงนาค	✓	ผู้เข้าร่วมอื่น	33	เด็กหญิงณัฐวดี ขำโขงงาม	✓	ผู้ร่วมกิจกรรม
10	นางสาวบุญมั่น ชลภูมิ	✓	ผู้เข้าร่วมอื่น	34	เด็กหญิงสุพรรณา ดิษยณิข	-	ผู้ร่วมกิจกรรม
11	เด็กหญิงณัฐริกา ขำโขงงาม	✓	ผู้ร่วมกิจกรรม	35	เด็กหญิงศิริณี เหลืองอ่อน	-	ผู้ร่วมกิจกรรม
12	เด็กหญิงสุจิตราภรณ์ อ่อนอุระ	-	ผู้ร่วมกิจกรรม	36	เด็กหญิงรุ่งนภา มาสวัสดิ์	✓	ผู้ร่วมกิจกรรม
13	เด็กหญิงสิรินภรณ์ อ่อนอุระ	-	ผู้ร่วมกิจกรรม	37	เด็กหญิงลักษมี นัยนา	✓	ผู้ร่วมกิจกรรม
14	เด็กหญิงอังคณา ชะมะ	-	ผู้ร่วมกิจกรรม	38	เด็กหญิงนภาพร ชลภูมิ	-	ผู้ร่วมกิจกรรม
15	เด็กหญิงอจจิมา พิมพ์แสง	✓	ผู้ร่วมกิจกรรม	39	เด็กหญิงดวงหทัย จันทร์ธศ	✓	ผู้ร่วมกิจกรรม
16	เด็กหญิงวรรณวนัช พยงค์ชัย	✓	ผู้ร่วมกิจกรรม	40	เด็กหญิงญาณิศา ธรณศรี	-	ผู้ร่วมกิจกรรม
17	เด็กหญิงจรรววรรณ เหลืองอ่อน	✓	ผู้ร่วมกิจกรรม	41	เด็กหญิงมนัสวรรณ พยงค์ชัย	-	ผู้ร่วมกิจกรรม
18	เด็กหญิงกนกวรรณ พิกุลทอง	✓	ผู้ร่วมกิจกรรม	42	นางสาวมธุรส ขาวสว่าง	-	ผู้ร่วมกิจกรรม
19	เด็กหญิงเพ็ญภา สะภา	✓	ผู้ร่วมกิจกรรม	43	เด็กชายณัฐกิตติ์ พิมพ์แสง	✓	ผู้ร่วมกิจกรรม
20	เด็กหญิงกาญจนาภรณ์ ธรณศรี	✓	ผู้ร่วมกิจกรรม	44	เด็กชายสิทธิโชค พุกดำ	-	ผู้ร่วมกิจกรรม
21	เด็กหญิงพิริยาภรณ์ ปานประทีป	✓	ผู้ร่วมกิจกรรม	45	เด็กชายทวิช คชพันธุ์	-	ผู้ร่วมกิจกรรม
22	เด็กหญิงสุริย์มาส นัยนา	✓	ผู้ร่วมกิจกรรม	46	เด็กชายทศพร พิกุลทอง	-	ผู้ร่วมกิจกรรม
23	เด็กหญิงโชติรัตน์ พัทธมะ	✓	ผู้ร่วมกิจกรรม	47	นายศิริวัฒน์ คันทารศ	✓	พี่เลี้ยงนักวิจัย
24	เด็กหญิงนันทนา บัวหอม	✓	ผู้ร่วมกิจกรรม	48	นายอภิชาติ ลือสกล	✓	พี่เลี้ยงนักวิจัย

กิจกรรม สรุปรวบรวมข้อมูล

ในสัปดาห์นี้ตื่นเต้นมากเลยสำหรับตัวของพี่ออฟเพราะว่าจะมีคุณชาติและคุณอาร์เข้ามาดูการทำกิจกรรมของเราที่ได้ทำกันมาว่าเป็นอย่างไรบ้าง ก่อนหน้านี้เราได้ให้เด็กไปจัดกิจกรรมกันเองโดยเริ่มให้เด็ก ๆ คิดกิจกรรมเรื่องของเกมส์ก่อนว่าจะเป็นแบบไหนอย่างไร โดยแนะแนวทางการจัดกิจกรรมไปว่าถ้าเราจะเล่นเกมเราต้องมีที่ไปที่ไปคือเกมส์ให้อะไรเราบ้างและฝึกอะไร เด็ก ๆ คิดกันมาแล้วโดยมีการประชุมวางแผนกันที่บ้านของพี่ออฟและก็มีมีการช้อมกันโดยที่พี่ออฟเองก็อดที่จะแนะหรือเสนอไม่ได้ เห็นแล้วก็อดที่จะสอนไม่ได้นั่นแหละ พอถึงวันจริงก็เป็นอย่างนี้อีก เด็กจัดกิจกรรมเล่นเกมสัปดาห์แรกโดยให้อาสาสมัครสามคนออกมาแล้วปิดตาหมุนรอบตัวเองสามรอบแล้วก็ให้บอกว่าเรารักใครมากที่สุด เด็ก ๆ ก็บอกว่ารักใครให้เดินไปหาและให้กอดกันและให้บอกชื่อเพื่อนคนที่เรารักว่าฉันรักเธอ..... และให้เอาแป้งทาแสดงความรัก ในเกมส์ที่จริงแล้วก็มีการวางแผนซ้อนกันอีกชั้นหนึ่งคือมีเด็กกลุ่มหนึ่งที่โกรธกันมานานมากแล้วนับปี เด็กกลุ่มนี้ต้องการที่จะแก้ปัญหาให้กับเพื่อนกลุ่มนี้ก็เลยคิดวางแผนกันเล่นเกมสัปดาห์นี้แต่ไม่มีใครรู้เรื่องมากนักเพราะกลัวว่าความลับจะแตก ระหว่างที่เล่นก็มีทั้งลุ้นทั้งเกร็งเพราะว่าทั้งเด็กและพี่ออฟก็เกร็งที่มีคนมาดูเหมือนจะกลัวว่าทำอะไรแล้วจะผิด ในกิจกรรมพี่ออฟก็จะแทรกเข้าไปเพื่อจะเปลี่ยนกิจกรรมให้สนุกและให้ตรงกับเป้าหมายที่เล็งไว้แต่ก็ทำเกินตัวเพราะว่าไม่ปล่อยให้เด็กได้ทำเองอาจจะกลัวว่าทุกคนอาจจะไม่สนุก

หลังจากที่ได้เล่นเกมและสรุปกันแล้วนั้นก็ไม่ว่าเป็นอย่างไรบ้างเพราะในสมองห่วงว่าจะต้องทำอะไรต่อไปนี่ก็ขึ้นด้านบนพิพิธภัณฑสถานแห่งชาติให้เด็ก ๆ สรุปงานกันหลังจากที่เราได้ไปศึกษาหรือไปเที่ยวกันมานั้นเราได้อะไรและเห็นอะไรบ้าง ในตอนแรกได้ให้เด็กลงความเห็นว่าจะทำกันในรูปแบบไหนทุกคนก็ลงความเห็นว่ายากจะทำกันเป็นกลุ่มเอาหละถ้าเป็นกลุ่มก็ทำกันไม่มีปัญหาแต่พอทำกันจริง ๆ ก็มีปัญหาคือไม่รู้ว่าจะเขียนอะไรอย่างไรบ้าง ก็พยายามที่จะเดินบอกไปตามกลุ่มแนะว่าให้เขียนสิ่งที่เราประทับใจว่าเราไปเที่ยวมาที่เราเห็นอะไรที่ประทับใจบ้างในแต่ละคนต่างก็เห็นไม่เหมือนกันหรือบางคนเห็นถึง บางคนเห็นต้นไม้เขียวไหม แต่พอแนะไปก็เขียนได้บ้างไม่ได้บ้างอยู่สักพักใหญ่ ก็พยายามจนกว่าจะได้อะไร และให้เด็ก ๆ เอาความประทับใจที่ตนเองเขียนนั้นเอามารวมกันเป็นของกลุ่มก็คือในช่วงแรกที่แต่ละคนเขียนว่าเห็นอะไรบ้างเอามารวมกันลงกระดาษแผ่นใหญ่เพื่อทำเป็นแผ่นงาน เด็ก ๆ ถามว่าแล้วต้องรายงานไหม แล้วต้องพูดรายงานไหมหละ เด็ก ๆ บอกว่าต้องอ้าวรู้แล้วนี่จึงก็ทำไป หลังจากที่ได้เด็ก ๆ ได้ทำงานสักพักก็พักเที่ยงกัน

ก่อนที่จะเริ่มกิจกรรมการรายงานของแต่ละกลุ่มนั้นก็มีการเล่นเกมให้เด็กได้เล่นกันอีกเพื่อละลายพฤติกรรมของเด็ก ๆ และจะได้ไม่เครียดด้วย เกมนี้เป็นของครูเก่าให้ถือกระป๋องแล้วร้องเพลงถ้าเพลงหยุดกระป๋องแป้งอยู่ที่ใครคนนั้นจะต้องออกมาจับฉลากที่ทำไว้ว่าใครจะถูกทาแป้ง ไม่รู้จะไปทำกรรมกับเด็กมาหรืออย่างไรโดนแป้งเกือบจะถูกรอบเลย และในนั้นก็มีการจะต้องไปทาแป้งให้พี่ชาติและพี่อาร์ด้วยก็กลัวว่าเด็กจะกลัวไม่กล้าเพราะว่าเป็นคนที่มาดูเราทำกิจกรรมพุดง่าย ๆ ไม่คุ้นเคยนั่นเองแต่เด็กกลับกล้าไปทาแป้งด้วย เอ้อถือว่าโชคดีไป หลังจากที่ได้เล่นเกมแล้ว ก็ให้เด็ก ๆ ออกมาเล่าถึงความประทับใจของแต่ละกลุ่มว่าเป็นอย่างไรบ้าง วันนี้ก็ถือว่าเด็ก ๆ ทำหน้าที่ได้ดีในการทำกิจกรรมต่อหน้าคนอื่น กล้าที่จะพูดมากขึ้นและนำเสนอผลงานได้ดีพอใช้เลยทีเดียว จากนั้นก็ให้พี่ชาติและอาร์มาเราเรื่องและสอนเด็กเพื่อเป็นแนวทางในการปฏิบัติกิจกรรมในทุกครั้ง เด็กก็ให้ความสนใจและตั้งใจมาก พอใกล้จะกลับก็ได้มาสรุปกันอีกครั้งหนึ่งว่าเราได้เห็นอะไรจากการไปเที่ยวในครั้งนี้บ้างเห็นคนที่ทำหน้าที่มีคุณเทศก์ใหม่ว่าเขามี

ความสามารถอย่างไรบ้างและเราควรที่จะนำสิ่งใดมาให้กับตนเองได้บ้าง เมื่อทำความเข้าใจกับเด็กแล้วก็ได้ให้เด็กกลับบ้านและมีการนัดหมายกันในครั้งต่อไปด้วย

หลังจากที่เด็กกลับไปก็ได้มานั่งคุยกันถึงกิจกรรมที่ทำในวันนี้ จากกิจกรรมครูไพรัชบอกว่าฟิสิกส์ไม่ค่อยปล่อยให้เด็กได้ทำกิจกรรมเองจะเข้าไปช่วยแนะตลอด จริงๆก็อดไม่ได้บางทีไม่ใช่บางทีคือทุกทีจะเป็นอย่างนี้ตลอด กลัวว่าในแต่ละกิจกรรมจะไม่เป็นอย่างที่เราคิดไว้คือมันน่าจะอย่างนี้แบบนี้ เหมือนกับจะคอยคิดให้ตลอดเวลาจะต้องหาทางแก้ไข และก็มีการเสนอการทำการประเมินเด็กซึ่งก็คิดที่จะทำกันในรูปแบบใดแบบไหนยังหาข้อสรุปที่ลงตัวไม่ได้ และวันนี้เด็ก ๆ ก็ทำกิจกรรมเป็นที่น่าพอใจถึงแม้ว่าจะต้องมีการเปลี่ยนแปลงการทำงานจากกลุ่มเป็นทำงานเดี่ยวแล้วมารวมกลุ่มกันอีกทีหลายครั้งก็ตามที่คิดว่าผ่านไป

นางสาวเบญจวรรณ พยงค์นิม

ผู้บันทึกการประชุม

สรุปรายงานการประชุม ครั้งที่ 9/2553

โครงการการสร้างการเรียนรู้ให้เกิดขึ้นกับเด็ก โดยผ่านกระบวนการเรียนรู้เรื่องการเป็นมัคคุเทศก์ที่ดี
ของนักเรียนโรงเรียนวัดเขายี่สาร และเยาวชนบ้านเขายี่สาร

วันอาทิตย์ที่ 3 ตุลาคม พ.ศ. 2553

สถานที่ พิพิธภัณฑสถานบ้านเขายี่สาร อ.อัมพวา จ.สมุทรสงคราม

รายชื่อผู้เข้าร่วมกิจกรรม

ที่	ชื่อ – สกุล	มา	หมายเหตุ	ที่	ชื่อ – สกุล	มา	หมายเหตุ
1	นางไพรัช แก้วกาม	✓	ทีมวิจัย	25	เด็กหญิงฉัตรวรรณ พิกุลทอง	✓	ผู้ร่วมกิจกรรม
2	นางรัชณี แม้นปิ่น	✓	ทีมวิจัย	26	เด็กหญิงสาวิณี วุฒิพัคตร์	✓	ผู้ร่วมกิจกรรม
3	นางมณฑา พยงค์ชัย	✓	ทีมวิจัย	27	เด็กหญิงแสงตะวัน แสงนาค	✓	ผู้ร่วมกิจกรรม
4	นางจิระวัส ปานอูรัง	-	ทีมวิจัย	28	เด็กหญิงวิไลรัตน์ จันทร์ธรร	✓	ผู้ร่วมกิจกรรม
5	นายธราพงษ์ หนูอินทร์	✓	ทีมวิจัย	29	เด็กหญิงทศวรรณ จำปาทอง	✓	ผู้ร่วมกิจกรรม
6	นางสาวเบญจวรรณ พยงค์ชัย	✓	ทีมวิจัย	30	เด็กหญิงสาขรร ไล่เจียว	✓	ผู้ร่วมกิจกรรม
7	นายชนู พยงค์ชัย	-	วิทยากร	31	เด็กหญิงนุชตรา สำเภเงิน	✓	ผู้ร่วมกิจกรรม
8	Mr.Andy	-	วิทยากร	32	เด็กหญิงอรพรรณ จำปาทอง	✓	ผู้ร่วมกิจกรรม
9	นางพัชรา แสงนาค	-	ผู้เข้าร่วมอื่น	33	เด็กหญิงฉัตรดี ขำโขงงาม	✓	ผู้ร่วมกิจกรรม
10	นางสาวบุญมั่น ชลภูมิ	✓	ผู้เข้าร่วมอื่น	34	เด็กหญิงสุพรรณา ดิษยนิช	-	ผู้ร่วมกิจกรรม
11	เด็กหญิงฉัตรวิภา ขำโขงงาม	✓	ผู้ร่วมกิจกรรม	35	เด็กหญิงศิริณี เหลืองอ่อน	✓	ผู้ร่วมกิจกรรม
12	เด็กหญิงสุจิตราภรณ์ อ่อนอุระ	-	ผู้ร่วมกิจกรรม	36	เด็กหญิงรุ่งนภา มาสวัสดิ์	✓	ผู้ร่วมกิจกรรม
13	เด็กหญิงสิรินภรณ์ อ่อนอุระ	-	ผู้ร่วมกิจกรรม	37	เด็กหญิงลักษมี นัยนา	✓	ผู้ร่วมกิจกรรม
14	เด็กหญิงอังคณา ชะมะ	✓	ผู้ร่วมกิจกรรม	38	เด็กหญิงนภาพร ชลภูมิ	✓	ผู้ร่วมกิจกรรม
15	เด็กหญิงอจจิมา พิมพ์แสง	✓	ผู้ร่วมกิจกรรม	39	เด็กหญิงดวงหทัย จันทร์ธรร	✓	ผู้ร่วมกิจกรรม
16	เด็กหญิงวรรณวนัช พยงค์ชัย	✓	ผู้ร่วมกิจกรรม	40	เด็กหญิงญาณิศา ธรณศรี	-	ผู้ร่วมกิจกรรม
17	เด็กหญิงจรรววรรณ เหลืองอ่อน	-	ผู้ร่วมกิจกรรม	41	เด็กหญิงมนัสวรรณ พยงค์ชัย	-	ผู้ร่วมกิจกรรม
18	เด็กหญิงกนกวรรณ พิกุลทอง	-	ผู้ร่วมกิจกรรม	42	นางสาวมธุรส ขาวสว่าง	-	ผู้ร่วมกิจกรรม
19	เด็กหญิงเพ็ญภา สะภา	✓	ผู้ร่วมกิจกรรม	43	เด็กชายณัฐกิตติ์ พิมพ์แสง	✓	ผู้ร่วมกิจกรรม
20	เด็กหญิงกาญจนาภรณ์ ธรณศรี	-	ผู้ร่วมกิจกรรม	44	เด็กชายสิทธิโชค พุกคำ	-	ผู้ร่วมกิจกรรม
21	เด็กหญิงพิริยาภรณ์ ปานประทีป	✓	ผู้ร่วมกิจกรรม	45	เด็กชายทวิช คุชพันธุ์	✓	ผู้ร่วมกิจกรรม
22	เด็กหญิงสุริย์มาส นัยนา	✓	ผู้ร่วมกิจกรรม	46	เด็กชายทศพร พิกุลทอง	✓	ผู้ร่วมกิจกรรม
23	เด็กหญิงโชติรัตน์ พัทธมะ	✓	ผู้ร่วมกิจกรรม	47	นายวิกรม เสือดี	✓	พี่เลี้ยงนักวิจัย
24	เด็กหญิงนันทนา บัวหอม	✓	ผู้ร่วมกิจกรรม	48	นายอภิชาติ ลือสกล	✓	พี่เลี้ยงนักวิจัย

กิจกรรมการลงพื้นที่เก็บข้อมูล

ในวันนี้ก็เป็นอีกวันที่เด็กต้องทำกิจกรรมวันนี้คุณชาตีกี่มาที่พิพิธภัณฑสถานแห่งชาติ มีเด็กวิ่งมาบอกว่าคุณชาตีกี่มาอีกแล้ว ก็ออกมาวันนี้มาสายนิดหน่อยเห็นคุณชาตีกี่และน้องแก๊งเดินอยู่ด้านล่าง วันนี้เด็กต้องมาทำกิจกรรมลงพื้นที่เพื่อที่จะเก็บข้อมูลที่เป็นเรื่องราวของสถานที่ที่เราจะพานักท่องเที่ยวไปชมโดยให้เด็ก ๆ ได้เสนอหัวข้อกันมาและให้เด็ก ๆ เลือกกันเองว่าใครอยากที่จะรู้เรื่องราวอะไรบ้าง ก็มีเรื่องของผ้ามัดย้อม วัดเขายี่สาร ต้นไม้ อาหาร และให้ทุกคนเลือกกันอย่างสมัครใจกันเองโดยไม่กำหนดให้และแบ่งให้ทุกคนลงไปหาข้อมูลกันเองโดยใช้เวลาเหมือนเดิมก็ต้องกลับมาค่อนข้างเร็ว และได้ให้แยกย้ายกันไปหาข้อมูลกัน แต่ก่อนที่จะไปนั้นเราจะต้องวางแผนและตั้งคำถามก่อนให้ใหม่ เด็ก ๆ ตอบว่าใช่ จะลงไปถามเขาเลย ๆ ไม่ได้ และเราจะต้องรู้ด้วยว่าถ้าเราอยากทราบข้อมูลตรงนี้เราสามารถที่จะไปถามใครได้บ้าง เช่นเรื่องของผ้ามัดย้อมเด็ก ๆ ต้องไปหาข้อมูลที่ไหน เด็ก ๆ ตอบว่าบ้านครุฑมณฑา ครุฑมณฑาคนเดียวหรือมีคนอื่นอีกหรือเปล่า ไม่รู้ งั้นก็ต้องไปดูและก็ต้องถามครูดูว่ามีคนอื่นอีกหรือเปล่า กลุ่มที่ไปหาข้อมูลเรื่องวัดละ เด็ก ๆ บอกว่าต้องไปถามพระบนวัดนั่นก็ไป เวลาที่เด็ก ๆ จะเข้าไปหาข้อมูลในแต่ละที่นั้นเด็ก ๆ ต้องรู้ด้วยนะว่าคนที่เราไปถามนั้นเขาว่างหรือไม่และเราต้องรอหรือหาทางแก้ไขอย่างไรก็ต้องดูสถานการณ์ก่อนด้วยนะ แล้วก็ให้เด็ก ๆ แยกย้ายไปตามที่ต่าง ๆ ที่ได้ข้อมูลมาและก็ให้เวลาที่จะต้องกลับมาค่อนข้างเร็วให้ดูเวลาด้วย เด็ก ๆ แยกย้ายกันไปออกไปตามที่ต่าง ๆ ก็เดินตามลงไปดูบางคนบอกว่าไม่รู้จะไปถามใครดีเพราะว่าพี่ออฟบอกว่าไม่ให้ไปรบกวนที่คนอื่นกันให้กระจายกันไป เจ้ารุ่งและเจมส์เข้าไปถามนางกิ้งกิ้งเขาเป็นสาววัดกำนันและก็เคยเป็นคนทำงานที่พิพิธภัณฑสถานก็ได้ข้อมูลมาเยอะแต่ไม่รู้เจ้ารุ่งจะจำและเขียนได้หมดหรือเปล่า แล้วก็เดินไปดูกลุ่มที่ทำผ้ามัดย้อมก็เห็นเด็ก ๆ กำลังนั่งฟังวิธีการและความเป็นมาของผ้ามัดย้อมกับครุฑมณฑาอยู่เด็ก ๆ ตั้งใจฟังมากเพราะว่าคนที่ให้ข้อมูลเป็นครูจึงดูเรียบร้อยดี พอเดินกลับมาเด็ก ๆ ก็บอกว่าได้ข้อมูลมาแล้วแต่อยากได้เพิ่มอีกก็บอกว่าให้ไปหาได้ยังมีเวลา ใกล้เวลาที่จะเที่ยงแล้วเด็กก็กลับมารวมตัวกันและต่างก็พูดกันว่าใครไปหาข้อมูลที่ไหนมาใครไปถามใครได้ข้อมูลมาเยอะหรือเปล่านั้นก็ดูแล้วว่ามันจะได้ข้อมูลมากเช่นกัน

ช่วงที่พักกลางวันนั้นยังไม่ได้ให้เด็ก ๆ เล่าเรื่องที่ได้ออกไปหาข้อมูลมาเพราะเวลาที่เที่ยงพอดี ในช่วงนี้ก็ได้ทำกิจกรรมสลับกันกับพวกพี่ ๆ ที่จะช่วยให้เพื่อนกลุ่มที่โกรธกันได้ปรับความเข้าใจกันโดยจะมีพวกพี่ชั้นมัธยมเป็นแกนนำในการไกล่เกลี่ยแต่ไม่สำเร็จเท่าที่ควรก็เลยให้พี่ออฟเข้าไปช่วยพูดก็ได้ในระดับหนึ่งคิดว่าเด็ก ๆ คงจะดีขึ้นแล้วก็บอกให้ทุกคนช่วยสังเกตพฤติกรรมของเพื่อนด้วยว่าเปลี่ยนแปลงไปตามข้อตกลงไหม ก่อนที่จะเข้าสู่การรายงานการหาข้อมูลในช่วงที่พี่แก๊งและพี่ชาตีกี่เรียกเด็ก ๆ ที่ทำกิจกรรมในตอนเช้าก็คือเล่นเกมสลับกับน้องเข้าไปพูดคุยซักถามแต่ก็ไม่ได้เข้าไปฟังด้วย พอเสร็จแล้วก็ถามพวกพี่เนย พี่เกด พี่แจม ว่าพี่เขาพูดอะไรหรือ เนยบอกว่าพูดเรื่องของเกมที่เล่นเมื่อเช้าว่าคิดมาอย่างไรทำไมถึงเล่นเกมไม่ได้อะไรทำนองนี้ แล้วบอกไปว่าไม่รู้ว่าทำไมได้ อ้าวเฮ้ยอะไร พี่เขาถามว่าตอนเล่นเกมกลัวหรือเปล่า พวกเนยบอกว่ากลัวเหมือนกันกลัวว่าเกมที่คิดมาเล่นจะไม่สนุก แล้วพี่เขาก็พูดอะไรก็ไม่รู้จำไม่ได้แล้ว เออได้ข้อมูลเยอะดีเนอะ จากนั้นก็เรียกให้เด็ก ๆ มารวมกันเพื่อที่จะมาสรุปงานและแลกเปลี่ยนข้อมูลกัน โดยเริ่มแรกให้เด็ก ๆ เขียนข้อมูลของตนเองที่ได้มาเรียบเรียงให้ดีและให้เขียนลงในกระดาษ ถ้าใครเขียนไม่ได้จะวาดรูปประกอบคำก็ได้ หลังจากนั้นเมื่อเด็ก ๆ ทำกันเสร็จแล้วก็ให้เล่าเรื่องราวกันเป็นกลุ่มโดยให้เล่าสิ่งที่เราได้ยินมาว่ามีอะไรบ้างและให้คนอื่นช่วยกันเสริมว่าตรงนี้น่าจะมีอีกยังไม่หมดก็ช่วยกันภายในกลุ่มเพราะว่าสิ่งที่ทุกคนไปฟังมา ไปได้ยินมาถึงแม้ว่าจะเป็นเรื่อง ๆ เดียวกันแต่ก็ไม่เหมือนกันทุกคนนะ เด็ก ๆ แต่ละกลุ่มก็ช่วยกันอธิบายในเรื่องที่ตนเองไปหาข้อมูลกันมาและก็มีมาให้เพื่อนได้ถามคำถามแทรกไปด้วยเพื่อให้ได้ฝึกพูดฝึกตอบและรู้จักการตั้งคำถาม

กิจกรรมในวันนี้ก็เห็นว่าเด็กมีความสนใจในการที่จะทำงานมากพอสมควรอาจจะยังขาดเรื่องของความกล้าในการตัดสินใจที่จะถาม หรือการเข้าหาผู้ใหญ่เพื่อถามข้อมูล การตั้งคำถามของเด็กยังไม่ชัดเจน ไม่รู้ว่าสิ่งที่ถามนั้นมีอะไรเป็นสำคัญ เด็กบางคนในเรื่องของการกล้าแสดงออกก็มีมากพอควร แต่ในเรื่องของระเบียบวินัยของเด็ก ๆ ยังขาดอยู่หลายประเด็นจะต้องปรับและแก้ไข การทำหน้าที่ของผู้นำยังคงต้องฝึกปฏิบัติซ้ำ ๆ เพื่อให้เกิดทักษะมากยิ่งขึ้น

นางสาวเบญจวรรณ พยงค์มิม

ผู้บันทึกการประชุม

สรุปรายงานการประชุม ครั้งที่ 10/2553
 โครงการการสร้างการเรียนรู้ให้เกิดขึ้นกับเด็ก โดยผ่านกระบวนการเรียนรู้เรื่องการเป็นมัคคุเทศก์ที่ดี
 ของนักเรียนโรงเรียนวัดเขยี่สาร และเยาวชนบ้านเขยี่สาร
 วันอาทิตย์ที่ 10 ตุลาคม พ.ศ. 2553
 สถานที่ พิพิธภัณฑสถานบ้านเขยี่สาร อ.อัมพวา จ.สมุทรสงคราม

รายชื่อผู้เข้าร่วมกิจกรรม

ที่	ชื่อ – สกุล	มา	หมายเหตุ	ที่	ชื่อ – สกุล	มา	หมายเหตุ
1	นางไพรัช แก้วกาม	✓	ทีมวิจัย	24	เด็กหญิงนันทนา บัวหอม	✓	ผู้ร่วมกิจกรรม
2	นางรัชณี แม้นปิ่น	✓	ทีมวิจัย	25	เด็กหญิงณัฐวรรณ พิกุลทอง	-	ผู้ร่วมกิจกรรม
3	นางมณฑา พยงค์ชัย	-	ทีมวิจัย	26	เด็กหญิงสาวิณี วุฒิพัคค์	✓	ผู้ร่วมกิจกรรม
4	นางจิระวัศ ปานอรัง	-	ทีมวิจัย	27	เด็กหญิงแสงตะวัน แสงนาค	✓	ผู้ร่วมกิจกรรม
5	นายธราพงษ์ หนูอินทร์	✓	ทีมวิจัย	28	เด็กหญิงวิไลรัตน์ จันทร์ธรรพ์	-	ผู้ร่วมกิจกรรม
6	นางสาวเบญจวรรณ พยงค์ชัย	✓	ทีมวิจัย	29	เด็กหญิงพัชรพรรณ จำปาทอง	✓	ผู้ร่วมกิจกรรม
7	นายธนู พยงค์ชัย	✓	วิทยากร	30	เด็กหญิงสาขรรณ ไฉ่เจียว	-	ผู้ร่วมกิจกรรม
8	Mr.Andy	-	วิทยากร	31	เด็กหญิงนุชสราร ลำเภากเงิน	✓	ผู้ร่วมกิจกรรม
9	นางพัชรา แสงนาค	-	ผู้เข้าร่วมอื่น	32	เด็กหญิงอรพรรณ จำปาทอง	✓	ผู้ร่วมกิจกรรม
10	นางสาวบุญม้น ชลภูมิ	✓	ผู้เข้าร่วมอื่น	33	เด็กหญิงณัฐวดี จำโขนงงาม	✓	ผู้ร่วมกิจกรรม
11	เด็กหญิงณัฐริกา จำโขนงงาม	✓	ผู้ร่วมกิจกรรม	34	เด็กหญิงสุพรรณษา ดิษขณิข	✓	ผู้ร่วมกิจกรรม
12	เด็กหญิงสุจิตราภรณ์ อ่อนอุระ	✓	ผู้ร่วมกิจกรรม	35	เด็กหญิงศิริมณี เหลืองอ่อน	✓	ผู้ร่วมกิจกรรม
13	เด็กหญิงสิรินภรณ์ อ่อนอุระ	-	ผู้ร่วมกิจกรรม	36	เด็กหญิงรุ่งนภา มาสวัสดิ์	✓	ผู้ร่วมกิจกรรม
14	เด็กหญิงอังคณา ชะมะ	✓	ผู้ร่วมกิจกรรม	37	เด็กหญิงลักขมีย์ นัยนา	✓	ผู้ร่วมกิจกรรม
15	เด็กหญิงอัจฉิมา พิมพ์แสง	✓	ผู้ร่วมกิจกรรม	38	เด็กหญิงนภาพร ชลภูมิ	✓	ผู้ร่วมกิจกรรม
16	เด็กหญิงวรรณวนัช พยงค์ชัย	✓	ผู้ร่วมกิจกรรม	39	เด็กหญิงดวงหทัย จันทร์ธรรพ์	✓	ผู้ร่วมกิจกรรม
17	เด็กหญิงจารุวรรณ เหลืองอ่อน	✓	ผู้ร่วมกิจกรรม	40	เด็กหญิงญาณิศา ธรรมศรี	-	ผู้ร่วมกิจกรรม
18	เด็กหญิงกนกวรรณ พิกุลทอง	✓	ผู้ร่วมกิจกรรม	41	เด็กหญิงมนัสวรรณ พยงค์ชัย	-	ผู้ร่วมกิจกรรม
19	เด็กหญิงเพ็ญภา สะเกา	✓	ผู้ร่วมกิจกรรม	42	นางสาวมธุรส ขาวสว่าง	-	ผู้ร่วมกิจกรรม
20	เด็กหญิงกาญจนาภรณ์ ธรรมศรี		ผู้ร่วมกิจกรรม	43	เด็กชายณัฐกิตติ์ พิมพ์แสง	✓	ผู้ร่วมกิจกรรม
21	เด็กหญิงพิริยาภรณ์ ปานประทีป	✓	ผู้ร่วมกิจกรรม	44	เด็กชายสิทธิโชค พุกดำ	-	ผู้ร่วมกิจกรรม
22	เด็กหญิงสุริย์มาส นัยนา	✓	ผู้ร่วมกิจกรรม	45	เด็กชายทวิช คชพันธุ์	✓	ผู้ร่วมกิจกรรม
23	เด็กหญิงโชติรัตน์ พยัคฆะ	-	ผู้ร่วมกิจกรรม	46	เด็กชายทศพร พิกุลทอง	✓	ผู้ร่วมกิจกรรม

กิจกรรมการลงพื้นที่เก็บข้อมูล

วันนี้เด็ก ๆ ต้องลงพื้นที่เพื่อทำกิจกรรมซ้ำจากการเก็บข้อมูลคราวที่แล้ว ซึ่งข้อมูลที่ได้นั้นเด็ก ๆ ยังขาดในบางเรื่องที่เป็นประโยชน์และสำคัญ จึงจัดกิจกรรมให้ทำใหม่ ในครั้งนี้เด็ก ๆ ต้องมีการวางแผนที่ดีกว่าครั้งก่อนและควรที่จะมีการตั้งคำถามให้หลากหลายมากยิ่งขึ้น ในช่วงเช้าไม่ได้จัดเกมสัปดาห์ให้เด็กดีเล่นกันเพราะว่ามีเวลาที่จำกัดมากคือเด็กบางคนมีผู้ปกครองมาบอกว่าขอกลับก่อนครึ่งวันได้ไหม ก็เลยต้องให้เด็กช่วยกันออกแบบสอบถามของแต่ละกลุ่มให้ชัดเจนมากยิ่งขึ้น เด็ก ๆ ถามว่าถ้าเราไม่ไปตามคนเดิมได้ไหม ก็ได้ถ้าเราถามคนได้เยอะมากเท่าไรก็ยังได้ ข้อมูลมากขึ้นกว่าที่เราต้องการอีก ในบางครั้งเราอาจจะได้รู้ในเรื่องที่เราไม่เคยรู้มาก่อนเลยก็ได้ สังเกตเด็กที่ทำกิจกรรมอยู่ยังมีอีกหลายคนไม่รู้ว่าจะต้องถามอะไรอีก เช่น สายป่าน อ้วน พริ้ง เพ็ญ และอีกหลายคนเลยที่เดียว ที่นี้ก็เลยต้องเข้าไปช่วยให้เด็กคิดคำถามได้ก็คือการกระตุ้นเขา ว่าคราวที่แล้วเราใช้คำถามว่าอะไรบ้าง คนที่ไปตรงผ้ามัดข้อมบอกว่าไม่ได้ถามเท่าไรส่วนมากครูจะเป็นคนถามมากกว่าและก็จะเล่าให้ฟังด้วยหมดเลย แล้วที่นี้เราจะทำอย่างไรดี เด็กก็บอกว่าต้องไปหาคนอื่นต้องเปลี่ยนแล้วใครบ้างที่จะรู้ เด็กนี้ก็ไปนานก็บอกว่ายังมีป้าอีกคนหนึ่งนะที่อยู่แถวนั้นนึกให้ว่ามีใครอยู่และเรารู้จัก เด็กร้องอ๋อนึกออกแล้ว ที่นี้ก็มาถึงคำถามทุกคนฟังนะเหมือนกับว่าเราจะทำกับข้าวเอาเป็น ผัดกระเพรา ก็แล้วกันเด็กจะทำผัดกระเพราก็ต้องรู้ว่าใส่อะไรบ้าง มีอะไรบ้างใช้ไหม เจ้ารุ่งบอกว่าโหงวจะตายไปก็ไปซื้อเขาเอาก็ได้จะได้ไม่ต้องทำ เองง่ายไปไหมแล้วเราจะรู้ได้ไง เด็ก ๆ ก็ช่วยกันตอบว่าจะต้องใส่หมู ใบกระเพราใส่พริก แค่นั้นหรือยังมีอีก ใส่น้ำมัน กระเทียม น้ำปลา น้ำตาล ชูรส เอาขาดไม่ได้เนอะเดียวไม่อร่อย นี่แหละถ้าเรารู้ว่าเราจะต้องทำอะไรสักอย่างเราก็ต้องรู้ส่วนประกอบของสิ่งนั้น ถ้าเราอยากรู้เรื่องวัด เราก็ต้องอยากรู้ว่าใครสร้างและสร้างมาตั้งแต่สมัยไหนใช้ไหม หรือถ้าเราอยากรู้เรื่องการย้อมผ้าเราก็ต้องรู้ขั้นตอนการย้อมก็คือรู้ทุกเรื่องเลย ที่นี้ก็ต้องใช้คำถามอย่างไรให้รู้เรื่องนั้นหมดได้ เจียบก็ถือว่าเข้าใจนะเรามีประสบการณ์จากคราวที่แล้วนะลองใหม่เลย ปลอ่ยให้เด็ก ๆ คิดไปสักครูก็บอกว่าให้ลงไปหาข้อมูลกันได้แล้วและก็ให้กลับมาเหมือนเดิมนะหลังจากที่ให้เด็กไปหาข้อมูลใหม่บางคนก็ไปหาข้อมูลนานมากเที่ยงแล้วก็ยังไม่มาบางคนก็มาเร็วบอกว่าไปตามคนเดิมก็ตอบเหมือนเดิม ไม่เป็นไรเดียวเราเอามาและกัน

หลังจากพักเที่ยงแล้วมีเด็กบางคนที่มีผู้ปกครองขอให้กลับก่อนก็อนุญาตไปส่วนที่เหลือก็ให้มาสรุปและเราให้เพื่อนฟัง เด็ก ๆ บอกว่าไม่อยากพูดแล้วขอเป็นเขียนได้ไหมคนละแผ่นก็ได้จะเขียนก็ได้แล้วก็เอามาส่ง เพราะคราวที่แล้วเราพูดไปแล้วแต่ถ้าเขียนอย่างเดียวก็น่าจะไม่ดีเนอะเพื่อน ๆ บางคนก็บอกว่าเราได้ข้อมูลมาแบบไหน งั้นขอเขียนและประชุมแบ่งงานกันก่อนค่อยรายงานที่ละกลุ่มนะ ได้ให้เวลาทำสักเท่าไรดี 1 ชั่วโมง นานไป ลดลงอีก นั่นแหละดีแล้ว 1 ชั่วโมงกำลังดี เอาก็ได้ วันนี้เด็กทำงานกลุ่มได้ดีขึ้นกว่าครั้งที่แล้วมีการปรึกษากันและก็ถามว่าใครได้ยี่ห้ออะไรใครรู้อะไรบ้างให้ช่วยกันบอกมา น้องก็ได้มีโอกาสแสดงความคิดเห็นกับพวกพี่ด้วยเช่นกัน พอหมดเวลาก็ให้ออกมารายงานกันด้วย แต่จะไม่ใช้คำว่ารายงานจะใช้คำว่าเล่าให้ฟังแลกเปลี่ยนความรู้กัน แต่พอแต่ละกลุ่มออกมาก็เข้ารูปแบบสวัสดิ์แนะนำตัวก่อนทุกครั้งอืมก็ปลอ่ยไปเป็นรูปแบบของเด็ก ๆ ไปแล้ว จากการลงไปหาข้อมูลที่ได้ไปทำซ้ำในครั้งนี้ได้ข้อมูลที่ดีขึ้นมากมีการเรียงลำดับก่อนหลังเหตุการณ์ถึงแม้ว่าในบางจุดจะยังไม่ดีก็อยู่ในระดับของเด็ก น้อง ๆ สามารถพูดรายงานและเล่าเรื่องได้ดีขึ้นและรับหน้าที่ของตนเองที่ได้รับจากพวกพี่ได้ดี กล้าพูดกล้าแสดงออกมากขึ้น

กิจกรรมที่ทำในวันนี้ทีมงานวิจัยเห็นว่า การที่เราให้เด็กได้ทำอะไรซ้ำหรือทำหลาย ๆ ครั้งนั้นเด็กก็จะเปลี่ยนแปลงวิธีการมากขึ้นถึงแม้ว่าจะเป็นในบางส่วนที่น้อยก็ตาม เด็กกล้าที่จะเข้าคนมากขึ้นเพื่อที่หาข้อมูล มีปฏิสัมพันธ์ที่ดีกับชาวบ้านมากขึ้น การเขียนของเด็กยังขาดในบางส่วนมากเพราะว่าเด็กไม่ชอบที่จะเขียน การลงพื้นที่

หาข้อมูลบ่อยเด็ก ๆ บางคนอาจจะเบื่อก็ได้เพราะว่าอากาศร้อนมากและผู้ใหญ่บางคนเวลาที่เด็กเข้าไปถามก็จะบอกว่าไม่รู้ไปถามคนอื่นสิคนนั้นสิเด็กก็จะขาดความมั่นใจในการทำงาน ในกิจกรรมน่าจะเพิ่มช่วงเวลาให้มากขึ้นกว่านี้อาจจะ เพราะว่าเวลาที่จำกัดและเด็กบางคนที่ถูกปกครองต้องให้กลับไปทำงานบ้านหรืองานในครอบครัว ที่นี้ต้องหาเวลา หรือจัดสรรเวลาใหม่ให้เหมาะสม แต่ก็คงจะลำบากเพราะว่าช่วงที่ใกล้จะเปิดเทอมแล้วเด็กบางคนต้อง เรียนมากขึ้น วันอาทิตย์นี้แหละเหมาะสมที่สุด งั้นก็ต้องลองหาวิธีการอย่างอื่นดูจะได้ไม่เป็นปัญหาในการทำกิจกรรม

นางสาวเบญจวรรณ พยงค์ยม

ผู้บันทึกการประชุม

สรุปรายงานการประชุม ครั้งที่ 11/2553

โครงการการสร้างการเรียนรู้ให้เกิดขึ้นกับเด็ก โดยผ่านกระบวนการเรียนรู้เรื่องการเป็นมัลลเทศก์ที่ดี

ของนักเรียนโรงเรียนวัดเขายี่สาร และเยาวชนบ้านเขายี่สาร

วันพฤหัสบดี ที่ 21 ตุลาคม พ.ศ. 2553

สถานที่ พิพิธภัณฑสถานกรมเก่าท้าว จ.กาญจนบุรี

รายชื่อผู้เข้าร่วมกิจกรรม

ที่	ชื่อ - สกุล	มา	หมายเหตุ	ที่	ชื่อ - สกุล	มา	หมายเหตุ
1	นางไพรัช แก้วกาม	✓	ทีมวิจัย	24	เด็กหญิงนันทนา บัวหอม	✓	ผู้ร่วมกิจกรรม
2	นางรัชณี แม้นปิ่น	✓	ทีมวิจัย	25	เด็กหญิงณัฐวรรณ พิภูทอง	✓	ผู้ร่วมกิจกรรม
3	นางมณฑา พยงค์ชัย	✓	ทีมวิจัย	26	เด็กหญิงสาวิณี วุฒิพัทธ์	✓	ผู้ร่วมกิจกรรม
4	นางจิระวัส ปานอู๋	-	ทีมวิจัย	27	เด็กหญิงแสงตะวัน แสงนาค	✓	ผู้ร่วมกิจกรรม
5	นายธราพงษ์ หนูอินทร์	✓	ทีมวิจัย	28	เด็กหญิงวิไลรัตน์ จันทรรักษ์	✓	ผู้ร่วมกิจกรรม
6	นางสาวเบญจวรรณ พยงค์ชัย	✓	ทีมวิจัย	29	เด็กหญิงพัชรพรรณ จำปาทอง	✓	ผู้ร่วมกิจกรรม
7	นายชนู พยงค์ชัย	-	วิทยากร	30	เด็กหญิงสาขาร ใจเขียว	✓	ผู้ร่วมกิจกรรม
8	Mr.Andy	-	วิทยากร	31	เด็กหญิงนุชรา สำเภาเงิน	✓	ผู้ร่วมกิจกรรม
9	นางพัชรา แสงนาค	✓	ผู้เข้าร่วมอื่น	32	เด็กหญิงอรพรรณ จำปาทอง	✓	ผู้ร่วมกิจกรรม
10	นางสาวบุญมั่น ชลภูมิ	✓	ผู้เข้าร่วมอื่น	33	เด็กหญิงณัฐวดี ขำโขงงาม	✓	ผู้ร่วมกิจกรรม
11	เด็กหญิงณัฐริกา ขำโขงงาม	✓	ผู้ร่วมกิจกรรม	34	เด็กหญิงสุพรรณา ดิษยวิช	✓	ผู้ร่วมกิจกรรม
12	เด็กหญิงสุจิตราภรณ์ อ่อนอุระ	✓	ผู้ร่วมกิจกรรม	35	เด็กหญิงศิริณี เหลืองอ่อน	✓	ผู้ร่วมกิจกรรม
13	เด็กหญิงสิรินทรณ์ อ่อนอุระ	✓	ผู้ร่วมกิจกรรม	36	เด็กหญิงรุ่งนภา มาสวัสดิ์	-	ผู้ร่วมกิจกรรม
14	เด็กหญิงอังคณา ชะมะ	✓	ผู้ร่วมกิจกรรม	37	เด็กหญิงลักษมี นัยนา	✓	ผู้ร่วมกิจกรรม
15	เด็กหญิงอจจิมา พิมพ์แสง	✓	ผู้ร่วมกิจกรรม	38	เด็กหญิงนภาพร ชลภูมิ	✓	ผู้ร่วมกิจกรรม
16	เด็กหญิงวรรณวนัช พยงค์ชัย	✓	ผู้ร่วมกิจกรรม	39	เด็กหญิงดวงหทัย จันทรรักษ์	✓	ผู้ร่วมกิจกรรม
17	เด็กหญิงจรรววรรณ เหลืองอ่อน	✓	ผู้ร่วมกิจกรรม	40	เด็กหญิงญาณิศา ธรรมศรี	✓	ผู้ร่วมกิจกรรม
18	เด็กหญิงกนกวรรณ พิภูทอง	-	ผู้ร่วมกิจกรรม	41	เด็กหญิงมนัสวรรณ พยงค์ชัย	✓	ผู้ร่วมกิจกรรม
19	เด็กหญิงเพ็ญภา สะภา	✓	ผู้ร่วมกิจกรรม	42	นางสาวมธุรส ขาวสว่าง	✓	ผู้ร่วมกิจกรรม
20	เด็กหญิงกาญจนาภรณ์ ธรรมศรี	-	ผู้ร่วมกิจกรรม	43	เด็กชายณัฐกิตติ์ พิมพ์แสง	✓	ผู้ร่วมกิจกรรม
21	เด็กหญิงพิริยาภรณ์ ปานประทีป	✓	ผู้ร่วมกิจกรรม	44	เด็กชายสิทธิโชค พุกดำ	-	ผู้ร่วมกิจกรรม
22	เด็กหญิงสุริย์มาส นัยนา	✓	ผู้ร่วมกิจกรรม	45	เด็กชายทวิช กษพันธ์	✓	ผู้ร่วมกิจกรรม
23	เด็กหญิงโชติรัตน์ พัทธมะ	✓	ผู้ร่วมกิจกรรม	46	เด็กชายทศพร พิภูทอง	✓	ผู้ร่วมกิจกรรม

กิจกรรมลงพื้นที่เก็บข้อมูล

วันนี้เด็ก ๆ ต้องออกไปศึกษาดูงานที่ จ.กาญจนบุรี ไปที่พิพิธภัณฑสถานกรมเก่าท้าว ออกเดินทางกันแต่เช้าเลย เด็ก ๆ ตื่นเต้นมาก ก่อนหน้านี้นี้มีผู้ใหญ่ใจดีบอกกับทางเราว่ามีสถานที่เราจะไปกันนั้นมีการบรรยายที่สนุกสนานและตื่นเต้น

มานาน่าสนใจอยากให้เด็ก ๆ กลุ่มนี้ได้ไปดูกัน ทางเราก็นึกได้ว่าพอทุกคนยินดีที่จะไปกัน ก็มาช่วยกันคิดในทีมงานวิจัยของเราว่าไปทำไม ไปเพื่ออะไร แล้วไปแล้วได้อะไร เกิดคำถามขึ้นกับทีมงานของเรามากเลยเพราะว่าในการไปศึกษาดูงานในแต่ละที่นั้นต้องมีจุดมุ่งหมายและที่ที่เราไปเพื่อให้เด็ก ๆ ได้บรรลุตามวัตถุประสงค์ ก็ได้มีการมานั่งปรึกษากันว่าถ้าจะให้แค่ไปดูอย่างเดียวก็คงไม่ได้อะไร เพราะว่าเหมือนกับการไปเที่ยวดูชมแล้วก็มีความสุขตื่นตาตื่นใจกันก็กลับจะต้องจัดกิจกรรมให้กับเด็กเพื่อให้เด็กได้เกิดการเรียนรู้ด้วย ครูก็เสนอว่าเราต้องเล่นเกมตั้งคำถามกับเด็ก ๆ บนรถเพื่อเป็นการทบทวนสิ่งที่เราได้ไปดูและศึกษามา เด็ก ๆ จะได้จำและก็สนุกกับการไปเที่ยวครั้งนี้ ทุกคนในทีมวิจัยก็เห็นด้วยกับกิจกรรมที่ครูก็เสนอมา ที่นี้การที่เราจะถามคำถามให้เด็กตอบเพียงอย่างเดียวก็คงจะไม่จูงใจเท่าไร น่าจะมีรางวัลให้กับคนที่ตอบคำถามได้จะได้เป็นแรงจูงใจให้เด็กด้วย ก็ศิขของรางวัลก็จัดเตรียมกันอย่างที่เขยก็คือขอบริจาคจากผู้ที่ต้องการสนับสนุนเด็ก ๆ พอประชุมทีมวิจัยแล้วก็ได้แจ้งให้กับเด็กได้ทราบก่อนวันเดินทางซึ่งในวันนั้นก็จะมีผู้ใหญ่ใจดีหลายท่านได้มาให้ความรู้กับเด็ก เช่นคุณโสมนัส นายค อบต.ยี่สาร มาให้ความรู้เรื่องชุมชนของเรา คุณธนู และคุณนิพนธ์ ก็มาให้ความรู้กับเด็ก ๆ เรื่องของพิพิธภัณฑ์ เด็ก ๆ ก็ได้รับความรู้มากขึ้นจากคนในชุมชน และพอได้รับความรู้แล้วก็แจ้งเด็ก ๆ ว่าเราจะเดินทางในตอนเช้าและเราจะไปเหมือนกับการไปเที่ยวด้วยและศึกษาหาความรู้ด้วยจะมีของรางวัลเตรียมไว้ให้เด็กในรถสำหรับคนที่สามารถตอบคำถามได้ด้วยรางวัลเยอะมากเลย เด็กก็ดีใจและตื่นเต้นมากเลย วันนี้ที่เราไปที่แรกคือที่สุสานฝั่งศพคนต่างชาติที่มาเป็นเชลยและมาสร้างสะพานข้ามแม่น้ำด้วย ตอนแรกมีเจ้าหน้าที่ของสถานที่ไม่ยอมให้เด็กเข้าไปเพราะว่าเด็ก ๆ อาจจะทำกริยาไม่เหมาะสม แต่ทางอาจารย์ที่พามาบอกว่าเด็กของเราเรียบร้อยมากและอาจารย์ก็หันมาตกลงกับเด็ก ๆ รับประทาน เมื่อเข้าไปเด็กก็เรียบร้อยตามที่ตกลงไว้เลย และสังเกตดูเด็กแล้วก็รู้สึกว่าเขาสนใจนะ เพราะว่าขนาดที่ออฟเองเดินไปมาดูไปก็แค่หลุมศพ มีป้ายบอกไว้เท่านั้นแต่เด็ก ๆ เขาเห็นมากกว่านั้น เขาสังเกตเห็นว่าป้ายหน้าหลุมไม่เหมือนกันบางหลุมมีไม้กางเขนบางหลุมไม่มี และก็ทำไมถึงมีรูปสัตว์อะไรแปลก ๆ ไม่เหมือนกันอีก พอมองไปก็เออจริงนะ รู้สึกว่าเด็กของเราสนใจมากเลยบางคนพกสมุดมาจดด้วยทั้ง ๆ ที่ไม่ได้บอกให้เอามา เห็นแล้วก็ดีใจที่เด็ก ๆ สนใจ เด็กบางคนก็ขอถ่ายรูปกับชาวต่างชาติด้วย พอเราจะกลับจากที่หลุมศพไปที่พิพิธภัณฑ์สงครามเก้าทัพก็เห็นมีชาวต่างชาติ 2 คนมาขออาศัยรถไปกับเราด้วย เราก็นึกจะไปเด็ก ๆ ถามว่าที่ออฟเขาจะไปกับเราด้วยหรือ ใช่มั้ยไม่กลัวหรือ เด็ก ๆ บอกว่าเปล่า พอขึ้นรถก็ให้ชาวต่างชาติ 2 คนมานั่งด้านหลังแต่เด็ก ๆ ของเราไม่ยอมบอกให้เรามานั่งชั้นบน ก็เรียกให้เขาไปนั่งชั้นบนตรงเด็ก ๆ เขาเตรียมที่ไว้ให้เขาเรียบร้อยเลย ตอนแรกก็คิดว่าเด็กคงจะแย่นะเพราะว่าถ้าเขาถามอะไรหรือพูดอะไรมาคงไม่รู้เรื่องแต่ตรงกันข้าม ฝรั่งเศสคนนำสงสารมากกว่าโดนเด็ก ๆ รุมถามคำถามกันใหญ่เลยตอบแทบไม่ทัน รู้เรื่องบ้างไม่รู้เรื่องบ้างก็มีเจ้าแม่พททอกถึงคิดมาด้วยก็อดกันใหญ่ ชาวต่างชาติเองก็เปิดพจนานุกรมที่เตรียมมาแทบไม่ทันดูไปก็นำสงสารแต่ก็สนุกดี ไม่คิดว่าเด็ก ๆ จะกล้ามาถามขนาดนี้ ที่นี้มีอยู่คนหนึ่งที่จะคอยดูแล 2 คนที่เป็นชาวต่างชาติตลอดคือคุณเจมส์ ไม่รู้ว่าเขาพูดอะไรก็ Yes ตลอดเวลา ดูแล้วก็ตกใจ แต่เขาก็กล้าและเกาะติดตลอด ถ้าเด็ก ๆ ไม่รู้จะพูดกับเขาอย่างไรก็จะมากอยถามครูคนนี้นั่นที่ พอไปถึงที่สงครามเก้าทัพก็เห็นเด็กฟังคนบรรยายกันอย่างตื่นตาตื่นใจเพราะเสียงไอ้ให้ตีมากยังคนบรรยายใส่หูคนกรบแล้วก็ยังดูน่าตื่นเต้นมาก มีบางช่วงที่หลับบ้างแต่ก็ต้องตั้งใจตื่นเพราะเสียงชาวอเมริกันที่ตื่นเต้น ขนาดเจ้ารุ่งหลับคาอกลูกค้าเขาบอกให้ปรบมือให้หน่อย หลับยังปรบมือได้เลย และสุดท้ายพาเด็กไปเล่นน้ำที่น้ำตกเอราวัณ ทั้งขาเดินขึ้นและขาลงเด็ก ๆ สังเกตสิ่งที่เดินผ่านอย่างแม่นยำและท่องจำตลอดขนาดชื่อน้ำตกชั้นต่าง ๆ ยังเดินท่องกันทั้งขาไปจากกลับ ที่ออฟเองยังท่องไม่ได้เลย พอเห็นฝรั่งเดินผ่านมาก็ทักทาย โดยเฉพาะเจ้าเอ๊ะ Hello ตลอด และที่เด็ก ๆ จะตื่นตากับชุดว่ายน้ำที่ฝรั่งใส่ลงมากด้วย ก็ต้องเตือนว่าจะทักทายเขาให้ดูหน้าเขาด้วยนะ

ในวันนี้ที่ได้พาเด็ก ๆ ไปเที่ยวมานั้นทุกคนที่มาด้วยไม่ว่าจะเป็นทีมวิจัย และคณะครูและพนักงานใน อบต. ต่างก็ชื่นชมเด็ก ๆ มากกว่าเด็ก ๆ มีความเรียบร้อยและดูสนใจอะไรมากขึ้นกว่าที่ผ่านมา จะมีปัญหาก็นิดหน่อยในเรื่อง ผู้ปกครองบางคนที่อาจจะห่วงลูกมากที่เรากลับเร็วกว่าเวลาที่กำหนดแต่ก็ไม่มีอะไรทุกอย่างก็ผ่านไปได้ด้วยดี

นางสาวเบญจวรรณ พยงค์นิม

ผู้บันทึกการประชุม

สรุปรายงานการประชุม ครั้งที่ 12/2553
โครงการการสร้างการเรียนรู้ให้เกิดขึ้นกับเด็ก โดยผ่านกระบวนการเรียนรู้เรื่องการเป็นมัคคุเทศก์ที่ดี
ของนักเรียนโรงเรียนวัดเขยี่สาร และเยาวชนบ้านเขยี่สาร
วันอาทิตย์ที่ 7 พฤศจิกายน พ.ศ. 2553
สถานที่ พิพิธภัณฑสถานบ้านเขยี่สาร อ.อัมพวา จ.สมุทรสงคราม

รายชื่อผู้เข้าร่วมกิจกรรม

ที่	ชื่อ – สกุล	มา	หมายเหตุ	ที่	ชื่อ – สกุล	มา	หมายเหตุ
1	นางไพรัช แก้วกาม	✓	ทีมวิจัย	24	เด็กหญิงนันทนา บัวหอม	✓	ผู้ร่วมกิจกรรม
2	นางรัชณี แม้นปิ่น	✓	ทีมวิจัย	25	เด็กหญิงณัฐวรรณ พิกุลทอง	✓	ผู้ร่วมกิจกรรม
3	นางมณฑา พยงค์ชัย	✓	ทีมวิจัย	26	เด็กหญิงสาวิณี วุฒิพัคค์	✓	ผู้ร่วมกิจกรรม
4	นางจิระวัศ ปานอรุ้ง	-	ทีมวิจัย	27	เด็กหญิงแสงตะวัน แสงนาค	✓	ผู้ร่วมกิจกรรม
5	นายธราพงษ์ หนูอินทร์	✓	ทีมวิจัย	28	เด็กหญิงวิไลรัตน์ จันทร์ธรรพ์	✓	ผู้ร่วมกิจกรรม
6	นางสาวเบญจวรรณ พยงค์ชัย	✓	ทีมวิจัย	29	เด็กหญิงทศวรรณ จำปาทอง	✓	ผู้ร่วมกิจกรรม
7	นายธนู พยงค์ชัย	-	วิทยากร	30	เด็กหญิงสาขรรค์ ไฉ่เจียว	✓	ผู้ร่วมกิจกรรม
8	Mr.Andy	-	วิทยากร	31	เด็กหญิงนุชรา สำเภเงิน	✓	ผู้ร่วมกิจกรรม
9	นางพัชรา แสงนาค	✓	ผู้เข้าร่วมอื่น	32	เด็กหญิงอรพรรณ จำปาทอง	✓	ผู้ร่วมกิจกรรม
10	นางสาวบุญมั่น ชลภูมิ	✓	ผู้เข้าร่วมอื่น	33	เด็กหญิงณัฐวดี ขำโขงงาม	✓	ผู้ร่วมกิจกรรม
11	เด็กหญิงณัฐริกา ขำโขงงาม	✓	ผู้ร่วมกิจกรรม	34	เด็กหญิงสุพรรณษา ดิษขณิก	✓	ผู้ร่วมกิจกรรม
12	เด็กหญิงสุจิตราภรณ์ อ่อนอุระ	✓	ผู้ร่วมกิจกรรม	35	เด็กหญิงศิริณี เหลืองอ่อน	✓	ผู้ร่วมกิจกรรม
13	เด็กหญิงสิรินภรณ์ อ่อนอุระ	✓	ผู้ร่วมกิจกรรม	36	เด็กหญิงรุ่งนภา มาสวัสดิ์	-	ผู้ร่วมกิจกรรม
14	เด็กหญิงอังคณา ชะมะ	✓	ผู้ร่วมกิจกรรม	37	เด็กหญิงลักขมี นัยนา	✓	ผู้ร่วมกิจกรรม
15	เด็กหญิงอัจฉิมา พิมพ์แสง	✓	ผู้ร่วมกิจกรรม	38	เด็กหญิงนภาพร ชลภูมิ	✓	ผู้ร่วมกิจกรรม
16	เด็กหญิงวรรณวนัช พยงค์ชัย	✓	ผู้ร่วมกิจกรรม	39	เด็กหญิงดวงหทัย จันทร์ธรรพ์	✓	ผู้ร่วมกิจกรรม
17	เด็กหญิงจารุวรรณ เหลืองอ่อน	✓	ผู้ร่วมกิจกรรม	40	เด็กหญิงญาณิศา ธรรมศรี	✓	ผู้ร่วมกิจกรรม
18	เด็กหญิงกนกวรรณ พิกุลทอง	-	ผู้ร่วมกิจกรรม	41	เด็กหญิงมนัสวรรณ พยงค์ชัย	✓	ผู้ร่วมกิจกรรม
19	เด็กหญิงเพ็ญภา สะเก	✓	ผู้ร่วมกิจกรรม	42	นางสาวมธุรส ขาวสว่าง	✓	ผู้ร่วมกิจกรรม
20	เด็กหญิงกาญจนาภรณ์ ธรรมศรี	-	ผู้ร่วมกิจกรรม	43	เด็กชายณัฐกิตติ์ พิมพ์แสง	✓	ผู้ร่วมกิจกรรม
21	เด็กหญิงพิริยาภรณ์ ปานประทีป	✓	ผู้ร่วมกิจกรรม	44	เด็กชายสิทธิโชค พุกดำ	-	ผู้ร่วมกิจกรรม
22	เด็กหญิงสุริยมาส นัยนา	✓	ผู้ร่วมกิจกรรม	45	เด็กชายทวิช คชพันธุ์	✓	ผู้ร่วมกิจกรรม
23	เด็กหญิงโชติรัตน์ พยัคฆะ	✓	ผู้ร่วมกิจกรรม	46	เด็กชายทศพร พิกุลทอง	✓	ผู้ร่วมกิจกรรม

กิจกรรม วิเคราะห์ข้อมูล

วันนี้เด็กๆ เพื่อมาทำกิจกรรมกันอีกครั้งหนึ่ง แต่พอมาถึงก็แปลกใจมากเด็กมาน้อยมากจนน่าแปลกใจเลยที่เดียว วันนี้ทุกคนที่มาต้องรอเพื่อนกันนานมากระหว่างที่รอก็มาพูดคุยแลกเปลี่ยนกันถึงเรื่องราวที่เราได้ทำกิจกรรมมาว่าเป็นอย่างไรกันบ้าง บางคนก็บอกว่าสนุกดี บ้างก็ถามว่าจะต้องทำกิจกรรมนี้ไปอีกนานแค่ไหน ก็ได้บอกกับเด็ก ๆ ว่าถ้าเราทำกิจกรรมตรงนี้นักไปเรื่อย ๆ เราก็จะได้มาเจอกันมาคุยกันมาเล่นกัน และก็ได้ความรู้และได้ประสบการณ์ด้วยแล้วเราก็จะเป็นคนเก่ง

หลังจากที่รอกันจนสายมากแล้วดูจำนวนสมาชิกที่มาน้อยมาก มีแต่น้อง ๆ เท่านั้นที่มาเพียงแค่นี้ก็เกินเท่านั้นเอ ? เด็ก ๆ หายไปไหนกันหมดก็ไม่รู้ คุณครูทีมวิจัยทุกคนบอกว่าให้ทำกิจกรรมไปเลยถ้ารอต่ออีกไม่ได้ทำกิจกรรมกันต่อเน่หมดเวลากันพอดี เด็กมาเท่าไรทำกิจกรรมไปเท่าที่มากัน ครูรัชนี ครูไพรัช ครูเก้ และพี่ออฟ ก็ให้เด็ก ๆ ลงไปด้านล่างพิพิธภัณฑเพื่อเล่นเกมสัจจับคู่เงินกัน ในเกมสัจนี้เล่นเพื่อให้เด็กเกิดสมาธิและคิดแก้ปัญหาเป็นในการรวมเงินกัน โดยให้แต่ละคนเป็นจำนวนเงินที่ครูกำหนดให้ หลังจากการเล่นกันแล้วคุณครูก็ถามเด็ก ๆ ว่าจากกิจกรรมที่ได้มาเล่นกันนี้ได้อะไรบ้าง เด็กบอกว่าได้คิดบวกเลขและได้รู้จักไหวพริบในการจับคู่ด้วย

เมื่อเล่นเกมเสร็จแล้วก็ขึ้นด้านบนพิพิธภัณฑเพื่อดำเนินกิจกรรมต่อ สังเกตว่าเด็ก ๆ ที่มาน้อยมาก ซึ่งกิจกรรมในวันนี้ต้องเป็นการให้ทุกคนวางแผนเพื่อที่จะทำกิจกรรมบทบาทสมมติในการทำหน้าที่มัคคุเทศก์ หลังจากที่เราได้ไปฝึกอบรมกันมาแล้วนั้นทุกคนสามารถที่จะปฏิบัติหน้าที่ของมัคคุเทศก์ได้หรือไม่ เด็ก ๆ มาน้อยมากก็ได้แก้ปัญหาโดยการจัดกลุ่มเด็กใหม่ให้เท่าเทียมกันทั้งหมด ๔ กลุ่ม ในแต่ละกลุ่มจะให้พี่เป็นหลัก และให้ทุกคนได้ลองวางแผนกันในแต่ละกลุ่มว่าจะแสดงบทบาทสมมติกันอย่างไร และจะให้เป็นในรูปแบบไหนเอาให้เป็นเอกลักษณ์ของแต่ละกลุ่ม มีน้องถามว่าแล้วพวกพี่ที่ได้ไม่ได้มาจะให้เขาทำไหม ก็ตอบไปว่าทุกคนต้องทำเหมือนกันหมด แต่พวกพี่ ๆ ให้ไปรวมตัวกันเองไม่ต้องมารวมกันตรงนี้เพราะได้แบ่งกลุ่มใหม่แล้ว อ้อและฝากบอกพวกพี่ ๆ ที่ไม่ได้มาด้วยว่าอยากทราบเหตุผลที่ไม่มาว่าเพราะอะไร ปกติทุกคนเวลาไม่มาจะต้องมาบอกกันล่วงหน้าเพื่อบอกเหตุผลที่ต้องหยุดไปแต่นี้หายกันไปเลย มีบางคนบอกว่าต้องไปเรียนพิเศษเพราะว่าเปิดเทอมแล้วก็เข้าใจแล้วคนอื่นที่ไม่ได้ไปเรียนหละน้องบางคนบอกว่าติดหนังสือเกาหลี อ้อหรือ งั้นก็ให้ทุกคนเขียนรายงานคนละ ๑ หน้ากระดาษ A 4 มาว่าที่ไม่ได้มาเพราะอะไร เด็กที่มาถามว่าต้องเขียนทุกคนหรือเปล่า ใช่ต้องเขียนทุกคนในเมื่อไม่มาก็ต้องบอกเหตุผลให้รู้กัน เพราะว่าตอนนี้พวกเราทุกคนอยู่ในชมรมมัคคุเทศก์กันก็ต้องรับผิดชอบหน้าที่ร่วมกัน จะปล่อยให้ใครคนใดคนหนึ่งทำอยู่เพียงแค่งกลุ่มนี้ไม่ได้เอาเปรียบมากเกินไป เอาละวันนี้ให้กลุ่มที่อยู่ตรงนี้ได้แบ่งไว้แล้วปรึกษาหารือกันว่าจะแสดงบทบาทสมมติกันอย่างไรในสัปดาห์หน้า ให้เวลาในการวางแผนนะ

หลังจากที่ได้ให้เวลาเด็ก ๆ ได้วางแผนงานที่จะแสดงบทบาทสมมติกันแล้ว คุณครูไพรัชและครูรัชนี ครูเก้ก็มีกิจกรรมอีกหนึ่งชิ้นที่ได้ให้เด็ก ๆ ได้ทำกันเป็นสมุด เล่มเล็กเพื่อเก็บผลงานของตัวเอง และเก็บเป็นผลงานของคุณครู ด้วย โดยคุณครูเขียนเล่มสมุดให้เด็กที่มาในวันนี้คนละหนึ่งเล่ม ส่วนคนที่ไม่ได้มาให้มาเอาได้ที่ครูไพรัช โดยครูจะให้เป็นการบ้านด้วย หัวข้อที่ได้มานั้นก็คือ ความรู้สึกที่ได้เข้ามาทำกิจกรรมมัคคุเทศก์นี้เป็นอย่างไร และได้ให้ไปตกแต่งหน้าปกเป็นของตนเอง ตอนนี้มีเวลาวางนิติน้อยก็ให้เด็กได้ทำกิจกรรมตรงนี้ไปด้วย วันนี้เด็กที่มาน้อยมากกิจกรรมที่ทำจึงใช้เวลาเพียงแค่ครึ่งวันเท่านั้น จึงปล่อยให้เด็กกลับบ้านได้หลังจากที่รับประทานอาหารกันแล้ว

เมื่อเด็ก ๆ กลับไปหมดแล้ว คณะทีมวิจัย ก็ได้มานั่งคุยกันว่า วันนี้เราประสบปัญหาอะไรบ้างจากการทำกิจกรรม

1. เด็กที่มาน้อยมากน้อยกว่าครึ่งจึงต้องปรับเปลี่ยนรูปแบบการทำกิจกรรมไป เช่นเกมส์ที่จะเล่นจับคู่เงินก็เปลี่ยนคือตอนแรกครูจะให้เด็ก ๆ ได้ร่วมกันจริง แต่มาน้อยมากก็เลยเปลี่ยนเป็นให้ทุกคนสมมติเป็นเงินตามที่ครูกำหนดให้
2. มีคำถามว่าเด็กที่ไม่มาหายไปนี้ส่วนใหญ่เป็นพวกที่ ม. ต้น เด็กโตส่วนใหญ่ ต้องหาสาเหตุให้ได้ว่าเพราะอะไรเพื่อหาทางแก้
3. จากการทำกิจกรรมที่ผ่านมาเราจะต้องสรุปได้แล้วว่าผลที่เกิดขึ้นเป็นอย่างไร แต่ที่ผ่านมาก็ดูแล้วว่าจากกิจกรรมตรงนี้ยังหาข้อสรุปไม่ได้
4. กิจกรรมที่ทำมานี้จะต้องมีชิ้นงานสักชิ้นหนึ่งเพื่อเก็บเป็นผลงานหรืออาจจะมามากกว่าหนึ่งชิ้นก็ได้ ที่วันนี้คุณครูให้เด็กได้ทำก็ถือว่าเป็นงานที่เราต้องเริ่มเก็บผลงานความคิดของเด็ก

นางสาวเบญจวรรณ พยงค์มิม
ผู้บันทึกการประชุม

สรุปรายงานการประชุม ครั้งที่ 13/2553

โครงการการสร้างการเรียนรู้ให้เกิดขึ้นกับเด็ก โดยผ่านกระบวนการเรียนรู้เรื่องการเป็นมัลคูเทศก์ที่ดี

ของนักเรียนโรงเรียนวัดเขายี่สาร และเยาวชนบ้านเขายี่สาร

วันอาทิตย์ที่ 14 พฤศจิกายน พ.ศ. 2553

สถานที่ พิพิธภัณฑสถานบ้านเขายี่สาร อ.อัมพวา จ.สมุทรสงคราม

รายชื่อผู้เข้าร่วมกิจกรรม

ที่	ชื่อ – สกุล	มา	หมายเหตุ	ที่	ชื่อ – สกุล	มา	หมายเหตุ
1	นางไพรัช แก้วกาม	✓	ทีมวิจัย	24	เด็กหญิงนันทนา บัวหอม	✓	ผู้ร่วมกิจกรรม
2	นางรัชณี แม้นปิ่น	✓	ทีมวิจัย	25	เด็กหญิงณัฐวรรณ พิกุลทอง	✓	ผู้ร่วมกิจกรรม
3	นางมณฑา พยงค์ชัย	✓	ทีมวิจัย	26	เด็กหญิงสาวิณี วุฒิพัทธ์	✓	ผู้ร่วมกิจกรรม
4	นางจิระวิศ ปานอูรัง	-	ทีมวิจัย	27	เด็กหญิงแสงตะวัน แสงนาค	✓	ผู้ร่วมกิจกรรม
5	นายธราพงษ์ หนูอินทร์	✓	ทีมวิจัย	28	เด็กหญิงวิไลรัตน์ จันทรรักษ์	✓	ผู้ร่วมกิจกรรม
6	นางสาวเบญจวรรณ พยงค์ชัย	✓	ทีมวิจัย	29	เด็กหญิงทศวรรณ จำปาทอง	✓	ผู้ร่วมกิจกรรม
7	นายชนู พยงค์ชัย	-	วิทยากร	30	เด็กหญิงสาขธาร ไฉ่เจียว	✓	ผู้ร่วมกิจกรรม
8	Mr.Andy	-	วิทยากร	31	เด็กหญิงนุชสรุสา สำเภางิน	✓	ผู้ร่วมกิจกรรม
9	นางพัชรา แสงนาค	✓	ผู้เข้าร่วมอื่น	32	เด็กหญิงอรพรรณ จำปาทอง	✓	ผู้ร่วมกิจกรรม
10	นางสาวบุญมั่น ชลภูมิ	✓	ผู้เข้าร่วมอื่น	33	เด็กหญิงณัฐวดี ขำโขงงาม	✓	ผู้ร่วมกิจกรรม
11	เด็กหญิงณัฐริกา ขำโขงงาม	✓	ผู้ร่วมกิจกรรม	34	เด็กหญิงสุพรรณษา ดิษยวิช	✓	ผู้ร่วมกิจกรรม
12	เด็กหญิงสุจิตราภรณ์ อ่อนอุระ	✓	ผู้ร่วมกิจกรรม	35	เด็กหญิงศิรมณี เหลืองอ่อน	✓	ผู้ร่วมกิจกรรม
13	เด็กหญิงสิรินภรณ์ อ่อนอุระ	✓	ผู้ร่วมกิจกรรม	36	เด็กหญิงรุ่งนภา มาสวัสดิ์	-	ผู้ร่วมกิจกรรม
14	เด็กหญิงอังคณา ชะมะ	✓	ผู้ร่วมกิจกรรม	37	เด็กหญิงลักษมี นัยนา	✓	ผู้ร่วมกิจกรรม
15	เด็กหญิงอจจิมา พิมพ์แสง	✓	ผู้ร่วมกิจกรรม	38	เด็กหญิงนภาพร ชลภูมิ	✓	ผู้ร่วมกิจกรรม
16	เด็กหญิงวรรณวนัช พยงค์ชัย	✓	ผู้ร่วมกิจกรรม	39	เด็กหญิงดวงหทัย จันทรรักษ์	✓	ผู้ร่วมกิจกรรม
17	เด็กหญิงจารวรรณ เหลืองอ่อน	✓	ผู้ร่วมกิจกรรม	40	เด็กหญิงญาณิศา ธรรมศรี	✓	ผู้ร่วมกิจกรรม
18	เด็กหญิงกนกวรรณ พิกุลทอง	-	ผู้ร่วมกิจกรรม	41	เด็กหญิงมนัสวรรณ พยงค์ชัย	✓	ผู้ร่วมกิจกรรม
19	เด็กหญิงเพ็ญภา สะภา	✓	ผู้ร่วมกิจกรรม	42	นางสาวมธุรส ขาวสว่าง	✓	ผู้ร่วมกิจกรรม
20	เด็กหญิงกาญจนาภรณ์ ธรรมศรี	-	ผู้ร่วมกิจกรรม	43	เด็กชายณัฐกิตติ์ พิมพ์แสง	✓	ผู้ร่วมกิจกรรม
21	เด็กหญิงพิริยาภรณ์ ปานประทีป	✓	ผู้ร่วมกิจกรรม	44	เด็กชายสิทธิโชค พุกดำ	-	ผู้ร่วมกิจกรรม
22	เด็กหญิงสุริย์มาส นัยนา	✓	ผู้ร่วมกิจกรรม	45	เด็กชายทวิช กษพันธ์	✓	ผู้ร่วมกิจกรรม
23	เด็กหญิงโชติรัตน์ พัทธมะ	✓	ผู้ร่วมกิจกรรม	46	เด็กชายทศพร พิกุลทอง	✓	ผู้ร่วมกิจกรรม

กิจกรรมนำเสนอข้อมูล/ฝึกการเป็นมัลคูเทศก์

ในสัปดาห์ที่แล้วเด็ก ๆ มาน้อยมากจนทำให้ต้องมีการปรับเปลี่ยนการทำกิจกรรมกันไป และในวันนี้เด็ก ๆ ที่ได้รับมอบหมายในสัปดาห์ที่แล้วว่าต้องมาทำหน้าที่แสดงบทบาทสมมติกันก็ได้มารอเตรียมตัวกันแต่เช้า ในครั้งก่อน

ได้บอกว่าถ้าใครคนไหนไม่มาก็ให้เขียนรายงานมาคนละหนึ่งหน้ากระดาษ A4 มาส่งเพื่อที่จะได้รู้ถึงสาเหตุที่มาไม่ได้จากที่ได้อ่านรายงานไปก็บอกว่า ทุกคนต้องมีความรับผิดชอบให้มากกว่านี้อีก เพราะว่าตอนนี้เราทำกิจกรรมเรื่องของมัลลเทศก์กันอยู่และเราทำร่วมกันหากว่าใครคนใดคนหนึ่งไม่สามารถที่จะมาร่วมได้ก็ได้ออกไปแล้วว่าให้มาแจ้งก่อนล่วงหน้า เพราะว่าเมื่อสัปดาห์ที่แล้วที่หายกันไปเสียส่วนมากทราบว่าคุณเปิดเรียนแล้วต้องมีรายงานมีการบ้านกันมาก และมีหน้าที่ที่จะต้องทำมากยิ่งขึ้นก็เข้าใจ แต่ถ้าเกิดเหตุการณ์แบบเมื่อสัปดาห์ที่แล้วขึ้นจะเป็นอย่างไร เช่นเรื่องของอาหารที่เหลือเพราะไม่รู้ว่าคุณจะมากันมากเท่าไรหรือหายไปเท่าไร เงินที่หายไปนั้นหากเราคิดให้ดีขึ้นแล้วมันเสียไปโดยใช่เหตุแทนที่เราจะเอามาทำกิจกรรมอื่น ๆ ได้อีก อยากให้ทุกคนในที่นี้ทบทวนกันให้ดีเราทำงานร่วมกันเรากินเราเที่ยวร่วมกันเราเวลามีอะไรที่เป็นปัญหาเราต้องมาร่วมกันปรึกษาและแก้ไขกันซะใหม่ ทุกคนเจียบกันหมดไม่อยากจะตำหนิใครไม่อยากจะเิดใครแต่ก็ต้องมาทำความเข้าใจกันและสิ่งเหล่านี้แหละจะทำให้เราสามารถที่จะทำงานร่วมกับผู้อื่นได้ ให้เอาใจเขามาใส่ใจเราละ

เอาหละที่นี้เมื่อครั้งก่อนได้แบ่งกลุ่มให้มาแสดงบทบาทสมมติการทำหน้าที่มัลลเทศก์กันแล้ว กลุ่มแรกที่จะแสดงก็คือกลุ่มมะขาง ที่นี้ให้กลุ่มมะขางแยกออกมาจากพวกเพื่อนก่อนไปนั่งเตรียมตัวทางด้านนอกก่อน ที่เหลือฟังทางนี้ จะมีกระดาษให้คุณทุกคนเล่นบิงโกไปด้วยในขณะที่เพื่อนแสดง ในครั้งแรกนี้ให้ทำเป็นคู่แต่ละคู่ช่วยกันใส่ข้อความที่อยู่ในกระดาษเกมสั้ให้เรียบร้อยนะใช้เวลาเขียน 2 นาที ทุกคนร้องโห ทำไมให้เวลาน้อยจัง ถ้าให้เวลามากก็จะนานเกินไป พอหมดเวลาก็ได้ให้มาร่วมตัวกันและเริ่มทำการแสดงได้ กลุ่มมะขางเริ่มการแสดงบทบาทสมมติกันไปถึงสังเกตเห็นว่ามีคนบางคนที่ไม่ได้ตั้งใจฟังหรือดูเพื่อนที่ทำหน้าที่มัลลเทศก์เท่าไรนักก็สังเกตพฤติกรรมไปด้วย หลังจากที่คุณกลุ่มแรกแสดงบทบาทสมมติกันแล้วก็ให้ให้คณะครูที่มัลลเทศก์มาบอกข้อดีข้อเสียมา ครูเก็บบอกว่ากลุ่มนี้ไม่มีการกระจายงานกันเลยมอบหมายให้พี่พิมพ์คนเดียวเกือบจะทุกที และพูดเสียงเบามาก ข้อมูลก็ไม่มีดีเท่าไร ใช้น้อง ๆ บางคนมีความสามารถคนเดียวก็เข้าใจแต่พี่พิมพ์หรือหัวหน้ากลุ่มทุกกลุ่มต้องรู้ว่าภายในกลุ่มของเรานั้นสมาชิกคนไหนที่มีความสามารถมากคนไหนมีความสามารถน้อยและเด่นในเรื่องอะไรก็ต้องแบ่งหน้าที่ไปให้ และกลุ่มแรกนี้คุณไม่สามารถจะควบคุมนักท่องเที่ยวก็คือเพื่อนของเธอให้เขาสนใจเธอได้เสียงที่พูดมากก็เบาเกินไปจะไม่ได้ยิน เอาหละกลุ่มนี้ยังทำได้ไม่ดีพออยากให้แก้ตัวใหม่ในครั้งต่อไปนะ ส่วนคนที่แสดงเป็นนักท่องเที่ยวก็น่าจะมีข้อดีเหมือนกันคือคุณต้องช่วยเหลือเพื่อนให้เขาสามารถทำหน้าที่มัลลเทศก์ผ่านไปไม่ได้ไม่ว่าคุยกันเล่นกัน ถ้าถึงคิวเราบ้างแล้วเพื่อนทำอย่างนี้กับเราเราจะทำอย่างไร เกมสั้บิงโกที่ให้เล่นก็เพื่อต้องการให้เราได้ถามคำถามเพื่อนด้วยจะได้รู้ว่าเพื่อนจะแก้ปัญหาได้อย่างไรเมื่อมีคนมาถามคำถาม บางคนปล่อยให้เพื่อนทำคนเดียวแล้วก็ไปเล่นกันคุยกัน เห็นไหมเมื่อถึงนี้ทำไมเวลาที่เรามาที่ออฟแล้วที่ออฟไม่พูดด้วยได้แต่ยิ้มเพราะอะไรใครรู้ เด็ก ๆ บอกว่าโกรธ ใส้โกรธที่เราไม่ให้ความร่วมมือไม่ช่วยเพื่อน เอาหละที่นี้เอาใหม่กลุ่มต่อไปกลุ่มภูฏานไทด์ ทำหน้าที่ให้สินะ ส่วนคนที่ทำหน้าที่นักท่องเที่ยวก็น่าจะต้องทำให้ดีขึ้น

เริ่มแบบเดิมนะใครที่เป็นนักท่องเที่ยวก็น่าให้มารับบิงโกไปเขียนคำ มีที่บางคนบอกว่าอยากให้มีคำในบิงโกมากกว่านี้จะได้เล่นสนุกและจะได้ฟังและตั้งคำถามมากขึ้น พี่ออฟบอกว่าดีมากที่ช่วยกันคิดและแนะนำมาอย่างนี้ถึงจะทำงานร่วมกันมีส่วนร่วมในกิจกรรม เอาไว้สัปดาห์หน้าแล้วเราค่อยมาทำกัน แต่วันนี้เอาอย่างนี้ไปก่อน

กลุ่มภูฏานไทด์ได้ทำหน้าที่มัลลเทศก์ได้ดีกว่ากลุ่มแรกมากอาจจะเห็นกลุ่มแรกถูกติไปก็เลยแก้ไขอย่างเร่งด่วน ส่วนคนอื่นที่แสดงเป็นนักท่องเที่ยวก็น่าจะพฤติกรรมดีขึ้นมากตั้งใจฟังมากขึ้นอาจจะเพราะกลัวถูกติก็ได้อ้อ ๆ สัมไป พี่ออฟให้คะแนนแต่ละกลุ่มไว้ว่า ถ้ากลุ่มไหนทำผิดพลาดไม่ว่าเรื่องอะไรจะถูกหักคะแนนออก ไม่ได้ขุ่นนะแต่อยากให้เด็ก ๆ ตั้งใจเพราะจะได้เกิดประโยชน์กับเขาจริง ๆ พอกลุ่มนี้แสดงเสร็จก็มาสรุปกันว่าเป็นอย่างไรบ้าง ทุกคนบอกว่าดี พูดเสียงยังเบาอยู่บ้างแต่ก็ดี ตอบคำถามได้ดีเพราะว่าใช้คำถามซ้ำกับกลุ่มที่แล้ว ก็เลยตอบได้

เอาละกิจกรรมวันนี้ของเราเสร็จอีกหนึ่งวันในสัปดาห์หน้ายังเหลือกลุ่มที่ยังไม่ได้แสดงอีก 2 กลุ่ม ถ้านับรวมพวกพี่ ๆ ด้วยก็ 3 กลุ่ม เตรียมตัวให้ดีนะแล้วเรามาเจอกัน ก่อนกลับบ้านอย่าลืมงานที่คุณครูไพรซ์และครูรัชนีให้นะเอามาส่งด้วยและรับหัวข้อใหม่เป็นการบ้านมา

เมื่อเด็ก ๆ กลับบ้านกันแล้วทีมวิจัยก็นั่งคุยกันว่ากิจกรรมในวันนี้เด็ก อาจจะเกิดความเบื่อหน่ายหรือเปล่าที่จะต้องมาร่วมกิจกรรม ให้เหตุผลว่าเด็ก ๆ พอเปิดเทอมแล้วก็มีงานมากขึ้น เช่นเด็กนักเรียนที่โรงเรียนวัดเขายี่สารก็มีกิจกรรมไม่เว้นแต่ละวันกิจกรรมมากเด็ก ๆ อาจจะล้าไม่เหมือนในช่วงเวลาปิดเทอมที่จะทำกิจกรรมได้ดีกว่า ส่วนเด็กโตพวกพี่ก็เช่นกัน พอเปิดเทอมก็มีงานมากไหนจะเรียนธรรมดา เรียนพิเศษ และจะต้องทำรายงานอีก แต่ถ้าหยุดไปนานเข้าก็ไม่ได้เช่นกันความรู้ที่มีอาจจะหายไปเลย ยิ่งพวกพี่ ๆ แล้วหนักมากเพราะว่ามีสิ่งช่วยให้สนใจมากขึ้น เช่นหนังเกาหลี มีแฟนกันอะไรเหล่านี้ต้องแก้ปัญหากันว่าต้องถามช่วงเวลาที่เหมาะสมว่าเด็ก ๆ ต้องการที่จะทำกิจกรรมเวลาใด หรือว่าสะดวกในช่วงไหนจะได้จัดกิจกรรมได้ถูกต้อง ต้องการให้เด็กได้ทำกิจกรรมอีกหนึ่งอย่างคือการเขียนจดหมายเล่าถึงเหตุการณ์ที่ตนเองได้มาทำกิจกรรมครั้งนี้กับเพื่อนให้กับคนที่ตัวเองอยากจะทำให้เขาฟังมากที่สุด อาจจะเป็นพ่อแม่ เพื่อน หรือใครก็ได้ ถ้าให้เด็ก ๆ ได้ลองทำกันในสัปดาห์คาดว่าจะไม่ทันแต่ก็ต้องเตรียมไว้ก่อนแล้วค่อยว่ากัน มีเรื่องกิจกรรมที่พี่ ๆ แนะนำมาว่าการเล่นเกมส์บิงโกอยากให้มีคำศัพท์มากกว่านี้ให้เลือกจะได้มีคนทีชนะเพียงคนเดียวไม่อย่างนั้นก็ชนะกันหมดพอดีถ้ามีตัวเลือกพอดีช่อง อันนี้ก็ต้องไปแก้ไขมาใหม่แต่คงต้องให้เด็ก ๆ ที่เสนอมาก็คือพวกรุ่นพี่ได้เข้ามามีส่วนร่วมในการทำครั้งนี้ด้วยต้องนัดกันอีกที

นางสาวเบญจวรรณ พยงค์ยิ้ม

ผู้บันทึกการประชุม

สรุปรายงานการประชุม ครั้งที่ 14/2553

โครงการการสร้างการเรียนรู้ให้เกิดขึ้นกับเด็ก โดยผ่านกระบวนการเรียนรู้เรื่องการเป็นมัลคฤเทศก์ที่ดี

ของนักเรียนโรงเรียนวัดเขายี่สาร และเยาวชนบ้านเขายี่สาร

วันอาทิตย์ ที่ 5 ธันวาคม พ.ศ.2553

สถานที่ พิพิธภัณฑสถานบ้านเขายี่สาร ต.ยี่สาร อ.อัมพวา จ.สมุทรสงคราม

รายชื่อผู้เข้าร่วมกิจกรรม

1. เด็กหญิงนภาพร ชลภูมิ
2. เด็กหญิงสุพรรณษา ดิษขวนิช
3. เด็กหญิงสาวิณี วุฒิปักตร์
4. เด็กหญิงนันทนา บัวหอม
5. เด็กหญิงแสงตะวัน แสงนาค
6. เด็กชายณัฐกิตติ์ พิมพ์แสง
7. เด็กหญิงเพ็ญภา สะเกา
8. เด็กหญิงสุจิตราภรณ์ อ่อนอุระ
9. เด็กหญิงสิรินภรณ์ ไชวิเศษ
10. เด็กหญิงณัฐวรรณ พิกุลทอง
11. เด็กชายทศพร พิกุลทอง
12. เด็กหญิงสายธาร ไฉ่เจียว
13. เด็กหญิงกนกวรรณ พิกุลทอง
14. นางสาวบุญมั่น ชลภูมิ
15. นางไพรซ์ แก้วกาม
16. นายธนู พยงค์อิม
17. นางรัชณี แมนปิ่น
18. นางสาวเบญจวรรณ พยงค์อิม
19. นางจิระวัส ปานอูรัง
20. นายธาราพงษ์ หนูอินทร์

กิจกรรมนำเสนอข้อมูล/การฝึกเป็นมัลคฤเทศก์

ในสัปดาห์นี้ได้มีการนัดกับเด็ก ๆ ที่จะมาทำกิจกรรมกันอีกเพราะว่าเรายังทำกิจกรรมไม่ครบตามที่ได้มีการวางแผนกันไว้ของทีมงานวิจัย ในการนัดพบกันครั้งนี้พี่อ้อเป็นคนเดินบอกเรื่องของเวลานัดกับเด็ก ๆ เองภายในโรงเรียน และมีการสั่งให้บอกเพื่อนที่ไม่ได้มาโรงเรียนด้วยว่าเรานัดทำกิจกรรมกันอีกนะ เพราะว่ากิจกรรมนี้ยังไม่เสร็จสมบูรณ์ดีต้องมีการทำต่อ เด็ก ๆ คุณก็มีความกระตือรือร้นกันดี ดูเหมือนว่าอยากจะมากันเห็นแล้วก็รู้สึกว่าคุณ ๆ ยังอยากที่จะทำกิจกรรมกันอยู่

พอใกล้เวลา 9 โมงเช้าก็ได้มาที่พิพิธภัณฑสถาน เห็นมีเด็ก ๆ มากันแล้วบ้างก็มีการทักทายกันตามธรรมเนียมอย่างที่เคยทำ คุณกันบ้างพูดเล่นกันบ้างตามปกติ พอสักพักดูเวลาแล้วก็เลยมาประมาณเกือบจะ 40 นาทีได้ เด็ก ๆ ที่มามีเพียง

15 คนเท่านั้นเอง ก็เลขาเด็กที่มามีเกิดอะไรขึ้น ทำไมหายกันไปหลายคนที่เหลือไปไหนกันหมด มีใครทราบบ้าง ทุกคนที่มาบอกว่าไม่รู้ เอาแล้วอารมณ์และคำถามบังเกิดขึ้นมาในจับปล้นเกิดอะไรขึ้นก็ในเมื่อพี่ออฟบอกแล้วว่า จะทำกิจกรรมในวันนี้ เด็กๆ จะรู้กิตติศัพท์ของพี่ออฟว่าถ้าเวลาที่โกรธเมื่อไหร่จะคุมทุกคนเลยเงียบ แต่ว่าไม่ได้โกรธนะแค่ทำเสียงให้ดังและทำหน้าที่ดูแลเท่านั้นเอง เพราะว่าเมื่อเห็นว่าเด็กมาน้อยมากก็เกิดคำถามในหัวเลยว่าเพราะอะไรต้องหาสาเหตุให้เจอให้ได้ แล้วกิจกรรมที่เตรียมมาในวันนี้จะต้องมีการเปลี่ยนแปลงโดยจับปล้น พี่ออฟได้เรียกเด็กที่มามีมานั่งรวมกันและพูดคุยเพื่อเป็นการทบทวนความรู้ที่เราได้ทำกิจกรรมกันผ่านมามาจนถึง ณ วันนี้ทุกคนคิดว่าตนเองเป็นอย่างไรบ้าง....เงียบ.....เฮ้ย! ยังมึนน้อย ๆ อยู่ยังเงียบอีกกลับกันไปหมดแล้วหรือไง เด็ก ๆ สวนกลับมาว่ายังอยู่ เออ..งั้นก็ต้องบอกมาสิว่าตัวของเราเป็นอย่างไรบ้างบอกทีละคนนะอย่าแข่งกันคนมันเขอะเดี๋ยวมองไม่เห็น เด็ก ๆ ยิ้ม แล้วก็เก้ยกกันตอบพี่ออฟที่ย้ำคำถามเดิม จนที่ ป. 6 เจ้าเบลล์ก็ตอบว่า ทำให้เราปวดกึ่งขึ้นไข่ปะ อ้าว? งั้นถามเธอไม่ใช่ให้เธอมาถามกลับเออไว้อย่างนี้ นั่นแหละพี่ออฟแล้วก็กล้าแสดงออก คนอื่นว่าไง เนตรบอกว่าเหมือนพี่เบลล์ไม่เอาจะมาลอกพี่เขาได้ยังไง แดงโอบบอกว่าได้รู้เรื่องประวัติของพิพิธภัณฑสถาน อิม..มีอะไรอีกไหม เด็ก บอกว่าไม่มีพี่เขาตอบไปแล้วเหมือนกับที่พี่เขาพูด ที่เราได้ทำกิจกรรมตรงนี้เพื่ออะไร เด็กบอกว่าเพื่อให้เราเป็นมัลคูลเทรค ไข่แล้วตอนนี้เรากำลังฝึกมาหลายมากแล้ว มีอะไรบ้างช่วยกันบอกมา ฝึกพูด ฝึกกล้าแสดงออก ฝึกมารยาทบุคลิกภาพ ให้หาเรื่องราวในเนชั่น ในไหนในเนชั่นหาคุณเจมส์มี ในพิพิธภัณฑสถาน มีอะไรอีกไหม.....เงียบอีก เอาละที่เราทำกิจกรรมกันมาก็เพื่อฝึกให้เราพูดเก่งพูดได้และกล้าแสดงออกและรู้หน้าที่ที่เราจะทำคือการเป็นมัลคูลเทรคที่ดีนั่นเอง ที่นี้เรากำลังเอาความรู้ที่ได้ฝึกได้ปฏิบัติกันมาว่าต้องพูดเก่ง กล้าแสดงออก มีบุคลิกภาพที่ดี นั่นเอามาฝึกปฏิบัติกันดู โดยจะให้แสดงบทบาทสมมติ ทำอย่างไรพี่ออฟตามกลุ่มที่มาหรือว่าอย่างไร ไหนลองนั่งเป็นกลุ่มของตัวเองสิว่าเป็นอย่างไร เพราะว่าคนมาน้อยมาก พอนั่งกันเป็นกลุ่มแล้วดูไม่สมดุลกันเลย ครุฑนี่ก็แนะนำให้ว่าจัดกลุ่มใหม่ที่มาวันนี้ให้เขาฝึกกัน ใช้กลุ่มใหม่เฉพาะวันนี้เท่านั้นแล้วคราวต่อไปก็เป็นกลุ่มเดิมของเรา ดีละงั้นเรามาจัดกลุ่มใหม่กัน เมื่อจัดกลุ่มใหม่กันแล้วก็ให้หัวข้อไปว่า ให้แต่ละกลุ่มแบ่งหน้าที่ของสมาชิกในแต่ละกลุ่มว่าใครมีความสามารถที่จะอธิบายหรือว่าพูดตรงไหนได้ก็ให้แบ่งไปตามความสามารถของคนนั้น พวกพี่ต้องเป็นหลักให้น้องคือเป็นหัวหน้าถามน้องเลยว่าน้องมีความสามารถตรงไหน พี่ออฟเอาเลยเปล่า ยังฟังให้จบก่อน จะให้เวลาในการเตรียมตัวกัน พี่เบลล์กับพี่เพนที่ถามว่าให้พูดในพิพิธภัณฑสถานไข่ไหม ไข่เอาแค่ในพิพิธภัณฑสถาน เบลล์บอกว่าที่อื่นไม่ต้อง พี่ออฟหันไปสบตาเล็กน้อย อ้อเข้าใจแล้วแค่ในพิพิธภัณฑสถาน ไปเลยนะพี่ออฟ เฮ้ย!..แฮมไว้อย่ารีบไปไหนกัน พี่ๆบอกว่าเดี๋ยวเตรียมตัวไม่ทัน มานั่งเลยมานั่งเลยยังบอกไม่หมดเลยไปแล้ว พี่ออฟให้เวลาเตรียมตัว เด็ก ๆ สวนกลับมาว่า 1 ชั่วโมง จะไปไหนกันตั้งหนึ่งชั่วโมง โห!..แล้วเท่าไรล่ะพี่ออฟ 30 นาทีก็พอแล้ว น้อยไปขอเป็น 50 นาทีนะ มีตอนงั้นดูที่นาฬิกาตอนเวลาสิบโมงจะสี่สิบนาทีแล้ว เข็มยาวที่เลข 3 เป็นอันว่าหมดเวลา เด็ก ๆ หันไปมองนาฬิกาแล้วก็ดู นับกันใหญ่ว่าเกินที่พอรู้ว่าเกินเวลาที่เรียกเชียวพี่ออฟ ไม่รู้จับเวลาแล้ว แล้วก็มึนเสียงมาว่าไปไว้อย่าเร็ว เดี่ยวไม่ทัน เด็ก ๆ แยกย้ายกันไปตามกลุ่ม และสังเกตว่าทุกคนที่มาวันนี้มีการวางแผนแบ่งกันดีเป็นอย่างไร โดยสังเกตว่าพวกพี่จะเป็นผู้นำและสั่งงานให้น้องโดยจะมีการถามก่อนว่าใครสามารถที่จะพูดตรงไหนได้บ้าง ได้ปล่อยให้เด็ก ๆ ศึกษาข้อมูลดูกันนานกว่าเวลาที่กำหนดเพราะว่าเรายังไม่ได้อ่านเรื่องข้อมูลในพิพิธภัณฑสถานเพียงแต่ฝึกเรื่องของการเป็นมัลคูลเทรคเท่านั้น แต่ในบางครั้งก็ได้แทรกเรื่องราวไปด้วยก็เลยมีความต้องอย่างเงียบพลันว่าเด็ก ๆ พอที่จะรู้เรื่องราวของชุมชนหรือเรื่องราวในพิพิธภัณฑสถานบ้างหรือไม่ ระหว่างที่เด็กๆ ได้ทำหน้าที่ที่ได้รับมอบหมาย ในทีมวิจัยก็มานั่งคุยกันว่าวันนี้ทำไมเด็กมาน้อยมากเกิดอะไรขึ้นสาเหตุมาจากอะไร เพราะว่ากิจกรรมเด็กๆ เบื่อหรือเปล่า หรือว่าอาจจะอยู่ในช่วงเวลาของการเปิดเทอมเด็กมีการบ้านมีงานมากตรงนี้ก็มีส่วน หรือว่าอาจจะมามีหน้าที่รับผิดชอบภายในบ้านเลยไม่สามารถมาได้ก็อาจจะเป็นไปได้ต้องหาสาเหตุแล้วเดี๋ยวเรามาแก้ไขกัน

พอสักพักก็เรียกเด็ก ๆ มารวมตัวกัน เด็ก ๆ บอกว่ายังไม่ได้เลย มานั่ง นั่งลง ฟังนะเป็นไงบ้าง พี่อ้อฟังจำได้ไหมหมดเลย เออพี่ยังจำได้ไม่หมด ไม่ใช่พวกเราเนี่ยยังจำได้ไม่หมด แล้วทำไมไม่พูดให้ชัดเจน พี่อ้อพอ มาอะมาเอ้ออะไร ไม่ได้บอกทำให้จำให้ไปดูและแบ่งหน้าที่ตามความสามารถให้พูดในสิ่งที่เรารู้ อันไหนที่เราไม่รู้จะพูดอธิบายได้ไหม ไม่ได้ ใช่ไม่ได้เอาเท่าที่เรารู้ที่นี้ฟังนะถ้ากลุ่มไหนออกมาแสดงบทบาทของมัลคอล์มกลุ่มอื่นที่เหลือคุณต้องแสดงเป็นนักท่องเที่ยว และกลุ่มที่เป็นนักท่องเที่ยวนั้นจะต้องสังเกตเพื่อนที่เป็นมัลคอล์มว่าเขาทำหน้าที่เป็นอย่างไรบ้าง รู้เรื่องนะ กลุ่มไหนจะเริ่มก่อนให้อาสามาเลย ไม่มีเลขเจิบหมด งั้นเอาอย่างนี้เดี๋ยวจะเขียนชื่อของพี่ ๆ ไว้ที่นิ้วมือก็แล้วกันแล้วก็ให้เลือกเอา พอเลือกแล้วกลุ่มแรกก็เป็นกลุ่มของพี่พิมพ์ พอกลุ่มของพี่พิมพ์ได้ออกมาแสดงบทบาทสมมติเสร็จก็ได้มีการเรียกมานั่งฟังความคิดเห็นของคนว่ากลุ่มพี่พิมพ์เป็นอย่างไรบ้าง สรุปรวม ๆ กันก็คือการพูดยังคงเบาอยู่มากไม่ค่อยได้ยินเลย และก็เวลาที่อีกคนอธิบายอยู่นั้นคนอื่นที่ได้รับมอบหมายหน้าที่ในแต่ละจุดก็เดินไปมาไม่ยืนอยู่กับที่ที่ได้รับมอบหมาย และในกลุ่มที่ต้องคอยสังเกตน้องด้วยว่าเป็นอย่างไรบ้างถ้าน้องไม่พูดหรือพูดไม่ได้พี่ก็ต้องแก้ไขสถานการณ์ ไม่ใช่ปล่อยให้ยืนอยู่แบบเป็นไปอย่างนั้นนะ ส่วนคนที่เป็นักท่องเที่ยวนั้นไม่ใช่ว่าคุณสนุกกันไปนะคุณต้องฟังเพื่อนอธิบายด้วยว่าเขาพูดเป็นอย่างไรบ้างเสียงเบาไหม พูดผิดหรือเปล่า การยืนท่าทางเป็นอย่างไร สายตาเป็นอย่างไร ไม่ใช่ว่าเล่นกันนะ รู้เรื่องหรือเปล่า เด็กตอบว่ารู้เรื่อง เดียวจะให้พักกลางวันก่อนนะแล้วก็ค่อยมาเริ่มกันใหม่กลุ่มไหนที่คิดว่ายังไม่แม่นไม่พร้อมพอช่วงพักมีเวลาให้รับซ่อมกันเลย พอเด็ก ๆ พักกันแล้วก็มาทำกิจกรรมกันต่อจนครบทุกกลุ่มและได้แนะนำว่าเราจะต้องหมั่นฝึกบ่อย ๆ เพื่อให้เราจะได้มีทักษะมากยิ่งขึ้นและก็จะได้สามารถทำหน้าที่ได้บ้างของข้าว่าได้บ้าง พวกเราคงไม่ได้ทั้งหมดหรอกเพราะว่าที่จริงเราต้องฝึกกันนานกว่านี้อีก เอาหละวันนี้ก็จะให้กลับบ้านได้ แต่ก่อนไปขอชมก่อนว่าคนที่มาวันนี้พี่อ้อและครูถือว่าเราผ่านเรื่องของความรับผิดชอบมาตามที่ได้นัดกันไว้ ส่วนคนที่ไม่มาก็ต้องไปหาสาเหตุอีกว่าทำไมเพราะอะไรถึงไม่มา น้องบางคนบอกว่าพี่เขยกับพี่สาวไปเรียนพิเศษ เออตรงนั้นเข้าใจเพราะพี่เขยมาบอกแล้วส่วนคนที่ไม่ได้เรียนนี่สิไปไหน อ้าวพอ..ก่อนไปขอนัดหมายครั้งต่อไปดูปฏิทินแล้วเราจะนัดเจอกันหลังจากงานประจำปีบ้านเราละ แล้วพี่อ้อกับครูจะบอกอีกทีก็แล้วกันนะ น่าจะเป็นวันที่ 26 ฝากบอกเพื่อน ๆ ด้วยแล้วพอใกล้ก็จะบอกกันอีกทีกลับบ้านได้

พอเด็ก ๆ กลับบ้านแล้วก็มานั่งคุยกันในห้องครูไพร้ถามว่าเป็นยังไงวันนี้ โอหยังสนหงุดหงิดง ไม่เข้าใจว่าเด็กไปไหน ครูธิษณีนบอกว่าเขาน่าจะมึนอะไรสักอย่าง วันนี้เด็กที่มาน้อยมากทำให้กิจกรรมที่เตรียมมาบางอย่างไม่ได้ใช้ ครูก็อดเล่นเกมส่าย ใช่เพราะว่าพี่อ้อพ่นกับเด็กซะนานเลย แล้ววันนี้เราได้อะไรบ้างพอจะสรุปได้ไหม วันนี้เราได้เปลี่ยนงานโดยฉับพลันในความง ๆ ที่เด็กมาน้อย แต่ว่าเราก็ได้ให้เขาทำกิจกรรมแสดงบทบาทสมมติกันเพื่อเป็นการฝึกทักษะและเรื่องราวที่ได้ผ่านการอบรมมา และนำมาใช้ได้สถานการณ์ที่ตนเองจะต้องเป็นผู้บรรยายให้นักท่องเที่ยฟัง ดูแล้วเด็กบางคนพูดได้เก่งพวกที่สามารถที่จะพูดได้เยอะกว่าน้องอาจจะเป็นเพราะว่าวัยของเขาที่โตกว่าสามารถที่จะรับรู้ได้ดีและไวกว่าน้อง น้องบางคนไม่รู้เลยก็มีแต่ว่าพี่ก็คอยสอนมีการแบ่งหน้าที่กันตามความสามารถกันออกไป ก็ถือว่าดีเพราะจากการสังเกตดูแล้วนั้นทุกคนมีความพยายามกันดีถือว่าใช้ได้

นางสาวเบญจวรรณ พยงค์ยิ้ม

ผู้บันทึกการประชุม

สรุปรายงานการประชุม ครั้งที่ 15/2554

โครงการการสร้างการเรียนรู้ให้เกิดขึ้นกับเด็ก โดยผ่านกระบวนการเรียนรู้เรื่องการเป็นมัคคุเทศก์ที่ดี

ของนักเรียนโรงเรียนวัดเขายี่สาร และเยาวชนบ้านเขายี่สาร

วันอาทิตย์ ที่ 16 มกราคม พ.ศ.2554

สถานที่ พิพิธภัณฑ์บ้านเขายี่สาร ต.ยี่สาร อ.อัมพวา จ.สมุทรสงคราม

ผู้เข้าร่วมประชุม

1. Mr.Andy
2. เด็กหญิงอัจจิมา พิมพ์แสง
3. เด็กหญิงจารุวรรณ เหลืองอ่อน
4. เด็กชายทวิช คชพันธุ์
5. เด็กหญิงวิไลรัตน์ จันทรรักษ์
6. เด็กหญิงโชติรัตน์ พยัคฆะ
7. เด็กหญิงสุริย์มาศ นัยนา
8. เด็กหญิงแสงตะวัน แสงนาค
9. เด็กหญิงณัฐวรรณ พิกุลทอง
10. เด็กหญิงทศวรรณ จำปาทอง
11. เด็กหญิงอรพรรณ จำปาทอง
12. เด็กหญิงสุพรรณษา ดิษขวนิช
13. เด็กชายทศพร พิกุลทอง
14. นางสาวบุญมั่น ชลภูมิ
15. เด็กหญิงนภาพร ชลภูมิ
16. นางไพรัช แก้วกาม
17. นางจิระวัศ ปานอูรัง
18. นางรัชณี แมนปิ่น
19. เด็กหญิงญาณิศา ครุณศรี
20. เด็กหญิงสาวิณี วุฒิพัทธ์
21. เด็กหญิงศิรมณี เหลืองอ่อน
22. เด็กชายณัฐกิตติ์ พิมพ์แสง
23. เด็กหญิงเพ็ญนภา สะเกา
24. เด็กหญิงสิรินภรณ์ ไชวพิเศษ
25. นางสาวเบญจวรรณ พยงค์ยิ้ม
26. นายธาราพงษ์ หนูอินทร์

กิจกรรมนำเสนอข้อมูล

จากเมื่อสัปดาห์ที่แล้วเด็กมาก่อนหน้านี้ นานมากเลยที่เราจะได้มารวมกันแบบนี้ ก่อนข้างจะลำบากก็ว่าได้ อันที่จริงได้มีการนัดเด็กก่อนหน้านี้นี้หลายครั้งแล้วแต่เด็ก ๆ ดิฉันกิจกรรมหลายอย่าง นักเรียนโรงเรียนวัดเขยี่สารต้องไปแสดงหุ่นสายหลายที่และต้องไปพักค้างคืนด้วยจึงไม่สามารถที่จะรวมตัวกันได้ จากคราวก่อนที่เด็กๆ มากันน้อยมาก็ได้มีการไปสอบถามว่าเพราะอะไรทำไม เด็ก ๆ บอกว่าไม่รู้เรื่องเลยที่ต้องมา บางคนบอกว่างานเยอะมากโดยเฉพาะพวกที่ต้องทำรายงานการบ้านเยอะ เอาเป็นอันว่าเข้าใจแต่ก็น่าจะมีการบอกกันล่วงหน้าบ้างไม่ใช่หายไปอย่างนี้ (เรียกมาคุยเป็นรายบุคคล) ในสัปดาห์นี้ได้เดินบอกเด็กอีกทีนี้เดือนกันยายนจะได้ไม่ลืม

สัปดาห์นี้เด็ก ๆ โชคดีมากที่จะได้เจอกับอาจารย์ชาวต่างชาติมาสอนพูดภาษาอังกฤษให้ ครูคนนี้ชื่อว่าครูแอนนี่ เป็นคนอินเดียแต่พูดภาษาอังกฤษได้เก่งและมาสอนภาษาให้กับนักเรียนโรงเรียนวัดเขยี่สาร ก่อนหน้านี้ ผอ.เรียกให้ไปเจอกับครูแอนนี่ เพื่อบอกว่าให้มาสอนเด็ก ๆ ที่พิพิธภัณฑสถานด้วย ตอนแรกก็คิดว่าเด็กจะได้ประสบการณ์จริงเลย แต่ก็ทำให้กิจกรรมที่เราทำลงไปอีกเพราะว่าเรารวมตัวเด็กออกมากขึ้นเนื่องจากอยู่ในช่วงเปิดเทอม แต่ก็เอาสอนฟรีดีหมด พอนัดเด็กและบอกว่าจะมีครูมาสอนภาษาให้เด็ก ๆ ก็ตื่นเต้นกันมาก (พี่ออฟด้วย) พอตอนเช้าเด็ก ๆ มารอนกันแล้ว โอวันนี้นี่มากันหลายคนดิฉันใช้ได้ เด็กบอกว่าอยากจะมาเรียนกับครูแอนนี่ เด็ก ๆ พวกนี้ตอนแรกคิดว่าน่าจะกลัวมากเพราะว่าเป็นคนต่างชาติพูดกันไม่รู้เรื่องแต่กลับตรงกันข้ามเลยกลับชอบอีก พอนั่งได้แป๊บเดียวครูแอนนี่มาแล้ว ดายแหละที่นี้จะทำอะไรดีพวกครูยังไม่มาเลยจะรู้เรื่องกันไหมนี่ เอาไปทักทายกันหน่อยพอทักทายกันแล้วก็บอกให้แอนนี่รอสักครูเพราะว่ายังไม่ครบและก็จะบอกว่าจะต้องเล่นเกมสักคันด้วย ระหว่างที่รอก็รีบโทรหาคนนี้นั่นนั่นให้มาเพราะว่าสงสารเขาที่นั่งรออยู่อย่างเดียวนะไม่รู้จะคุยอะไรพอเจอหน้ากันทุกอย่างหายหมด พอครูมากันแล้วก็เริ่มคุยกับเด็ก ๆ และก็จะเล่นเกมสักคันแล้ว ก็ได้ไม่ได้เล่นเพราะว่าภาษาที่บอกครูแอนนี่ไปนั้นเรารู้เรื่องแต่เขาไม่รู้เรื่อง ครูไพรซ์เลยบอกว่าให้เขาสอนเลยเขารู้เพราะว่า ผอ.ให้พี่ออฟเอาเอกสารเกี่ยวกับพิพิธภัณฑสถานให้เขาดูมาก่อนแล้ว ตอนแรกที่ครูแอนนี่สอนที่พิพิธภัณฑสถานภาษากันไปมาไม่รู้เรื่องบ้างไม่รู้เรื่องบ้างแปลกันให้วุ่นไปหมด ก็ต้องย้ายที่เรียนเพราะว่าต้องใช้กระดานก็เลยย้ายมาเรียนที่ห้องเรียนชั้น ป.5 ครูแอนนี่จะสนิทกับครูเก้และครูคนอื่นมากเพราะว่าสอนในโรงเรียนและก็ไปกินข้าวที่บ้านครูเก้ ในตอนเช้าโทรหาครูเก้บอกว่าให้รับมา เพราะว่าพูดอังกฤษไม่ได้พูดได้แต่ภาษาลาว แต่เวลาครูแอนนี่เรียกชื่อคนอื่นนะไม่ค่อยชัดทีเวลาเรียกออฟเลยชัดทีเดียว วันนี้พอย้ายมาที่ห้องเรียนครูแอนนี่เขียนกระดานก็โอเค พออ่านได้แปลได้ ก็พยายามแปลความหมายให้เด็ก ๆ ฟังกัน ทั้งครูและพี่ออฟ เด็กก็ตั้งใจเรียนกัน ดิฉันก็จะชอบชาวต่างชาติดูเด็กหน้าตาดีเยี่ยมดี หรืออาจจะกำลังตกที่ครูแอนนี่พูดสำเนียงแบบนี้เด็ก ๆ ฟังแล้วก็ขำอย่างว่าแต่เด็กเลย พี่ออฟกับครูก็ขำ

หลังจากที่ครูแอนนี่สอนเสร็จแล้ว ครึ่งวันพอดี ก็กลับมาที่พิพิธภัณฑสถานข้าวกันและนั่งคุยกันกับเด็ก ๆ และครู ครูแอนนี่บอกว่าพี่ออฟกับเอ๊ะเป็นแม่ลูกกัน พอหันไปมองดูคนละสีกันเลยครูแอนนี่บอกว่าพี่ออฟนะเป็นแม่ของเด็ก ๆ ครูเก้เป็นเพื่อนเขา ครูไพรซ์เป็นแม่เพราะว่ามีลูกสาวอยากเจอลูกสาวครูไพรซ์ พอกินข้าวกันแล้วก็เรียกเด็กมากุ้ยกัน ตกกลางคืนในสัปดาห์ต่อไปครูแอนนี่จะสอนเราอีกให้มารวมตัวกันอย่างนี้อีก และฝากบอกฝากถามเพื่อนที่ไม่มาว่าจะมาได้ไหม พวกเธอเป็นกลุ่มที่โชคดีมากนะที่ได้มีครูชาวต่างชาติมาสอนให้แบบนี้เราจะได้ความรู้มากขึ้นด้วยถือว่าเราโชคดีจริง ๆ วันนี้เป็นอย่างไรว่าง ทุกคนบอกว่าสนุกดีครูแอนนี่พูดฟังแล้วตกดี เอาแหละที่ก็มาถึงคิวของเราที่จริงเราจะต้องเตรียมตัวทดสอบการเป็นมัคคุเทศก์ที่ดีกันแล้วนะแต่ด้วยสาเหตุหลายอย่างทำให้เราต้องเลื่อนออกไปหลายวัน ใช่เพราะว่าเรารวมตัวกันยากขึ้น พี่ออฟน่าจะทำการกิจกรรมช่วงปิดเทอมจะได้มีเวลา ก็ทำแล้วแต่มันจะให้ทำปั๊บปั๊บเสร็จเลยได้ยังงั้นการเป็นมัคคุเทศก์ต้องฝึกบ่อย ๆ และใช้เวลานาน ที่นี้ในคราวหน้าพอเรียนกับครูแอนนี่แล้วจะให้พวกเราแสดงบทบาทสมมติกันอีกครั้งหนึ่งแต่คราวนี้ไม่เหมือนกับทุกครั้งจะให้แยกเป็นระดับชั้น

แบ่งอย่างนั้นะ ประถมต้น ป.1-3 , ประถมปลาย ป.5-6 และก็พวกพี่ ๆ เป็นอีกกลุ่มหนึ่ง วันนี้ให้รวมกลุ่มกันและ
ก็วางแผนกันว่าจะทำกันอย่างไรแบบไหน พี่ออฟปล่อยให้เด็กคุยกัน เด็กประถมต้นคุยกันไม่รู้เรื่องเลยจนครูชั้นต้อง
เข้าไปช่วยบริหารจัดการโดยครูจะถามเด็ก ๆ ว่าใครจะพูดตรงไหนและเขียนบอกไป ส่วนพวกพี่ประถมปลายก็เดินไป
คุยกันในแต่ละจุด และกลุ่มที่สำคัญเลยคือพวกพี่ ม. นั่งปักลูกกันอยู่ 3 คน พี่ออฟก็เลยเข้าไปคุยด้วยและก็บอกกลับ
กลุ่มนี้ว่าไม่กลัวว่าเธอจะพูดไม่ได้เพราะรู้ว่าทำได้เคยมาต้อนรับนักท่องเที่ยวแล้วแต่ปัญหาของพวกเธอก็คือจะรวมตัวกัน
อย่างไรเพราะแต่ละคนดูแล้วปัญหาเยอะมาก แต่จะต้องมาให้ได้ในครั้งสุดท้ายบอกเพื่อนด้วยเธอจะต้องแก้ปัญหาเอง
แต่พี่ออฟขอฝากไปถามคนที่ไม่มีมาด้วยว่าเธอมาทำอะไรที่นี่ มาเพื่ออะไรคำถามนี้ก็พอรู้แล้ว แต่ก็ถามไปต่อไปในเมื่อ
เข้ามาแล้วทำไมถึงไม่มาทำงานให้เสร็จสิ้นไปเพราะอะไรอยากจะรู้ซัก พอเด็ก ๆ ได้หัวข้อที่จะต้องเตรียมกันแล้วก็
ตกลงนัดหมายกันอีกทีและปล่อยกลับบ้าน

ทีมงานได้มานั่งคุยกันถึงสาเหตุที่เด็ก ๆ ไม่มาโดยเฉพาะกลุ่มเด็กโต เด็กที่ไม่มาจากการสอบถามก็คือจะติด
เรื่องของการเรียนและงานการบ้านต้องทำรายงานไม่ว่างบ้าง บางคนก็มีหน้าที่ที่จะต้องรับผิดชอบภายในบ้าน แต่คนที่
ไม่มีก็ไม่รู้อีกว่าเพราะอะไร หรืออาจจะเห็นว่าเราทำกิจกรรมมานานเด็กอาจจะเบื่อที่จะต้องมาทุกอาทิตย์ก็ได้ แต่เราก็
ทิ้งระยะห่างกันมากแล้วนะเพราะว่าเด็กเขามีกิจกรรมเยอะ ครูชั้นบอกว่ำนั่นก็อีกปัญหาหนึ่งคือเด็กทำกิจกรรมเยอะเลย
เกิดความเบื่อก็ได้เพราะว่าเขาไม่ค่อยได้พักเลย แต่ถึงอย่างไรก็ต้องทำกิจกรรมต่อไปจนกว่าจะจบ วันนี้ดูเด็กเขาชอบ
มากที่มีครูต่างชาติมาสอนดูสนใจตั้งใจกันดี คงอาจจะเบื่อหน้าครูเบื่อหน้าพี่ออฟแล้วก็ได้

นางสาวเบญจวรรณ พยงค์นิม

ผู้บันทึกการประชุม

สรุปรายงานการประชุม ครั้งที่ 16/2554
โครงการการสร้างการเรียนรู้ให้เกิดขึ้นกับเด็ก โดยผ่านกระบวนการเรียนรู้เรื่องการเป็นมัลลเทศก์ที่ดี
ของนักเรียนโรงเรียนวัดเขายี่สาร และเยาวชนบ้านเขายี่สาร
วันอาทิตย์ ที่ 23 มกราคม พ.ศ.2554
สถานที่ โรงเรียนวัดเขายี่สาร(ประถมศึกษา) ต.ยี่สาร อ.อัมพวา จ.สมุทรสงคราม

ผู้เข้าร่วมประชุม

1. เด็กชายทวิช คชพันธุ์
2. เด็กหญิงวิไลรัตน์ จันทรรักษ์
3. เด็กหญิงโชติรัตน์ พัทธมะ
4. เด็กหญิงสุริย์มาส นัยนา
5. เด็กหญิงลักษมี นัยนา
6. เด็กหญิงรุ่งนภา มาสวัสดิ์
7. เด็กหญิงณัฐวดี ขำโขงงาม
8. เด็กหญิงดวงหทัย จันทรรักษ์
9. เด็กหญิงปริยาภรณ์ ปานประทีป
10. เด็กหญิงมนัสวรรณ พยงค์อิม
11. เด็กหญิงสาวิณี วุฒิปักตร์
12. เด็กหญิงแสงตะวัน แสงนาค
13. เด็กหญิงสุพรรณยา ดิษยนิช
14. เด็กหญิงนภาพร ชลภูมิ
15. เด็กหญิงณัฏฐา ครุณศรี
16. เด็กหญิงอจจิมา พิมพ์แสง
17. เด็กชายณัฐกิตติ์ พิมพ์แสง
18. เด็กหญิงกนกวรรณ พิกุลทอง
19. เด็กชายทศพร พิกุลทอง
20. เด็กหญิงเพ็ญภา สะเกา
21. เด็กหญิงนันทนา บัวหอม
22. เด็กหญิงณัฐวรรณ พิกุลทอง
23. เด็กหญิงสายธาร ไฉ่เจียว
24. นางไพรัช แก้วกาม
25. นางสาวบุญม่น ชลภูมิ
26. นางรัชณี แม้นปิ่น
27. นางสาวเบญจวรรณ พยงค์อิม
28. นางจิระวัส ปานอู้ง
- 29.

กิจกรรมนำเสนอข้อมูล

วันนี้เด็กมาที่พิพิธภัณฑ์กันแต่เช้าเพราะว่าเราจะได้อ่านเกี่ยวกับครูแอนนี่กัน เมื่อวานนี้ได้เจอกับครูแอนนี่และครูก็บอกว่าจะไปเที่ยวกับเพื่อนแล้วจะรีบกลับมาสอนพวกเรา พอเด็ก ๆ มาก็บอกว่าครูแอนนี่อาจจะมาสายหน่อยเพราะว่าเพื่อนมารับให้ไปเที่ยว เด็ก ๆ บางคนทำหน้าเซ็ง ระหว่างที่รอที่ถามเด็ก ๆ ว่าวันนี้เตรียมตัวกันมาหรือยังที่จะแสดงบทบาทสมมติ เด็กบอกว่ายังไม่พร้อมเลยขอซ้อมก่อนได้ไหม ได้ฉันใช้เวลาในการทบทวน 10 นาที โหพี่ออฟเดินไปก็หมดเวลาแล้ว แหมระยะทางไกลมากเลยนะให้ไปเตรียมตัวกันแล้วไม่ใช่หรอ เด็กบอกว่าแต่มันยังจำไม่ได้จ้ะ 30 นาทีพอจบเวลา หลังจากทีปล่อยให้เด็ก ๆ ได้ไปทบทวนแล้วก็ให้นั่งล้อมวงกันและให้พูดแบบเล่าเรื่องในจุดที่ตัวเองรับผิดชอบ เด็กบางคนบอกว่าอยากจะได้เดินไปยืนตรงจุดที่ตนเองได้รับมอบหมาย แต่ว่าพี่ออฟไม่ให้ไป เพราะว่าอยากจะได้จินตนาการแล้วก็พูดออกมาก็คือให้นึกถึงตรงจุดที่เราต้องพูดว่ามีอะไรบ้างก่อนอื่นต้องย้ำก่อนว่าให้พูดในสิ่งที่รู้สิ่งที่ไม่รู้พูดได้เปล่า เด็กบอกว่าไม่ได้ ใช่ไม่ได้เพราะว่าเราไม่รู้แล้วจะพูดได้อย่างไรจริงไหม มึงสะกิดพี่ออฟแล้วบอกว่ามึงจำไม่ได้ พี่ออฟเลยถามว่าแล้วมึงรู้อะไรมึงบอกว่ารู้ว่ามันคือครกหิน พี่ออฟถามว่าแล้วใช้ทำอะไร มึงบอกว่าเอาไว้ตำของพวกน้ำพริกอะไรอย่างนี้ นั่นแหละมึงรู้เท่านี้ก็โอเคแล้วมาเล่าเนี่ย เข้าใจนะทุกคน พอเด็ก ๆ เริ่มพูดทีละคนเสียงก็ค่อนข้างเบามากพี่ออฟเลยให้เรียกชื่อกันตอบได้ไปมาจนกว่าคนที่พูดเบาะจะเรียกชื่อคนอื่นดังขึ้นก็จะเลิก ถ้าใครพูดเบาะก็จะให้เรียกชื่อเพื่อนดังได้กัน จากข้อมูลของเด็ก เล่ากันมาบางส่วนก็เติมให้บางส่วนก็ใส่ได้ จากนั้นก่อนเวลาพักได้ให้เด็ก ๆ เล่นเกมส์ที่จะใช้เสียงตะโกนเรียกชื่อเพื่อนกัน โดยให้แบ่งเป็นสองทีมยืนคนละฝั่งห่างกันพอวังได้ แล้วให้ตะโกนเรียกชื่อเพื่อนคนที่เราชอบ ให้เรียก 2 ครั้งแล้วก็ให้วิ่งมาตรงกลางทั้งคนที่เรียกและคนที่ถูกเรียกจะต้องวิ่งมาหยุดตรงกลางแล้วก็ทำท่าทางอะไรก็ได้ให้เพื่อนจำ ในตอนแรกก็จะวิ่งมาหยุดไม่ทันชนกันก็จะบอกตำแหน่งให้หยุดจะได้ไม่ชนกัน คนที่ถูกเรียกต้องตั้งใจฟังชื่อของตนเองให้ดีว่าเขาเรียกชื่อเราหรือเปล่าถ้ามาซ้ำก็จะถูกปรับเป็นแพ้ ที่นี้เด็ก ๆ ก็จะตั้งใจฟังเสียงเพื่อนที่เรียกชื่อและก็คิดท่าทางด้วยว่าจะทำอะไรให้เพื่อนจำเพราะถ้าซ้ำก็จะแพ้ไป หลังจากที่ทำกิจกรรมแล้วก็พักกินข้าวกัน หลังจากนั้นก็นั่งรวมกลุ่มกันและก็บอกกับเด็ก ๆ ว่าครูแอนนี่มาไม่ทันแล้วเอาไว้คราวหน้า เด็ก ๆ ทำท่าผิหวงนิดหน่อยก็บอกว่าเอาละที่นี้จะให้พวกเราทำกิจกรรมคือในแต่ละจุดที่เราได้รับมอบหมายนั้นให้ทุกคนไปคิดว่าแต่ละตรงนี้เป็นเรื่องตลกเรื่องขำได้อย่างไร (ปล.อยากมากพี่ออฟยังทำไม่ค่อยได้เลย) เด็กร้องกันใหญ่และบอกว่าจะทำขำยากนะนี่ ลองดูไม่ทำไม่รู้ไปยืนดูและลองคิดดูให้เวลาไปคิดก่อน สักพักเรียกมารวมตัวกัน เด็กบอกว่าคิดไม่ออกบางคนตั้งเป็นคำถาม เช่น โพล์มีรูปร่างเหมือนอะไร เพื่อนจะตอบว่าเหมือนตุ่มเหมือนโอง แต่คำเฉลยคือท้องป้องกันปอด หลายอย่างที่เด็กคิดมาถึง บางอย่างนอกจากงแล้วก็ขำด้วยเพราะไม่เข้าใจ แล้วพี่ออฟก็บอกว่าที่จริงแล้วการเล่าเรื่องอย่างนี้ให้เข้าใจตลกนั้นมันยากมากต้องใช้เวลาคิดและประสบการณ์ด้วย แต่ที่พวกเราทำนั้นก็ถือว่าการดูสิหน้า ท่าทาง อารมณ์และก็นำเสียงของเราว่าเป็นอย่างไร เห็นไหมเวลาที่เราจะเล่าเรื่องสักเรื่องทุกคนตั้งใจฟังเพื่อนเพราะว่าเวลาเพื่อนเล่าเขามีน้ำเสียงสูงต่ำ มีสีหน้าที่ยิ้มแย้มพูดเป็นนัยธรรมชาติในแบบของเขาและก็มีท่าทางประกอบด้วย นี่แหละอยากให้พวกเราเล่าเรื่องและทำตามตามธรรมดาแบบของเราไม่ใช่หนีบเสียงจนเสียงหายไป ทำหน้าตาขึงกับไปติดโบที่ออกมาขยับไม่ได้ขึงจ้ะ เอาแบบนี้แหละทำได้ไหม เด็ก ๆ บอกว่าได้ เจ้านายบอกว่าแล้วก็ไม่ต้องแต่ที่แรกเครียดมากเลยรู้ไหมเนี่ยพี่ออฟ อ้อหรอ แล้วถ้าบอกก็เหมือนเดิมนะสีหน้านี่นิ่งไม่ไหวตึงเลยเสียงก็โอ้โหยังกับไปฝึกร้องเพลงมาเสียงเงี้ยวแหบเบาหลายเลย เอาละไปฝึกความพร้อมมาราวหน้าอาจจะจริงแล้วนะจะมาขอเตรียมตัวก่อนไม่ได้แล้วนะ ถ้าใครมีอะไรไม่เข้าใจให้ถามถามได้นะอย่ามก้นเยอะตอบไม่ทัน เอ๊ะถามว่ามากันเยอะหรือว่าไม่มีใครมากันแน่พี่ออฟ เออไม่มีใครมาเลยรู้ว่าเก่งกันทุกคน เอาละไปฝึกกันนะฝึกพูดกับกระจกนะจะได้เห็นตัวเองว่าท่าทางสีหน้าเป็นยังงัย เอ๊ะกับเนยถามว่าแล้วถ้าเราว่าเราบ้าพูดอะไรคนเดียวละพี่ออฟ แล้วพวกเธอคิดว่าตอนนี้เป็นคนดังจ้ะสิ ไปๆกลับบ้านได้แล้ว

หลังจากที่เด็กกลับแล้วก็มานัดตกลงกับทีมว่าในวันอาทิตย์หน้าจะต้องให้เด็กทดลองการเป็นมัคคุเทศก์ให้กับ
ทีมอื่น ๆ ได้ดูกันว่าจากที่เราได้ฝึกปฏิบัติเด็กสามารถที่จะทำหน้าที่ได้แค่ไหน วันนี้เด็กก็พอที่จะพูดได้เท่าที่
ความสามารถของตนเองจะทำได้แต่คาดว่าน่าจะเป็นเกิดความกลัวเวลาที่จะต้องพูดให้คนอื่นฟังเพราะว่าน้องเล็กบางคนยังไม่
เคยได้ทำหน้าที่จริง แต่ว่าพี่บางคนก็ยังไม่กล้าเหมือนกันก็ต้องให้กลับมาฝึกที่บ้านกันเอง แต่ว่าวันนี้เด็ก ๆ อาจจะ
ผิดหวังเล็ก ๆ ที่ครูแอนนี่ไม่มา แต่ก็ทำให้เด็กได้ฝึกทบทวนความรู้ที่เรียนสังเกตดูแล้วว่ายังไม่ลืมนในเรื่องราวต่าง และก็
สามารถที่จะพูดอธิบายได้ดีขึ้น มีการแก้ไขปัญหให้กับตนเองมากขึ้นเวลาที่ไม่ว่าใจก็จะคอยถามคอยช่วยเหลือกัน

นางสาวเบญจวรรณ พยงค์

ผู้บันทึกการประชุม

สรุปรายงานการประชุม ครั้งที่ 17/2554

โครงการการสร้างการเรียนรู้ให้เกิดขึ้นกับเด็ก โดยผ่านกระบวนการเรียนรู้เรื่องการเป็นมัลลเทศก์ที่ดี

ของนักเรียนโรงเรียนวัดเขายี่สาร และเยาวชนบ้านเขายี่สาร

วันอาทิตย์ที่ 30 มกราคม พ.ศ. 2554

สถานที่ พิพิธภัณฑสถานบ้านเขายี่สาร อ.อัมพวา จ.สมุทรสงคราม

รายชื่อผู้เข้าร่วมกิจกรรม

1. เด็กหญิงกนกวรรณ พิกุลทอง
2. เด็กหญิงเพ็ญภา สะเกา
3. เด็กหญิงอังคณา ชะมะ
4. เด็กหญิงสาวิณี วุฒิพัทธ์
5. เด็กหญิงนภาพร ชลภูมิ
6. เด็กชายณัฐกิตติ์ พิมพ์แสง
7. เด็กหญิงลักขมี นัยนา
8. เด็กหญิงศิริมณี เหลืองอ่อน
9. เด็กหญิงอรพรรณ จำปาทอง
10. เด็กหญิงรุ่งนภา มาสวัสดิ์
11. เด็กหญิงสุริย์มาส นัยนา
12. เด็กหญิงจรรววรรณ เหลืองอ่อน
13. เด็กหญิงพัศวรรณ จำปาทอง
14. เด็กหญิงนันทนา บัวหอม
15. เด็กหญิงญานิสรา ครุฑศรี
16. นายธราพงษ์ หนูอินทร์
17. เด็กหญิงอจจิมา พิมพ์แสง
18. นางสาวบุญม่น ชลภูมิ
19. นางรัชณี แม้นปิ่น
20. นางสาวเบญจวรรณ พยงค์มิม
21. เด็กหญิงโชติรัตน์ พยัคฆะ
22. เด็กหญิงแสงตะวัน แสงนาค
23. นางไพรัช แก้วกาม
24. นายวิกรม เสือดี
25. นายอภิชาติ ลือสกล
26. นางสาวฉันทลักษณ์ อาจหาญ
27. นางสาวลัดดา วิไลศรี

เข้าวันนี้เด็กๆจะต้องมาจัดกิจกรรมการเป็นมัลลเทศก์ที่พิพิธภัณฑสถานแห่งนี้ เด็ก ๆ จะต้องทำหน้ามัลลเทศก์ที่ดีที่เราได้ผ่านการฝึกปฏิบัติกันมาเป็นเวลานาน ก่อนหน้านี้ได้แบ่งเด็ก ๆ ออกเป็น 3 ช่วงระดับชั้น คือ ชั้นประถมต้น

ชั้นประถมปลาย และพี่มัธยม และได้ให้เด็ก ๆ นั้นแบ่งหน้าที่ของสมาชิกในกลุ่มกันเองตามความสามารถของแต่ละคนภายในกลุ่ม พอมาถึงพิธีกันที่ก็มีเด็กมารอแล้วบางส่วนก่อนหน้านี้เรามีปัญหาเรื่องของเวลาของเด็กที่ไม่สามารถมาร่วมกิจกรรมกันได้ก็จะรวมตัวกันได้ก็แทบแยเอาการอยู่เพราะเด็กของเรามีหลายช่วงอายุจึงค่อนข้างจะเป็นอุปสรรคเรื่องของเวลามากทีเดียวแต่เราก็แก้ปัญหาได้บ้างพอสมควร มีเด็ก ๆ บางคนโดยเฉพาะพวกพี่ ๆ บอกว่าน่าจะจัดกิจกรรมกันในช่วงเวลาวันหยุดเพราะว่ามีเวลามาก

หลังจากที่เด็กมากันแล้วก็ให้เด็ก ๆ นั้นเป็นกลุ่มของตนเองและได้สอบถามถึงความพร้อมว่าเป็นอย่างไรบ้างก็ได้รับคำตอบมากที่สุดก็ไม่พร้อม อาจจะตื่นเต้นมากเกินไปได้เพราะว่าวันนี้คุณชาติได้พาพี่มาด้วยอีก 3 คน ทำให้เด็ก ๆ ตื่นเต้นกันเลยทีเดียว ได้เวลาเด็ก ๆ ทำการทบทวนหน้าที่ของแต่ละคนว่าใครจะทำอะไรที่ไหน วันนี้ไม่มีการบอกเด็กเลยจะปล่อยให้เขาทำหน้าที่เองทั้งหมด พอถึงเวลาก็ได้ให้เด็กระดับชั้นประถมเป็นกลุ่มแรกเพราะคิดว่า (คิดเองอีกแล้ว) อยากจะเห็นเด็กเล็ก ๆ ว่าเขาจะมีความสามารถในการทำหน้าที่ที่มอบให้ได้มากน้อยแค่ไหนถ้าหากเขาจะต้องทำเองโดยที่ไม่มีแบบให้ดูเป็นตัวอย่าง พอเริ่มกิจกรรมคนอื่นก็ไปทำหน้าที่นักท่องเที่ยวที่เขาน้องก็ทำหน้าที่ที่มอบให้ได้อย่างน่าสับสนมากอาจจะเพราะว่าเขาเด็กเกินไปเลยดูวุ่นวายวิ่งกันไปมา มีการเถียงกันบ้างระหว่างเจมส์กับฟ้าเรื่องของตำแหน่งของตัวเองกับคนอื่นดูงวยงง ๆ คือจำไม่ได้ว่าจะต้องอยู่ที่ไหน เวลาพูดในแต่ละที่จบก็ไม่ว่าจะต้องพานักท่องเที่ยวไปที่ไหนต่อนักท่องเที่ยวต้องคอยถามตลอดว่าจะไปที่ไหนอีก ฟ้าเองก็เรื่องข้อมูลที่ยังคงต้องไปศึกษาให้มากเพราะว่ามีพูดผิดบ้าง ส่วนเจมส์ทำหน้าที่ได้ดีมากที่สุดที่ ๆ ที่มากับคุณชาติก็ชมเพราะว่าเขาสามารถที่จะคอยช่วยเพื่อนได้ถ้าเพื่อนพูดไม่ได้หรือถ้าตรงไหนที่ไม่มีใครยอมพูดเจมส์ก็จะเข้ามาแทนที่เลยเป็นการแก้ไขสถานการณ์ที่ดีมากแหมพี่มัธยมชมว่าเวลาที่อบรมแหมจะไม่ค่อยยอมพูดเท่าไรแต่ว่าวันนี้น้องเปลี่ยนน้องพูดได้ดีมากเสียงก็ดังขึ้น (พี่เนยที่เกิดเขาชมมานะ) อ้วนก็พูดได้ดีแต่เสียงยังเบาอยู่ คุณรุ่งริ่งจนจริง ๆ เลยเวลาซ้อมพวกพี่ที่ช่วยกันดีเพราะว่ารุ่งจะคอยไปถามคนนี้นั่นโน้นที่งานที่เขาจะเบื่อก็ช่วยสอนจนสามารถพูดได้แต่พอถึงวันจริงลืมหมดงพูดไม่ถูกเลย พี่นซ์เองก็พูดเสียงดังฟังชัดใช้ได้มีความเป็นผู้แนะนำเพราะว่าจะสั่งคนนั้นไปทางนี้ทางนั้นพวกเดียวกับเจมส์เลย พี่ริงก็สามารถอธิบายได้ดีทีเดียวแต่ว่าพอมิคำถามก็จะตอบไม่ได้ยังคงแก้สถานการณ์ไม่ถูก

พี่ที่มากับคุณชาติก็ได้แนะนำติชมว่า น้องเล็กจะต้องหาข้อมูลเพิ่มเติม และจะต้องสนใจนักท่องเที่ยวดูเลนักท่องเที่ยวให้มากขึ้น เวลาพูดแล้วอย่าเดินหนีไปต้องคอยเรียกด้วยว่าจะไปที่ไหนต่อ การส่งต่อเพื่อนไปตามจุดต่าง ๆ นั้นยังไม่ดีบางคนยังไม่รู้เลยว่าตัวเองต้องพูดแล้ว เสียงก็ต้องให้ดังขึ้นอีก ข้อมูลต่างๆ ต้องถูกต้อง

พอจากน้องกลุ่มแรกไปแล้วต่อไปก็จะเป็นชั้นประถมปลาย ก่อนเริ่มพี่ออฟก็เสริมว่าอย่าทำหน้าตาแบบว่าฟังไปคิดไปออกมา คืออย่าขบไม่ได้อึ้งไม่ได้ทำหน้านิ่ง ๆ เพราะว่าเดี๋ยวหน้าเหี่ยว

ในกลุ่มนี้ ก็ถือว่าทำหน้าที่ได้ดีในระดับโตขึ้นมาอีกหน่อยแต่ก็ยังเหมือนน้องอยู่บ้างคือยังคงเก้งก้างบ้างไม่มีการแบ่งหน้าที่กันให้ชัดเจน ออมพูดกล่าวต้อนรับได้ดี พี่นซ์ก็พูดได้ดีแต่ก็ยังขาดเรื่องข้อมูล มีอยู่จุดหนึ่งตรงกระดุกปลาจนพวกพี่เนยแหมและเกดมาถามว่าปลาจนเป็นสัตว์น้ำเค็มหรือจืด พี่นซ์ตอบว่าปลาน้ำจืด พวกพี่ ๆ เลยหันมาถามว่าจริงหรือพี่ออฟ แล้วพี่นซ์ที่เมื่อก่อนน้อง ๆ ก็พูดผิดไปแล้วนี่พี่ออฟ ไปถามพี่นซ์เอง พอถามพี่นซ์บอกว่าเมื่อก่อนน้องพูดก็เลยพูดตามน้อง พี่ออฟเลยบอกไปว่าไอ้บ้านแทนที่น้องจะลอกแบบพี่นซ์ที่ลอกน้องแล้วถูกไหมนี่บ้านเรามีคลองน้ำจืดหรือ

ในกลุ่มนี้เบิ้ลจะเป็นหัวหน้าคอยดูว่าใครอยู่จุดไหนมีเจ้าเบียร์ที่ได้รับมอบหมายให้อยู่ตรงไหนก็ไม่ว่าได้ขึ้นเบิ้ลไว้อย่างเบียร์หายไปไหน พอหาไม่เจอตัวเองก็เลยต้องมาทำหน้าที่แทน พอไปด้านล่างตรงที่เป็นรากเขามีอุปกรณ์ประมงวางอยู่รอบแรกเจ้ารุ่งได้อธิบายผิด ๆ ถูก ๆ ไปแล้วรอบนี้ถึงถึงคราวพี่นซ์ก็อธิบายเพี้ยนบ้างไม่ถือว่าผิดทั้งหมดแต่ตรงที่เพี้ยนนี้สับสนน่าหนักเพราะว่าผิดที่เดียวกับเจ้ารุ่งเลยก็เลยหันไปถามเมย์ว่าเดี๋ยวจะต้องพูดตรงนี้หรือเปล่า

จะได้ครบกันทั้งครอบครัวเลย (รุ่ง, ชัย, เมย์ เป็นพี่น้องกัน) ตะวันพูดได้มากกว่าคนอื่นเพราะว่าช่วงกลางวันเสาร์วันอาทิตย์ก็จะมาพิพิธภัณฑกับแม่เพราะว่าแม่ของตะวันมาช่วยดูแลพิพิธภัณฑ ตะวันก็จะได้ออกามากกว่าเพราะเวลานักท่องเที่ยวมาตะวันจะคอยต้อนรับ แต่พอถึงเวลาที่จะต้องพูดในกิจกรรมกลับพูดไม่ได้บางครั้งฟังเหมือนภาษามนุษย์ต่างดาวไม่รู้เรื่องเลยพูดเสียงเบาเหมือนพูดให้กับตัวเองฟัง เวลาที่พวกพี่ทำหน้าที่กันนั้นน้องเล็กก็เป็นตัวป่วนเล่นบ้างชวนวิ่งไปมาจนรู้ว่าถ้าเป็นคณะทัวร์ก็คงเป็นทัวร์ที่ช่นมาก

กลุ่มนี้พี่ที่มากับคุณชาตินบอกว่า ได้รับข้อมูลมากขึ้นกว่าเดิม แต่ว่ายังคงพูดบางอย่างในบางคน บางคนพูดดังแต่ไม่ชัด (อยากจะบอกว่าเด็กๆของเรานั้นเหมือนเด็กพม่าหรือเป่ล่าน้อ..น่าจะใช่) พี่แนะนำว่าถ้าไม่รู้อะไรให้พูดคำว่าขอโทษไว้จะได้ดูดี บุคลิกภาพไม่นิ่ง (ลิงแ่นๆ) ไม่ยอมสบตากับนักท่องเที่ยวเลย แต่ถ้าดูโดยรวมๆ แล้วก็ดี

กลุ่มสุดท้ายคือพวกพี่มัธยม กลุ่มนี้ตอนที่น้องๆ ได้ทำหน้าที่พวกพี่เนย, แจม, เมย์, เอ๊ะสาว, พิม, เกด, แพรว มากระซิบบอกว่าพี่อ้อพี่เดียวดูกลุ่มพวกหนู จัดหนักเลยเต็มๆ อะไรจัดหนักไอ้เนยหรือหนัก สู้ว่าเพื่อนหนักได้ใจ ไม่ใช่อย่างนั้น เออ ๆ แล้วจะดูทำคุยๆ พอถึงกลุ่มพวกพี่กลุ่มนี้ได้ให้นักท่องเที่ยวนั่งด้วยกลุ่มอื่นยืนกันหมด แพรวพูดแนะนำตนเองและเพื่อน ๆ ตาม แพรวเป็นคนทีพูดเร็วมากจนบางทีฟังแทบไม่ทัน แจมพูดดังฟังชัด แต่ไม่ยอมสบตากับนักท่องเที่ยวแจมจะมีข้อคิดได้มาจากพ่อเขาเพราะว่าพ่อเขาเป็นคนกลุ่มแรกที่คิดทำพิพิธภัณฑและมีข้อมูลเยอะ ฮาวา คงจะอยู่ใกล้แพรวมกเกินไปเลยคิดเชื่อพูดเร็วเหมือนกันแต่ฮาวามีไหวพริบในการแก้ปัญหาพอสมควรที่เดียวแต่ข้อมูลบางอย่างก็มั่ว (วัดเขอีโก้อยู่ตรงไหนฮาวา ฮาวาบอกว่าตรงนี้ ดูใหม่เลยอ่านเลยเหมม้นน่านักแล้วบอกว่าจัดหนักเป็นไหนหนักมาก) พิมจะเป็นคนที่พูดไม่ชัด แต่ก็ต้องชมว่าเขามีความตั้งใจมากที่จะฝึกพูดให้ชัดเจนและเสียงดังมากขึ้น เพื่อนในกลุ่มมัธยมชมมา เนยเดินเดินตลอดเวลาพอเขาไปถามว่าเป็นอะไรก็บอกว่าตื่นเต้น ๆ ไปดีกว่าขึ้นอยู่ใกล้เดียวตื่นเต้น เมย์ก่อนจะพูดก็ดูดีแต่จบห้วน ๆ อะจั้น พอถามว่าจบแล้วหรือ จบแล้วพอแล้ว เจ้าเกดพอกับน้องเลยเสียงอย่างเงี้ยแทบเส่นห้จริง ๆ พอเดินเข้าไปใกล้ก็บอกว่าจบแล้ว ฮ้าวจบแล้วไม่รู้เรื่องเลยจบแล้ว เอ๊ะจอมโววายพอไม่มีใครฟังโดยเฉพาะน้อง ๆ ก็จะเอ็ดบ้างแต่เรามีความรับผิดชอบดี เป็นเด็กที่ร่าเริงตลอดเวลา

กลุ่มมัธยมนี้พี่ ๆ ที่มาชมว่าได้ข้อมูลดีขึ้น พวกพี่ ๆ ที่มาด้วยบอกเหมือนกับได้รับข้อมูลค่อย ๆ เพิ่มขึ้นทีละน้อยตามระดับชั้นไป แต่โดยรวมก็ถือว่าดีมาก อาจจะมีชนบ้างเล่นบ้างแก้งกันบ้างคงเพราะว่าเป็นกลุ่มน้อง ๆ พี่ ๆ ไม่มีคนอื่นอยู่ก็เลยดูวุ่นวาย

หลังจากที่พี่ได้ให้คำแนะนำแล้วก็บอกว่าวันนี้เด็กทำดีใช้ได้พี่อ้อจะไม่เอ็ดไม่ดุเลยวันนี้เนะทั้ง ๆ ที่อยากจะพูดมาก ๆ (ปกติจะต้องเอ็ดบ้างเพราะเด็ก ๆ จะชนหรือเป็นความเคยชินก็เป็นได้ที่เห็นเด็กๆไม่เป็นไปตามความต้องการของเรา) หลังจากนั้นก็ได้ให้เด็กพักกลางวันกันหลังจากนั้นคุณชาตินกับพี่ขอคุยกับเด็ก ๆ ก่อนที่จะคุยกันครูก็ได้ให้เด็กเล่นเกมส่ท่องสูตรคูณก่อนเป็นกิจกรรมที่เด็ก ๆ ชอบทีเดียว และก็ได้นคนที่ท่องผิดมาทำท่าประหลาดมีพี่ที่มากับคุณชาตินมาเล่นเกมส่ด้วยแต่ก็ท่องผิดถูกทำโทษไปกับเด็ก ๆ ด้วย โดยพวกพี่ให้ทำท่ากบ หลังจากนั้นพี่ปล่อยให้พี่ดำเนินการต่อเองโดยพี่ ๆ ที่มานั้นตั้งคำถามกับเด็กว่า ทำไมไม่อยากมาทำกิจกรรมม้คฤเทศก์ ?

รุ่ง รู้สึกดีได้ความรู้

เจมส์ เอาความรู้บอกคนอื่นต่อ ๆ ไป

พี่ถามอีกว่ามีใครจะบอกอะไรอีก รุ่งบอกว่าเจียบ

โม กล้าแสดงออก

พี่ ๆ ถามว่าภูมิใจไหมที่ได้เข้ามาเป็นม้คฤเทศก์ เด็กตอบว่าภูมิใจ แล้วถ้าภูมิใจแล้วอยากจะมีส่วนร่วมอะไรอีกที่เราจะทำให้กับพิพิธภัณฑได้

รุ่ง ทำให้สวยงามขึ้น

เจมส์ ทำให้พิพิธภัณฑสถานดีขึ้น สวยขึ้น

ออม ปลุกดันไม้จะได้ร่มขึ้น

แพรว ตัดหญ้า

หลังจากนั้นก็แบ่งกลุ่มเด็กเป็นกลุ่มเดิมที่ได้ทำกิจกรรมในช่วงเช้านี้และให้เด็ก ๆ ได้ในกลุ่มช่วยกันออกความคิดว่าเราจะทำอะไรให้กับพิพิธภัณฑสถานบ้างหรือว่าอยากให้พิพิธภัณฑสถานมีอะไรเป็นแบบไหน เด็ก ๆ ได้เขียนแสดงความคิดเห็นหลายอย่างเลยที่เดียวและพี่ก็เก็บสิ่งที่เด็กได้เขียนไว้ไปแล้วพี่ออฟขอคุณไม่ทันแต่ก็พอจะรู้บ้างในสิ่งที่เด็ก ๆ อยากให้มี เช่นมิกล้องวงจรปิด เพราะว่าเราถูกขโมยเงินในตู้บริจาคไปต่อหน้าต่อตาเด็ก ๆ พวกเขาก็เลยรู้สึกโกรธใจมากและอยากติดกล้องวงจรปิดจะได้จับได้ อยากให้มีสวนสวย ๆ มีเสื้อที่สกรีนเหมือนกับอัมพวา ไม่อยากให้มีหญ้า ๆ มีอีกหลายอย่างที่เด็ก ๆ ต้องการแต่ว่ากิจกรรมนี้พี่ ๆ ย้ำว่าไม่ทำก็ได้แต่ถ้าพี่มัธยมจะทำช่วงปิดเทอมจะดีกว่า เพราะว่ามีเวลาเยอะ หลังจากนั้นจะให้เด็ก ๆ กลับกันครูไพรัชมากระซิบบอกว่ายังไม่จบนะเด็กจะต้องมาสรุปบทเรียนด้วย ให้ออฟพิมพ์คู่มือรายการกิจกรรมเลย ต้องนัดเด็ก ๆ ใหม่น้อง ๆ ที่อยู่โรงเรียนวัดเขาชีสารนั้นเดียวเราใช้สถานที่ที่โรงเรียนวันศุกร์ที่ 11 กุมภาพันธ์ นี้เลยนะ พวกพี่ก็เอาฤกษ์สะดวกก็แล้วกัน พี่ทำนางง ๆ ให้ออฟบอกว่าเป็นการอบรมครั้งสุดท้าย ใช้นี้เป็นการอบรมครั้งสุดท้ายของกิจกรรมที่ทำ แต่จะต้องมีการสรุปผลกันอีกครั้งหนึ่งคือสรุปบทเรียนสรุปเรื่องราวที่พวกเราได้ทำกิจกรรมกันมาว่าเป็นอย่างไรบ้างอีกครั้ง ไม่ต้องมาที่พิพิธภัณฑสถานก็ได้ ส่วนวันเวลาคิดว่าน่าจะเป็นวันอาทิตย์ที่ 13 กุมภาพันธ์ ช่วงบ่าย ๆ หลังจากที่บ้านคนไปเรียนพิเศษเสร็จแล้ว นัมน่าจะดีแล้วเพราะว่าถ้าทิ้งห่างไปก็ไม่ได้ ตกตามนี้นะใกล้ ๆ จะเดือนอีกครั้งหนึ่งถ้าใครต้องการเปลี่ยนแปลงเวลาก็บอกล่วงหน้า

หลังจากนั้นก็ปล่อยให้เด็ก ๆ กลับบ้านไป ครูไพรัช ครูธนิ พี่ออฟ ก็มาคุยกับคุณชาดิ ครูไพรัชถามว่าวันนี้ได้อะไร วันนี้ไม่ได้อะไรเพราะว่าเราต้องการดูว่าจากการฝึกปฏิบัติมานั้น เด็ก ๆ สามารถที่จะทำหน้าที่มีคุณเทศน์ได้ไหม ก็พอจะทำได้ในระดับหนึ่งก็จะต้องมีการผสมผสานกันระหว่างพี่กับน้องเพราะพี่ ๆ สามารถเป็นผู้นำและเป็นแบบให้กับน้องได้ แต่ถ้าในภาพรวมเด็ก ๆ ก็ดูใช้ได้ ส่วนเรื่องของกิจกรรมหลังนั้นคือให้เด็ก ๆ คิดกันว่าอยากจะทำอะไรให้กับพิพิธภัณฑสถานนั้นก็แล้วแต่ความสมัครใจว่าจะทำหรือไม่ ก็จะคอยถามให้ออฟให้เด็ก ๆ ได้ทำตรงนี้ด้วย เพราะว่าจะได้รู้รักบ้านเกิดหวงแหนสิ่งที่ตนเองได้อยู่ได้สร้าง

นางสาวเบญจวรรณ พยงค์ม

ผู้บันทึกการประชุม

สรุปรายงานการประชุม ครั้งที่ 18/2554

โครงการการสร้างการเรียนรู้ให้เกิดขึ้นกับเด็ก โดยผ่านกระบวนการเรียนรู้เรื่องการเป็นมัคคุเทศก์ที่ดี
ของนักเรียนโรงเรียนวัดเขายี่สาร และเยาวชนบ้านเขายี่สาร

วันศุกร์ที่ 11 กุมภาพันธ์ พ.ศ.2554

สถานที่ โรงเรียนวัดเขายี่สาร(ประถมศึกษา) ต.ยี่สาร อ.อัมพวา จ.สมุทรสงคราม

รายชื่อผู้เข้าร่วมกิจกรรม

1. เด็กชายทวิช คชพันธุ์
2. เด็กชายณัฐกิตติ์ พิมพ์แสง
3. เด็กหญิงวิไลรัตน์ จันทรรักษ์
4. เด็กหญิงสุริย์มาศ นัยนา
5. เด็กหญิงปริยาภรณ์ ปานประทีป
6. เด็กหญิงโชติรัตน์ พยัคฆะ
7. เด็กหญิงนันทนา บัวหอม
8. เด็กหญิงสาวิณี วุฒิปักตร์
9. เด็กหญิงณัฐวดี ขำโขงงาม
10. เด็กหญิงแสงตะวัน แสงนาค
11. เด็กหญิงรุ่งนภา มาสวัสดิ์
12. เด็กหญิงญานิสรา ครุณศรี
13. เด็กหญิงนภาพร ชลภูมิ
14. เด็กหญิงศิริมณี เหลืองอ่อน
15. เด็กหญิงอรพรรณ จำปาทอง
16. เด็กหญิงดวงหทัย จันทรรักษ์
17. เด็กหญิงสุพรรณษา ดิษขวนิช
18. เด็กหญิงณัฐวรรณ พิกุลทอง
19. เด็กชายทศพร พิกุลทอง

20. เด็กหญิงทศวรรณ จำปาทอง
21. เด็กหญิงนุชศรา สำเภาเงิน
22. นางสาวเบญจวรรณ พยงค์ยม
23. นางไพรัช แก้วกาม
24. นางมณฑา พยงค์ยม

กิจกรรมสรุปบทเรียน

วันนี้ได้นัดเด็ก ๆ ไว้เพื่อที่จะได้ทำการสรุปบทเรียนในเรื่องของการทำกิจกรรมที่ผ่านมาว่าเกิดกระบวนการอะไรบ้างกับตัวของเด็กในการเรียนรู้เรื่องการเป็นมัลลเทศก์ที่ดีหลังจากที่ได้ทำกิจกรรมร่วมกันมานานมาก ในตอนแรกก็คิดว่าสรุปบทเรียนในวันนี้จะเป็นหน้าที่ของคุณชาติและอาร์ทแต่ก็ไม่ใช่ ก็เลยต้องมีการสรุปบทเรียนแบบจับพลันทันใด แต่ก็เป็นไปได้ด้วยดีคิดว่าอย่างนั้น

เด็ก ๆ ลงมาทำกิจกรรมสรุปบทเรียนกันที่โรงอาหารของโรงเรียนวัดเขยี่สาร โดยที่ได้ให้เด็ก ๆ แบ่งไปตามกลุ่มระดับประถมต้น และประถมปลาย เพื่อต้องการให้น้องได้มีโอกาสที่จะพูดและแสดงความคิดเห็นได้ และพี่ ๆ เองก็ต้องแสดงออกถึงความคิดของตนเอง

เมื่อได้ให้เวลาเด็ก ๆ สรุปบทเรียนกันแล้วก็ให้ออกมาแสดงความคิดเห็นของแต่ละคนว่าเป็นอย่างไรบ้างส่วนใหญ่ที่สังเกตเห็นนั้น เด็ก ๆ ยังคงไม่เข้าใจในการที่ได้ให้คำถามสักเท่าไรก็ต้องคอยเดินบอกอธิบายซ้ำ ๆ กันจนนานมาก เด็กบางคนก็ไม่ค่อยสนใจเท่าที่ควรเพราะว่าเราใช้เวลาเรียนของเด็ก ๆ ดังนั้นบางคนก็ต้องการที่จะกลับไปเรียนเร็ว ๆ ส่วนพวกพี่ ๆ นั้นชอบที่ไม่ต้องเรียนเลขบอกว่าอยากทำนาน ๆ พอได้ให้เด็ก ๆ ทำสักพักก็สรุปออกมาเป็นงานและนำมาเสนองานด้านหน้าที่ละกลุ่มตามระดับชั้น โดยให้น้องเป็นผู้สรุปก่อนเพราะจะได้ไม่ลวกเพ้ออยากรู้ความคิดของน้องเล็ก ๆ และได้รู้ว่า การจัดกิจกรรมในครั้งนี้ทำให้พวกเขาได้พบเห็นอะไรต่าง ๆ มากมายที่ไม่เคยรู้มาก่อน ก็ได้ออกไปดูงานนอกสถานที่ ได้รู้เรื่องราวของการทำอาชีพของคนยี่สารคืออาชีพการเผ่าถ่าน ชอบที่ทำกิจกรรมเพราะว่ามีเกมส์ให้เล่น ชอบเล่นเกมส่ทองสูตรคูณ ในการทำกิจกรรมทำให้เรากล้าแสดงออก และที่น้อง ๆ ระดับประถมต้นได้พูดอธิบายมานั้นมีเจมส์ที่บอกว่า ทำให้เขาได้อยู่ร่วมกับคนอื่น และก็อยากที่จะปรับปรุงพิพิธภัณฑ์ทางด้านหน้าให้สวยงามอีก และก็เล่นเกมส่แล้วทำให้เราได้ความรู้เพราะว่าเกมส์นั้นสอนให้เราได้คิด

จากที่ฟังน้องมาแล้วนั้นก็เป็นการสรุปงานของพี่ประถมปลายบ้าง พวกพี่ทำงานกันดูได้ชัดเจนว่าคนที่เก่งกว่าจะแสดงความคิดเห็นมากกว่าและก็เอาตัวเองเป็นผู้นำ ส่วนคนที่ไม่ได้คิดเท่าไรหรือไม่ได้คิดเลยก็แทบจะไม่มีบทบาทมากนัก แต่ก็ได้งานมาเพราะว่าต้องคอยชี้แนะเหมือนน้องประถมต้นเวลาทำงานแทบจะติ๊กนเลขทีเดียวเพราะว่าแข่งกันทำ พี่ ๆ สรุปกิจกรรมมาให้ฟัง ตั้ง 10 ข้อ คือ

1. กิจกรรมไปดูงานนอกสถานที่ทำให้เราได้ความรู้และได้เห็นอะไรที่ยังไม่รู้อีกมากมายและก็สนุกด้วย ได้เจอชาวต่างชาติด้วย
2. กิจกรรมการเล่นเกมส์ต่าง ๆ ทำให้เรามีสมาธิมากขึ้น
3. กิจกรรมไปสำรวจการทำถ่าน ทำให้มีความรู้เพิ่มขึ้นเกี่ยวกับการทำถ่าน

4. กิจกรรมลงโทษ (ถ้าเล่นเกมส์แพ้ก็จะถูกทำโทษ) ทำให้มีระเบียบวินัยมากขึ้น
5. ตรงต่อเวลา
6. กิจกรรมไปสอบถามในการเป็นมัคคุเทศก์ที่ดี (ลงพื้นที่ถามข้อมูลกับชาวบ้าน)
7. กิจกรรมฝึกทำงานเป็นกลุ่ม
8. กิจกรรมการพูดให้เสียงดัง (เรียกชื่อซ้ำ ๆ จนกว่าคนที่จะขานตอบกลับม้าง ๆ)
9. กิจกรรมการนำเที่ยวด้วยภาษาต่างประเทศ (ไปดูงานและเจอชาวต่างชาติไปด้วยได้ให้เด็ก ๆ คุยกับเขาเองถ้าไม่รู้ค่อยมาถาม)
10. มีพี่ ๆ มาช่วยฝึกอบรม

หลังจากที่เด็ก ๆ ได้สรุปกันแล้วก็ได้พูดคุยกับเด็กเกี่ยวกับกิจกรรมที่ทำมาอีกรอบและได้ปล่อยให้กลับขึ้นไปเรียนหนังสือตามเดิมวันนี้ใช้เวลาไม่มากนักเพราะว่าจะกินเวลาเรียนของนักเรียน และก็ได้นั่งคุยกันกับทีมงานของคุณชาติและอาร์ทสักรู้ก็แยกย้ายกันกลับ พอช่วงเย็น ทีมงานวิจัยของยี่สารก็มาคุยเรื่องราวที่สรุปกันในวันนี้ก็มีทั้งดีและไม่ดี ส่วนมากจะไม่ดีเพราะคิดว่าการสรุปงานในวันนี้คือครูเป็นผู้สรุปโดยคิดว่าครูและทีมงานต้องสังเกตพฤติกรรม การเปลี่ยนแปลงของนักเรียนจากการทำกิจกรรมและนำมาสรุปกัน ทีมงานยังคงขาดประสบการณ์และการทำงานในเรื่องนี้อยู่มากและความเข้าใจในกิจกรรมยังไม่ชัดเจน โดยเฉพาะพี่ออฟ

นางสาวเบญจวรรณ พยงค์มิม

ผู้บันทึกการประชุม

สรุปรายงานการประชุม ครั้งที่ 19/2554

โครงการการสร้างการเรียนรู้ให้เกิดขึ้นกับเด็ก โดยผ่านกระบวนการเรียนรู้เรื่องการเป็นมัลคฤตศกที่ดี

ของนักเรียนโรงเรียนวัดเขายี่สาร และเยาวชนบ้านเขายี่สาร

วันอาทิตย์ ที่ 13 กุมภาพันธ์ พ.ศ. 2554

สถานที่ พิพิธภัณฑสถานบ้านเขายี่สาร ต.ยี่สาร อ.อัมพวา จ.สมุทรสงคราม

รายชื่อผู้เข้าร่วมกิจกรรม

1. เด็กหญิงเพ็ญภา สะเภา
2. เด็กหญิงสุจิตราภรณ์ อ่อนอุระ
3. เด็กหญิงสิริภรณ์ ไชวพิเศษ
4. เด็กหญิงณัฐริกา จำโชนงาม
5. เด็กหญิงอังคณา ชะมะ
6. เด็กหญิงวรรณวนัช พยนต์ชัย
7. เด็กหญิงอัจจิมา พิมพ์แสง
8. เด็กหญิงกนกวรรณ พิกุลทอง
9. เด็กหญิงจารุวรรณ เหลืองอ่อน
10. นางสาวเบญจวรรณ พยนต์ชัย
11. นางไพรัช แก้วกาม

กิจกรรมสรุปบทเรียน

วันนี้จัดที่ระดับมัธยมในช่วงบ่ายเพื่อที่จะมาสรุปกิจกรรมของโครงการกัน วันนี้ต้องรอที่อยู่ประมาณ 2 คนที่ไปเรียนพิเศษกัน และก็ให้คนที่มาก่อนได้ทำกิจกรรมที่คล้ายกับน้อง ๆ ระดับประถมคือได้ให้เขียนลงในแผ่นงานจะได้ให้มาพูดอธิบาย แต่ว่าวิธีนี้น่าจะไม่ดี คุณชาติก็เลยช่วยเรา (นี่แหละคือสิ่งที่เราต้องการ) สรุปกับพวกพี่ประมาณ 9 คน คุณชาติจะคอยชี้คำตามกับเด็ก ๆ ว่าจากการที่ทำกิจกรรมเรื่องการเรียนรู้การเป็นมัลคฤตศกที่ดี มีกิจกรรมอะไรบ้างที่ทำให้เราเกิดการเรียนรู้ โดยที่พี่ ๆ จะตอบเรียงไปที่ละคน และก็บอกตามความคิดของเราเอง ได้ความคิดที่หลากหลายกว่าน้อง ๆ อาจจะเป็นเพราะว่าเป็นเด็กโตระดับมัธยมแล้ว ในการพูดคุยแลกเปลี่ยนความคิดเห็นกันที่ระดับมัธยมก็จะบอกได้ว่ามีกิจกรรมอะไรหรือเกมส์อะไรที่ได้ทำแล้วทำให้เราเกิดการเปลี่ยนแปลงตัวเอง บางกิจกรรมที่ยังจำได้เลย ทั้ง ๆ ที่เป็นกิจกรรมที่ทำกันมานานแล้วก็ตามเพราะว่าพี่ออฟและครูทุกท่านที่อยู่ในทีมเราต่างก็ทำกิจกรรมในลักษณะนี้กันมาบ้างแล้วแต่ก็ยังไม่ได้เป็นเรื่องราวหรือไม่เป็นไปตามแผนงานเท่าใด จากการทำกิจกรรมที่ผ่านมาสังเกตได้ว่ามีความสามารถมากและกล้าที่จะทำหน้าที่ของมัลคฤตศกได้ ถึงแม้ว่ายังขาดในเรื่องของความรู้ และข้อมูลที่ต้องอาศัยโดยที่เราเองไม่ได้ลงลึกไป

ในการสรุปบทเรียนในครั้งนี้คุณชาติยังถามถึงว่าเราอยากจะทำกิจกรรมอยู่อีกไหมเด็ก ๆ บอกว่าอยากแต่ต้องเป็นช่วงวันหยุดเรียนเพราะช่วงนั้นจะมีเวลา และก็ยังได้มีการพูดถึงเรื่องของพิพิธภัณฑสถานเด็ก ๆ ต้องการที่จะเปลี่ยนภูมิทัศน์ให้ดูสวยงามซึ่งตรงนี้ก็ได้รับการคิดกันนอกรอบมาแล้วแต่ยังไม่พร้อมในหลายด้าน วันนี้เด็ก ๆ จะสนุกมากในการพูดคุยแลกเปลี่ยนความคิดเห็นกันไปมา ส่วนมากจะเป็นเรื่องของกิจกรรมที่ได้เล่นกันมากกว่าจะชอบเป็นส่วนใหญ่

การเขียนบันทึกการทำกิจกรรมในครั้งนี้ พี่อ้อฟไม่ได้เขียนทันทีแต่เขียนหลังจากที่การอบรมแล้วหลายวัน มีพี่ในกลุ่มนี้ชื่อว่าพี่ พิม ได้เจอกันและได้มีการพูดคุยเรื่องการเรียนส่วนมากพี่อ้อฟจะเจอเด็ก ๆ บ่อยมาก ก็จะคุยจะถามกันหลายเรื่อง ก็เลยถามพิมว่า จะเรียนต่ออะไร โตขึ้นอยากจะเป็นอะไร เพราะว่าพี่พิมเป็นเด็กที่พูดช้าและพูดไม่ชัด อยากจะเรียนด้านไหนอยากทำงานอะไร พิมตอบกลับมาว่า อยากเป็นไกด์ จะได้พานักท่องเที่ยวไปชมที่ต่าง ๆ เพื่อนคนอื่นฟังก็ร้องว่า ฮู้! แล้วพิมจะเป็นได้หรือ พิมบอกว่าก็ต้องเรียนต้องขยันและก็ต้องฝึกตนเอง พี่อ้อฟก็บอกพิมว่า จะเป็นก็ได้แต่มันยากมากเพราะต้องเรียนเก่งมาก ต้องพูดภาษาได้หลายภาษาด้วย พิมบอกว่านั้นแหละอยากเป็นจะได้ไปเที่ยวด้วย อยากเป็นไกด์แบบพี่อ้อฟ พี่อ้อฟบอกว่าไม่ได้เป็นไกด์เป็นแค่วิทยาการชุมชน แต่ถ้าพิมตั้งใจก็คิดว่าน่าจะทำได้ลองดู ก่อนอื่นต้องตั้งใจเรียนก่อน

หลังจากที่สรุปบทเรียนแล้วก็ได้ให้พี่ ๆ กลับบ้านและก็ได้มานั่งคุยกันสักพักมีครูเก้ พี่อ้อฟ ครูไพรัช ว่าการทำกิจกรรมในวันนี้เป็นอย่างไร ก็คือรูปแบบการสรุปบทเรียนของทีมงานเรายังไม่ดีพอยังไม่เป็นไปตามวัตถุประสงค์เท่าไรคือเราอาจจะคิดแบบนี้ตามความเข้าใจของเราแต่ทางทีมวิจัยของคุณชาตืออาจจะคิดอีกแบบหนึ่งก็ได้ แต่โดยรวมก็เด็ก ๆ สามารถที่จะตอบคำถามและก็สามารถที่แก้ปัญหาได้ดี

นางสาวเบญจวรรณ พยัคฆ์

ผู้บันทึกการประชุม

ข. ภาพกิจกรรมของโครงการ

การประชุมทีมวิจัย

เวทีสร้างความเข้าใจ

การเก็บรวบรวมข้อมูล

การสรุปบทเรียนหลังทำกิจกรรม

การนำเสนอผลงานวิจัย